

ISSN 2757-0835

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I
KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA
I POGLAVARICA BOSNE I HERCEGOVINE

Zagreb - Sarajevo • rujan • 2020. • br. 3. (2020.) • god. XLVIII

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIŠTVA

POSVEĆENI ŽIVOT: U CRKVI I SVIJETU

- Poruka pape Franje povodom svjetskog dana misija ... **2**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: REDOVNIČKI DANI

- Otkazani XXXVI. redovnički dani u Hrvatskoj ... **11**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA: DJELATNOSTI

- Sjednica Vijeća HRK ... **12**
- Novi ciklus emisije „Pozvani i poslani“ ... **13**
- Hrvatska radiotelevizija u Tajništvu Hrvatske redovničke konferencije ... **14**
- Započeo zimski semestar nastave u Školi za novakinje ... **15**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH: REDOVNIČKI DANI

- Otkazan XXIII. redovnički dan u Bosni i Hercegovini ... **16**

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BIH

Drage sestre i braćo u redovništvu, dragi čitatelji!

Ljetni mjeseci 2020. godine kao da su donijeli malo predaha s obzirom na aktualnu pandemiju bolesti COVID-19, uzrokovanu koronavirusom, barem sudeći po *Kronici redovništva* na našim stranicama. Velik broj događanja zbio se u redovničkim zajednicama ili u njihovoj organizaciji i na području Hrvatske i na području Bosne i Hercegovine.

Među najznačajnijim događajima svakako su dvije obljetnice: 175 godina od dolaska Milosrdnica sv. Vinka Paulskoga u Zagreb i 100 godina od dolaska sestara Reda sv. Vasilija Velikog na područje današnje Đakovačko-osječke metropolije. U povijesti Sestara Srca Isusova, 2020. godina upisala je nekoliko radosnih događaja: završetak identifikacije posmrtnih ostataka majke Marije Krucifikse Kozulić te početak djelovanja u gradu Zadru. Ništa manje radosnog značaja nemaju ni podatci da je Družba Marijinih sestara od čudotvorne medaljice u Osijeku uselila u novo sjedište Provincije te da sestre karmelićanke pripremaju otvaranje samostanske zajednice na području Gospićko-senjske biskupije. Crkva u Bosni i Hercegovini zaželjela je pak s velikom radošću dobrodošlicu Sestrama Milosrdnog Isusa. To su samo neke među mnoštvom radosnih novosti zabilježenih u pabircima prikupljenim na stranicama koje su pred vama.

No postoje i manje radosni događaji. Otkazani su redovnički dani. XXXVI. redovnički dani u Hrvatskoj koji se već tradicionalno održavaju u Splitu, Dubrovniku, Zagrebu, Rijeci i Đakovu ove godine nisu održani zbog mjera propisanih za sprječavanje zaraze koronavirusom. Zbog istoga razloga otkazan je i XXIII. redovnički dan u Bosni i Hercegovini za koji je bilo planirano da se održi u Međugorju. Redovnički se dani inače kontinuirano održavaju još od 1973. godine (uz prekid u vrijeme Domovinskoga rata). Ne preostaje nam drugo nego nadati se boljim okolnostima, trudeći se, ipak, u svemu gledati Providnost Božju i hvaliti je u svemu.

Uredništvo

foto: Elvir Tabaković

Papa Franjo

Poruka

povodom svjetskog dana misija
2020.

Vatikan, 18. listopada 2020.

Draga braćo i sestre!
Želim izraziti svoju zahvalnost Bogu na predanosti kojom se u Crkvi diljem svijeta u listopadu prošle godine živio Izvanredni misijski mjesec. Uvjeren

sam da je pridonio poticanju misijskoga obraćenja u mnogim zajednicama na putu naznačenom temom: *Kršteni i poslani – Kristova Crkva u misiji u svijetu*.

U ovoj godini, obilježenoj patnjom i izazovima koje je sa sobom donijela pandemija bolesti COVID-19, taj misijski hod čitave Crkve nastavlja se u svjetlu riječi koju nalazimo u izvješću o pozivu proroka Izaije: „*Evo me, mene pošalji!*“ (Iz 6,8) To je uvijek novi odgovor na Gospodinovo pitanje: „Koga da pošaljem?“ (*ibid.*) Taj poziv dolazi

iz Božjega srca, od njegova milosrđa koje u sadašnjoj svjetskoj krizi predstavlja izazov na koji su Crkvu i čitav ljudski rod pozvani odgovoriti. „Poput učenikâ iz evanđelja iznenada nas je zahvatila neočekivana i žestoka oluja. Shvatili smo da se nalazimo na istoj lađi, svi krhki i dezorijentirani, ali istodobno važni i potrebni, svi pozvani veslati zajedno, svi potrebni utjehe drugoga. Na toj lađi (...) svi se nalazimo. Poput tih učenika, koji jednoglasno i u tjeskobi kažu: ‚ginemo‘ (r. 38), tako smo i mi shvatili da ne možemo ići dalje svatko za sebe, već samo zajedno“ (*Meditacija na Trgu sv. Petra*, 27. ožujka 2020). Doista smo prestrašeni, dezorijentirani i uplašeni. Bol i smrt daju nam iskusiti našu ljudsku krhkost, ali istodobno uočavamo da svi imamo snažnu želju za životom i oslobođenjem od zla. U tome smislu poziv na poslanje, poziv da iziđemo iz sebe samih iz ljubavi prema Bogu i blišnjemu pokazuje se kao prilika za solidarnost, služenje, posredovanje. Poslanje koje Bog povjerava svakomu od nas pomaže nam osloboditi se straha i zaokupljenosti samima sobom i shvatiti da ponovno pronalazimo same sebe kad se darujemo drugima.

U žrtvi križa, gdje se do kraja ispunjava Isusovo poslanje (usp. *Iv* 19,28-30), Bog objavljuje da ljubi sve i svakoga pojedinoga (usp. *Iv* 19,26-27) i od svakoga od nas traži osobnu raspoloživost da budemo poslani, jer On je Ljubav koja nikada ne miruje nego je uvijek „u poslanju“, uvijek izlazi iz sebe kako bi dala život. Iz ljubavi prema ljudima Bog Otac poslao je Sina Isusa (usp. *Iv* 3,16). Isus je Očev misionar: njegova osoba i njegovo djelo potpuna su poslušnost Očevoj volji (usp. *Iv* 4,34; 6,38; 8,12-30; *Heb* 10,5-10). Isus, koji je raspet i uskrsnuo za

nas, uključuje nas u svoje poslanje ljubavi i svojim Duhom, koji oživljava Crkvu, čini nas svojim učenicima i šalje nas u misiju u svijet i među narode.

„Misija, ‚Crkva koja izlazi‘, nije neki program, nego naum koji se ostvaruje snagom volje. Krist je taj koji daje Crkvi izići iz sebe same. U poslanju naviještanja evanđelja ti se krećeš jer te Duh Sveti tjera i nosi“ (*Bez njega ne možemo ništa. Biti danas misionari u svijetu*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2020., 14.). Bog uvijek prvi ljubi nas i tom nas ljubavlju susreće i poziva. Naš osobni poziv plod je činjenice da smo sinovi i kćeri Božje u Crkvi, njegova obitelj, braća i sestre u onoj ljubavi koju nam je Isus posvjedočio. Svi međutim imaju ljudsko dostojanstvo utemeljeno na Božjem pozivu da budu djeca Božja i da u sakramentu krštenja i slobodi vjere postanu ono što su oduvijek bili u Božjem srcu.

Sama činjenica da smo besplatno primili život podrazumijeva poziv da uđemo u dinamiku sebedarja: to je sjeme koje će kod krštenika poprimiti zreli oblik kao odgovor ljubavi u braku i u djevičanstvu za Kraljevstvo Božje. Ljudski se život rađa iz Božje ljubavi, raste u ljubavi i stremi ljubavi. Nitko nije isključen iz Božje ljubavi, a u svetoj žrtvi Isusa Krista na križu Bog je pobijedio grijeh i smrt (usp. *Rim* 8,31-39). Za Boga, zlo – pa čak i grijeh – postaju izazov ljubiti i to ljubiti još većom ljubavlju (usp. *Mt* 5,38-48; *Lk* 22,33-34). Zato u pashalnom otajstvu Božje milosrđe liječi praiskonsku ranu zadanu ljudskom rodu i izlijeva se na cio svemir. Crkva, sveopći sakrament Božje ljubavi prema svijetu, nastavlja Isusovo poslanje u povijesti i šalje nas svukuda da bi Bog, po našem svjedo-

čenju vjere i naviještanju evanđelja, mogao ponovno očitovati svoju ljubav i dotaknuti i preobraziti srca, umove, tijela, društva i kulture na svakome mjestu i u svakome vremenu.

Poslanje je slobodan i svjestan odgovor na Božji poziv. No, taj poziv prepoznajemo samo kad živimo osobni odnos s Isusom živim u njegovoj Crkvi. Zapitajmo se: Jesmo li spremni prihvatiti prisutnost Duha Svetoga u svome životu, poslušati poziv na poslanje, bilo u životu u braku, bilo u posvećenom ili svećeničkom životu, u svojoj svakodnevici? Jesmo li spremni biti poslani na bilo koje mjesto kako bismo svjedočili svoju vjeru u Boga, milosrdnoga Oca, kako bismo naviještali evanđelje spasenja Isusa Krista, kako bismo dijelili božanski život Duha Svetoga izgrađujući Crkvu? Jesmo li poput Marije, Isusove majke, spremni potpuno se staviti u službu Božje volje (usp. *Lk* 1,18)? Ta je unutarnja raspoloživost veoma važna ako želimo reći Bogu: „Evo me, Gospodine, mene pošalji!“ (usp. *Iz* 6,8). I to ne apstraktno, nego u ovom času Crkve i povijesti.

Shvatiti što nam Bog govori u ovim vremenima pandemije predstavlja također izazov za poslanje Crkve. Bolest, patnja, strah i izolacija stavljaju pred nas određena pitanja. Siromaštvo onih koji umiru sami, koji su napušteni, koji su ostali bez posla i primanja, beskućnika i onih koji nemaju što jesti tjeraju nas na razmišljanje. Prisiljeni držati fizički razmak i ostati u kući pozvani smo ponovno otkriti važnost društvenih odnosa, kao i zajednički odnos s Bogom. Te okolnosti ne samo da ne bi smjele dovesti do toga da u nama porastu nepovjerenje i ravnodušnost nego bi nas trebale navesti da

posvećujemo još veću pozornost našem odnosu prema drugima. A po molitvi, kojom Bog dotiče i pokreće naša srca, postajemo otvoreni za potrebe naše braće i sestara za ljubavlju, za dostojanstvom i slobodom i ona u nama budi odgovornost za sav stvoreni svijet. Nemogućnost da se kao Crkva okupljamo na slavlju euharistije dovela nas je u situaciju da smo dijelili iskustvo brojnih kršćanskih zajednica koje ne mogu svake se slaviti misu. U takvim okolnostima pitanje koje nam Bog postavlja glasi: „Koga da pošaljem?“ i od nas očekuje velikodušan i uvjeren odgovor: „Evo me, mene pošalji!“ Bog nastavlja tražiti koga da pošalje svijetu i narodima da svjedoči njegovu ljubav, njegovo spasenje od grijeha i smrti, njegovo oslobođenje od zla (usp. *Mt* 9,35-38; *Lk* 10,1-12).

Proslava Svjetskoga dana misija ujedno nam pruža priliku još jednom potvrditi kako su molitva, promišljanje i materijalna pomoć prigode za djelatno sudjelovanje u Isusovu poslanju u njegovoj Crkvi. Svrha je ljubavi izražene u priložima, koji se prikupljaju na liturgijskim slavljinama na treću nedjelju u listopadu, poduprijeti misijski rad koji u moje ime obavljaju Papinska misijska djela kako bismo izišli ususret duhovnim i materijalnim potrebama naroda i crkava u čitavome svijetu, za spas sviju.

Neka nas Presveta Marija, Zvijezda evangelizacije i Utjeha žalosnih, misijska učenica svoga Sina Isusa, nastavi zagovarati i biti nam na pomoć. (IKA)

U Subotici proslavljen blagdan bl. Marije od Propetog Isusa Petković

Subotica, 9. srpnja 2020.

U crkvi sv. Roka u Subotici prigodnim programom i misom 9. srpnja 2020. godine svečano je proslavljen blagdan bl. Marije Petković. Bio je to ujedno i završetak devetnice u čast blaženice koja je sva, kao i sam blagdan, bila u znaku jubileja 100 godina postojanja Družbe Kćeri Milosrđa. Na početku slavlja sve okupljene pozdravio je župnik Andrija Anišić koji je čestitao sestrama Kćeri Milosrđa blagdan i jubilej. Čestitke je uputio i djeci, roditeljima i odgojiteljicama dvaju subotičkih vrtića koji nose blaženičino ime. Također je pročitao dio pisma pape Franje koje je uputio časnoj majci Kristini Orsillo u povodu jubileja Družbe. U prigodnom programu nastupila su djeca iz vrtića *Bl. Marija Petković* sa svojim odgojiteljicama, a zatim su djeca, mladi i odrasli izveli *ONLINE razgovor s bl. Marijom Petković* koji je sastavila prof. Katarina Čeliković.

Usljedila je misa u čast bl. Marije Petković koju je predslavio vlč. Nebojša Stipičić, župni vikar Župe sv. Antuna u Čantaviru, uz još petoricu svećenika. Božju riječ čitale su s. Nelija i s. Eleonora, a molitvu vjernika vjeroučiteljica Vesna Huska. Na kraju mise s. Silvana Milan zahvalila je svim sudionicima slavlja na zajedništvu, izrazivši posebnu radost što su se zajedno pripremali devetnicom i radosnom proslavom blagdana zahvalili Bogu i bl. Mariji Petković za 100 godina njihove Družbe. Poslije mise slavlje je nastavljeno domjenkom u župnom dvorištu. (IKA)

Karmelićanka sestra Marija od Boga položila doživotne zavjete

Innsbruck, 16. srpnja 2020.

Na blagdan Gospe od Karmela, 16. srpnja 2020. godine, sestra Marija od Boga (Mirjana Martić) položila je svečane doživotne zavjete u Karmelskom samostanu sv. Josipa i sv. Tereze u Innsbrucku u Austriji.

Sestra Marija od Boga (Mirjana Martić) rođena je 10. srpnja 1979. godine u Mišincima, u Bosni i Hercegovini, kao deveto dijete majke Kate i oca Pave. U dobi od njezine tri godine mnogobrojna obitelj s jedanaestero djece ostaje bez oca, samo s majkom. Do Domovinskoga rata žive u Bosni, a neposredno nakon rata sele u Slavonki Brod gdje s. Marija od Boga nastavlja školovanje. Nakon završenoga srednjoškolskoga obrazovanja za medicinsku sestru upisuje se na studij prava u Osijeku, a po završenom studiju upisuje i završava magisterij prava u Beču, nakon čega se zapošljava i radi u Zagrebu. Sestra Marija od Boga ima šest sestara i četiri brata od kojih je jedan svećenik. U karmelski samostan sv. Josipa i sv. Tereze u Innsbrucku ulazi 11. srpnja 2014. godine. Svoje prve privremene zavjete polaže 16. srpnja 2017. godine, a potom doživotne zavjete polaže 16. srpnja 2020. godine, na veliku svetkovinu Gospe Karmelske.

Svečano misno slavlje polaganja doživotnih zavjeta započelo je hvalospjevom *Zvijezdi mora, Gospi od Karmela*, koji su pjevale sestre ulazeći zajedno sa slavljenicom. Misno slavlje predvodio je mag. Jakob Buegler, biskupski vikar Innsbrucka u koncelebraciji s pet svećenika iz Austrije i Hrvatske i đakonom iz hrvatske misije u Austriji. To veliko slavlje uveličao je i pater

Alexander Schellerer, provincijalni poglavar Austrijske karmelske provincije, kao i mons. Luka Kesedžić, misionar hrvatske misije u Innsbrucku. „Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se Njemu!“ (Ps 118,24) bile su prve uvodne riječi propovijedi s kojom je naglašeno kako je to velik dan ne samo za s. Mariju od Boga i njezinu obitelj već velik dan za cijelu Crkvu u Hrvatskoj, u biskupiji Innsbruck i cijeloj Austriji. Referirajući se na prigodno čitanje iz Knjige o kraljevima gdje prorok Ilija sakriva lice među koljenima, propovjednik je rekao kako je današnje vrijeme obilježeno strahom i skrivanjem jednih od drugih te kako nasuprot tomu trebamo biti ljudi hrabrosti, nade, pouzdanja u Boga, ljudi vjere jer bez takvih milosti koje su njegovali svetcima, heroji i velikani svoga vremena, svijet bi bio zakinut za mnoge od njih poput sv. Ivana od Križa, Majke Terezije iz Kalkute, sv. Damjana, sv. Ivana od Boga i drugih.

„Poslani smo u svijet ljudima za potrebe Crkve i zajednica, svih koji su odbačeni, na rubu društva, za koje smo dužni moliti, biti sol zemlje i svjetlo svijeta. U toj zadaći jedna sveta sestra karmelićanka za današnji svijet ima itekako veliku ulogu svojim molitvama i duhovnim zalaganjem štiti i biti bedem društva u borbi s izazovima svijeta.“ Sestri Mariji od Boga upućenim riječima zaziva Majke, Gospe Karmelske, stavljena je Marija, koja je bdjela nad njezinim životom od začeca pa do zaruka s Njezinim sinom, kao najveća pomoćnica i učiteljica u ispunjavanju svetih dužnosti. U prihvaćanju patnji, križa i teškoća, sumnji i izazova strogoga karmelskoga reda citirana je velika utemeljiteljica sveta Terezija Avilska za snagu i ohrabrenje: „Ništa neka te ne straši, ništa

ne uznemiruje. Sve prolazi. Samo Bog ostaje isti. Tko je strpljiv, sve postiže. Tko ima Boga, ima sve. Samo Bog jest dosta.”

Za kraj propovijedi koja je bila izrečena na hrvatskom i njemačkom jeziku spomenut je sv. Jose Maria Escriva koji je rekao: „Put ljubavi zove se žrtva. Ljubav pokreće svijet, pokreće žrtvu, pokreće pojedince.“ Neka te Božja ljubav pokrene, kao i sve nas, u žrtvi za čovjeka i Boga, a tebi, draga sestro Marija, neka Ljubav i Milosrđe budu vodič na tvom svetom redovničkom putu do kraja života. Nakon izrečenih zavjetnih obećanja s. Marije od Boga pjevale su se litanije obreda redovničkoga zavjetovanja, litanije svetih među kojima su posebno mjesto zauzeli svi hrvatski svetcima i blaženici od prvoga hrvatskoga svetca Nikole Tavelića do našega bl. Alojzija Stepinca. Cijelo misno slavlje bilo je popraćeno hrvatskim napjevima, a na kraju zaorilo se *Tebe Boga hvalimo* na njemačkom i na hrvatskom jeziku. (IKA)

Još uvijek nepoznata sudbina u Siriji otetoga isusovca

Sirija, 29. srpnja 2020.

Talijanski isusovac o. Paolo Dall'Oglio otet je 29. srpnja 2013. godine dok je s tzv. Islamskom državom u sjedištu te terorističke skupine u Rakki pregovarao o oslobađanju talaca. Apostolski nuncij u Damasku kardinal Mario Zenari za agenciju *Asianews* izjavio je da se iz dosadašnjega tijeka istrage ne može sa sigurnošću zaključiti ni je li o. Paolo još uvijek na životu. Dodao je da je prema statistikama Ujedinjenih naroda u Siriji „nestalo” 100.000 ljudi. Nuncij od odgovornih traži bar neke znakove „dobre volje” da se dođe do pouzdanih informacija

o sudbini rimskoga isusovca. Trenutačno se najizglednijom smatra tvrdnja bivšega člana IS-a da je o. Paolo mučen i ubijen samo nekoliko dana nakon otmice, no za to ne postoje nikakvi dokazi.

Dall'Oglio je osamdesetih godina prošloga stoljeća počeo djelovati u Siriji, posebno se zauzimavši na ekumenskom području i u kršćansko-muslimanskom dijalogu. Zbog kritičkoga odnosa prema sirijskomu režimu i navodnoj podršci pobunjenicima 2012. godine protjeran je iz zemlje. Papa Franjo i Družba Isusova više su puta izrazili zabrinutost nad sudbinom o. Paola Dall'Oglia i zahtijevali njegovo oslobađanje. (IKA)

Oproštaj od isusovaca na otoku Gospe od Milosti

Gospa od Milosti, 15. kolovoza 2020.

Vjernici tivatskoga kraja, kao i drugih župa Kotorske biskupije, tradicionalno su se 15. kolovoza okupili na proslavu svetkovine Velike Gospe na otočiću Gospe od Milosti. Ovogodišnja je proslava protekla u nešto drukčijem ozračju, koje nije uzrokovano samo epidemiološkom situacijom već i činjenicom da se isusovci nakon dugoga razdoblja upravljanja otokom Gospe od Milosti i župama Bogišići i Krašići povlače iz Kotorske biskupije.

Misu je predvodio apostolski upravitelj Kotorske biskupije mons. Rrok Gjonlleshaj u zajedništvu s umirovljenim kotorskim biskupom Ilijom Janjićem, provincijalnim poglavarom Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Daliborem Renićem i drugim svećenicima biskupije. Nadbiskup Gjonlleshaj u propovijedi je govorio o značenju Marijina uznesenja u životu vjernika

te se spomenuo dugogodišnjega djelovanja isusovaca u Kotorskoj biskupiji, izrazivši zahvalnost, kao i žaljenje zbog odlaska, koje je svojevrsno „osiromašenje“ za biskupiju jer se gubi prisutnost jedne redovničke zajednice.

Na kraju mise prigodnu riječ uputio je provincijalni poglavar Renić: „Dolazim i s jednim osjećajem sjetе, jer riječ je o jednom rastanku koji je pred nama, a kao i svaki rastanak nosi jednu svoju tugu i, kao što rekoh, sjetu. Pedeset i nešto godina Družba Isusova, isusovci, upravljaju ovim otokom koji pripada Kotorskoj biskupiji i župama Bogišići i Krašići. Znamo iz iskustva vlastitih obitelji, koliko god smo svjesni da neki član obitelji treba nastaviti nekim daljim svojim putem, ipak nosimo jednu nostalgiju u srcu, zašto se to treba dogoditi.“ O. Renić pojasnio je kako je odluku Provincije o povlačenju iz Kotorske biskupije potvrdio general u Rimu, a donesena još prošle godine, u prvom redu zbog nedostatka isusovaca koji bi se posvetili pastoralnoj brizi u Boki, konkretno svetištu i župama.

Provincijalni poglavar Renić izrazio je nadu da će nova uprava otočića učiniti da njegov duhovni potencijal dođe do većega izražaja, što je u posljednjih dvadesetak godina zbog promjena na društvenom i političkom planu unutar države bilo otežano. Provincijalni poglavar sa zahvalnošću se prisjetio isusovaca, svećenika i braće koji su u protekle 53 godine pastoralno djelovali na otoku Gospe od Milosti i u župama, bili su to: pok. o. Stjepan Koren, pok. o. Edomir Ciko, pok. o. Janko Rogina, o. Josip Opat u dvama navratima, o. Pero Janković, također u dvama navratima te časna braća i drugi

svećenici. Svi su se oni brinuli o duhovnoj i materijalnoj obnovi otoka, koji su nakon povratka u ruke Crkve zatekli potpuno devastirana, a posebno nakon potresa 1979. godine kada je otok bilo potrebno drugi put obnoviti. Zahvalu je uputio i dijecezanskim biskupima i svećenicima koji su primili i prihvatili isusovce te je naglasio kako, unatoč prolaznoj naravi redovništva, Crkva nije napustila otok, jer je mjesna Crkva sa svojim biskupom oduvijek bila nositeljica pastoralnoga života.

Župnik i upravitelj otoka, o. Pero Marković, potaknuo je vjernike da prihvate novoga župnika te je zahvalio svima na vjerničkoj podršci koju je imao tijekom svoga pastoralnoga djelovanja. Vjernici su se nakon mise zadržali u molitvi pred kipom Gospe od Milosti. (IKA)

Svečano proslavljen blagdan svete Majke Terezije u njezinoj rodnoj župi u Skoplju

Skoplje, 5. rujna 2020.

Na blagdan svete Majke Terezije, koji Crkva slavi 5. rujna 2020. godine, skopski biskup i strumičko-skopski eparh mons. dr. Kiro Stojanov služio je misu u skopskoj katedrali Presvetog Srca Isusova, koja je ujedno i rodna župa svete. Tijekom mise na oltaru su bile izložene relikvije svete iz Skoplja i Makedonije.

Na početku je biskup Stojanov spomenuo da se blagdan svete Majke Terezije ove godine, uz aktivnosti koje su se odvijale u okviru Dana svete Majke Terezije, koji su posjetile najugroženije kategorije ljudi, na najsvečaniji način obilježava i svetom euharistijom. Monsinjor Stojanov podsjetio je i

na posjet pape Franje Makedoniji, gdje je naglasak stavljen na svetu Majku Tereziju, koja je rođena u Skoplju. Sveta Majka Terezija može biti poticaj i primjer roditeljima da svoju djecu mogu odgajati u vjeri. U daljnjem dijelu propovijedi biskup Stojanov naglasio je: „Zahvalni smo Bogu što joj je život i prve godine života darovao upravo ovdje, odakle je svjetlost zapaljenu pri rođenju i krštenju odnijela u svijet i navješćivala riječju i djelom vjeru koju je ovdje primila i u kojoj je ovdje rasla. Stoga Majka Terezija može biti poticaj i primjer roditeljima, nadahnuti njezinim primjerom da svoju djecu mogu odgajati u vjeri i da uvijek mogu odgovoriti na poziv na koji ih Bog poziva.” Zatim je biskup pozvao vjernike da zajedno razmisle o mističnom iskustvu Majke Terezije, a to je Isus na križu i njegove riječi: „Žedan sam.” Kristova patnja nije prokletstvo, već blagoslov i spasonosni znak ljubavi, tako ni jedan od članova Crkve patnju ne doživljava kao kaznu ili prokletstvo, već kao poziv u kojem ljubav svjedoči na najviši mogući način.

Govoreći o mističnom iskustvu svete Majke Terezije, biskup Stojanov rekao je: „Zanimljivo je za svetu Majku Tereziju da mistično iskustvo nije bilo uzimanje Kristovih rana, već uzimanje Kristova poslanja. Naime svi egzegeti vjeruju da se riječima ‚žedan sam‘ ne misli doslovno na žeđ kao takvu, već na dvije stvarnosti. Prva je: Isus je doživio usamljenost, napuštenost, podsmijeh i prijezir, žedan je ljubavi, prijateljstva i bliskosti. Druga stvarnost ili tumačenje glasi: Njegova je želja bila svojom patnjom spasiti duše, što znači: žedan je njihova spasenja. Nije nam dovoljno jasno kakvo je mistično iskustvo Majke Terezije, ali ono što je

učinila u životu očito je bilo to da je ugasila žeđ za ljubavlju najsiromašnijima od siromašnih. Prepoznala je Krista u onima koji su na rubu napuštenosti, napušteni, odbaceni, neizlječivo bolesni, prezreni i konačno grješni. Ljubav koja ne poznaje gornje granice. Poznato je da je sveta Terezija željela ugasiti žeđ iz ljubavi prema Isusu. Kako? Pomaganjem svima u nevolji.”

Govoreći o evanđeoskom tekstu, biskup Stojanov podsjetio je na civilizaciju u kojoj živimo i u kojoj se društvo sve više raslojava na vrlo malu skupinu bogatih i moćnih te veliku većinu siromašnih i potrebitih. Spomenuo je golemi broj duhovnih siromaha. „Ova civilizacija, koja sve više sramoti čovjeka i ponižava ga na razini običnih brojeva, prazni ljudsku dušu i tako smo okruženi brojnim prosjacima koji traže utjehu, razumijevanje, oprost, prihvaćanje itd. Sjetimo se samo velikoga mnoštva djece s velikim ranama na duši koja su zaista žedna pažnje, ljubavi i razumijevanja. Tko će ih utješiti, tko će im pružiti ruku, tko će biti njihov anđeo čuvar ako ne će kršćanin koji je ljubav u svoj život uvrstio”, rekao je biskup Stojanov. (IKA)

U Trstu slavljena misa povodom 74. obljetnice mučeništva bl. Francesca Bonifacija

Trst, 11. rujna 2020.

U katedrali sv. Justa u Trstu 11. rujna 2020. godine misno slavlje povodom obilježavanja 74. obljetnice mučeništva bl. Francesca Bonifacija predvodio je tršćanski nadbiskup mons. Giampaolo Crepaldi uz koncelebraciju više svećenika iz tršćanskih gradskih župa te sudjelovanje brojnih vjernika, napose članova Katoličke akcije.

Naša tršćanska Crkva s radošću i zahvalnošću slavi danas spomen bl. Francesca Bonifacija, koji je svojim mučeništvom dao svjedočanstvo za Krista u najsvjetlijem i najuvjerljivijem obliku za nas kršćane – svetosti. No njegovo svjedočanstvo ne smije se svesti samo na završni svjedočanski životni čin, njegov je život bio obilježen svetošću življenoga mučeništva. Mučeništvo je naime izvorni oblik svetosti jer mučenik dolazi do potpunoga gubitka sebe zbog vjernosti Kristu, suobličuje cijelu svoju egzistenciju Isusu Kristu, do te mjere da ga nasljeđuje i u darivanju svoga života, kao što je on dao svoj život za čovječanstvo. Bl. Bonifacio, jednostavan i uzoran pastir, živio je u potpunosti spreman dati život kako bi u svoj život primio Isusa Krista. Smatrao je da je njegova osoba vrijednost koju treba pokloniti, a ne zadržati za sebe. Želio je poprimiti što potpunije suobličjenje Gospodinu postajući jedno s njime. Upravo je to bila najsjajnija odlika njegove kršćanske i svećeničke biografije, nama, ljudima današnjice koji smo zavedeni mišlju da je naše „ja“ sve, preteška za prihvatiti.

Molimo danas bl. Bonifacija da nam pomogne na putu mučeništva, koje traži sposobnost zaboravljanja nas samih odbacujući svaki protagonizam kako bismo dali prostora djelovanju Milosti. Ako se znamo otvoriti Bogu, bit ćemo sposobni otvoriti srce Božjoj Ljubavi koja je na križu bila jača od svega: nikakva poteškoća ne će nas spriječiti da budemo poput Njega. Svetost naime nije povezana s našim moralnim nastojanjima, ona je plod ljubavi Božje koja nas jedina može učiniti nalik njemu. Mučenicima i svetcima svjedoci su Božjega djelovanja. On kroz oživljujuće djelovanje Duha Svetoga

ga čini sve kako bi nas doveo Kristu i učinio nas Božjom djecom. Bog u svojoj dobroti i milosrđu želi nam navijestiti sebe, a u Kristu je našao način kako to učiniti. Molimo Gospodina da budemo sposobni ostati u njegovoj ljubavi, bez bježanja, onako kako je učinio bl. Bonifacio, koji je bio sposoban darovati svoj život u ime Božje ljubavi i milosrđa, rekao je, među ostalim, nadbiskup Crepaldi u prigodnoj homiliji. (IKA)

Pokora i molitva dominikanske obitelji

Rim, 22. rujna 2020.

Učitelj Reda propovjednika fr. Gerard Francisco Timoner III. uputio je poziv cijeloj dominikanskoj obitelji da obavi „trodnevne pokore“, i to od 4. do 6. listopada 2020. godine. Od svake se zajednice traži da odredi vlastiti oblik zajedničke pokore. Na blagdan Kraljice svete Krunice, 7. listopada, dominikanska obitelj pozvana je moliti slavna otajstva krunice u 20 sati, po mogućnosti uz prijenos uživo. „Ove dane pokore i molitve prinosimo Bogu: za umrle tijekom pandemije; za nakane njihovih ožalošćenih obitelji; za one koji i dalje pate od posljedica pandemije te za one koji rade na ublažavanju njihovih patnji“, napisao je fr. Gerard Timoner, OP. (IKA)

U Vijetnamu broj svećeničkih zvanja i dalje raste

Vijetnam, 24. rujna 2020.

Broj svećeničkih i redovničkih zvanja i dalje raste u Vijetnamu, u kojem je 2019. godine bilo sedam milijuna vjernika, odnosno oko sedam posto stanovništva s pet tisuća

svećenika. Za formaciju svećeničkih kandidata nedostaju strukture. Trenutačno Crkva ima 11 bogoslovija s 2.624 studenta iz 27 biskupija koje ne mogu primiti sve kandidate, osobito na sjeveru zemlje. Dovoljno je reći da je Bogoslovija svetog Josipa u Hanoiju ove godine primila samo 6 od 40 kandidata, dok je jedan dio poslan u druge bogoslovije, a oni koji su preostali nisu mogli započeti svoju svećeničku formaciju. U tom kontekstu, sretna je vijest o nedavnoj dozvoli vijetnamskih građanskih vlasti za izgradnju nove bogoslovije Srca Isusova u biskupiji Thai Binh, na sjeveru Vijetnama, koju će voditi pedesetosmogodišnji otac Dominic Dang Van Cau. Nova će bogoslovija moći primiti do 200 kandidata, i to ne samo mjesnih nego i iz drugih biskupija i kongregacija.

Malo je sjemenište Srca Isusova bilo zatvoreno u jeku rata, između 1970. i 1971. godine. Biskup dijeceze Thai Binh koji je preminuo 1982. godine pokrenuo je studij filozofije i teologije koji je Vlada bila zatvorila do 2008. godine, kada je njegov nasljednik od građanskih vlasti dobio dozvolu da nastavi s petogodišnjim programom. Sadašnji biskup dijeceze Thai Binh Peter Nguyen Van De organizirao je novi studij za 25 svećeničkih kandidata koji su sada već đakoni i u prosincu će biti zaređeni za svećenike. Stotinu je studenata 7. rujna 2020. godine sudjelovalo na misi otvaranja nove akademske godine koja će se, dok se ne završe radovi, odvijati u biskupskoj kući. (IKA)

Otkazani XXXVI. redovnički dani u Hrvatskoj

(Split – Dubrovnik – Zagreb – Rijeka – Đakovo, rujan 2020.)

Zbog mjera koje je propisao Nacionalni stožer civilne zaštite za sprječavanje zaraze koronavirusom ovogodišnji XXXVI. redovnički dani u Hrvatskoj nisu održani.

Tema Redovničkih dana 2020. godine trebala je biti *Božja Riječ i posvećeni život*. Neka svakog dana u rukama imaju *Sveto pismo* (PC, br. 6.), na tragu odluke pape Franje da se u siječnju 2020. godine obilježi Nedjelja Božje Riječi. Redovnički dani trebali su se održati u pet hrvatskih gradova: Splitu, Dubrovniku, Zagrebu, Rijeci i Đakovu. Predavanja su do-

govorena s devet predavača koji su se trebali izmjenjivati u različitim gradovima: mons. dr. Ratko Perić (*Godina Božje Riječi*), prof. dr. sc. Nikola Stanković (*Redovništvo na kušnji (usp. Mt 4,1-11)*), prof. dr. sc. fra Mario Cifrak (*Sveto pismo u životu Crkve*), izv. prof. dr. sc. Dubravko Turalija (*Sveto pismo u perspektivi kršćanskog i redovničkog života*), doc. dr. sc. s. Silvana Fužinato (*Utjelovljenje Riječi danas*), doc. dr. sc. s. Valerija Kovač (*Posvećeni život između Božje Riječi i ljudskih riječi*), doc. dr. sc. Taras Barščevski (*Poziv na nasljedovanje u Evanđelju po Luki*), doc. dr. sc. Arkadiusz Krasicki (*Post u Bibliji*) i dr. sc. s. Krista Mijatović (*Odijevanje u posvećenom životu: biblijsko-antropološki aspekti*). Iako, nažalost, nije bilo prigode za usmeno izlaganje, sadržaj predavanja bit će dostupan u pisanom obliku u časopisu *Posvećeni život*. (HRK)

Sjednica Vijeća Hrvatske redovničke konferencije (Zagreb, 9. rujna 2020.)

Redovita sjednica Vijeća Hrvatske redovničke konferencije (treća u nizu ove godine) održana je 9. rujna 2020. godine u 9.30 sati pod predsjedanjem fr. Slavka Sliškovića, predsjednika HRK-a.

Na sjednici su bili prisutni: fr. Slavko Slišković, s. Gordana Igrac, s. Ksenija Leko, fra Ivo Martinović i s. Krista Mijatović (tajnica HRK-a). Nakon odlaska s. Ane Marije Antolović, ASC, i o. Srećka Rimca, OCD, iz Vijeća HRK-a (zbog isteka mandata za službu poglavarice/poglavara u redovničkoj zajednici) u Vijeće

nisu imenovani novi članovi koji bi ih zamijenili. Izbor novih članova prepustit će se Skupštini HRK-a koja se ima održati u listopadu 2020. godine. Na sjednici se, uz glavnu točku Dnevnoga reda – priprema Skupštine, raspravljalo o Školi za formaciju, misijskim projektima, financijskoj pomoći zajednicama pogođenima potresom, djelovanju povjerenstava HRK-a... Odlučeno je da Skupština iznimno ove godine, zbog epidemiološke situacije uzrokovane koronavirusom, traje samo jedan dan (15. listopada) i da ne bude u zajedništvu s Konferencijom viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine, kao ni s KORUS-om (Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica Slovenije). (HRK)

foto: IKA

Novi ciklus emisije *Pozvani i poslani* (Zagreb, 15. rujna 2020.)

Pozvani i poslani naziv je emisije o redovništvu koju vode i uređuju s. Marija Zrno, MVZ, i p. Marko Šop, SCJ. Emisija ima evangelizacijsku svrhu: želi doprinijeti navještaju Isusa Krista kako bi Ga naši suvremenici bolje upoznali te Njegovim posredstvom osluhnuli i prepoznali vlastiti poziv i poslanje u promicanju kršćanskih vrijednosti.

Osim isticanja različitih karizmi i osobnih svjedočanstava redovnica i redovnika te s njima povezanih laika, emisija ima i edukativni karakter: prikazuje povijesni kontekst vremena tijekom kojega su nicali brojne družbe i redovi, ali daje i smjernice za život u sadašnjosti: kako živjeti kao Božji odsjaj te ostati dosljedan kršćanskomu pozivu i poslanju u različitim područjima apostolata. Oslanjajući se na poziv pape Franje kako Crkva treba biti otvorena te „ići na periferije”, ovom emisijom redovnici žele pomoću medija ponuditi slušateljima duhovnu okrepju te posvjedočiti o ljepoti Božjega odabranja, onoga odabranja koje je nastalo kao želja Božjega Srca. (IKA)

foto: HRK

Hrvatska radio-televizija u Tajništvu Hrvatske redovničke konferencije (Zagreb, 22. rujna 2020.)

Dana 22. rujna 2020. godine urednik i voditelj emisije *Pozitivno* gosp. Mario Raguž posjetio je sjedište Hrvatske redovničke konferencije.

Svrha posjeta bila je snimanje intervjua s tajnicom Hrvatske redovničke konferencije dr. sc. s. Kristom Mijatović, SCSC. Emisija je prikazana u nedjelju 27. rujna 2020. godine na prvom programu HTV-a u 11.05 sati i na četvrtom programu HTV-a u 16.10 sati. Gosp. Mario izrazio je otvorenost za suradnju u realizaciji emisija u budućnosti, poglavito glede preporuke članica i članova redovničkih zajednica koji bi bili prikladni da budu gosti u emisiji. (HRK)

Započeo zimski semestar nastave u Školi za novakinje

(Zagreb, 7. listopada 2020.)

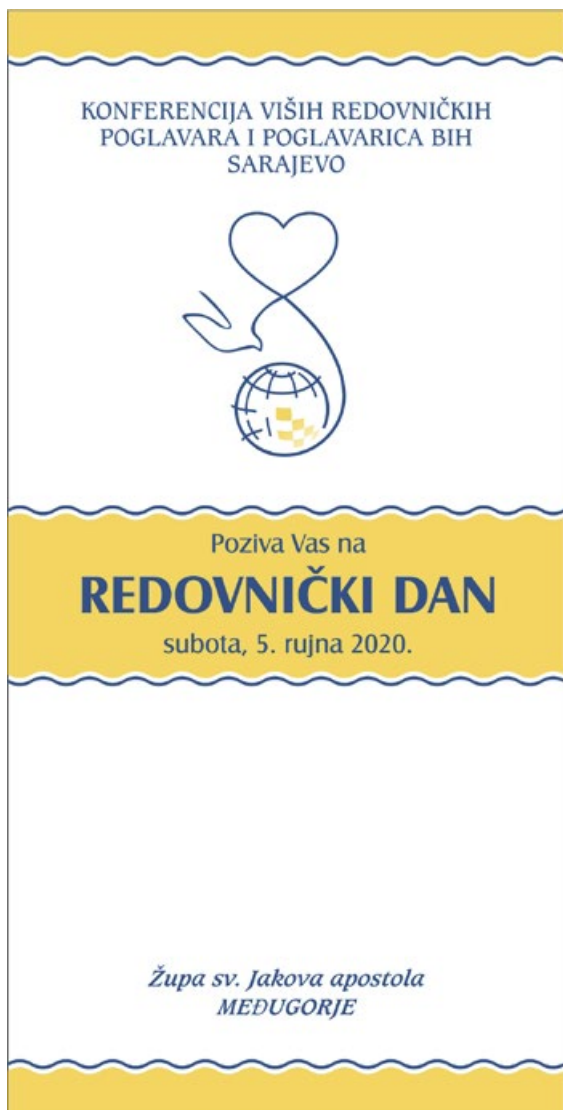
Dana 7. listopada 2020. godine u sjedištu Hrvatske redovničke konferencije održana su prva predavanja zimskoga semestra 2020./2021. godine Škole za novakinje.

Školu u ovoj nastavnoj godini pohađa devet novakinja, dvije postulantice i dvije kandidatice iz šest redovničkih zajednica (Sestre Presvetog Srca Isusova, Karmelićanke Božanskog Srca Isusova, Milosrdnice sv. Vinka Paulskoga, Klanja-

teljice Krvi Kristove, Kćeri Božje Ljubavi i Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje).

Zimski semestar trajat će do 17. prosinca 2020. godine. Predavanja će se održavati srijedom i četvrtkom od 9.00 do 12.15 sati. Predviđeno je dakle jedanaest susreta; što znači da će svaki predavač održati 22 sata predavanja. Kolegiji koji su za ovaj semestar predviđeni prema *Radio Studiorum* Škole za novakinje jesu: Petokonjižje (izv. prof. dr. sc. Božidar Mrakovčić), Sakramenti (dr. sc. Mijo Nikić), Povijest Crkve (mr. sc. Ivica Musa) i Teologija poslanja posvećenog života (dr. sc. s. Krista Mijatović). (HRK)

**Otkazan XXIII. redovnički dan
u Bosni i Hercegovini**
(Međugorje, 5. rujna 2020.)

Redovnički dan u Bosni i Hercegovini, koji se trebao održati 5. rujna 2020. godine u Župi sv. Jakova apostola u Međugorju, prema uputama epidemiologa,

PROGRAM

- 9.30 Okupljanje, kava...
- 9.45 Zaziv Duha Svetoga
Pozdrav predsjednika KVRPP BiH
fra Jozе Marinčićа
Pozdrav predstavnika BK BiH
Pozdrav župnika fra Marinka Šakote
- 10.00 Izlaganje: provincijal fra Miljenko Šteko
"Consecratio et Consecratio per Evangelica
Consilia. Razmišljanja, otvorena pitanja,
mogući putovi" – prikaz zbornika radova
Kongregacije za ustanove posvećenog života
i družbe apostolskog života
- 10.40 Rasprava
- 11.15 Prigoda za ispovijed redovnika i redovnica
(Mole se svi svećenici da budu na
raspolaganju.)
- 12.00 Euharistijsko slavlje predslavi nadbiskup
Henryk Hoser, apostolski vizitator za župu
Međugorje
- 13.00 Objed
- 14.00 Pobožnost i molitva (osobno)
- 14.00 Skupština KVRPP BiH (za članove)
- 17.00 Zatvaranje skupa

otkazan je zbog pogoršane epidemiološke situacije i povećanog broja COVID-pozitivnih osoba u Hercegovačko-neretvanskoj županiji te odredbi Kriznog stožera Ministarstva zdravstva, rada i socijalne skrbi iste županije. (KVRPP BiH)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

Devetnica bl. Mariji Propetog Isusa Petković

Blato, 1. srpnja 2020.

U Blatu na Korčuli, rodnom mjestu bl. Marije Propetog Isusa Petković, organizirana je devetodnevna priprava za proslavu blaženičina blagdana. Svaki dan devetnice imao je određenu nakanu: za nezaposlene i one u financijskim poteškoćama; za misije; za iskazivanje milosrđa; za duhovna zvanja; za duše u čistilištu; za obitelji i djecu... Posebnost je i mjesto odvijanja devetnice koje je ove godine, zbog pandemije koronavirusa, prostor ispred župne crkve Svih svetih, Plokata, gdje se svakoga dana devetnice odvijala pobožnost i slavila euharistija. Kronicu su obično predmolila djeca, ovogodišnji prvopričesnici ili djeca iz skupine *Biseri Očeva milosrđa* koji su svojim pjevanjem uzveličali euharistijska slavlja. Predvoditelji euharistijskih slavlja bili su don Josip Galić, župnik Župe Presvetog Srca Isusova u Potocima kod Mostara, u konceleciji s vlč. Robertom Jugovićem, župnikom Župe mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji i vlč. Marinkom Prstecom, svećenikom Varaždinske biskupije.

Posljednjega dana devetnice, 8. srpnja, proslavljena je uočnica blagdana bl. Marije od Propetog Isusa Petković. Kao i prethodnih godina, euharistiji je prethodila procesija do blaženičine rodne kuće. Ovoga puta zbog pandemije se nije zaputila iz svetišta, nego od zvonika župne crkve Svih svetih. Molitvu Večernje predvodili su bratimi i župni zbor, a euharistijsko slavlje predvodio je župnik u Blatu don Željko Kovačević.

„U Katoličkoj Crkvi dan prelaska u nebo rođendan je za vječnost jer nas taj prijelaz upućuje Gospodinu ususret i kod njega ćemo

trajno ostati. Kad dolazimo na ovaj svijet, nema ništa ljepše od toga prvoga plača novorođenoga djeteta što je početak ljudskoga života. U blaženičinoj rodnoj kući mnogo je djece tako zaplakalo prvim plačem jer su bili velika obitelj. Bog ih je blagoslovio u svemu, bez obzira na teškoće i križeve koji su to pratili. Bog je u ljudsku povijest utkao iščekivanje Onoga koji će doći u ovaj svijet da bi nas otkupio“, rekao je u propovijedi don Željko.

„Nažalost, rođenje djeteta u nekoj obitelji ne mora biti radost. Kućni odgoj i radost prihvaćanja novoga života u obitelji usađivali su u srce Marije Petković svijest da je ljubljeno dijete, da je i Bog Otac prihvaća kao što je prihvaća njezin zemaljski otac. Tako se razvijala njezina ljubav prema Bogu. Ljubav nije u imetku, nego u čovjeku koji ima voljeno biće. Od materijalnih dobara njezina oca ne spominjemo se danas više ničega, ali se spominjemo bl. Marije Propetog Isusa koja je toplinu očinskoga doma prenijela na one koje će okupiti u svojoj redovničkoj zajednici i na one kojima će sestre ići ususret u karizmi milosrđa“, dodao je župnik Željko.

„Blagoslovili smo svijeće. Ako se upali svijeća, tama nestaje. Takvo svjetlo upalio je Isus na krštenju u svakome od nas i rasplamsao ga po sakramentima, da ta svijeća sve više svijetli, da se na njoj mogu drugi upaliti i na njoj se zagrijati, ako su se ohladili. Budimo svijeća jedni drugima. Već sto ljeta družba naših sestara živi od Očeve ljubavi koju je doživjela blaženica i prenijela je na svoje sestre. Pozvani smo da budemo ljudi koji ćemo cijeniti život. Jedni druge trebamo poticati i živjeti za druge. Moramo tražiti oprostjenje za sve što smo učinili protiv života. Program našega života jest doživjeti ljubav prema Bogu, prema bratu čo-

vjeku. Molimo blaženicu da nas potiče, da nas upućuje prema vječnosti, da brani naše obitelji od napasti Zloga i da budu otvorene za život. Neka nam ona bude poticaj da budemo Bogu na raspolaganju za ono što nam on u svojoj providnosti daje“, pozvao je don Željko. Hvalospjev *Veliča* otpjevan je uz upaljene blagoslovljene svijeće s blaženičinom slikom. Euharistija je završila blagoslovom s blaženičinim relikvijarom koji je potom postavljen na oltar bl. Marije Propetog Isusa u župnoj crkvi gdje su se vjernici mogli zadržati u osobnoj molitvi. (IKA)

Mladomisnici Požeške biskupije pohodili klarise

Požega, 1. srpnja 2020.

Ovogodišnji mladomisnici Požeške biskupije Marko Milaković i Matej Siluković pohodili su 1. srpnja 2020. godine samostan požeških klarisa i ondje predvodili euharistijsko slavlje. Misu je predvodio Matej Siluković, a prigodnu homiliju izrekao je Marko Milaković. Započinjući misno slavlje, podsjetio je klarise i okupljene vjernike da će u ulomku iz Matejeva evanđelja čuti kako Isus izgoni zloduha iz dvojice opsjednutih što je probudilo strah kod okupljenih svjedoka koji su zamolili Isusa da napusti njihov kraj. Pozvao ih je da ne budu kao svjedoci toga događaja, nego da otvore svoja srca Isusu Kristu i prihvate ga.

Mladomisnik Milaković u homiliji je podsjetio na spasenje i oslobođenje koje Bog nudi svakom čovjeku po svome Sinu Isusu Kristu. Osvrnuo se na mentalitet svijeta koji čovjeku govori da može biti sam svoj bog, što se očituje u vlastitoj samodostatnosti, a „to je jedna od lukavština zla i Zloga koja

nas udaljuje od pravog izvora radosti, Isusa Krista“. Potaknuo je sestre i okupljene vjernike da otvore svoje srce i Isusovoj Majci koja zna najsigurniji put do Isusa Krista. Na kraju euharistijskoga slavlja mladomisnik Siluković zahvalio je sestrama klarisama na molitvi koju svakodnevno prinose Bogu za svećenike Požeške biskupije i nova duhovna zvanja, naglasivši kako su i njih dvojica plod njihove molitve i žrtve. Potom su sestrama i vjernicima podijelili pojedinačni mladomisnički blagoslov. Nakon euharistijskoga slavlja mladomisnici su se zadržali u razgovoru sa sestrama. Sestre su ohrabrile mladomisnike da ustraju u svećeničkom zvanju i obećale im molitvenu potporu. (IKA)

Prvi redovnički zavjeti sestre Magdalene Čorluka

Lasinja, 1. srpnja 2020.

Sisački biskup Vlado Košić u kapeli sestara Kćeri Srca Isusova u Lasinji predvodio je na blagdan Krvi Kristove, 1. srpnja 2020. godine, svečano misno slavlje pod kojim je svoje prve redovničke zavjete položila sestra Magdalena Čorluka. Koncelebriralo je desetak svećenika, a služio je đakon Željko Kovačević. Na misi je sudjelovao veći broj vjernika iz Župe sv. Nikole Tavelića iz zagrebačke Kustošije, predvođeni župnikom Ljubom Vukovićem, a pjevao je zbor Župe sv. Ivana Pavla II. iz Jelkovca. Biskup je sestri Magdaleni zaželio snagu Duha Svetoga te da se zna uputiti užim putem u Kraljevstvo nebesko jer „taj bogataš o kojem govori Isus i koji ne može ući u Kraljevstvo predstavnik je svih nas koji se moramo riješiti svih onih bogatstava koja nisu Bog jer je Bog jedino pravo bogatstvo“. (IKA)

Obilježen Dan Družbe Presvetog Srca Isusova

Rijeka, 4. srpnja 2020.

Sestre Družbe Presvetog Srca Isusova 4. srpnja 2020. godine svečanim misnim slavljem u kapeli Navještenja Gospodnjega u kući matici na Donjoj Drenovi u Rijeci proslavile su Dan Družbe, spomen na dan utemeljenja. Družbu je 6. srpnja 1899. godine osnovala Božja službenica Marija Krucifiksa Kozulić pod vodstvom franjevca kapucina fra Arkandela iz Camerina i jedina je riječka autohtona redovnička zajednica. Misu je predvodio krčki biskup mons. dr. Ivica Petanjak u zajedništvu s postulatorom kauze za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega biskupa Antuna Mahnića vlč. Sašom Ilijićem, župnikom župe BDM Karmelske na Donjoj Drenovi vlč. Kristijanom Malnarom i umirovljenim svećenikom mons. Gabrijelom Bratinom.

Današnje evanđelje (Mt 9,14-17) poručuje nam da djelovanje utemeljiteljica i utemeljitelja redovničkih zajednica proizlazi evanđelja i njime je nadahnuto. Oni su se povodili za Isusovim primjerom koji je donosio novost. Danas su svi opsjednuti novinama bez obzira na to donose li one bolje ili gore. Opsjednuti smo novošću, a Isus je u svome novost – svojom pojavom i riječima, no danas nedostaje masovno oduševljenje i odaziv Isusovu pozivu. Krist nam nije ušao pod kožu jer ne govori ono što želimo čuti, rekao je krčki biskup. Usporedio je to s predizbornim kampanjama u kojima političari govore ono što birači žele čuti. Isus ne podilazi masama. On od nas traži da se vodimo Duhom Svetim, da kad postimo, ne kritiziramo drugoga koji to ne čini. Post jest

sredstvo posvećenja, ali može biti sredstvo oholosti i srdžbe ako si umislimo da smo bolji od drugih, kazao je propovjednik.

Objašnjavajući Kristove riječi: „I ne uljeva se novo vino u stare mješine”, mons. dr. Petanjak istaknuo je da samo novi čovjek može razumjeti novost Isusa Krista. „Isus nije rezultat naših istraživanja, nego odraz Boga samoga, dar s neba. Bog je onaj koji nas nadilazi i iznenađuje i ako se potrudimo živjeti po evanđelju, uvjerit ćemo se da ćemo postati čudaci u ovome svijetu. Ne možemo ići dvostrukim putem. Shvaćati evanđelje, ali ga ne prihvaćati. Riječka Majka, fra Arkandeo iz Camerina i sluga Božji Antun Mahnić bili su ljudi koje su vodile iste ideje. Družba Presvetog Srca Isusova jest plod svetosti skupine ljudi koji su shvatili evanđelje doslovno, bez obzira na mišljenje drugih”, kazao je krčki biskup.

Prije misnoga slavlja sestre su primile vijest od forenzičara prof. dr. sc. Dragana Primorca o konačnoj i sigurnoj identifikaciji, potvrdi rezultata analize DNK-a, posmrtnih ostataka utemeljiteljice Družbe, Božje službenice Marije Krucifikse Kozulić. „To je veliki Božji dar ne samo našoj Družbi nego i Crkvi u našem hrvatskom narodu, ali i Riječkoj nadbiskupiji i gradu Rijeci“, kazala je s. Dobroslava Mlakić. Zbog oštećenosti zemnih ostataka Riječke Majke postupak identifikacije morao je biti pokrenut 2013. godine. „Veliku zahvalnost dugujemo prof. dr. Primorcu i ostalim stručnjacima koji su sudjelovali u tom poslu. Također zahvaljujemo i riječkom i splitskom stručnom timu”, rekla je s. Dobroslava i izrazila zahvalnost i stručnjacima u SAD-u, prof. dr. sc. Mitchellu M. Holandeu u Penn Stateu i njegovu timu, koji su zauzeto i savjesno okončali taj

postupak identifikacije posmrtnih ostataka majke utemeljiteljice, bez materijalne naknade. (IKA)

Učenici Klasične gimnazije fra Marijana Lanosovića u misi zahvalnici za školsku godinu

Slavonski Brod, 4. srpnja 2020.

Profesori i učenici Klasične gimnazije fra Marijana Lanosovića u Slavonskom Brodu zajedno s članovima obitelji te profesorima i djelatnicima škole sudjelovali su 4. srpnja 2020. godine na misi zahvalnici, koju je u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva predvodio ravnatelj gimnazije fra Klaudio Milohanović, domaći gvardijan.

Fra Klaudio u homiliji je učenicima pojasnio kako ih Riječ Božja potiče da se ne boje doći Isusu, nego da mu budu uvijek vjerni, dopuste da ih vodi u životu, napajaju se na Božjoj Riječi i žive je u konkretnom životu. Uputio ih je na privilegij što su završili katoličku školu, ustvrdivši kako su imali priliku mnogo bliže nego učenici drugih škola upoznati i izgrađivati vjeru te kao takvi trebaju biti poticaj drugim mladima. Svoju zahvalu Gospodinu izrekli su učenici u molitvi vjernika, a posebno na kraju himnom *Tebe Boga hvalimo*.

Prepoznajući pri kraju Domovinskog rata potrebu katoličke škole u ovom gradu, fra Domagoj Šimunović bio je inicijator osnivanja i prvi ravnatelj ove katoličke škole, koju je 25. kolovoza 1994. godine osnovala Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda. Ove godine školu je pohađalo 225 učenika, od toga je maturanata bilo 53. Od ukupno 33 djelatnika u školi djeluje 25 profesora. (IKA)

Ulazak u novicijat i polaganje prvih zavjeta na Visovcu

Visovac, 4. srpnja 2020.

Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja 4. srpnja 2020. godine primila je u svoje okrilje četiri novaka, a prve zavjete položili su trojica mladih franjevaca. Na otočiću Visovcu, koji još nazivaju i *zipka serafina*, provincijalni poglavar fra Marko Mrše primio je u novicijat: fra Tea Tadića, fra Kristijana Pisca, fra Stjepana Raića i fra Marka Udovičića, a prve jednostavne zavjete položili su trojica franjevaca koji su završili novicijat: fra Josip Brandejs, fra Ante Čavlina i fra Mate Šakić. (IKA)

Apostolski nuncij mons. Giorgio Lingua posjetio redovnice Kćeri Božje ljubavi

Zagreb, 5. srpnja 2020.

Pri proslavi Dana provincije euharistijsko slavlje u kapelici Gospe Lurdske, u provincijalnoj kući sestara Kćeri Božje ljubavi u Zagrebu, predslavio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj mons. Giorgio Lingua. U svojoj propovijedi apostolski nuncij sestrama je istaknuo dvije stvarnosti koje su ga se posebno dojmile iz povijesti Družbe. Prva je iskustvo Božje ljubavi koje je utemeljiteljica Franziska Lechner prepoznala u vapaju siromaha, a druga je samo ime provincije – Božja providnost.

Nuncij je pronašao povezanost između tih dviju stvarnosti i činjenice da je zaštitnica njegove rodne biskupije Majka Božje providnosti. Gospa se naime 1521. godine u Fossanu u dvama navratima ukazala gluhoonijemom siromahu. Pri prvom ukazanju

povratila mu je sluh i govor kako bi mogao čuti i navješćivati Riječ, a pri drugom ukazanju, vidjevši ga gladnoga i odbaćenoga, dala mu je kruh. Tim je primjerom naglasio da su dvije glavne Božje providnosti, Riječ i euharistijski Kruh, podcrtavajući istovremeno da nam providnost dolazi u pomoć u našim nevoljama i slabostima. Pokazao je to i na primjeru utemeljiteljice Franziske Lechner, koja je potpuno napuštena, nasmrtno bolesna i bez ičega utemeljila Družbu bivajući osnažena Božjom ljubavlju. Nuncij je završio propovijed pozivajući da svoje slabosti, ograničenosti i grijeh predamo Isusu koji je došao uzeti naš jaram i breme.

Nakon mise nuncij je proveo vrijeme u druženju sa sestrama koje su se u provincijalnoj kući okupile i iz okolnih zajednica. U ime svih pozdravila ga je i zahvalila mu za prisutnost i riječi ohrabrenja s. Gordana Igrac, provincijalna poglavarica, napomenuvši da se nalazi u kući koju je sestrama darovao blaženi Alojzije Stepinac kako bi nastavile karizmu Majke Franziske odgojem i brigom za siromašne djevojke. Pri kraju svoga posjeta nuncij je obišao radionicu liturgijskoga ruha koja je dala značajne doprinose pri papinskim pohodima Hrvatskoj. (IKA)

Mlada misa fra Davida Sedlara

Čakovec, 5. srpnja 2020.

U 20. obljetnici Župe sv. Antuna Padovanskoga u Čakovcu, 5. srpnja 2020. godine, slavljena je mlada misa fra Davida Sedlara. Slavlje je započelo roditeljskim blagoslovom u obiteljskoj kući, a zatim se u procesiji krenulo prema župnoj crkvi.

U homiliji fra Dragutin Bedeničić među ostalim je istaknuo: „Naš Bog poziva nas

pokazati ono što jesmo. Jesam li ja onaj koji ću i danas drugome koji je u potrebi pokazati da i kraj njega prolazi živi Bog, koji mu želi pomoći i koji mu želi olakšati životne poteškoće? Slijedim li ja svojim djelima, ne samo riječima, kršćanski nauk? Jesam li osoba koja odmah poklekne pred poteškoćama? Ogovaram li sve i svakoga, klevećem li one koje susrećem? Imam li mira u svojoj duši? Znam li taj mir prenijeti na svoje bližnje? Jesu li za mene pozitivne samo materijalne vrijednosti?“ Fra Dragutin je zahvalio „Bogu na daru predivnoga života, na daru poziva kojim je pozvao fra Davida i na odgovoru na taj poziv, kao i na ovom danu ispunjenom radošću, veseljem i vjerom. Zahvalio je roditeljima, braći i sestrama, rodbini, učiteljima, redovnicama i franjevcima na njegovu putu prema redu prezbitera.“

Nakon misnoga slavlja mladomisnik je podijelio pojedinačni mladomisnički blagoslov.

Prije mlade mise održana je duhovna priprema. Prvi dan molila se krunica otajstva svjetla. Misno slavlje predvodio je fra Marko Pustišek, župnik iz Župe sv. Antuna Padovanskog u Bjelovaru, koji je fra Davida vodio za vrijeme đakonata. Misno slavlje animirali su mladi FRAMA-e iz Bjelovara. Fra Ivica Miklenić, gvardijan franjevačkoga samostana u Varaždinu, pohodio je župu drugoga dana trodnevnice. Govoreći o fra Davidu, rekao je da kako je rasla crkva sv. Antuna, tako je rastao i fra David zajedno s njom. Posebno dijete koje je od svoje najranije mladosti služilo kao ministrant za oltarom Gospodnjim. Trećega dana duhovne pripreme misu je predvodio fra Zdravko Lazić, gvardijan franjevačkoga samostana na Kaptolu. „Obecajmo fra Davidu naše ustrajne molitve

– potrebne su, potrebnije prije vašega uzajamnoga ponosa – njega na vas i vas na njega“, potaknuo je fra Zdravko. (IKA)

Devetnica bl. Mariji od Propetog Isusa: Dan Doma u Blatu

Blato, 6. srpnja 2020.

U okviru devetnice bl. Mariji od Propetog Isusa Petković u Domu za odrasle osobe u Blatu 6. srpnja 2020. godine proslavljen je Dan doma euharistijskim slavljem koje je predvodio župnik Župe Svih svetih don Željko Kovačević. Večernji duhovni program bio je posvećen molitvi za djecu, a započeo je molitvom radosnih otajstava krunice, koju su predmolili članovi Dječjega zbora *Stope*. Poznato je koliko je bl. Marija Propetog Isusa voljela djecu, posebice onu siromašnu i bez roditelja, te s kolikom je ljubavlju radila da im pomogne materijalno, ali i da ih pouči o ljubavi Božjoj i da ih izgradi u čestite ljude koji će biti spremni prihvatiti odgovornost obiteljskoga života i rada za napredak domovine. A sve je krenulo od dviju sirotica u Blatu, koje je ona željela prigrлити u svoju obitelj, pa djece u Babini, siročadi u Blatu, Subotici, Zagrebu i drugim mjestima, do domova za siročad u Latinskoj Americi. Euharistijsko slavlje predvodio je župnik Župe Presvetoga Srca Isusova u Potocima kod Mostara don Josip Galić u koncelebraciji sa župnikom Župe mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji vlač. Robertom Jugovićem, svećenikom Varaždinske biskupije vlač. Marinkom Prstecom i župnikom Župe Svih svetih u Blatu don Željkom Kovačevićem.

„Što treba za uspjeh nekoga naroda?“ upitao se u homiliji don Josip. „Za uspjeh

naroda treba mu država, granice, zdravlje, vojska, infrastruktura, škole, fakulteti. Sve je to potrebno, ali nije najvažnije da bi neki narod opstao. Pa mi donedavno nismo imali ni državu, ni granice, ni vojsku. Najvažniji je novi život. Očevi i majke donosili su život. Večeras razmišljamo o daru života koji dolazi od Boga, a kojem mi ne smijemo reći *ne* ni u mislima, ni u djelima, ni u savjetima. Nisam mislio da će se obistinuti riječi propovjednikâ iz moga djetinjstva koji su govorili: ‘Ako se ne bude prihvaćao život, govorit će se da je ovdje nekoć živio narod Hrvata.’ To je ozbiljna tema. Tko bude otvoren životu, baštinit će zemlju, ovo što nas okružuje bit će njegovo. Nemojmo da se govori: ‘Ovdje su jednom bili Hrvati, ali su bili sebični i nisu radali djecu, pa su izumrli i došli su drugi ljudi.’ Isus nas poziva na duhovno djetinjstvo. Ne budete li kao djeca, ne, ne ćete ući u Kraljevstvo nebesko! Tko to maleno dijete prima, mene prima, kaže nam Isus. Dijete je čisto. Dijete se ujutro posvadi sa svojim prijateljem, a popodne ga već traži da se izmire jer ne može bez njega, a mi se odrasli svađamo za komadić zemlje i ne mirimo se, zamjeramo nekome mrk pogled i mrzimo se mjesecima i neprestano prigovaramo. Duhovnom djetinjstvu ispriječilo se zlo. Đavao je odjeven po novoj modi. Ismijava Boga i svetinje, a lopovluk naziva snalaženjem. Za prekid trudnoće kaže da je čišćenje. Izvikuje riječ sloboda, ali lukavo prešućuje ime njezine sestre blizanke, a to je odgovornost. U vjeri nema godišnjega odmora, nego je neprestana borba. Kršćanstvo je neprestani rast u duhu. Ne zaboravimo da smo mi ljudi sami po sebi beznačajni, ali čovjek i njegov Bog to je sva vječnost.“ (IKA)

U Dubrovniku trodnevnica u čast bl. Marije od Propetog Isusa Petković

Dubrovnik, 6. – 8. srpnja 2020.

U Dubrovniku je 6. srpnja 2020. godine započela trodnevnica u čast bl. Marije od Propetog Isusa. U katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije euharistijska slavlja predvodio je don David Marjanović, kancelar Dubrovačke biskupije. Tijekom svih triju dana u središte razmatranja stavljeno je jednostavno i ponizno srce.

Don David u propovijedima je isticao jednostavno i ponizno srce bl. Marije od Propetog Isusa, otvoreno srce za Božja nadahnuća. „Sama blaženica u svojim mističnim spisima govori o bijedi svoje duše, često se smatra nedostojnom grješnicom pred neizmjernim Božjim milosrđem. Onu istu poniznost i potpuno predanje Gospodinu, kakvo je imala na samom početku apostolata, zadržala je sve do kraja. Čak i onda kad je njezin trud i rad bio prepoznatljiv i svima vidljiv, kad bi mnogi od nas pali u napast prisvajanja zasluga, ona u svemu tomu ostaje u svojoj malenosti, koja je ne obezvrjeđuje, nego naprotiv, duša se po njoj sve više uzdiže Bogu. I upravo nas ta spoznaja o našoj malenosti to više pogađa što smo bliže onom Savršenstvu, onom Veličanstvu, Bogu našem“, naglasio je don David. Primjer blaženičine malenosti jest i ono kad je došlo vrijeme da se konkretizira njezin rad s djecom, siročadi i bolesnima. Pisala je biskupu da u Blato pošalje redovničku zajednicu koja bi nastavila sa započetim radom, možda organiziranije od tadašnjega načina, a ona bi im u svemu pomagala i bila pri ruci. Upravo tu vidimo da ona nema interes zadržati svoj rad za sebe, već se osjeća nemoć-

nom i nesposobnom osnovati novu družbu, novi red koji bi možda nju istaknuo. Ipak, na inzistiranje biskupa, osniva Družbu Kćeri Milosrđa.

„Bl. Marija Propetog Isusa uči nas da u svemu što činimo imamo ustrajnost i otvorenost srca, da uvijek služimo na slavu Božju, služeći nebeskome Ocu, služeći Gospodinu Isusu Kristu. U svemu imajmo maleno srce. Gospodin nas ne će obezvrijediti jer smo se ponizili, jer smo se umanjili, nego upravo na takav način možemo postati veliki“, poručio je don David. (IKA)

Blagoslov kapelice Božjeg milosrđa u Ženskoj općoj gimnaziji sestara milosrdnica

Zagreb, 7. srpnja 2020.

Zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško blagoslovio je 7. srpnja 2020. godine kapelicu Božjeg milosrđa u okviru Ženske opće gimnazije Družbe sestara milosrdnica u Zagrebu. Uz 175. obljetnicu svoga dolaska u Zagreb Družba sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga Zagreb ove godine slavi i 25. godišnjicu ponovnoga otvaranja Ženske opće gimnazije Družbe.

Kada su sredinom 19. stoljeća došle u Zagreb iz Tirola, uz blagoslov kardinala Jurja Haulika, sestre milosrdnice započele su pionirski pothvat sustavnoga obrazovanja ženske mladeži u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, pa sve do Bugarske i Turske osnivajući brojne škole, vrtiće i zavode. Uz glasovitu preparandiju, učiteljsku školu u kojoj su se sustavno formirale brojne generacije učiteljica, najznačajniji iskorak Družbe bio je osnivanje Ženske realne gimnazije sista-

ra milosrdnica 1926. godine u Zagrebu. Ta gimnazija svojim obrazovanjem iznjedrila je brojne intelektualke, majke i vrhunske znanstvenice u našem narodu. No 1945. godine odlukom jugoslavenskih vlasti gimnazija se zatvara, a zgradu novosagrađene gimnazije na Savskoj 77 oduzima država. Kada su nastupila bolja vremena, točno nakon 50 godina, u slobodnoj Republici Hrvatskoj Družba sestara milosrdnica 1995. godine ponovno otvara Žensku opću gimnaziju sestara milosrdnica, sljednicu Ženske realne gimnazije, koja ponovno, sada već 25 godina, u katoličkom duhu odgaja i obrazuje nove naraštaje djevojaka.

Za svoj je srebrni jubilej Ženska opća gimnazija na dar dobila kapelicu Božjeg milosrđa koju je 7. srpnja blagoslovio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u koncelecijaciji s duhovnikom škole vlč. Petrom Mlakarom. Uvodni pozdrav uputila je vrhovna poglavarica sestara milosrdnica s. Miroslava Bradica koja je bila i prva ravnateljica Ženske opće gimnazije. Naglasila je kako su sestre, profesori i učenice čeznuli za posvećenim prostorom u kojem će se svakodnevno događati susret sa živim Bogom.

U svojoj homiliji mons. Ivan Šaško naglasio je, na temelju liturgijskih tekstova, ljudsku žeđ za Božjim milosrđem u našim životima. Pozvao je učenice, profesore i sestre da svakodnevno dođu „gasiti žeđ“ na izvoru žive vode i pred milosrđe Božje izlijevaju sve svoje duboke potrebe duše. Nakon misnoga slavlja riječ zahvale mons. Ivanu Šašku uputila je ravnateljica s. Danijela Dinjar radujući se što škola dobiva mjesto duhovne okrijepe koje će doprinijeti duhovnom rastu i učenica i njihovih roditelja i profesora. (IKA)

Biskup Košić predvodio misu zahvalnicu o 25. godišnjici zavjeta majke Karle Marije

Hrvatski Leskovac, 7. srpnja 2020.

U kapeli sv. Josipa u Hrvatskom Leskovcu 7. srpnja 2020. godine sisački biskup Vlado Košić predvodio je misu zahvalnicu o 25. godišnjici zavjeta majke Karle Marije, vrhovne poglavarice sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova, prve Hrvatice na čelu te Družbe. S biskupom su koncelebrirali župnik Župe Stupnik-Lučko Dubravko Škrlec Hren i don Stjepan Bolkovac.

Uz majku Karlu Mariju (Magdalenu Peranović) te bivšu višegodišnju majku Angelinu na misi su sudjelovale brojne sestre Karmelićanke BSI, na čelu s provincijalnom poglavaricom s. Kristinom Pišković. U homiliji biskup je rekao kako izabrana svetopisamska čitanja uvode u razmišljanje i molitvu. „Tri pročitane rečenice iz knjige proroka Izaije (63,7-9) nose naslov Psalam. Istaknuo bih barem jednu rečenicu iz toga odlomka: ‚Slavit ću ljubav Gospodnju, slavna djela njegova – za sve što nam Gospod učini, za veliku dobrotu domu Izraelovu što nam je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje ljubavi.‘ Nije slao poslanika ni anđela, nego ih je sâm spasio. U svojoj ljubavi i samilosti sâm ih je otkupio, podignuo ih i nosio. Posebno uočavamo riječi *ljubav i samilost* koje prorok pripisuje Bogu kao svojem spasitelju. I zanimljivo je da ističe kako nije poslao svojega poslanika ili anđela, nego ih je sam došao spasiti te ih je otkupio, podignuo i nosio. Očito se ni prorok, ni Izrael, o kojem govori na primjeru svoje sudbine, ne mogu smatrati dostojnim Božje pomoći. Stoga kaže da ih je Bog spasio ‘u svojoj sa-

milosti'. Možda bismo mogli – kako to voli isticati papa Franjo – tu riječ *samilost* zamijeniti riječju *milosrđe*. Bog se smilovao svomu narodu jer mu je iskazao svoje beskrajno milosrđe. Milosrđe je na početku i na kraju, njime nas Bog obuhvaća i pokazuje nam put. A to da nije došao po svom poslaniku, nego sam, osobno, i te kako naviješta upravo Spasitelja Isusa.

U Poslanici Hebrejima kaže se: 'Bog je nekoć govorio ocima našim u prorocima (...) konačno u ove dane progovori nam u Sinu.' Nekoć je Bog slao svoje glasnike i proroke, svete pisce i davao im svoju riječ da ju prenesu ljudima, njegovu narodu (...) no ljudi su radije ostali pri svojim stavovima, nisu razumjeli ili nisu ni mogli shvatiti što to Bog želi dok im nije došao Bog sam u svome Sinu. Konkretnost Božje ljubavi najbolje se može doživjeti u ljudskom prijateljstvu s Isusom Kristom, znala je – otprilike – govoriti vaša sveta Terezija iz Avile. Baš čovječstvo Isusovo znak je najvećega Božjega prijateljstva koje čovjek ikada može doživjeti. Zato ako želimo doći k Bogu, slijedimo prijateljsku ljudsku ljubav Isusovu. Jednom reče profesor Ivan Golub: 'Čovjek može poći samo za čovjekom. Zato je Bog i postao čovjekom da bi čovjek mogao poći za Bogom.'"

Na kraju biskup je pozvao sve okupljene na molitvu za majku Karlu. „Napast je svake vlasti – govorim to i iz vlastitoga iskustva – bila ona civilna bila crkvena, da zaboravi kako smo svi samo krhki ljudi jer mnogo toga moramo, pa pomislimo i da možemo, da mnogo ovisi o nama, što je i istina, ali djelomična jer sve ovisi samo o Bogu. Tako se vlast u sebi pokazuje kao bezbožna djelatnost i doista joj treba ne-

prestana molitva za poniznošću, i onih koji nose vlast i onih koji o njoj ovise. Moj mi je prvi duhovni učitelj pater Ilija, kapucin, često na razglednici znao napisati: *Oremus pro invicem!* – Molimo jedni za druge! Molimo jedni za druge. Dok Gospodinu zahvaljujemo, molimo ga da nas ne prestaje obdarivati svojom milošću, da nas vodi i dalje. Neka sestru Karlu, vašu majku, dragę sestru, podupre u svima vama sestriškom ljubavlju, prijateljstvom i razumijevanjem, da joj budete potpora, da jedne u drugima imate radost i da vaša radost bude potpuna.“

Nakon mise slavlje se nastavilo za obiteljskim stolom te uz prikaz života sestre utemeljiteljice bl. majke Marije Terezije od sv. Josipa (Tauscher) koji su izvele mlađe sestre i program djece koja su u Domu u Hrvatskom Leskovcu. (IKA)

Blagdan bl. Marije od Propetog Isusa Petković

Blato, 9. srpnja 2020.

Blagdan hrvatske blaženice Marije Propetog Isusa Petković, utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa, proslavljen je 9. srpnja 2020. godine u njezinu rodnom mjestu u Blatu na otoku Korčuli, gdje se nalazi i svetište bl. Marije Propetog Isusa. Središnje svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje predvodio je generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije i hvarski biskup Petar Palić.

U propovijedi je biskup Palić istaknuo da je blažena Marija Propetog Isusa Petković u svom životu ostvarila ideal vrsne žene. „Danas su naše oči uprte u nju koja se napajala na izvoru Mudrosti. Napojena tom nebeskom mudrošću, krenula je ovim svi-

jetom i svjedočila Očevo milosrđe, Kristovu ljubav koja se najjasnije očitovala u smrti na križu i snagu Duha Svetoga koja je bila očita u poslanju čitave Družbe. Ne gledamo danas izvanjsku ljepotu Marije Propetog Isusa Petković. Pogled nam privlači ljepota njezina srca, njezine duše koja je živjela samo za Isusa i njegovo kraljevstvo. Iako je potjecala iz bogate obitelji, njezino srce bilo je zarobljeno ljubavlju prema siromasima, bolesnima, udovicama, zapuštenoj djeci i mladeži, umirućima koji su umirali bez posljednje utjehe. I dok bi Marija slavila euharistiju i u suzama se borila otkrivajući svoje poslanje, čula bi u srcu glas: 'Kćeri, žrtvuj se za mene! Vidiš kako sam ja ljubio ljude? I krv sam svoju prolio za njih. Ostavio sam nebo i zatajio sebe došavši na tu zemlju da pokažem put i život ljudima.' Slušajući glas Učitelja u svome srcu, nije oklijevala prihvatiti žrtvu, ostaviti sve i poći ovim svijetom i konkretnim djelima ljubavi svjedočiti onu najuzvišeniju ljubav – ljubav Propetog Isusa Krista“, rekao je biskup Palić.

„U mudrom i iskusnom dubrovačkom biskupu Josipu Marčeliću bl. Marija Propetog Isusa imala je ne samo duhovnu i materijalnu podršku nego ga je doživljavala i nazivala suutemeljiteljem Družbe. Biskup Marčelić naredio joj je, unatoč njezinu opiranju, da sama napiše *Ustanove* za novu redovničku Družbu, koja će se pod imenom *Kćeri Milosrđa* roditi 4., odnosno 5. listopada 1920. godine redovničkim oblačenjem u Blatu, točno prije 100 godina.

Žrtva, milosrđe, jednostavnost, odnosno poniznost i samozataja vidljivi su i prepoznatljivi znakovi nove Družbe. Bl. Marija na temelju vlastitoga duhovnoga i životnoga iskustva znala je da žrtva i milosrđe ra-

đaju blagoslovom, a poniznost i samozataja novom snagom za činjenje djela ljubavi. Živimo u kulturi koja, nažalost, ne poznaje pojam žrtve ili ga ne prihvaća, ne želi čuti za njega. Žrtvovati sebe i svoj život za ideal, svrhu ili druge koristi smatra se nečim anakronim, izvan vremena. Najljepša dimenzija koju žrtva nosi jest ljubav prema drugomu“, istaknuo je mons. Palić. (IKA)

Župno proštenje i proslava stote obljetnice Družbe Kćeri Milosrđa u Župi Marinci

Pregrada, 9. srpnja 2020.

Župa Marinci uz ovogodišnju je proslavu župnoga proštenja svetkovine Blažene Djevice Marije Kraljice Mira, kojoj je posvećena župna crkva i samostan, organizirala i velikom proslavu stote obljetnice Družbe Kćeri Milosrđa, čije časne sestre u toj župi djeluju već 78 godina. Proslava je započela 9. srpnja 2020. godine, kada Crkva slavi Blaženu Djevicu Mariju - Kraljicu Mira i bl. Mariju od Propetog Isusa Petković, koja je Družbu utemeljila 4. listopada 1920. godine. Misu je predvodio domaći župnik vlč. Dragutin Gereci, čije su riječi propovijedi bile nadahnute životom bl. Marije.

„Iz njezina životopisa možemo zaključiti da je zaista imala milosrdno i sućutno srce prema siromasima i onima koji su bili na rubu ondašnjega društva. Gospodin je s njezinim životom učinio ono što se ona nije ni nadala, a to Gospodin čini i s našim životima ako mu se otvorimo, ako u svome srcu napravimo mjesta“, rekao je vlč. Gereci. Nakon mise djevojke iz župa Marinci i Vinagora izvele su prigodni glazbeno-meditativni program kao uvod u otvorenje izložbe

Stoljeće ljubavi i milosrđa, koja je povodom početka programa proslave stogodišnjice Družbe u listopadu bila postavljena u Blatu na otoku Korčuli, rodnom mjestu blaženice.

U petak i subotu nakon mise molila se pobožnost bl. Mariji, a velika završnica proslave bila je 12. srpnja 2020. godine, prigodno uz proslavu župnoga proštenja. Procesija, predvođena Vinagorskom lime-nom glazbom, Društvom sv. Elizabete i članovima DVD-a *Stipernica*, krenula je od samostana Družbe Kćeri Milosrđa, gdje su okupljeni vjernici izmolili litanije bl. Mariji. Svečano misno slavlje predvodio je župnik u zagrebačkoj Župi Muke Isusove u Vukomer-cu vlč. Danijel Crnić koji je i blagoslo-vio dva nova vitraja koja krase župnu crkvu BDM Kraljice Mira, a prikazuju sv. Leopolda Bogdana Mandića i bl. Mariju od Prope-tog Isusa Petković. Velika je milost i radost za župu što je o stotoj obljetnici Družbe u župnoj crkvi postavljen upravo vitraj hrvatske blaženice. U svojoj propovijedi vlč. Dani-jel govorio je o posijanoj Božjoj Riječi u scru vjernika, koja mora dati plod.

„Vjerujem da jednostavno više ne smi-jemo imati izgovor jer svaki je izgovor jalov izgovor. Mi nemamo alternativu. Naš put je put evanđelja, put naviještene i posijane Božje Riječi, koja će u nama uroditi plo-dom, baš kao što je to činila i bl. Marija. Tada ćemo biti ispunjeni, bit ćemo sretni, a naše obitelji blagoslovljene, i bit ćemo di-onici Kraljevstva Božjega“, istaknuo je vlč. Danijel u svojoj propovijedi.

Uz domaće sestre iz Župe Marinci na misi su sudjelovale i redovnice iz Zagreba, pa je na kraju izvedeno nekoliko prigodnih pjesama o bl. Mariji i Družbi Kćeri Milo-srđa, kao dar časnim sestrama povodom

njihova velikoga jubileja. Nakon završetka mise vjernici su ophodom oko oltara po-častili relikviju bl. Marije Propetog Isusa Petković, razgledavali postavljenu izložbu i ostali na prigodnom domjenku koji su pri-premile časne sestre i župljani Župe Marin-ci. (IKA)

Na splitskom Kmanu proslavljen blagdan Marije Propetog Isusa Petković

Split, 9. srpnja 2020.

Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje proslavile su u crkvi Marije Pomoć-nice na splitskom Kmanu 9. srpnja 2020. godine blagdan svoje nebeske zaštitnice i utemeljiteljice bl. Marije Propetog Isusa Petković. Svečanu euharistiju predslavio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić.

U prigodnoj homiliji mons. Barišić ista-knuo je neke činjenice iz života bl. Marije Petković. „Naša blaženica rođena je u Blatu na otoku Korčuli 1892. godine. Živjela je u obitelji s desetero djece te je imala imućno-ga oca koji je bio pobožan i pošten čovjek. Brinuo se za bolesne, siromašne i djecu bez roditelja. Marija je duhovno rasla uz nje-ga te je već kao djevojka vodila vjernička društva, pripremajući djecu za sakramente. Kada su joj jednom prilikom na vrata po-kucale dvije gladne djevojčice koje su ostale bez roditelja, u njoj je rođena želja da po uzoru na Raspetoga cijeli svoj život pomaže ugroženima, siromašnima i zapuštenima“, podsjetio je nadbiskup.

„Na poticaj dubrovačkoga biskupa Josi-pa Marčelića preuzima, zajedno sa svojim prijateljicama, Zavod u Blatu koji su napu-

stile Službenice Milosrđa. Tamo se brine o pučkoj kuhinji, ljudima i njihovim potrebama. Na blagdan sv. Franje 1920. godine utemeljuje Družbu Kćeri Milosrđa. Sestre su vodile sirotišta na prostoru bivše Jugoslavije, a 1936. godine sedam sestara odlazi u Južnu Ameriku, gdje i danas misijski djeluje oko 250 sestara. Marija odlazi u Južnu Ameriku 1940. godine kako bi posjetila svoje sestre, ali se zbog ratnih prilika u Europi zadržava duže od planiranoga. Godine 1956. odlazi u Rim, a 1959. godine nakratko se vraća u Hrvatsku. Umire u Rimu 9. srpnja 1966. godine, a sveti Ivan Pavao II. proglašava je blaženom 2003. godine u Dubrovniku“, kazao je mons. Barišić. Osvrćući se na evanđeoski tekst (Mk 10,17-27), rekao je „da Marko kaže kako je ‚netko‘ dotrčao pred Isusa, dok nam Matej otkriva da se radi o bogatom mladiću“, dodavši „kako se taj bogati mladić, za razliku od Marije Petković, nije želio odreći bogatstva te zbog toga nije sposoban ići za Isusom. Svjesni smo da nas bogatstvo ne usređuje. Uvijek tražimo nešto ‚više‘, a to ‚više‘ može nam ponuditi samo Isus Krist. Nažalost, bez obzira na ponudu njegove ljubavi i milosrđa, mi mnogo puta ostajemo vezani za svoja ‚bogatstva‘ – ovisnosti i zabljenosti ljudskim sigurnostima. Zbog toga se ne uspijevamo približiti Kristovim idealima, postajući trajno nezadovoljni“, nastavio je. Pojasnio je „da od Marije Propetog Isusa Petković možemo naučiti koja je prava svrha materijalnoga bogatstva“, rekavši kako je pravi smisao materijalnoga bogatstva „u dijeljenju, a ne u sebičnom posjedovanju. Materijalne stvari, ako ih se dijeli s bližnjima, postaju sakrament zajedništva. Volio bih da po uzoru na blaženu Mariju Petković vežemo svoj život uz Isusa Krista, izbjegavajući

tako opasnost anonimnosti bogatoga mladića iz evanđelja, jer je On onaj koji nam daruje ime i ostvarenje života“, zaključio je.

Na kraju mise župnik don Ivan Alojzije Terze zahvalio je nadbiskupu na dolasku i poticajnim riječima. Zatim su djeca iz vrtića *Marija Petković* izvela prigodni igrokaz o životu svoje zaštitnice. Koncelebrirali su don Nikola Šakić te salezijanci kmanski župnik don Ivan Alojzije Terze, don Mirko Barbarić i don Nikola Zubović. Pjevao je župni zbor. (IKA)

Proslava trodnevnicе i spomendana bl. Marije Propetog Isusa

Zagreb, 9. srpnja 2020.

Trodnevnicа i spomendan bl. Marije Propetog Isusa proslavljeni su u Župi sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama od 6. do 9. srpnja 2020. godine. Prije svakoga euharistijskoga slavlja trodnevne priprave sestre Družbe Kćeri Milosrđa predvodile su s vjericima molitvu krunice i litanija. Prvog dana trodnevnicе misu je predslavio o. Ivan Radeljak, svećenik Križevačke eparhije, u zajedništvu s Danijelom Hranilovićem, svećenikom iste eparhije, mons. Encom Rodinisom i mjesnim župnikom Robertom Šreterom. U pozdravu župnik je istaknuo da su sestre Družbe Kćeri Milosrđa u Šestinama prisutne više od 80 godina i da su svoju prvu kuću u Zagrebu podignule upravo u Šestinama. Zahvalio je sestrama na velikom trudu i predanom radu i pozvao vjernike da Bogu zahvaljuju za tu redovničku zajednicu, posebice ove godine kad slave stogodišnji jubilej postojanja. Misnik je u propovijedi istaknuo važnost osobne molitve u kojoj je i blaženica nekoć prepoznala Božju vo-

lju za svoj život. I mi, poput nje, trebamo prepoznati i prihvatiti ispruženu Božju ruku i u molitvi neprestano prepoznavati Božja nadahnuća. Sestrama je poručio da s ponosom, radosno i oduševljeno zahvaljuju Bogu za svoje služenje njemu u ovoj družbi i da se uvijek utječu zagovoru Majke Božje. Na kraju slavlja pročitana je zahvalna molitva bl. Marije Propetog Isusa.

Drugoga dana trodnevnice misu je predslavio fra Marin Marinčić, župnik u Gračanima. Propovjednik je rekao da nas riječi evanđeoskoga ulomka podsjećaju na to da kao vjernici moramo riječju i životom navješćivati Boga. Crkva treba pastire kojima je stalo do općega dobra, a za to su odgovorni svi vjernici. Putokaz za to kako biti odgovoran vjernik daje nam i naša hrvatska blaženica. Ona je u tom prethodnica ne samo svojim sestrama, Kćerima Milosrđa, nego i svakom vjerniku otvorena srca koji zaista želi nepodijeljena srca slijediti Gospodina i sve činiti u njegovu imenu. Tri mlade snage iz Družbe Kćeri Milosrđa, novakinja s. Lana, postulantica Leonarda i kandidatice Mihaela, igrokazom su prikazale blaženicu u osnivanju i djelovanju Družbe. U kraćem prilogu vjernici su upoznali sestre koje žive u šestinskom samostanu, a imale su čast osobno susresti blaženicu.

I treći je dan pripreve protekao u zajedništvu i molitvi, posebice u euharistijskom slavlju koje je predslavio don Ivan Bodrožić, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije. Misnik je propovijedao o važnosti Božje riječi u vjerničkom životu, a kao znakovitu je istaknuo rečenicu: „Sijte pravednost, požet ćete ljubav“, koja se može primijeniti na svakoga kršćanina, svakoga vjernika pred Gospodinom. Kršćanska je

duša pozvana živjeti pravednost i donositi plodove ljubavi jer bez žara nema rađanja ljubavi ni plodova života. Blaženica je mogla činiti toliko dobra upravo zato što je u sebi sijala pravednost, koja je urodila plodom ljubavi. Pozvao je vjernike da po blaženičinu primjeru i zagovoru budemo narod svetaca, a ne površnih izgubljenika koji se gube u zemaljskim nasladama. Valja nam živjeti za ona vječna, neponovljiva i nepropadljiva dobra. Župnik je zahvalio predslavitelju što se odazvao i došao u „svoje“ Šestine, jer je, ne tako davno, deset godina proveo u zajedništvu sa šestinskim župljanima. Poslije euharistijskoga slavlja sestre Kćeri Milosrđa prikazale su animirani film o blaženici.

Na spomendan bl. Marije Propetog Isusa šestinskim samostanom odzvanjala je svečarska radost, a u kapelici hvala i zazivi Gospodinu u sabranoj sestarskoj molitvi. Noseći blaženičine moći, sestre su s vjernicima u procesiji došle u župnu crkvu gdje je misno slavlje predslavio župnik Robert Šreter. Govoreći o svetcima i blaženicama, župnik je kazao da mi, današnji vjernici, često ne shvaćamo dubine njihovih misli, njihove ljubavi i vjere. Skloni smo ih proglasiti čudacima, dok smo, zapravo, čudaci mi. Često, za razliku od svetaca, nismo svjesni svoje ograničenosti, slabosti i grješnosti. Ono što su oni željeli svim svojim bićem jest biti Božji! Najčešće griješimo kada im se divimo, a ne pokušavamo ih nasljedovati. Stoga je i bl. Marija Propetog Isusa ponos i dika hrvatskoga naroda, jer je u središte svoga života stavljala ljubav i sve činila u Božje ime. I Bog ju je učinio velikom. Pozvao nas je da po njezinu primjeru i mi pokušamo tako činiti. Župnik je sestrama Družbe

Kćeri Milosrđa čestitao spomendan njihove majke utemeljiteljice i zazvao blagoslov na sve njihove sestre i apostolatsko djelovanje u karizmi milosrđa. (IKA)

U Valpovu proslavljena 100. godišnjica osnutka Družbe Kćeri Milosrđa

Valpovo, 9. srpnja 2020.

U povodu 100. godišnjice osnutka Družbe Kćeri Milosrđa Trećega svjetovnog reda sv. Franje Župa Bezgrešnog začeca BDM – Valpovo zajedno s časnim sestrama Kćeri Milosrđa proslavila je 9. srpnja 2020. godine blagdan bl. Marije Propetog Isusa, utemeljiteljice Družbe. Svečanu euharistiju predslavio je đakovačko-osječki pomoćni biskup mons. Ivan Ćurić. Na početku mise župnik Zvonko Mrak, zajedno sa župnim vikarom Lukom Ćosićem, srdačno je pozdravio nazočne uzvanike. Čestitao je časnim sestrama blagdan i stogodišnjicu osnutka Družbe uz želju da ih uz Božji blagoslov prati i zagovor, primjer i nadahnuće bl. Marije Petković.

Časnoj sestri Rastislavi Bogdan koja je proslavila zlatni jubilej i obnovila zavjete čestitao je uz zahvalu za redovnički život i rad te želju da je prati Božji blagoslov i dobro zdravlje. Na kraju euharistijskoga slavlja mons. Ćurić blagoslovio je novu sliku bl. Marije Propetog Isusa, rad akademskoga slikara Davorina Radića iz Zagreba, koja će biti izložena u župnoj crkvi za javno štovanje. Časna sestra Danijela, predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa, lijepim riječima izrekla je svoju zahvalu biskupu, župniku i župljanima za suradnju, podržavanje i djelovanje Družbe.

Župa redovito slavi blagdan bl. Marije od Propetog Isusa Petković s trodnevnom pripravom, no ove godine Župa Valpovo i časne sestre Kćeri Milosrđa blagdan i trodnevnicu proslavili su svečanije nego inače. Trodnevnicu je održana 6., 7. i 8. srpnja. Tih dana euharistiji je prethodila pobožnost bl. Mariji Propetog Isusa, a mise su predslavili vlč. Mrak i vlč. Ćosić. Na kraju mise molila se zajednička molitva za potpuni oprost.

Sestre Kćeri Milosrđa došle su u Valpovo prije 66 godina na poziv valpovačkoga župnika dr. Đuke Marića. Prve tri sestre bile su s. M. Benedikta Dulić, s. M. Julija Crnković i s. M. Filomena Molnar. Od rujna 2019. godine u Župi Valpovo na službi su s. Danijela Škoro, s. Vlatka Bratinščak i s. Rastislava Bogdan. Prigodom stogodišnjice Družbe sestara Kćeri Milosrđa kapelica u samostanu časnih sestara u Valpovu proglašena je oprosnom kapelicom. U njoj se od 25. ožujka 2020. do 9. listopada 2020. godine mogu izmoliti oprost. (IKA)

Proslava spomendana bl. Marije Propetog Isusa u dubrovačkoj katedrali

Dubrovnik, 9. srpnja 2020.

Svečanu večernju euharistiju u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike 9. srpnja 2020. godine predslavio je katedralni župnik don Marin Lučić. U propovijedi je misnik istaknuo bliskost i povezanost vjernika Dubrovačke biskupije s bl. Marijom Propetog Isusa, koja je rođena u njoj, odrasla i na Božji poticaj i uz podršku mjesnoga biskupa podigla Družbu Kćeri Milosrđa koja već evo jedno stoljeće živi karizmu milosrđa.

Potaknuo je vjernike da svatko stane pred Gospodina i promisliti na što ga poziva, na što ga potiče. „Iako je blaženica osjećala čežnju za povlačenjem u zatvoreni samostan, Gospodin odgovara na potrebe tadašnjega doba, a po njezinu osobnom odnosu s njim prepoznaje ih i sama blaženica. Bog nadahnjuje i biskupa Marčelića da u toj skromnoj djevojci prepozna Božje vodstvo i, oboje poslušni Duhu Božjem, slijede poticaj služenja malenima i upuštaju se u osnivanje Družbe Kćeri Milosrđa, za što je oboma trebala hrabrost i oslonjenost na Gospodina. Odrastajući od malih nogu u molitvi u svojoj obitelji, ispunjavala je zapovijedi, ali jedno je nedostajalo, ići za Gospodinom, sve predati, svega se odreći. Često je razmatrala nad Evanđeljem po Marku, istom onom koje smo čuli danas i prije 17 godina na beatifikaciji ovdje u Dubrovniku, 6. lipnja 2003. godine. I upravo taj pogled nebeskoga Oca ono je u čemu je blaženica prebivala. Uživala je u toj njegovoj ljubavi i promicala pobožnost prema nebeskom Ocu. Gospodin i danas želi poticati nova duhovna zvanja. Mnoge je mladiće i djevojke i danas Gospodin pogledao i zavolio i njegov pogled ostao je na njima. Samo se treba odazvati, napraviti korak. U dubljem odnosu s Bogom sasvim je prirodno postaviti sebi pitanje: ‚Poziva li Gospodin i mene?‘ Počinješ razmišljati što to Gospodin od tebe traži, što je to što ti nedostaje. Taj neki sveti nemir osjećala je i bl. Marija Propetog Isusa. I kad Gospodin poziva, točno osjećamo da je to njegovo djelo, poput blaženičina imena kojim ju je htio prozvati. Nije ona izabrala svoje redovničko ime, ali je u srcu osjećala da je to njezino ime po kojem je poziva. Baš tako i

svakoga od nas Gospodin pozna po imenu. Poziva nas da budemo njegov znak u ovom svijetu. Iako mislimo da je to nemoguće, nama možda i jest nemoguće, ali današnje evanđelje kaže nam da je Bogu sve moguće. Zakoračimo smjelo na put odaziva Bogu i prepustimo se njegovu vodstvu, odazovimo se pozivu koji nam kaže da nam upravo to jedno nedostaje, a to je da idemo za Gospodinom u svome svagdanu. Neka nam u tom bude poticaj i bl. Marija Propetog Isusa i neka nas zagovara na tom putu“, rekao je don Lučić. (IKA)

Spomendan bl. Marije Propetog Isusa proslavljen u Zagrebu

Zagreb, 9. srpnja 2020.

Svečanim euharistijskim slavljem u zagrebačkoj crkvi Svetoga Petra 9. srpnja 2020. godine proslavljen je spomendan hrvatske blaženice Marije Propetog Isusa, utemeljiteljice Družbe Kćeri Milosrđa. Godina 2020. posebno je značajna za sestre Družbe Kćeri Milosrđa jer proslavljaju 100. godišnjicu utemeljenja družbe. Sva slavlja sestara Kćeri Milosrđa, pa tako i ovo, obilježena su tom važnom obljetnicom. Zbog situacije s epidemijom planirana slavlja reducirana su i prilagođena novonastaloj situaciji. Na okolnosti epidemije u propovijedi se osvrnuo i fra Zdravko Lazić, gvardijan Samostana sv. Franje na Kaptolu, koji je predslavio svečanu misu. Poručio je kako nam ova posebno teška vremena prirodnih nepogoda i epidemije mogu biti jak poticaj da osjetimo Božju blizinu po uzoru na bl. Mariju Propetog Isusa.

Na misi su sudjelovala, uz brojne vjernike, i djeca iz Dječjega vrtića *Marija Petko-*

vić iz Zagreba sa svojim odgojiteljicama. U čast blaženice otpjevala su nekoliko pjesama posvećenih njoj, a najglasnije su izvela pjesmu *Biseru iz malog Blata*. Upravo je i njima i njihovim roditeljima fra Zdravko poslao poruku da Boga trebamo gledati kao što malo dijete gleda svoga oca. Naglasio je da je Marija Propetog Isusa Petković s djetinjom ljubavi njegovala odnos s Bogom, a tu je ljubav pokazala i kada je slijedila svoj poziv s velikim pouzdanjem u Božju volju. Ne treba zaboraviti da je naša blaženica imala samo devet godina kada je osjetila želju da služi Gospodinu. „Od najranije dobi u srcu sam snažno osjećala Boga. Znala sam da postoji i da je sve što postoji dar njegove ljubavi. On mi je dao samilosno srce kakvo je imao moj otac i željela sam pomoći svima koji su bili u nevolji, a osobito siromašnima“, opisala je sama blaženica poziv koji je osjećala već u djetinjstvu.

Blagdanu je prethodila trodnevna priprema koju je predvodio fra Zdravko Lazić. Tijekom tri dana fra Zdravko vodio je štovatelje blaženice kroz njezinu duhovnost. Istaknuo je njezinu molitvu i odnos s Bogom koji je bio vrlo prislan i pun povjerenja te živi osjećaj za sakramentalnu pripadnost Crkvi. Upravo po svom povjerenju u Boga Oca i svijesti o pripadnosti Crkvi blaženica nam je i danas uzor za nasljedovanje. Također je istaknuo i njezino radosno služenje evanđeoskoj riječi, ali i osjećaj za pokoru i žrtvu kojom se potpuno predavala Gospodinu. Žrtva danas nije popularna krjepost, ali je nezaobilazna u zdravoj duhovnosti jer daje težinu našoj pobožnosti. Bl. Mariju Petković u tome možemo slijediti. (IKA)

Proslava spomendana bl. Marije Propetog Isusa u Osijeku

Osijek, 9. srpnja 2020.

U slavonskoj Župi Svete Obitelji – Jug II u Osijeku 9. srpnja 2020. godine svečanom euharistijom i prigodnim programom proslavljen je spomendan bl. Marije Propetog Isusa. Nakon svečane euharistije uslijedio je prigodni program djece iz vrtića *Marija Petković* i vjeroučenika iz Osnovne škole *Tin Ujević*. Na taj način vjernici su u čast bl. Marije Propetog Isusa željeli izraziti hvalu Bogu za milosti darovane u tim danima te moliti njezin zagovor da Družba Kćeri Milosrđa, koja je djelo Božje, i dalje svijetom širi karizmu milosrđa.

Proslavi je prethodila trodnevna priprema koju su predvodili franjevci župnik Dragutin Bedeničić, župni vikar Josip Vukoja i mladomisnik Siniša Pucić. Osim slavljenja misne žrtve u sklopu pripreme molila se krunica s blaženičinim razmatranjima. Nakon pričesti u molitvi i razmatranju bila je pročitana po jedna njezina pouka: *O Presvetoj Euharistiji, O istinskoj jednostavnosti i O pouzdanju u Boga*. (IKA)

U Župi sv. Josipa na Trešnjevki proslavljen spomendan bl. Marije Propetog Isusa

Zagreb, 9. srpnja 2020.

Spomendan bl. Marije Propetog Isusa Petković proslavljen je 9. srpnja 2020. godine u Župi sv. Josipa na Trešnjevki. Svečanu misu predvodio je mladomisnik Marko Nimac koji je vjernicima približio osobine pravoga Isusova učenika i kršćanina. „To je osoba koja poput naše blaženice razmišlja kako

practicirati duhovni život, ali poslušnošću duhovnim autoritetima čini ona djela koja su na korist bližnjima i na veću slavu Božju. Svojim djelima trebamo živjeti vjeru služeći se obiljem darova kojima nas Gospodin obasipa. Pritom se trebamo držati njegovih uputa: „Besplatno primiste, besplatno dajte!“ kako bi naš apostolat bio plodonosan“, rekao je vlč. Nimac.

Vjernici su se za proslavu pripremali trodnevnicom. Prvog dana trodnevne pripreve kada je misu predvodio župni vikar Marko Čolić razmatralo se o važnosti blizine čovjeka čovjeku. Ovo vrijeme zabrane fizičkoga približavanja ostavlja na nas tragove jer znamo kako je Gospodin Isus svojim dodirima liječio i uskrisivao mrtve. Naša blaženica pokazala nam je kako je u duhu moguće biti kraj Isusovih nogu i da se može djelima služenja potrebitima dotaknuti bližnje i širiti Božja ljubav.

Drugoga dana trodnevne mladomnik Petar Galeković, svećenik iz trešnjevačke župe, propovijedao je o neopozivosti Božjega poziva. Naglasio je ispravan stav naže blaženice prema sebi kao ženi svjesnoj svoje slabosti i krhkosti, nedostojnosti, ali i njezinu ispravnu sliku Propetog Isusa u kojeg je bila zagledana gradeći duhovni identitet sposoban ostvariti Božji poziv koji je neopoziv za svaku izabranu dušu svećenika i redovnika.

Trećega dana župnik vlč. Damir Ocvirk zahvalio je Gospodinu na stotoj obljetnici od osnutka Družbe Kćeri Milosrđa, predstavivši lik blaženice kao primjer da Propetog Isusa jedino možemo nasljedovati ako mu postanemo slični. U sve situacije trebamo ući prepoznavši Isusa i u svakoj situaciji trebamo biti prepoznati kao Isusovi. Kao i Ma-

riji Propetog Isusa, životne nevolje Gospodin može učiniti blagoslovom i po njima nas obdariti duhovnim plodovima svoje blizine. Svaki dan, kao priprema za misno slavlje, molila se krunica prema promišljanjima blaženice. Krunicu su predmolili Poslanici Milosrđa, članice zbora gospođa i članovi liturgijske skupine *Djeca Marije Petković*. (IKA)

Biskup Košić primio novoga franjevačkoga provincijalnoga poglavara fra Milana Krištu

Sisak, 10. srpnja 2020.

Sisački biskup Vlado Košić primio je 10. srpnja 2020. godine novoga provincijalnoga ministra Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Milana Krištu. Na susretu u Biskupijskom ordinarijatu u Sisku mons. Košić zahvalio je fra Milanu na dragocjenoj prisutnosti franjevaca u Sisačkoj biskupiji. U razgovoru su zajedno razmotrili planove i mogućnosti za buduću suradnju. I nas će Isus uskoro nahraniti svojim presvetim tijelom i krvlju svojom. Molimo ga da nam, po zagovoru i primjeru bl. Marije Propetog Isusa, daruje snagu kako bismo ga mogli u svom svakodnevnom životu nasljedovati i poput bl. Marije svjedočiti u svijetu u kojemu živimo njegovo milosrđe i njegovu ljubav. (IKA)

Proslavljen blagdan sv. Benedikta u zadarskom benediktinskom Samostanu sv. Marije

Zadar, 11. srpnja 2020.

Blagdan sv. Benedikta, utemeljitelja benediktinskoga reda, proslavljen je euharistijskom koju je predvodio mons. Ratko Perić

11. srpnja 2020. godine u benediktinskoj zajednici sv. Marije u Zadru. „Nalazimo se na mjestu gdje je prisutna tisućugodišnja povijest Zadra. Tu je nastala benediktinska zajednica koludrica koje svakodnevno uzdižu svoje srce i svoj duh Bogu slaveći Gospodina kroz časoslov i u euharistiji. Što se sve događalo kroz minula stoljeća tijekom tisuću godina, koliko postoji Samostan sv. Marije u Zadru? Tu su se zbivali veliki povijesni događaji”, istaknuo je mons. Perić izražavajući radost što benediktinska zajednica još uvijek živi.

„I danas živi duh sv. Benedikta na poluo-toku u jezgri Zadra, da se može svakodnevno dizati taj duhovni plamen koji nam daje da možemo sve više ići putem sv. Benedikta koji nas uči ljubiti Boga i čovjeka“, poručio je mons. Perić u zahvalnosti Bogu što je, unatoč tolikom proteku stoljeća od rođenja sv. Benedikta u 5. st. u Nursiji, njegova prisutnost živa među nama i u 21. stoljeću. „Sv. Benedikt otišao je na studij u Rim gdje je zatekao raskalašeni život koji mu se nije svi-dio, pa se vratio u tišinu, u pećinu u Subiacu gdje je proveo nekoliko godina u samoći. Tu je ulazio duboko u sebe i uspostavio duhovnu vezu s Gospodinom. Tu je počeo stvarati *Pravilo* i vodstvo zajednice od koje je nastala benediktinska zajednica. I onda njegov odlazak u Monte Cassino gdje je izgradio veličanstveni samostan i dovršio svoje *Pravilo*”, rekao je propovjednik, istaknuvši da Benediktovo *Pravilo* sadrži dvije temeljne riječi: moli i radi. „Te dvije tako jednostavne riječi, ali one sačinjavaju život. Dolaskom sv. Benedikta Europa je obilježena tim riječima jer je Benedikt živio Božju misao i kulturu da se i mi danas možemo nadahnjivati na tim riječima”, rekao je mons. Perić. Tumačeći

navještaj Božje riječi, don Šime rekao je da evanđelje donosi kako je među apostolima nastala prepirka tko bi od njih bio najveći. „Eto čime se sve bave, što im je bilo u srcu i mislima – tko bi od njih bio najveći. Apostoli s tim mislima žele doći pred Gospodina. Isus im odgovara da kraljevi i vlastodršci gospoduju, vladaju. „A među vama neka ne bude tako. Najveći neka bude poslužitelj. Ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje.‘ Ta je riječ nama upravljena. Tu riječ živio je sv. Benedikt”, istaknuo je mons. Perić, rekavši da ta prepirka među apostolima postoji i danas, počevši od obitelji, šire u raznim zajednicama, pa i u duhovnim i do razine međunarodnih odnosa.

„Vlast, čast, gospodstvo nad drugima, uvijek je u čovjekovoj oholosti i ono što čovjek želi – vladati. Na nama je da nam riječ evanđelja bude vodstvo. A u evanđelju je temeljna riječ služenje. To je naš poziv”, potaknuo je mons. Perić. Istaknuo je i riječ apostola Pavla da nas „zaklinje sa svom poniznošću, blagošću i strpljivošću, živite dostojno poziva koji ste pozvani. Podnosite jedni druge u ljubavi, trudite se sačuvati jedinstvo duha. Svatko od nas ima svoju ćud. Nije jednostavno podnositi jedan drugoga. To je jako velika škola duhovnoga života, izgrađivati sebe da mogu podnositi drugoga, koji nije isti kao ja. A ja bih želio da drugi bude kao i ja. Svatko je od nas originalno stvorenje sa svojim darovima i sa svojim karizmama. Pavao kaže ‘zaklinjem vas’. To je jaka riječ. A kako je lijepo kad se živi jedinstvo duha, počevši od obiteljske zajednice, redovničke zajednice, društvene. Kad počnu trzavice i napetosti, to vodi rasulu. Služiti, na što nas poziva Isus, znači vrjednovati jedan drugoga, brata i sestru, u svim

njegovim vrijednostima koje mu je Gospodin dao”, rekao je mons. Perić.

Naglasio je da je sv. Benedikt uočio i živio i ono što naviještena Božja riječ kaže u Izrekama: ako primimo u sebe Božje riječi i pohranimo u sebi njegove zapovijedi, ako ih čujemo i srcem se obratimo, naći ćemo „Božje znanje jer Gospodin daje mudrost, iz njegovih usta dolazi znanje i razboritost. Pravednicima daje pomoć i štiti one koji hode u bezazlenosti”.

Sveto pismo bilo je sv. Benediktu svakodnevno nadahnuće za život. „Na svim tim riječima nadahnjivao se sv. Benedikt. Dok je živio u tami špilje, u njegovo srce dolazilo je svjetlo Duha Svetoga. Izišao je iz špilje u svijet, iz tame u svjetlost. Ali unutar nja svjetlost Duha Svetoga bila je u njemu. Ako se vodimo tim riječima, onda ćemo shvatiti pravdu i sve staze dobra. Svi smo osjetljivi na nepravde, na povrede, kada ljudi ne razumiju naše namjere. U prvom redu, pred našim očima i u nama neka bude riječ Božja. Je li moguće da je svaki dan u našim rukama najviše daljinski upravljač televizora ili pogled na internet, a da Božja riječ, Sveto pismo, ne ulazi u naše srce, u naš svakodnevni život”, upozorio je mons. Perić istaknuvši da je u rukama sv. Benedikta knjiga. Sveto pismo svakodnevno je bilo nadahnuće za njegov život. „Neka ne bude nijedan dan, a da Sveto pismo ne bude u našim rukama, da ne primamo Božju riječ u svoje srce i ne nastojimo po njoj živjeti. Svetkovina sv. Benedikta nadahnjuje nas da duh koji je sv. Benedikt živio, sveto pravilo koje je dao – moli i radi – i mi primjenjujemo u svom životu. Da po Božjoj riječi preobražavamo sebe, proslavljajući Boga i blagoslivljajući bližnjega”, potaknuo je mons. Šime Perić.

Čestitao je koludricama sv. Marije na darovima i milostima koje su utkale u život Zadra, Zadarske nadbiskupije, hrvatskoga naroda i cijele Crkve, rekavši da „dok je još mrak pred jutro i narod spava, benediktinke bdiju i rano ustaju, započinjući dan molitvom, predajući potrebe Crkve i svijeta Bogu i moleći njegov blagoslov”. (IKA)

Grkokatoličko sjemenište jest otvorenih vrata za braću franjevce

Zagreb, 12. srpnja 2020.

U velikoj dvorani Grkokatoličkoga sjemeništa na Gornjem gradu 12. srpnja 2020. godine proslavljena je misa za vrijeme koje su članovi Franjevačke mladeži Zagreb – Kaptol obnovili svoja krsna obećanja. Crkva sv. Franje na zagrebačkom Kaptolu znatno je oštećena u potresu te se njome do daljnjega ne može koristiti za bogoslužje. Stoga su franjevci zamolili da određena događanja održavaju u prostorijama Grkokatoličkoga sjemeništa. Sjemenišna uprava potvrdila je kako franjevci uvijek mogu računati na prostor u Grkokatoličkom sjemeništu te se tako nastavila već postojeća međusobna podrška.

Tako je 12. srpnja 2020. godine misu u sjemeništu predslavio duhovni asistent Frame fra Filip Đurđević, u zajedništvu s gornjogradskim župnikom o. Danijelom Hranilovićem. Tom je prilikom skupina mladih članova Frame obnovila svoja krsna obećanja. Poslije mise su u Mjesnom bratstvu Kaptol održani izbori, a nakon službenoga dijela zajedništvo je nastavljeno u sjemenišnoj blagovaonici. (IKA)

Svetkovina Majke Božje Bistričke proslavljena u bistričkom Karmelu

Marija Bistrica, 13. srpnja 2020.

Karmelićanke u Mariji Bistrici svečanom su euharistijom, koju je uz koncelebraciju vlč. Antuna Motočića predvodio fra Siniša Pucić, OFM, proslavile 13. srpnja 2020. godine svetkovinu zaštitnice svoga samostana, Majke Božje Bistričke.

U propovijedi se fra Siniša osvrnuo na misna čitanja te je potaknuo vjernike da se uz tu Gospinu svetkovinu zapitaju: „Gdje sam ja u Marijinoj školi? Gdje sam, koji razred sam završio? Jesam li doista počeo živjeti po Marijinu primjeru?“ Imajući Gospin primjer pred očima, potaknuo je slušatelje da uče kako živjeti život u skladu s Božjom voljom, kako neprestano predavati život u Božje ruke. To je ono na što Marija kao učiteljica upozorava. „Ona je znala zastati uz svaku Božju riječ i iz nje crpiti snagu i mudrost.“

Po završetku misnoga slavlja fra Siniša ostao je u srdačnom razgovoru sa sestrama u govornici samostana te im je u molitve preporučio svoj daljnji redovnički i svećenički život i poslanje. (IKA)

Duhovne vježbe sestara bazilijanki u Osijeku

Osijek, 14. srpnja 2020.

Od 12. do 14. srpnja 2020. godine, uoči proslave 100. obljetnice dolaska sestara Reda sv. Bazilija Velikog u Hrvatsku, apostolski upravitelj Križevačke eparhije mons. Milan Stipić održao je u Osijeku duhovnu obnovu za sestre Provincije svetoga arkanđela Mihaela u Osijeku. Sestre te provincije,

koje su uglavnom Ukrajinke i Rusinke i koje zajedno s hrvatskim sestrama bazilijankama Viceprovincije sv. Bazilija i sv. Makrine u Križevcima sačinjavaju Red sestara bazilijanki u Hrvatskoj, proslavit će svoju veliku obljetnicu svečanom božanskom liturgijom sv. Ivana Zlatoustoga u grkokatoličkoj župnoj crkvi Krista Kralja u Osijeku 18. srpnja 2020. godine. Misu će služiti apostolski upravitelj Križevačke eparhije mons. Milan Stipić u zajedništvu s đakovačko-osjeckim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hrančićem. (IKA)

Blagoslovljen temelj novoga samostana bosonogih karmelićanki u Gospiću

Gospić, 14. srpnja 2020.

Temelje novoga samostana sestara Reda Blažene Djevice Marije od gore Karmela, posvećenoga Srcu Isusovu, u Gospiću 14. srpnja 2020. godine blagoslovio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua u prisutnosti brojnih uzvanika.

Mons. Zdenko Križić na početku je pozdravio sve sudionike: „Temelj simbolizira samoga Isusa koji je za sebe rekao da je ‘zaglavni kamen’ te će kuća sagrađena na tom kamenu, tj. na vjeri u njega, ostati postojana bez obzira na sve prijetnje i opasnosti kojima može biti izložena. Isus je, bez sumnje, u tom slikovitom govoru mislio na živu građevinu: svoju Crkvu, svoju zajednicu ili svakoga pojedinoga vjernika koji svoj život izgrađuje u skladu s Isusovom riječju i primjerom njegova života. Stoga i mi ovim blagoslovom molimo ponajprije Isusa da u tom smislu ostane trajno zaglavni kamen redov-

ničke zajednice koja će u ovom samostanu živjeti i svesrdno moliti za naš narod i cijelu Crkvu.“

Nakon molitve i svetopisamskih čitanja nuncij Lingua održao je homiliju. Osvrnuvši se na rečenicu iz evanđeoskog teksta: „Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio koji joj se neće oduzeti“ (Lk 10,41-42), nuncij je rekao: „Susrećemo se često s rizikom da ne znamo razlikovati ono što je bitno od onoga što je sporedno; ono što je nužno od onoga što je nevažno. I mi se nalazimo u vrtlogu života s raznim opterećenjima. Moramo činiti mnogo toga što nas umara, uznemiruje: posao, studij, pastoralne obveze, pomaganje drugima, bolestima. Roditelji imaju brige za odgoj djece, oko plaće dostatne za njihovo uzdržavanje itd. Sve je to dio života. Nisu li sve to dobre i potrebne stvari? Nije li dobro da se svemu nabrojenom intenzivno i predano posvetimo? Problem nije u tome što činimo, nego u činjenici da se ‘previše brinemo i uznemirujemo’ za ono što činimo, za ono što se oko nas zbiva. Previše se brinuti i uznemiriti znači zapostaviti Boga koji od nas ne traži nemoguće, nego nam daje dovoljno vremena i potrebnu snagu da ostvarimo ono što On od nas očekuje, kako se očituje Njegova volja u našem životu. Katkada zaboravljamo da je samo jedno potrebno: činiti ono što Bog želi od nas u sadašnjem trenutku. Treba oslušivati nutarnja nadahnuća i onda u svjetlu Duha Svetoga razlučivati što je volja Božja. Problem dakle leži u razlučivanju, u razlikovanju duhova. Postoji temeljna razlika između ‘mnogo’ koje je zaokupljalo Martu i ‘jednoga potrebnoga’ koje je izabrala Marija. ‘Mnogo’ su naše osobne male želje i planovi,

a ‘jedno potrebno’ jest volja Božja. Nije li uistinu bilo dobro pripremiti Isusu objed? Nije li Marta bila u pravu moleći Mariju za pomoć da bi potom zajedno oslušivale Isusa? Dajući za pravo Mariji, Isus želi upozoriti Martu da među svim onim što je potrebno činiti, koliko god to bilo dobro i važno, postoji prioritet. A apsolutni prioritet jest slušati Božju riječ. Ako najprije ne oslušujemo Njegovu riječ, ne možemo razumjeti što On, zapravo, od nas želi.“

Osvrnuvši se na događaj blagoslova, nuncij je rekao: „Danas položimo kamen temeljac jednoga kontemplativnoga samostana, jedne zajednice koja prema ovozemaljskom rasuđivanju nema veliku budućnost. U današnjem svijetu ima toliko potreba koje traže aktivne djelatnike. Tu se očekuje i pomoć od Crkve. Djecu treba poučavati, tolike bolesnike njegovati, siromasima i beskućnicima priskočiti u pomoć. A mi gradimo kuću molitve, samostan bosonogih karmelićanki koje ne izlaze iz samostana. Isus nam daje odgovor: ‘Marija je uistinu izabrala bolji dio.’ Danas ovdje blagoslivljamo kamen temeljac novoga Karmela, kuće koja će biti kuća molitve, veliki svjetionik vjere. Prije osamdeset godina, po nadahnuću blaženoga Alojzija Stepinca nastao je prvi Karmel u Brezovici kod Zagreba, posijano je sjeme, bogato vjerom i odlučnošću M. Regine Terezije i triju njezinih suradnica. Danas mons. Križić, duhovni sin Terezije Velike, polaže u zemlju Gospičko-senjske biskupije mladice sa stabla izrasloga iz prvoga hrvatskoga Karmela u vrijeme kada su zvukovi Drugoga svjetskoga rata postajali zaglušujući. Sadi je s istom vjerom i istom nadom. Naša Gospa od Gore Karmela, koju ćemo svečano proslaviti za dva dana, neka prati radnike, neka štiti i podrža-

va one koji će prionuti uz ovaj posao i sve koji će znojem svoga lica postati suradnici ovoga Božjega djela. Da zaista postane kuća Božja u kojoj će mnogi naći izgublenu vjeru, nutarnji mir, odmor od svakodnevnih briga, ozdravljenje od rana prošlosti i svega onoga što nas koči u vjerničkom životu. Vjerujemo da je ovaj Karmel u Gospiću Božji dar cijeloj Lici, ovom ispaćenom narodu koji je unatoč tolikim žrtvama, sve do mučeništva, ostao vjeran Kristu Gospodinu i vjeri otaca.“

Nakon homilije nuncij je blagoslovio gradilište. Generalni vikar mons. Marinko Miličević pročitao je *Povelju o svečano-sti* koju su zatim nuncij Lingua i biskup Križić položili u temelje budućega samostana. Potom se okupljenima obratio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić rekavši da je „današnji Karmel u Breznici Đakovačkoj prolazio svoj križni put. Karmel je bio utemeljen 1964. godine u Jurišićima u Istri. Sestre su nakon 13 godina boravka ondje, 1977. godine, napustile župnu kuću i preselile se u stari franjevački samostan u Kloštar Ivaniću. Muka obnove staroga i derutnoga samostana. No dragi Bog blagoslivljao je zajednicu novim zvanjima te su se sestre 1987. godine podijelile i osnovale novu zajednicu, opet u starom derutnom franjevačkom samostanu u Šarengradu kod Iloka. Obnoviti dva derutna samostana i prilagoditi ih potrebama života njihove klauzurne zajednice bio je veoma težak, zahtjevan i skup posao. No samo što su se sestre zatvorile u klauzuru u Šarengradu, izbio je Domovinski rat. Sestre su zajedno sa stanovništvom onoga kraja bile protjerane i postale su podstanarke u jednom dijelu samostana otaca karmelićana u Zagrebu. I razmišljale što i

kako dalje. Naime u samostanu u Šarengradu krajinska srpska vlast smjestila je starački dom. Najprije pet godina čekanja i promišljanja, a onda je nakon donošenja odluke opet pet godina trajala izgradnja novoga samostana u Breznici Đakovačkoj. Godine 2001. sestre su se vratile u Đakovačko-osječku nadbiskupiju, ali na novu adresu. Kroz sve ratne i poratne poteškoće dragi Bog opet je blagoslivljao zajednicu novim zvanjima te su odmah nakon dolaska u Đakovačko-osječku nadbiskupiju sestre morale početi razmišljati o utemeljenju novoga Karmela“. Kao dijecezanski biskup odgovoran za Karmel sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj, nadbiskup Hranić zahvalio je u svoje ime i u ime svih sestara biskupu Zdenku Križiću i svim svećenicima Gospićko-senjske biskupije što su s radošću prihvatili osnivanje Karmela u Gospićko-senjskoj biskupiji.

Gradonačelnik Karlo Starčević pozdravio je okupljene i izrazio dobrodošlicu karmelićankama u Gospiću s naglaskom: „Današnji dan čini me posebno radosnim, kao nikada u mom životu. Postavljanje kamena temeljca samostanu sestara karmelićanki znak je silaska Duha Svetoga među ovaj narod (...) Dočekali smo vas otvorena srca i s ljubavlju!“ Župan Darko Milinović rekao je da „danas pišemo hrvatsku povijest ovdje polažući temelj ovom svetom domu (...) Karmelićanke daju Bogu sve što imaju. Naši branitelji dali su život na oltar domovine, dali su sve da bismo mi dobili domovinu. Uživajmo u njoj. Radujmo se svi ovom događaju sa željom da ovaj Karmel ovdje i zajednica karmelićanki bude znak Božjega blagoslova za sve ljude koji ovdje žive“. (IKA)

Proslava Gospe Karmelske u Stepinčevu Karmelu u Brezovici

Brezovica, 16. srpnja 2020.

Na Gospu Karmelsku, 16. srpnja 2020. godine, prijepodneвно koncelebrirano misno slavlje u Karmelu u Brezovici predvodio je mons. Zvonimir Sekelj. Uz proslavu blagdana bila je prilika i za primanje Gospina škapulara.

„Marijino je srce uvijek blizu nas”, poručio je mons. Sekelj koji je na početku propovijedi čestitao bosonogim karmelićankama njihov veliki blagdan. Vjernicima je pojasnio u čemu sve mogu nasljedovati Mariju. „Ima dosta točaka Marijina života u kojima je možemo nasljedovati i tako na neki način obnoviti onu iskonsku sliku čovjeka koju je Bog zacrtao pri stvaranju. Na primjeru Marije Bog nam pokazuje da je po njegovoj milosti sve moguće. Pred očima nam stoji, ljudski govoreći, obična nazaretska djevojka koja je vjerna svojem u izabranju, u tome nam je ona uzor i zagovornica”, rekao je mons. Sekelj. Propovjednik je nadalje naglasio da vjernici mogu nasljedovati Majku Božju u razlikovanju dobra i zla, u traženju volje Božje, u posvećivanju najjednostavnijih ljudskih čini, u razvijanju primljenih karizmi. „Ako se po Marijinu primjeru stavimo Duhu Svetome na raspolaganje, čut ćemo glas: ‘Danas je došlo spasenje u ovu kuću!’ i primit ćemo ga radosno u kuću svoju kao Zakej i kao Marija”, istaknuo je mons. Seljelj pozivajući vjernike da budu blizu srcu nebeske Majke.

Uz proslavu blagdana omogućeno je primanje Gospina škapulara. Karmelski škapular, u smeđoj boji, simbolički predstavlja potpuno predanje Majci Božjoj. Priorica

Karmela s. Ilijana Terezija Cvetnić za Hrvatski katolički radio istaknula je da škapular – Gospino odijelo – nose redovnici, ali i vjernici laici članovi Karmelskoga svjetovnoga reda. „Mi redovnici nosimo veliki škapular preko svoga odijela, a ljudi u svijetu koji se žele posve Gospi posvetiti i nasljedovati je u njezinim vrlinama: posebno poniznosti, poslušnosti i čistoći, koji je žele uzeti za svoju majku da ih prati kroz život, nose mali škapular. Gospa tako one koji je štiju oblači u svoje krjeposti, a među vjernicima je rašireno i to da se blagdan Gospe Karmelske naziva ‘Škapularevo’. Imamo Bratovštinu škapularske Gospe i mnogo njezinih štovatelja koji su joj se posvetili po nošenju škapulara i po životu evanđelja na radikalniji način”, rekla je s. Ilijana. Također je pojasnila da se škapular, koji nose laici, sastoji od dvaju komadića platna povezanih vezicom i na njima su sličice Srca Isusova i Gospe Škapularske. Nosi se oko vrata ispod odjeće. Uz stalno nošenje škapulara pobožnost karmelskoga škapulara sastoji se od svakodnevnoga moljenja posvetne molitve, kao i od posebnoga štovanja Majke Božje u svakoj prigodi.

Karmel u Brezovici osnovao je blaženi kardinal Alojzije Stepinac. Prve dvije sestre, s. Regina Terezija od Isusa i s. Marija Josipa od Milosrdne Ljubavi, stupile su na tlo nadbiskupskoga dobra u Brezovici 24. svibnja 1939. godine. Prvotno su boravile u adaptiranom dvorcu, a kamen temeljac za samostan postavljen je u proljeće 1941. godine. Karmel je kanonski utemeljen na Badnjak 1939. godine, a sestre su se preselile u novoizgrađeni samostan 14. travnja 1944. godine. Bl. Stepinac osobno je blagoslovio Karmel i prinio misu na privremenom oltaru.

ru Gospe od Karmela. Zajednicu bosonogih sestara karmelićanki u Karmelu u Brezovici čine 24 sestre, sa sestrama u formaciji, a 2019. godine proslavile su 80. obljetnicu utemeljenja Karmela. (IKA)

Kardinal Puljić na Gospu Karmelsku u svetištu Gospe od Pojišana

Split, 16. srpnja 2020.

Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić predslavio je misu na spomendan Blažene Djevice Marije od brda Karmela, 16. srpnja 2020. godine, u splitskoj Župi Gospe od Pojišana kojom upravljaju franjevci kapucini.

Kardinal Puljić u prigodnoj propovijedi povukao je paralelu između izvorišta karmelske duhovnosti – brda Karmela u Svetoj zemlji – i kršćanskoga života. „Karmel znači plodan, uređen vrt. A da bi vrt donio ploda potrebno ga je uređivati. Kako u vrtu lako nikne korov, tako i u kršćanskom životu ako ne držimo do njega i ne uređujemo ga kroz sakramente i duhovni život, po njemu počne rasti korov koji ako pustimo da naraste, teško ga je iščupati“, rekao je kardinal te je objasnio kako se, pri kultiviranju svoga duhovnoga vrta, potrebno hraniti iz triju knjiga. „Prva knjiga jest naša kršćanska savjest. Druga je priroda koju je Bog stvorio i podario nam je da bismo u njoj mogli prepoznati Njega. I treća knjiga jest knjiga Biblije – Sveto pismo, koje smo pozvani svakoga dana otvoriti“, istaknuo je vrhbosanski nadbiskup i uputio poziv vjernicima da još danas otvore Sveto pismo kada dođu svojim kućama. Također je ponovio usklik proroka Ilije, koji je ovaj uputio s brda Karmela – da ljudi odgovore: „Dokle ćete hra-

mati na dvije strane“, te ih je potaknuo da se uvijek opredjeljuju za Božju riječ i Božje zakone.

U crkvi Gospe od Pojišana, koja se prvi put spominje 1260. godine, čuva se čudotvorna ikona po kojoj je svetište dobilo ime. S vremenom je to mjesto postalo zavjetno svetište Blažene Djevice Marije grada Splita i zavjetno svetište pomoraca. (IKA)

Blagdan Gospe Karmelske proslavljen u Slavanskom Brodu

Slavonski Brod, 16. srpnja 2020.

Zajedno s vjernicima Slavanskoga Broda blagdan Gospe Karmelske proslavile su 16. srpnja 2020. godine u svom samostanu karmelićanke Božanskog Srca Isusova, koje djeluju u Župi Duha Svetoga. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je đakovačko-osječki pomoćni biskup Ivan Ćurić.

Aktualizirajući misna čitanja toga dana, biskup Ćurić, svjestan vremena u kojem se cijelo čovječanstvo susreće s izazovima i prijetnjama zarazne bolesti, istaknuo je kako nas to blagdansko slavlje poučava da i u sadašnjim prilikama nema „jeftinoga“ odgovora. Poručio je kako „karmelska duhovnost snažno poziva da u temelje svoje duhovne izgradnje i kršćanskoga rasta u vjeri ugrađujemo dvostruku perspektivu – dva puta, istodobno karmelska i duboko kršćanska. Jedan nas poziva da se ‘uspne na goru’ i uzdignemo do Božjega boravišta, onako kako su to mnogi kršćani i hodočasnici kroz stoljeća htjeli činiti upravo na gori Karmel. Druga važna dimenzija koja nas, opet na snažnom primjeru karmelske duhovnosti, poziva da nikad ne zaboravimo kako je Bog onaj koji se spušta do čovje-

ka. Još nešto tako snažno prepoznajemo ‘uspinjući se na goru Karmel’, a to je važnost skladnoga odnosa između pobožnosti i djelovanja; na ‘slušanje Riječi’ što uključuje razmatranje, vrijeme za molitvu i sabranost, trud oko proučavanja kršćanskoga nauka te na djelovanje, na ‘vršenje’ Riječi – kad je u pitanju svjedočenje vjere, i to riječima i djelima, ustrajno i cjelovito, u svim životnim prilikama“, rekao je, među ostalim, biskup Ćurić.

Pojasnio je kako se osnivanjem Karmela Božanskog Srca Isusova krajem 19. i početkom 20. stoljeća snažno osjetila upravo ta druga dimenzija kršćanskoga poziva, kad utemeljiteljica bl. majka Terezija od sv. Josipa, nadahnuta primjerom sv. Terezije Avilske, uočava mnogostruke potrebe Crkve i snažno osjeća vapaj ljudi svoga vremena. „I uspjela je u novoj družbi spojiti karmelski kontemplativni duh i djelotvorni apostolat ljubavi, u kojem se sasvim konkretno ostvaruje poziv: ‘Boga u svima gledati, Bogu u svima služiti, Boga u svima ljubiti’“, ustvrdio je na kraju mons. Ćurić.

Nakon što je blagoslovio medaljice i Gospine škapulare, biskup Ćurić podijelio ih je novim članovima Škapularske bratovštine, kojih je ove godine bilo šezdesetak. Među njima bile su i cijele obitelji, a sve ih je tijekom godine pripremala s. Stanislava Vidačković. Karmelićankama i članovima Škapularske bratovštine biskup je na kraju zahvalio što u ovom svijetu nastoje biti vidljiv i poticajan znak zajedništva s Kristom. (IKA)

Blagoslov novoga samostana – provincijalnoga sjedišta Marijinih sestara čudotvorne medaljice

Osijek, 16. srpnja 2020.

Obredi su započeli u župnoj crkvi Sv. Leopolda B. Mandića uz pozdravne riječi nadbiskupa Hranića: „Puni radosti okupili smo se blagosloviti novi samostan Marijinih sestara čudotvorne medaljice i posvetiti oltar u samostanskoj kapeli Doma sv. Josipa! Pobožno se pridružimo ovim svetim obredima i vjerom slušajmo Božju riječ! Naša je zajednica nanovo rođena iz krsnoga vrela i hrani se s euharistijskoga stola! Neka okupljena oko oltara raste u duhovni hram i neka je trajno prožima ljubav!“ Zatim su se svi u procesiji uputili prema Domu sv. Josipa u neposrednoj blizini.

Ispred ulaznih vrata novoga samostana provincijalna poglavarica s. Kaja Ljubas pozdravila je nadbiskupa Hranića i nazočne: „Nakon što smo projektirali, gradili i sagradili ovaj samostan, danas, na blagdan Gospe Karmelske i dan utemeljenja Družbe Marijinih sestara, povjeravamo ga zaštititi sv. Josipa. Svjesne činjenice da ako Gospodin kuće ne gradi, uzalud se muče graditelji, ovu gradnju pratili smo žrtvom i molitvom za Božju pomoć u gradnji, kao i pomoć svim djelatnicima koji su ovdje radili. Željeli smo da Bog uvijek bude središte našega samostana, središte našega srca i polazna točka oko koje ćemo se okupljati!“ Zatim je župnik Župe sv. Leopolda B. Mandića vlč. Tomislav Benaković otvorio vrata samostana gdje su se nastavili obredi uz blagoslov vode, blagoslov kapele i svih prostorića samostana.

U homiliji je nadbiskup Hranić rekao: „Prije malo više od dvije godine, 2. prosinca

2017. godine, ovdje u župnoj crkvi sv. Leopolda Mandića slavili smo euharistiju i na kraju došli na ovaj prostor te smo blagoslovili gradilište nove provincijalne kuće Hrvatske provincije Družbe Marijinih sestara čudotvorne medaljice. I evo nas danas, na 142. obljetnicu osnutka Družbe, kad je s. Leopoldina Brandis obukla prve tri djevojke, stavila ih pod Marijinu zaštitu i poslala bolesnicima po obiteljima, u 139. godini vašega dolaska u Osijek i u Hrvatsku kako bismo posvetili ovu kapelu BDM od čudotvorne medaljice te kako bismo zazvali Božji blagoslov na novi početak, na novu etapu života i djelovanja Hrvatske provincije Družbe, a osobito na njezinu Provincijalnu upravu i zajednicu sestara, njih 15-ak koje su proljetos uselile u ovaj svoj novi Dom sv. Josipa.“ Tumačeći pročitani evanđeoski tekst Isusovih riječi s križa apostolu Ivanu i Bogorodici Mariji: „Ženo, evo Ti Sina. Sine, evo ti Majke!“ nadbiskup Hranić istaknuo je: „Marija je Majka svih nas – Isusove braće i sestara i njegovih učenika. Ona je Majkom postala podno križa. I ona nastavlja ostvarivati svoju majčinsku službu za nas i po nama kad smo podno križa; kad ste vi, drage Marijine sestre, usmjerene prema onima koji su združeni s Isusom na križu i kojima vas šalje karizma vaše Družbe, a to su bolesnici i trpeći ljudi. Vaša je karizma da budete u društvu s trpećim Isusom – pod križem – te da u svijetu uprisutnjujete Marijino majčinstvo, blizinu i ljubav Krista i njegove Crkve onima s kojima se poistovjećuje Isus i za koje je on umro na križu. Na to vas trajno podsjeća početno slovo Marijina imena ‘M’ te križ na poledini medaljice što je nosite i uz njih dva Srca: Isusovo okrunjeno trnjem i Marijino probodeno mačem boli.“

Obraćajući se sestrama, napose je naglasio: „Poštovane i drage Marijine sestre, na čelu s vašom generalnom poglavaricom s. Marijom Irmom Makše i s provincijalnom poglavaricom s. Kajom Ljubas, život vaše Družbe i ove Hrvatske provincije uistinu se ostvarivao pod križem, u zajedništvu s rassetim Isusom i s njegovom Majkom Marijom. Apostol Ivan pod križem je i vaša slika i uprisutnjenje pod Isusovim križem. Mukotrpan je i dug bio vaš dosadašnji put, posut trnjem i brojnim nedaćama dok niste došle do ovoga Doma sv. Josipa.“ U nastavku se nadbiskup spomenuo toga skoro stogodišnjega mučnoga puta Marijinih sestara u Hrvatskoj i napose Osijeku, uzrokovana otimanjem njihove kuće – povjerenoga staroga dvorca obitelji Pejačević, koji su oduzimali razni totalitarni režimi, počevši od 30-tih godina prošloga stoljeća pa sve do demokratskih promjena 90-ih godina i daljnjih nemalih ekonomsko-pravnih poteškoća te je rekao: „Koliko li ste puta kroz sve te teške godine ponovile vapaj s medaljice: ‘O Marijo, bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo.’“

U nastavku se nadbiskup osvrnuo i na sadašnji trenutak kada „zahvalne klikćete i mi zajedno s vama: Bogu i Bezgrešnoj Djevici Mariji, Gospi Karmelskoj, hvala! Hvala svima koji su vam očitovali svoju blizinu i koji su vam na različite načine pomogli da očuvate te da prodate dvorac obitelji Pejačević, da sagradite zgradu prilagođenu potrebama vaše zajednice i da danas možemo blagosloviti vaš novi Dom sv. Josipa. Uistinu je ovo povijesni trenutak i povijesni događaj za vas, za vašu Provinciju i Družbu, za ovu župu i za čitavu našu Nadbiskupiju. Božja vas je Providnost, drage sestre, život-

no povezala s Kćerima kršćanske ljubavi – sa sestrama usmiljenkama – i ona je htjela da dođete na ovo zemljište i da djelujete u ovoj župi (kojoj su one omogućile da ovdje prije nešto više od 50 godina bude utemeljena nova župna zajednica).“

Govoreći o relikvijama bl. Alojzija Stepinca koje su sestre poželele imati ugrađene u oltar kapele, nadbiskup je rekao: „Vi u progonu, stradanju, zatvoru, patnji, u postojanosti i svjedočanstvu te u mučeničkom umiranju bl. kardinala Alojzija Stepinca prepoznajete i same sebe – simbol mučeničke povijesti i stradanja svoje hrvatske provincije u vrijeme komunističkoga režima. Župna crkva vaše nove župe čuva relikvije sv. Leopolda, a ova kapela, kojih stotinjak metara dalje, postaje tako ne samo sestarsko nego i župno svetište te mjesto sestarskoga i župnoga štovanja drugoga hrvatskoga svetca i mučenika: bl. Alojzija Stepinca.“

Za zaštitnika samostana, sv. Josipa, nadbiskup Hranić ustvrdio je: „Draga Marijine sestre, Bog je zahvatio u život sv. Josipa. Ništa se u njegovu životu nije odvijalo onako kako je on to zamislio, ali sve što se događalo, bilo je dio Božjega promišljaja u kojemu i po kojemu je Bog ostvarivao svoje spasenje u povijesti ljudskoga roda. Tako i u povijesti vaše hrvatske provincije te u životima vas Marijinih sestara: ništa se do sada, pa ni ovo slavlje posvete koje je odgođeno u ožujku zbog pandemije, nije odvijalo onako kako ste vi htjele, ali sve što se događalo i što se događa bilo je dobro i danas biva okrunjeno posvetom ovoga zdanja u koje je ugrađena svaka od vas; znoj, rad, molitve, postovi i žrtve svih vas i vaših sestara kroz gotovo stoljetnu povijest vaše provincije. Ovdje, u ovoj kapeli od sada ćete se hraniti Božjom riječ-

ju i euharistijom, posvećivati obnavljanjem i polaganjem svojih redovničkih zavjeta i primanjem sakramenata te svojim životom i svjedočanstvom ugrađivati u hram Kristova otajstvenoga tijela, a to je Crkva.“

Nadbiskup je na kraju potaknuo sestre, ali i sve nazočne: „Ostanite ponizne i vjerne raspetomu Isusu jer o toj vašoj vjernosti njemu ovisi vaša budućnost i to hoćemo li i svi mi u vama, kao apostol Ivan u Mariji, moći pronalaziti i prepoznavati sliku i odsjaj Blažene Djevice Marije te svoje dobre i ponizne majke, koje osjećaju i ljube Kristovim srcem.“ Nakon homilije uslijedio je obred posvete oltara, počevši s litanijama svih svetih koje je pjevao župnik Benaković. Nadbiskup je zatim svetim uljem pomazao oltar koji tako postaje vidljivi znak Isusa Krista, koji je Božji Pomazanik i Glava Crkve. U oltar je ugradio moći hrvatskoga blaženika Alojzija Stepinca i povelju, koju je pred okupljenom zajednicom pročitala s. Danijela Jukić. Na kraju je svoje zahvale Bogu na svemu dobrome uz nadu u zajednički plodni pastoralni rad izrekla provincijalna poglavarica s. Kaja Ljubas. (IKA)

Predavanje o Bibliji pripravnici laicima dominikanskoga Trećega reda

Trogir, 18. srpnja 2020.

U Dvorani Dominika Barača u sklopu Nacionalnoga svetišta bl. Augustina Kažotića i Dominikanskoga samostana u Trogiru 18. srpnja 2020. godine održano je predavanje Što je Biblija?, namijenjeno pripravnici laicima dominikanskoga Trećega reda. Predavanje je održao prof. dr. sc. fr. Stipe Jurič, OP – nekadašnji dekan Teološkoga fakulteta Sveučilišta svetoga Tome Akvinskoga

(*Angelicum*) u Rimu, a sada umirovljeni profesor koji živi i djeluje u Splitu.

Na početku je fr. Stipe istaknuo da kad „čitamo – držimo – vidimo” Bibliju, moramo imati na pameti da to nije ljudsko – to je Sveto pismo Božjega čovječanstva (sv. Ivan Zlatousti). Biblija je knjiga koja sadrži istinsku Riječ Božju ili Bogom danu Riječ, a Riječ je jedno od najvećih čuda. Ona je svjedočanstvo Božje objave. Ona je svjedočanstvo Božje ljubavi, svjedočanstvo čovjekova spasenja. Biblija je povijesni oblik spasenjskih Božjih zahvata i Riječi jer nam daje uvid u Božje djelovanje u ljudskoj povijesti.

Prema židovskom shvaćanju, Biblija je najveći i najsavršeniji način Božjega samobjavlivanja, samoočitovanja ili služenja. Božja Riječ je Biblijom postala, kao u Ivanovu evanđelju – Riječ je Tijelom postala”. U sinagogama kod Židova sveti se tekst čuvao u svitcima stavljenim u korice (bilježnice), umotane u platno, u posebnim drvenim kovčezima. Svitci su stajali u nišama okrenuti prema Jeruzalemu. Svitak i kovčežić spadali su u najomiljenije predmete sinagogalne umjetnosti. Svitak je najsvetiji predmet u sinagogi, kao što je kod nas hostija. Svakomu Židovu čast je dodirnuti rukom svitak – Riječ Božju. Kad bi se otvorio kovčežić sa svitkom, smatralo se da izlazi svjetlo u svijet. U slučaju opasnosti svitak se morao braniti, čak i subotom.

„Proučavanje Biblije koja je Riječ Božja manifestira se njezinim rastom s onim koji je čita. Najbolje se razumije u zajednici vjernika. Čitanje Biblije – Svetoga pisma – treba pratiti molitva, da ono postane razgovor između Boga i čovjeka. Biblija i Tora čitaju se da nas formiraju, a ne informiraju – da živimo po njima, kako bi se prenijela Riječ

Božja. Sveti Ivan Zlatousti navodi da što se cvijet više trlja, to bolje miriše, a što se više čita Biblija, to je čovjek više poznaje – više otkriva blaga koja ona posjeduje u sebi”, zaključio je fr. Stipe Jurić, OP. Poslije predavanja svi okupljeni molili su krunicu, nakon čega je bilo klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i euharistijsko slavlje. (IKA)

Proslavljena 100. obljetnica grkokatoličkih sestara bazilijanki

Osijek, 18. srpnja 2020.

U Samostanu Krista Kralja u Osijeku 18. srpnja 2020. godine svečano je proslavljena 100. obljetnica Provincije svetoga arkandela Mihaela sestara Reda sv. Bazilija Velikog u Hrvatskoj. Svečanu božansku liturgiju služio je apostolski upravitelj Križevačke eparhije mons. Milan Stipić, u zajedništvu s nadbiskupom i metropolitom đakovačko-osječkim mons. Đurom Hranićem i brojnim grkokatoličkim i rimokatoličkim svećenicima i redovnicima, uz nazočnost sestara i brojnih vjernika iz Osijeka, Kaniže, Slavonskoga Broda, Križevaca i Mikluševaca. Slavlju je bio nazočan i veleposlanik Republike Ukrajine u Republici Hrvatskoj Njegova Ekscelencija gospodin Vasylyl Kyrlych sa suprugom.

U homiliji je nadbiskup Hranić rekao sestrama: „Zahvaljujem Vam za Vašu blagotvornu evangelizacijsku prisutnost među nama, za odgojno-obrazovno i pastoralno-katehetsko djelovanje te za svjedočanstvo posvećenoga života u potpunom predanju Kristu Gospodinu i njegovoj Crkvi. Naša zahvala ima osobno i zajedničko obilježje. Veličamo Gospodina ne samo osobno nego

i kao pripadnici velike obitelji Katoličke odnosno sveopće Crkve, u kojoj, kako vidimo, ima mjesta i za zapadni i za istočni obred, za sve kulture, jezike i za sve narode. Drago mi je što mogu sudjelovati u ovome svečanom slavlju. Tu smo kako bismo, gledajući Bogu posvećeni život sestara vasilijanki, shvatili da zapravo ne postoji ništa ljepše nego (poput njih) biti dotaknut evanđeljem, Kristom; da ne postoji ništa ljepše nego poznavati Isusa i priopćavati drugima prijateljstvo s njime (Benedikt XVI.).” Na kraju liturgijskoga slavlja mons. Milan Stipić zahvalio je nadbiskupu Hraniću na homiliji, kao i na izvrsnoj i plodonosnoj suradnji u zajedništvu Crkve na ovim prostorima.

Sestre Reda svetog Bazilija Velikoga pripadaju istočno-katoličkom redu bizantskoga obreda i papinskoga prava. Red ima oko 400 redovnica diljem svijeta i dvije zajednice u Hrvatskoj: viceprovinciju u Osijeku i Križevcima. Dok s pravom svojim duhovnim ocem sestre zovu Bazilija Velikoga, crkvenoga naučitelja iz 4. stoljeća, biskupa i utemeljitelja zajedničkoga redovničkoga života, bliža povijest sestara počinje u Ukrajini 1897. – 1909. kada je vizitator, a kasnije mitropolit Andrej Šepticki proveo reformu zajednice. Dana 26. kolovoza 1915. godine sestre iz zahvaćenoga ratom Sloviškoga samostana u Zapadnoj Ukrajini dolaze u Križevce, a 1920. godine osnivaju novu zajednicu u Šidu, od koje i potječe Provincija svetog Arhanđela Mihaela sa sjedištem u Osijeku. Dana 9. rujna 1920. godine u ljetnu biskupsku rezidenciju u Šidu došle su m. Ana Teodorovič, s. Marija Dolžicka, s. Julita Bojčuk, s. Joana Bučko te dvije kandidatice: Katarina Čerepan i Marija Ričić.

Sestre iz Šida osnovale su zajednice u Kamenici (Bosna i Hercegovina) te Mikluševcima i Osijeku u Hrvatskoj. Također, na zamolbu vladike Dionizija Njaradija, sestre su od 1936. do 1955. godine vodile domaćinstvo u Grkokatoličkom sjemeništu u Zagrebu. Dana 1. studenoga 1939. godine svečano je blagoslovljen novi samostan sestara vasilijanki u Osijeku. U samostanu je djelovao internat za srednjoškolke. Zbog ratnih uvjeta poglavarica sestra Ljubov Provči morala je sa sestrama napustiti samostan u Šidu tijekom Drugoga svjetskoga rata. Tako od 1945. godine pa sve do danas samostan u Osijeku postaje matična i novicijska kuća.

Zajednica sestara u Hrvatskoj prošla je stoljetni put od samostana u Šidu do Provincije svetog arhanđela Mihaela koja danas ujedinjuje samostane u Hrvatskoj (Osijek, Vukovar, Zagreb, Slavonski Brod), BiH i Ukrajini. Sestre su proživjele tri rata: Prvi i Drugi svjetski te Domovinski rat. Unatoč svim neprilikama zajednica je s ljubavlju i požrtvovnošću odgovarala na Božji poziv služiti Crkvi tamo gdje je bilo potrebno: u odgoju mladih, brizi za djecu, pastoralnoj djelatnosti među Ukrajincima i Rusinima na ovim prostorima, u pomaganju grkokatoličkim župama središnje i istočne Ukrajine. Povijest Provincije svetog arhanđela Mihaela vrijedno je proučavati i istraživati jer je utkana u povijest Križevačke eparhije i čitave Crkve u Hrvatskoj. (IKA)

Mlada misa fra Gabrijela Bošnjaka

Vrpolje, 19. srpnja 2020.

Svećenik Hrvatske franjevačke provincije svetih Ćirila i Metoda fra Gabrijel Bošnjak proslavio je mladu misu 19. srpnja 2020.

godine u Župi sv. Ivana Krstitelja u Vrpolju. Mladomisničko slavlje počelo je na pragu obiteljske kuće blagoslovom oca Ante i majke Katice. Uslijedila je procesija kroz glavnu ulicu u selu, u kojoj su gotovo sve kuće bile okićene slavonskim ručnim radovima, slikama svetaca i cvijećem. Na lijepo urešenom vanjskom oltaru u prostranom dvorištu župne crkve pod velikim šatorom fra Gabrijel proslavio je svoju prvu euharistiju u zajedništvu s devetoricom svećenika.

Fra Gabrijel rođen je 2. lipnja 1989. godine u Slavanskom Brodu. Nakon osnovne škole, koju je pohađao u Vrpolju, završio je Tehničku školu u Slavanskom Brodu, a potom Elektrotehnički fakultet u Osijeku. O svećeničkom pozivu promišljao je još u dječjačkim danima dok je bio ministrant. Za franjevački red odlučio se nakon čitanja životopisa sv. Franje Asiškoga, koji ga je oduševio te ga je odlučio i nasljedovati u redovničkom pozivu. Tako je svoju formaciju započeo 2012. godine u postulaturi u Samoboru. Prve zavjete položio je 2014. godine u Rijeci, a doživotne 2018. godine u Zagrebu. Teologiju je završio u Svetoj zemlji gdje je za đakona zaređen 12. svibnja 2019. godine u crkvi Sv. Spasitelja u Jeruzalemu. Po rukama zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića za svećenika je zaređen 20. lipnja u nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke u Mariji Bistrici. (IKA)

Dovršeno uređenje kapele ***Corpus Domini***

Zagreb, 23. srpnja 2020.

Uspješno je sanirana materijalna šteta na kapele *Corpus Domini*, uzrokovana nedavnim potresom u Zagrebu. Sestre Pohodača Ma-

rijina srdačno zahvaljuju svim dobročiniteljima. Kapela je svaki dan otvorena i u njoj se slavi Gospodina u svetim misama i adoraciji, prema redovnom rasporedu. (zg-nadbiskupija)

Zlatna misa dominikanca **fr. Nikole Mioča u Dubrovniku**

Dubrovnik, 26. srpnja 2020.

Dominikanac fr. Nikola Mioč proslavio je 50. godišnjicu svećeničkoga ređenja 26. srpnja 2020. godine u crkvi sv. Dominika u Dubrovniku. Propovijedao je prior samostana fr. Tomislav Kraljević koji je istaknuo važnost slavljenja obljetnica. Obljetnice su snažan znak vjernosti i ustrajnosti u današnjem vremenu izranjenom nevjerama i nestabilnostima života i poslanja. Pedeset godina svećeništva fr. Nikole propovjednik je usporedio s prisposodobama o Kraljevstvu nebeskom (Mt 13,44-52). Poput čovjeka iz evanđelja, i fr. Nikola pronašao je svoje blago, prodao sve što je imao i kupio njivu, svoj dragocjeni biser koji mu je podario radost naviještanja Božje Riječi. Pedeset godina života i rada fr. Nikole postalo je pravom prisposodobom čovjeka domaćina koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.

Na početku svoga svećeničkoga puta za mladomisničko geslo fr. Nikola uzeo je riječi iz Psalmata 36: „U tebi je Gospodine, izvor životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo.“ S istim geslom proslavio je i svoju zlatnu misu zahvalivši Gospodinu koji mu je bio izvor života i snage u svim njegovim zadaćama i na svim putovima.

Fr. Nikola Mioč rođen je 20. siječnja 1941. u Kulini, kod Dervente. Osmogodišnju školu pohađao je u rodnom kraju Brazi-

ci, Božinci i Lupljanici. Kao dječak osjetio je svećenički poziv te je 1958. godine odlučio poći u Dominikansku klasičnu gimnaziju u Bol na Braču i započeti svoj put prema svećeništvu. Zaređen je za svećenika 1970. godine u Walberbergu. Tijekom svećeničkoga i redovničkoga služenja obavljao je vjeroučiteljsku službu, zatim službe vođenja zajednica, a u dvama navratima bio je voditelj Hrvatske katoličke misije u Hannoveru. Fr. Nikola danas je član Samostana sv. Dominika u Dubrovniku gdje obavlja službu superiora. (IKA)

Mlada misa fra Ivo Rastočića u Metkoviću

Metković, 26. srpnja 2020.

Pod geslom „Tvoju ću pravdu naviještati u velikom zboru i usta svojih zatvoriti neću“ (Ps 40,10) fra Ivo Rastočić slavio je mladu misu 26. srpnja 2020. godine u svetištu sv. Ante Padovanskoga na Dubravici. Nakon roditeljskoga blagoslova oca Mire i majke Blaženke, na početku mise, župnik Bilokapić uputio je riječi dobrodošlice svima, rekavši kako mu je pripala velika čast i radost pozdraviti sve nazočne, napose roditelje mladomisnika, pri čemu je naglasio kako nema veće radosti i ponosa od one kada roditelji svoga sina dožive kao svećenika na oltaru! „U tvom životu uvijek će biti drugi u prvom planu, bit će to život za Krista i drugoga. Vremena i prostora za svoj život imat ćeš koliko ti oni koji su ti povjereni dopuste. Vjerujem, što budeš imao manje vremena za sebe, a više za one koji su ti povjereni, bit ćeš sretniji i zadovoljniji! Dragi fra Ivo, izadi ponosan na oltar svoga Gospodina te radosno i ponizna srca prikaži Njegovu svetu žrtvu za sebe, svoje mile i drage, za našu

župu, naš neretvanski kraj, provinciju, nadbiskupiju i dragu nam domovinu Hrvatsku. Moli da te slava Njegove svete žrtve prati cijeloga života i dovede do konačne slave u kraljevstvu Njegova i našega Oca“, rekao je, među ostalim, vlč. Bilokapić.

Zahvaljujući Gospodinu za svečani mladomisnički dan, propovjednik Vojković kazao je kako nitko nije Boga zadužio da bi mu se Bog odužio dajući mu svećeničko poslanje. Bog poziva, a čovjek se odaziva, računa sa slobodnom voljom i onim darovima kojima nas je obdario stvaranjem. Istina, ti darovi nisu dovoljni da se ispuni povjerenje poslanje; potrebne ovlasti, darove i karizme svećenik dobiva tijekom dugogodišnje formacije, a vrhunac se događa u trenutku dobivanja svetoga reda. „Zato danas posebno zahvaljujemo što je On, poznavatelj svih srdaca, svoj milosni pogled zaustavio baš na tebi, dragi fra Ivo. Danas zahvalnost ide svima koji su na poseban način sebe utkali u tvoj život, ponajprije roditeljima, odgojiteljima, profesorima te onima koji su te nesebično i požrtvovno svojom ljubavlju i molitvama pratili na putu prema oltaru!“

Govoreći o važnosti zajedništva, kazao je kako iz duboke povezanosti s Bogom i iskrenoga bratskoga zajedništva svećeništvo dobiva snagu. Zatim mu je poželio svećeničku dobrodošlicu. „Dobro došao u zbor onih koje je Isus darovao svijetu na Veliki četvrtak kako bi darivali Božji život svakom čovjeku koji ga prihvaća. Dobro došao u zbor onih koji su slabi, krhki i ranjivi, a mogu slabe učiniti jakima darivajući im hranu koja je Kruh života. Dobro došao u zbor onih koji slave euharistiju, iza drugih su samo za koju stubu, ali dotiču nebo dok

ispovijedaju u mraku ispovjedaonice, donoseći svjetlo u svaku dušu. Dobro došao u zbor onih koji se ne samo nazivaju slugama već to i jesu, ali pred njima kleče ljudi svih titula i službi. Dobro došao u zbor onih koje svijet nerijetko smatra nazadnima i optužuje ih, ali društvo nikomu nije toliko dužno kao njima! Dobro došao u zbor onih koji su braća svima, a ostaju stranci svima, posvećuju bračnu ljubav, ali ne smiju upoznati tu ljubav jer njihovo srce pripada Bogu i njihovoj braći, a ne samo jednom Božjem stvorenju.

Mi, tvoja starija subraća, dosada smo iskusili da svećenička služba donosi oduševljenje, radost, uspjeh i zadovoljstvo, najljepše osjećaje koje samo Bog može dati. Imat ćeš prilike i ti sve to doživjeti, međutim upoznat ćeš, kao naš Gospodin, poteškoće, kušnje, tugu, samoću, strah i patnju, ali nikad ne zaboravi da tvoja snaga dolazi uvijek od milosti Gospodnje, koju trebaš tražiti na koljenima. Jedino za čim u životu trebaš težiti jest ljubiti i služiti, a ne može se ljubiti ni služiti ako nisi spreman na trpljenje. Vrijednost jednoga svećenika ne mjeri se po tome koliko čini, nego po ljubavi koja ga pokreće da priđe drugomu, prepoznati njegove potrebe, i materijalne i duhovne, prepoznati potrebu duša za Kristom i njegovim spasenjem!

Uvijek njegovaj poštovanje prema svim vjernicima, zapravo, prema svakom čovjeku, osobito prema onima koji su u Isusovu životu bili privilegirani – bolesni, siromašni, nesretni, napušteni, kao i onima koji su ranjena srca. Tebi, Bogu hvala, to iskustvo nije nepoznato, kroz vrijeme formacije školovanja bilo je očito koliko si sretan što te Bog pozvao u svoju službu i o tome uvijek rado

svjedočiš. Doista nitko ne može ostati ravnodušan na tvoju iskrenu radost koja iz srca i nutrine proizlazi. Svoje darove dao si Bogu na raspolaganje. Ne boj se ničega u životu, ni svoje nesavršenosti, ograničenja i slabosti, ni ravnodušnosti okruženja prema Bogu i Crkvi, boj se samo ako ti ponestane ljubavi prema Isusu i Crkvi, prema čovjeku. Neka ti tvoje mladomisničko geslo doista bude misao vodilja u kojoj ćeš crpiti snagu i inspiraciju. Za to je potrebna mudrost, ali ne ljudska, nego od Boga dana, pa teži za tom mudrošću, po kojoj ćeš otkriti Kraljevstvo Božje. Drugima ćeš biti putokaz prema tom kraljevstvu, a to je zapravo i zadaća svećenika“, rekao je vlč. Vojković, pozvavši vjernike na svetu dužnost molitve za sve svećenike, kao i za nova svećenička zvanja.

Uime Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja riječi ohrabrenja i čestitke mladomisniku je uputio provincijalni poglavar fra Marko Mrše, priključujući se radosti svih nazočnih. „Tvojoj odluci da postaneš redovnik, svećenik, prethodilo je mnogo toga. Ono što me kod tebe zainteresiralo jest činjenica da si se htio ili morao dokazivati drugim ljudima. Što si sve proživio s članovima Torcide, koje si sam bio član, kamo te bio doveo angažman u političkim vodama, to najbolje znaš ti. Kroz te aktivnosti, stil i način života htio si dokazati da vrijediš, da možeš mijenjati svijet oko sebe, da možeš dati svoj pozitivni doprinos društvu (...) Međutim, koliko god to bio izazovan način života, nije te ispunjavao, te aktivnosti nisu te činile sretnim i u svemu tome nisi se pronalazio. I upravo ta spoznaja bila je početak i prekretnica u tvom životu. Nisi ga promijenio ishitreno i na brzinu, nisi to učinio nepromišljeno i bez uporišta, nego iz

uvjerenja da to činiš na temelju onoga što si kao vjernik osjetio u svojoj duši i srcu. Bio je to trenutak Božjega poziva. Taj poziv, ta promjena u životu zaokupila te, zaintrigirala i nisi odmahnuo rukom, nego si nakon dosta vremena odgovorio na Božji poziv, osluškiavao Božji glas, spremao odgovor, molio i naposljetku izmolio. Iskustvo osobne molitve na grobu blaženoga Ivana Merza, tvoja hodočašća u dva poznata naša marijanska svetišta, druženje s fratrima, njihovo svjedočanstvo i pozitivni primjeri njihova života stvorili su u tebi jedan drugi, ljepši osjećaj, nisi više osjećao potrebu dokazivati se ljudima, nego Bogu.

Dotaknuo te vjetar milosti, kako si jednom zgodom rekao, i odlučio si se prepustiti Kristu, svjestan da ti upravo On daje snagu i sposobnost da za Njega svjedočiš, ne djelomično, nego do kraja. Odgovorom na Božji poziv pristao si biti primjer dobrote, Isusova pružena ruka, svjedok Kristov i sijač radosti. Opredijelio si se za Krista, Presvetog Otkupitelja, čije ime nosi naša franjevačka provincija kojoj pripadaš.“

Fra Ivo Rastočić rođen je 23. siječnja 1983. godine u Metkoviću. Zaređen je 27. lipnja 2020. godine u crkvi Gospe od Zdravlja u Splitu, po rukama nadbiskupa Marina Barišića. Na pastoralnom praktikumu bio je u Župi Gospe od Zdravlja u Splitu. (IKA)

Kapucin fra Josip Vizjak proslavio 50. obljetnicu svećeništva

Varaždin, 26. srpnja 2020.

Na sam dan 50. obljetnice svoje mlade mise, 26. srpnja 2020. godine, fra Josip Vizjak proslavio je zlatnu misu u Kapucin-

skoj crkvi u Varaždinu. Svečanu euharistiju suslavio je provincijalni poglavar Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Jure Šarčević, a propovijedao je župnik fra Mirko Kemiveš. Svečanost je uveličao svojim pjevanjem zbor župe *Božji narod* koji je na kraju izveo prigodni program pjesama i recitacija kojim je izrazio zahvalnost svih župljana fra Josipu na njegovu pedesetogodišnjem služenju u ovoj župi. Dana 19. srpnja. 2020. fra Vizjak proslavio je svoje zlatomisničko slavlje u rodnoj župi u Vidovcu. Slavlje je organizirao mjesni župnik vlč. Branko Švogor, a propovijedao je franjevac Krunoslav Kocijan, rodom iz slavjenikova rodnoga mjesta Gojanca.

Kapucin fra Josip Vizjak rođen je 29. siječnja 1943. godine u Gojancu, Župa Vidovec, od oca Franje i majke Marije rođ. Osredek. Potječe iz obitelji u kojoj je bilo šestoro djece. Za svećenika je zaređen 28. lipnja 1970. godine u zagrebačkoj katedrali, a mladu misu imao je u Vidovcu 26. srpnja 1970. godine. Nakon ređenja nastavlja svećeničku službu u Kapucinskom samostanu u Varaždinu, gdje i danas obavlja službu župnoga vikara u Župi sv. Vida. Od 1986. godine obavlja službu bolničkoga kapelana u varaždinskoj bolnici, a na toj je službi ostao i nakon navršene 75. godine života. U Župi sv. Vida obnašao je sve pastoralne službe; služio je svete mise, ispovijedao, predavao vjeronauk u školi i u župi, a u samostanu je bio gvardijan i zamjenik gvardijana, u Provinciji je obavljao službu definitora. (IKA)

Počela trodnevnica pred Porcijunkulu kod franjevacu u Slavanskom Brodu

Slavonski Brod, 30. srpnja 2020.

Trodnevnica uoči blagdana Gospe od Anđela, Porcijunkule, započela je 30. srpnja 2020. godine u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva u Slavanskom Brodu. Duhovni program počeo je molitvom franjevačke krunice, a potom je gvardijan fra Klaudio Milohanović predmolio Gospine litanije pred slikom Gospe od Anđela izloženom na oltaru sv. Križa, koja prikazuje Isusa i Gospu okruženu anđelima i sv. Franju koji je u Porcijunkuli 1216. godine imao to viđenje. Slijedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio župni vikar u Iloku fra Josip Ivkić. U homiliji je pojasnio kako i zašto kršćani trebaju praštati. Posvijestio je kako „praštanje ne znači i rješenje naših problema, nego praštanjem ne dopuštamo da nas zahvati gorčina, srdžba“. Svjestan kako je čovjeku teško zaboraviti uvredu, fra Josip pozvao je vjernike da mole Gospodina za snagu da mogu oprostiti. Poslije mise slijedilo je euharistijsko klanjanje pred Presvetim, koje je predvodio gvardijan fra Klaudio. (IKA)

Pokrenut novi vjerski portal *ignacije.hr*

Zagreb, 30. srpnja 2020.

Portal za duhovnost *ignacije.hr* predstavljen je i pokrenut 30. srpnja 2020. godine, večer uoči spomendana sv. Ignacija Lojolskog, u sklopu proslave Ignacijeva pod nazivom *Prijatelj u Gospodinu* u dvorištu bazilike Srca Isusova u Palmotičevoj.

Osim velikoga broja članaka o ignacijevskoj tradiciji, portal sadrži poticajne i edukativne video sadržaje, teološke tekstove, meditacije te praktične ignacijevske savjete za dinamičan duhovni život. Obrađuje pitanje donošenja odluka, duhovne pratnje kao načina življenja Crkve, duhovnih vježbi, kao i dara i vještine razlikovanja duhova. Objašnjava kako se ignacijevska duhovnost živi u praksi i upoznaje čitatelje s djelovanjem pape Franje kao suvremenim primjerom primjene poznavanja života i djela sv. Ignacija. Portal je namijenjen svim osobama koje žele podići kvalitetu, zrelost i autentičnost svoga duhovnoga života, poručuju isusovci.

Idejni začetnik i voditelj toga potpuno volonterskoga projekta jest isusovac o. Tvrtko Barun koji ističe: „Nažalost, vrlo je malo kvalitetnih vjerskih portala u Hrvatskoj. Portal za duhovnost *ignacije.hr* trudi se to mijenjati. Svima koji žele rasti u odnosu s Bogom *ignacije.hr* nudi kvalitetan i raznolik sadržaj, poticaje za promišljanje, ali i konkretan život u Duhu jer je ignacijevska tradicija uvijek živjela od energične napetosti između kontemplacije i akcije.”

Pokretanje te mrežne stranice u sklopu proslave Ignacijeva komentirao je i gost večeri provincijalni poglavar Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibor Renić: „Riječ *portal* uglavnom smo naučili u školi kad su nas upoznali s veličanstvenim i skladno oblikovanim ulazima u stare katedrale. Dakle portal je izvorno ulaz u sveti prostor. To želi biti portal *ignacije.hr*. On ne želi samo govoriti o vjeri i duhovnom iskustvu nego nas poučiti kako da u sebi načinimo prostora Bogu: da nam sam Bog daruje istinsko iskustvo svoje prisutnosti koje vjeru čini živom.”

Provincijalni poglavar istaknuo je i kako je *ignacije.hr* odličan putokaz svima koji žele naučiti kako hoditi k Bogu u školi sv. Ignacija Lojolskoga, ali i sjajna prilika da nas sve pripravi za Ignacijevsku godinu (2021. – 2022.), tj. jubilej 500 godina od obraćenja sv. Ignacija i 400 godina od njegove kanonizacije. Zaključio je: „Portal *ignacije.hr* tu je ne samo da ga čitamo u virtualnom svijetu i zatim se prebacimo na drugi šareni portal nego da u nama pobudi i razbukta ono bitno u realnom svijetu – duhovni život.”

Važnost pokretanja portala komentirala je i voditeljica programa *Ignacijevske duhovne obnove za mlade* u SKAC-u Palma, koji je glavni organizator ovogodišnje proslave Ignacijeva, Marija Selak istaknuvši: „Danas laici imaju više izbora nego ikada, a Ignacije već pet stoljeća Crkvu uspješno uči kako donositi odluke s Bogom. Tko se s njim upusti u tu pustolovinu, bit će izložen mnogim izazovima, ali će se uvijek voditi svrhom zbog koje je stvoren. S obzirom na užurbani tempo života, Ignacijev način postupanja omogućuje nam da budemo kontemplativni u akciji. Zato je jako vrijedno upoznavati se s Ignacijem, ne samo kroz duhovne vježbe nego i njegove *Konstitucije*, pisma te iskustva mnogih redovnika i redovnica, laika i laikinja koji su svoje življenje uredili slijedeći Ignacijev primjer.” (IKA)

U Zagrebu održana proslava uoči spomendana sv. Ignacija Prijatelji u Gospodinu

Zagreb, 30. srpnja 2020.

Ignacijevo – proslava uoči spomendana sv. Ignacija održana je 30. srpnja 2020. godine u Zagrebu u Palmotićevoj ulici. Misno slav-

lje predvodio je o. Tvrtko Barun, a nakon mise u dvorištu bazilike Srca Isusova ugostio je provincijalnoga poglavara Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibora Renića i voditeljicu SKAC-ova projekta *Ignacijevske duhovne obnove za mlade* Mariju Selak.

Uvod u večernje misno slavlje bio je blagoslov vode sv. Ignacija. Tijekom slavlja okupljenom puku o. Tvrtko Barun razlomio je Riječ Božju i upozorio na posebnost odnosa koji su imali Isus Krist i sv. Ignacije. Među ostalim, naglasak je stavio na činjenicu da „u svemu treba tražiti Boga”. Pozvao je okupljene da se posluže maštom koja je kod sv. Ignacija bila ključna komponenta s kojom je susretao Boga i da zamisle susret Isusa i sv. Ignacija. Otac Barun također je rekao kako bi sv. Ignacije u susretu s Isusom istaknuo da „ne zasićuje i ne zadovoljava dušu obilje znanja, već unutarnje kušanje i proživljavanje stvari“.

Otac Barun naglasio je i nekoliko važnih točaka za sve staleže Crkve kako bi odnos s Kristom bio ispunjen iskustvom koje će čovjeku omogućiti da razlučuje što mu je činiti. Istaknuo je da sva načela čovjek može pronaći u molitvi naziva *Egzamen*. Tu molitvenu vježbu sv. Ignacije smatrao je velikim darom od Boga i htio je sve poučiti tomu jer je u radu s dušama uočio da one tako dublje ulaze u odnos s Bogom. „Tražiti i nalaziti Boga u svemu što nas okružuje. Dar razlučivanja duhova jedna je od točaka – znati razlučiti gdje mi se Bog na poseban način objavljuje. Ponavljanje je isto vrlo važno – treba se uvijek vraćati na jake trenutke susreta s Bogom”, poručio je o. Barun.

Provincijalni poglavar Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibor Renić nakon misnoga slavlja upozorio je na važnost sv.

Ignacija kao svetca koji je bitno oblikovao katoličku duhovnost u posljednjih 500 godina. „Ne ćemo njegove slike tako često naći u sakralnim prostorima. Među vjernicima ne uživa popularnost kao neki drugi svetci, ali oni koji su se zaputili na put dubljega življenja svoje duhovnosti sigurno su u Katoličkoj Crkvi na ovaj ili na onaj način došli do sv. Ignacija i njegovih duhovnih vježbi. Sv. Ignacije nije bio veliki teolog i nije pisao rasprave. Ostavio je priručnik kako svakoga poučiti da se otvori Božjem djelovanju i da iskusi Božju prisutnost u svakodnevnom životu.” Provincijalni poglavar Renić istaknuo je duhovnu slobodu kao ono najvažnije u duhovnosti i osobi sv. Ignacija. Duhovna sloboda jest praktični dio vjerskoga života u kojem se Bogu može služiti na svakom mjestu, u svakoj situaciji, u svemu što je dobro, pa čak i u bolesti i siromaštvu. „Duhovnom slobodom Bogu omogućavamo da s nama čini što hoće. Ignacije je po karakteru bio žestoka osoba koja je odrasla u vrlo krutom ozračju. Ali je, zahvaljujući vježbi duhovne slobode, ostvario u sebi put k Bogu koji mu omogućuje služenje Isusu i na sasvim drukčiji način. To mu je pomoglo da oblikuje svoj karakter. Maštao je o tome da zapali svijet za Krista.”

Marija Selak naglasila je da se za ignacijevsku duhovnost nerijetko govori da je stvorena za laike i njihov ubrzani život u modernom svijetu. „Ignacije je bio jedinstven u svom pristupu organiziranja isusovačkoga reda i taj pristup danas odgovara našem stilu života te nas može naučiti kako živjeti. Kad je slao isusovce u misije, a oni bi mu se žalili da nemaju vremena za dugačke molitve, sv. Ignacije naglašavao je da je dovoljno 15 minuta *Egzamena* kako bi se živio duboki odnos s Bogom. U tom smislu u da-

našnjem svijetu učimo ljude kako da dođu u područje nutarnje slobode i opredjeljuju se za vrijednosti koje želimo živjeti kao katolici”, zaključila je Selak. (IKA)

Zlatni jubilej svećeništva o. Ignacija Čižmešije, SJ

Opatija, 31. srpnja 2020.

Na svetkovinu sv. Ignacija, osnivača Družbe Isusove, u isusovačkoj crkvi Navještenja Blažene Djevice Marije u Opatiji svečano euharistijsko slavlje predvodio je 31. srpnja 2020. godine vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. Misu je kardinal predvodio uz koncelebraciju riječkoga nadbiskupa Ivana Devčića, zadarskoga nadbiskupa Želimira Puljića i petnaestak svećenika. Bila je to ujedno proslava zlatnoga jubileja svećeništva isusovca o. Ignacija Čižmešije, koja se zbog koronavirusa nije mogla održati 5. srpnja 2020. godine u njegovu rodnom mjestu Mičetincu. Na početku mise nazočne je pozdravio poglavar isusovačke zajednice u Opatiji o. Mirko Nikolić. U propovijedi je opisao sv. Ignacija kao hodočasnika: od rodne Loyole, diljem Europe, sve do Svete zemlje i Rima, gdje je preminuo 31. srpnja 1556. godine. I sam se Ignacije u svojoj *Autobiografiji* nazvao hodočasnikom na hodočašću života. Najznačajnije njegovo djelo *Duhovne vježbe* zapravo je nutarnje duhovno hodočašće duše usmjereno prema Bogu, svomu Stvoritelju.

Na kraju se o. Mirko osvrnuo na životno hodočašće jubilarca o. Ignacija Čižmešije, koji je prije 50 godina, 1970. godine, u svom rodnom Mičetincu, Župa Đurđevac, slavio mladu misu. Životno ga je hodoča-

šće vodilo diljem cijele Lijepje Naše. Najveći dio svoje pastoralne službe odradio je u Osijeku, gdje je proživio teške ratne godine Domovinskoga rata i ostavio dubok trag u nesebičnoj duhovnoj brizi za branitelje, prognanike, siromašne i ugrožene. Od 2012. godine o. Ignacije Čižmešija boravi u isusovačkoj zajednici u Opatiji gdje revno ispovijeda i duhovno usmjeruje mnoge vjernike koji ga zbog toga posebno cijene. (IKA)

Biskup Petanjak s franjevačkim pripravicima za svečane zavjete

Cres, 1. kolovoza 2020.

Krčki biskup Ivica Petanjak posjetio je zajednicu franjevačkoga Samostana sv. Frane u Cresu gdje se susreo s 25 franjevačkih bogoslova koji su 1. kolovoza 2020. godine započeli četverotjedni program pripreme za svečane zavjete. Ovogodišnji domaćin četverotjednih priprema jest Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevaca konventualaca koji su organizirali dvotjedni boravak bogoslova u drevnom franjevačkom samostanu u Cresu, potom tjedan dana u Samostanu Svetoga Duha u Zagrebu i kao vrhunac priprema posljednji tjedan bit će duhovne vježbe u marijanskom svetištu Krasno na Velebitu. Većina sudionika dolazi iz raznih franjevačkih provincija s područja Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, a ove godine pridružio im se jedan subrat iz Slovenije te dvojica braće iz Konga koji posljednje dvije godine borave u Splitu, gdje studiraju teologiju. Nakon zajedničkoga objeda proveli su vrijeme u zajedničkom druženju i razgovoru. Susretu je uz članove creske zajednice, gvardijana fra Vitomira Glavaša i koordina-

tora susreta fra Stjepana Brčine, nazočio i provincijalni poglavar franjevaca konventualaca fra Josip Blažević. (IKA)

Sv. Marija Anđeoska proslavljena u Sesevskoj Sopnici

Zagreb, 2. kolovoza 2020.

Na blagdan sv. Marije Anđeoske, 2. kolovoza 2020. godine, u franjevačkoj povijesti poznatoj kao Porcijunkula, na Gospinu trgu ispred franjevačke samostansko-župne crkve u Sesevskoj Sopnici kod Zagreba proslavljena je župna svetkovina. Okupio se nešto manji broj vjernika, hodočasnika i štovatelja Gospe od Anđela nego ranijih godina zbog epidemioloških mjera Nacionalnoga stožera civilne zaštite i preporuka Zagrebačke nadbiskupije u borbi protiv pandemije koronavirusa.

Proslavi ovogodišnjega Gospina blagdana i župne svetkovine prethodila je trodnevna duhovna priprema, misna slavlja s tematskim propovijedima predvodio je fra Damir Pavić, gvardijan Samostana Sv. Križa i tajnik Provincije Bosne Srebrene u Sarajevu. Tih večeri misnim slavljinama prethodila su pokornička bogoslužja, molitva krunice i Gospinih litanija pred zavjetnim kipom Marije Anđeoske koje je zajedno s članovima molitvene župne zajednice animirao trajni đakon Božidar Hadaš. Vjernici i hodočasnici prije svake mise imali su mogućnost pristupiti sakramentu ispovijedi. Prvi dan trodnevnice bila je duhovna obnova mladih, drugi dan duhovna obnova obitelji, a treći dan oprost, s posebnim naglaskom na dobivanje porcijunkulskoga oprosta.

Na sam blagdan Gospe od Anđela svečano večernje euharistijsko slavlje predslavio

je fra Damir Pavić. U homiliji fra Damir govorio je o značenju te svetkovine kroz povijest, o značenju oprosta, posebno značenju porcijunkulskoga oprosta, i za ondašnje vrijeme i za vjernike i štovatelje Majke Božje današnjega vremena, istaknuvši: „Sveti Franjo doživio je 2. kolovoza 1208. godine u crkvi Svete Marije od Anđela u Asizu svoje obraćenje, a taj trenutak njegova potpunoga obraćenja i oblačenja novoga čovjeka u pavlovskom smislu slavi se liturgijski 2. kolovoza, na blagdan Gospe od Anđela ili Porcijunkule. Predaja kaže kako je radost oslobođenja od grijeha, koju je tada osjetio, sv. Franjo htio prenijeti na sve druge, pa se u njemu rodila ideja da moli tadašnjega papu Honorija III. da tu crkvu učini crkvom potpunoga oprosta od vremenitih kazni, što je Papa i učinio 1216. godine. Kasnije je određeno da se potpuni porcijunkulski oprost na blagdan Gospe od Anđela može dobiti i u bilo kojoj franjevačkoj crkvi u vremenu od podne 1. kolovoza do ponoći 2. kolovoza, ali uz uvjet da se, osim pohoda crkvi, osoba ispovjedi, pričesti i izmoli *Vjerovanje, Očenaš* i pomoli se na nakanu Svetoga Oca. (IKA)

Biskup Uzinić predvodio slavlje Gospe od Anđela u Pazinu

Pazin, 2. kolovoza 2020.

Dubrovački biskup Mate Uzinić predvodio je na blagdan Gospe od Anđela, 2. kolovoza 2020. godine, svečano večernje misno slavlje u pazinskom Samostanu Marijina Pohađenja.

Uvodni pozdrav predslavitelju, koncelebrantima te svima okupljenima na početku je uputio fra Darko Tepert. Mons.

Uzinić je, citiravši franjevačke izvore, na početku homilije podsjetio da se sv. Franjo, nakon što je popravio crkvu sv. Damijana uz koju je „osnovao slavnu redovničku ustanovu, odlični red siromašnih gospođa i posvećenih djevica (...), preselio na drugo mjesto koje se zove Porcijunkula“, gdje se „nalazila crkva Blažene Djevice Majke Božje koja je davno sagrađena“ i koja „je bila napuštena i nitko se za nju nije brinuo“ te je „budući da je upravo izgario od pobožnosti prema dobroj Majci, počeo (...) ondje trajno boraviti“. U toj je crkvi, posvećenoj Blaženoj Djevici Mariji, koju danas slavimo kao Gospu od Anđela, čuo evanđelje o poslanju dvanaestorice i tumačenje „da Kristovi učenici ne smiju imati ni zlata, ni srebra, ni obuće (...) ni dviju tunika, nego da propovijedaju Kraljevstvo Božje i pokoru“. U toj je istoj crkvi „u Duhu Božjem uskliknuo: ‘Ovo je ono što hoću, ovo je ono što tražim, ovo želim cijelim srcem izvršiti’“, a onda je to počeo i činiti. Čitamo: „Odmah je s nogu izuo obuću, iz ruku je odbacio štap, zadovoljio se samo jednom tunikom, kožni remen zamijenio je konopčićem“, da bi nakon toga, jer on „nije htio biti gluhi slušač evanđelja, nego je sve što je čuo, hvalevrijedno upamtio i marljivo nastojao ispuniti“, rekao je mons. Uzinić.

Fra Tepert izrazio je zahvalnost Bogu što je bilo moguće dostojno trodnevnicom i na sam blagdan slaviti Gospu od Anđela, zahvalio je predslavitelju na upućenim riječima, podsjetio je da je blagdan Gospe od Anđela, koji u Pazinu nazivaju još i *Rim*. Podsjetio je na kraju na molitve potrebne za dobivanje potpunoga oprosta za sebe ili za nekoga pokojnoga. Trodnevnu duhovnu

obnovu od 30. srpnja do 1. kolovoza 2020. godine s duhovnim nagovorima *Pouzdanje u Boga, Zahvalnost Bogu te Slavljenje Boga* predvodio je fra Tepert. Osim svih dana trodnevnice, na sam dan Gospe od Anđela mogućnost za ispovijed započela je već u 6 sati ujutro i trajala je cijeli dan te su mnogi vjernici tih dana pristupili sakramentu pomirenja. (IKA)

Gospa od Anđela proslavljena na Visovcu

Visovac, 2. kolovoza 2020.

Svečanu euharistiju na otočiću Visovcu na blagdan Gospe od Anđela, 2. kolovoza 2020. godine, predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić u koncelebraciji s mnoštvom svećenika iz cijele Šibenske biskupije. Visovac je jedno od najstarijih marijanskih svetišta, u koje hodočaste brojni vjernici iz Šibensko-kninske i Zadarske županije. Franjevačka svetkovina Gospe od Anđela od pamtivijeka slavi se u franjevačkom Samostanu Gospe od Milosti s novicijatom na Visovcu. Trodnevnicu je predvodio župnik Lišana fra Božo Mandarić. Pjevanje je predvodio zbor Župe Prikazanje BDM iz Kistanja. Na kraju misnoga slavlja gvardijan franjevačkoga samostana na Visovcu fra Marko Nimac zahvalio je biskupu Rogiću i svima koji su pridonijeli slavlju. (IKA)

Gospa od Anđela proslavljena u Slavskom Brodu

Slavonski Brod, 2. kolovoza 2020.

Blagdan Gospe od Anđela proslavljen je 2. kolovoza 2020. godine u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva u Slavskom Brodu.

Svečano večernje misno slavlje, kao i trodnevnicu uoči blagdana, predvodio je vicemagistar bogoslova Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu fra Josip Ivkić. U homiliji je fra Josip govorio da „pravi vjernik drugima stavlja na raspolaganje i ono malo što ima jer zna da se Bog oslanja na ono naše moguće i upravo to umnaža. On ne stvara ni iz čega, nego želi da mu u slobodi ponudimo one svoje sitnice, od nas traži da mu stavimo na raspolaganje ono što imamo. Sve što činimo s vjerom i ljubavlju, Bog će blagosloviti“, rekao je uz ostalo fra Josip.

Na kraju mise pred slikom Gospe od Anđela predmolio je s vjernicima molitve za potpuni oprost, a potom udijelio svečani blagoslov. Vjernici koji su pohodili crkvu i u njoj izmolili *Očenaš* i *Vjerovanje*, pristupili ispovijedi, pričestili se i molili na naknu Svetoga Oca zadobili su potpuni oprost. Prije mise vjernici su molili franjevačku krunicu, a zatim je gvardijan fra Klaudio Milohanović predmolio Gospine litanije pred slikom Gospe od Anđela izloženom na oltaru Sv. Križa, koja prikazuje Isusa i Gospu okruženu anđelima i sv. Franju koji je u Porcijunkuli 1216. godine imao to viđenje. (IKA)

Biskup Vjekoslav Huzjak za blagdan Gospe od Anđela u Čakovcu

Čakovec, 2. kolovoza 2020.

U čakovečkoj Župi sv. Nikole biskupa 2. kolovoza 2020. godine svečanu misu povodom franjevačke svetkovine Gospe od Anđela – Porcijunkula – u dvorištu samostana slavio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. Mons. Huzjak,

osvrćući se na prvo čitanje u kojem prorok Izaija poziva narod da dođe ka Gospodinu, napominje kako je riječ Božja već tada, u Starom zavjetu, bila poziv čovjeku: „Dođi. Dođi bliže Bogu. Riječ je o trajnom stanju u kojem nas Bog zove, u kojem nam oprašta ako dođemo k njemu i ako ga zamolimo da nam oprost. No to je i ljudsko iskustvo jer kao što Bog nama oprašta tako i nas zove da opraštamo jedni drugima. To je smisao Porcijunkule: nama Bog oprašta vremenite stvari koje nas tište u skrušenoj ispovijedi, u molitvi, u poklonu njemu, ali nas zove da tu ne stanemo, nego da idemo naprijed u svojoj pobožnosti, iskrenosti i da idemo naprijed u građenju odnosa prema ljudima.”

Osvrćući se na trenutačnu situaciju, biskup Huzjak rekao je: „Kao što nas bolest korone zatvara, tako nas Bog u isto vrijeme zove da se otvorimo milosti jer milost Božja nije opasna. Ona je zarazna, ali nije opasna. Ona je, zapravo, sigurnost života. I zato po nama i po našim životima milost Božja i milosrđe i oprost trebaju ući u svijet”, dodao je mons. Huzjak i na kraju pozvao vjernike da ne odgađaju: „Sveti Franjo je u maloj, neznatnoj crkvi Gospe od Anđela, gledajući Marijin primjer, doživio snagu milosrđa Božjega. To milosrđe Božje na koje nas Gospodin neprestano poziva stalno je među nama i stalno je s nama, ono nas zove da ga iskusimo, nemojmo odgađati, nemojmo puštati Gospodina da čeka, nego mi dodimo k njemu i iskusimo njegovu ljubav i milosrđe i tim darom obdareni onda izgrađujemo svijet oko sebe koji će biti bolji i pravedniji”, zaključio je mons. Huzjak. (IKA)

Kažotićevo u Trogiru

Trogir, 3. kolovoza 2020.

U crkvi sv. Dominika i Nacionalnom sveetištu bl. Augustina Kažotića održana je devetnica i svečana trodnevica kao duhovna priprava za proslavu blagdana bl. Augustina Kažotića. Uočnicu samoga blagdana 2. kolovoza 2020. godine predvodio je župnik Gospe od Ružarija iz Splita fr. Jozo Čirko, OP. U propovijedi fr. Jozo usporedio je događaj iz evanđelja kada je Isus s dvije ribice i pet kruhova nahranio mnoštvo s bl. Augustinom Kažotićem koji se kao zagrebački biskup i duhovni pastir brinuo za svakoga pojedinca u svojoj biskupiji – sažalio se nad narodom – dirnula ga je Božja Riječ, ljudsko siromaštvo i bijeda. Fr. Jozo pojasnio je kako to evanđelje i blaženikov život imaju poruku za sve nas danas. „Mi prolazimo u našem životu kroz različite situacije i imamo velike duhovne potrebe. Nekima je potreban mir, drugima nada. Neki su postali nemirni zbog neimaštine, besposlice, međusobno narušenih odnosa i drugoga te i mi možemo i trebamo pohrliti Isusu da nas spasi. U svim tim turbulentnim izazovima i pustinjama našega života Isus pazi na nas“, naglasio je fr. Jozo.

Svečano misno slavlje i procesiju na blagdan bl. Augustina Kažotića predvodio je katedralni župnik don Vinko Sanader. U propovijedi don Vinko je, među ostalim, podsjetio: „Biskup Kažotić rođen je u Trogiru 1260. godine, a umro je u Luceri, u Italiji, 1323. godine. U Splitu je ušao u Red sv. Dominika, a studij filozofije i teologije završio je u Parizu. Bio je najugledniji Hrvat svoga vremena, vrstan propovjednik i znanstvenik. Povijest ga pamti i kao zaštit-

nika obespravljenih, progonjenih, siromašnih i onih koji na bilo koji način trpe. Papa Benedikt XI. povjerio mu je 1303. godine upravu Zagrebačke biskupije, a kasnije ga premješta za biskupa u južni talijanski grad sv. Marije, u Luceru. Biskup Kažotić prvi je proglašeni hrvatski blaženik, papa Klement XI. beatificirao ga je 1702. godine.“

Osvrćući se na živote suvremenih kršćana, don Vinko kazao je: „Tko god živi po Božjim zakonima, sluša i poštuje Boga – taj je Isusov brat i sestra. Dragi vjernici, po krštenju smo postali članovi velike Božje obitelji – ali jesmo li to još i danas i u kojoj mjeri? Jesmo li još uvijek Božji rod ili – ne daj, Bože – izrod? Želimo li biti s Isusom samo kad nam treba? A zar uopće postoji dan i vrijeme kad nam Isus ne treba?! Biskup Kažotić držao se Božje riječi i evanđelja; upozoravao je, opominjao, odvrćao od krivoga nauka i praznovjerja, odvrćao ljude od zla puta. Nošen istinom evanđelja, bio je pastir po uzoru na Krista, bio je posve Isusov. Braćo prijatelji i štovatelji blaženoga biskupa Kažotića, budimo i mi i ostanimo Isusovi, budimo i ostanimo njegov rod i ponos. Neka nas u tim nastojanjima podrži svojim zagovorom naš blaženik.“ (IKA)

Svečana proslava Kažotićeva na zagrebačkoj Peščenici

Zagreb, 3. kolovoza 2020.

Svečanu euharistiju na blagdan bl. Augustina Kažotića u samostansko-župnoj crkvi na zagrebačkoj Peščenici posvećenoj prvom hrvatskom blaženiku, dominikancu, biskupu Zagreba i Lucere 3. kolovoza 2020. godine predvodio je provincijalni poglavar Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko

Slišković. U prigodnoj propovijedi provincijalni poglavar Slišković ukratko je predstavio Kažotićev životni put, ali i naglasio opasnost da nas vremenski odmak od blaženikova vremena i nedostižnost službi koje je obavljao potaknu na mišljenje kako je riječ samo o komemoraciji jednoga uspješnoga života. Stoga se zapitao u čemu nama danas bl. Augustin može biti uzor i zagovornik. Ponajprije je istaknuo njegovo pouzdanje u Boga koje se očitovalo u poslušnosti njegovoj riječi koju mu je upućivao kroz redovnički poziv, savjest i glas Crkve. Ta se poslušnost potvrđivala do kraja života te ga je i dovela do časti oltara.

U nastavku propovijedi prikazana je Kažotićeva spremnost na učenje praktičnim znanjem, ali i životnim iskustvom, i to na više područja: vjerskom, socijalnom, političkom i zdravstvenom. Na spomenutim je primjerima naglašena potreba upoznavanja istina katoličke vjere kako bi se uspješno oduprli fanatizmu i praznovjerju. Na socijalnom i političkom području upućen je poticaj na zalaganje za marginalizirane, nemoćne, stare i bolesne, ali i angažman kako bi se oblikovalo pravednije i solidarnije društvo. Propovjednik je osobito naglasio sličnost između vremena u kojemu je živio bl. Augustin i današnjega na polju zdravstva. Četrnaesto stoljeće bilo je obilježeno raznim bolestima koje su do sredine toga stoljeća pokosile čak trećinu europskoga pučanstva. Osim skrbi za bolesne Kažotić je nastojao preventivnim djelatnostima smanjiti širenje bolesti. Tako je, među ostalim, pribavljao upute o očuvanju zdravlja i liječenju bolesti te poučavao vjernike svoje biskupije o važnosti pridržavanja higijenskih propisa, brizi za zdravlje, čistoći vode koju piju i sadnji ljekovitoga bilja. Nadalje, Ka-

žotić je sastavio čitavu teološku raspravu *O krštavanju slika i drugim oblicima praznovjerja* u kojoj je ustao protiv zlouporabe sakramenata i blagoslovina za postizanje zemaljskih probitaka smatrajući to praznovjerjem ili čak svetogrđem. S druge strane Kažotić se trudio oko ispravne pobožnosti reformom liturgije, pastoralnim pohodima i propovjedima, održavanjem sinoda i plodnim teološkim radom. Ne plašeći se uvesti i brojne novosti želio je radosnu vijest učiniti bliskom i pristupačnom ljudima svoga vremena.

Propovjednik je na kraju spomenuo Kažotićevo djelovanje u islamiziranoj Luceri, gdje nije nastupao silom vlasti, nego snagom evanđeoske riječi i primjerom života, te je istaknuo kako Boga ne treba *braniti*, nego za njega svjedočiti. Zaključujući propovijed, fr. Slavko zaželio je da svatko prepozna barem jedno područje u kojem može i želi nasljedovati blaženika kojega slavimo, izražavajući uvjerenje da u tom slučaju ne će nedostajati ni njegova nebeskoga zagovora. (IKA)

Proslava zavjeta i jubileja sestara Kćeri Božje ljubavi

Zagreb, 3. kolovoza 2020.

Po završetku šestodnevni duhovnih vježbi, 3. kolovoza 2020. godine, koje je u Duhovnom centru sestara Kćeri Božje ljubavi u Granešini vodio don Stjepan Bolkovac, SDB, održano je misno slavlje pod kojim su tri sestre novakinje: s. M Josipa Soldo, s. Katarina Pendeš i s. Marijana Novosel položile prve svete zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti u ruke provincijalne poglavarice s. Gordane Igreg. Nadahnutim riječima, vođenima evanđeoskim navještajem,

don Stjepan posvijestio je vrijednost samih zavjeta. Zavjetovanicama i njihovim roditeljima uputio je poseban blagoslov te je u radosnom druženju za zajedničkim stolom posvjedočio i zrnca od blaga vlastitoga poziva i odaziva.

Na blagdan Majke Divne, 5. kolovoza 2020. godine, također u Duhovnom centru doživotne zavjete položila je s. M. Alojzija Pejković. Sestre Mihovila Kamber, Darka Rajić, Nedjeljka Zeko i Angelika Bošnjak proslavile su 50. redovnički jubilej, a s. Nevenka Jurak, s. Ankica Juranović i s. Vesna Lagetar proslavile su svoj 25. jubilej. Svetu misu u dvorani Duhovnoga centra predslavio je mons. Ivan Šaško, pomoćni biskup zagrebački, u koncelebraciji 13 svećenika. Mons. Šaško u propovijedi potaknutoj naviještenom riječi opisao je put ljubavi koja dopire do svakoga i nikoga ne ostavlja nedotaknutim. „Između trsa i loze zajedništvo postoji po soku koji se širi sve do zadnjega lista. U svijetu postoji ljubav koja dopire do svih života i natapa sva vlakna”, ali ipak događa se da „toliko puta ne primjećujemo da smo uronjeni u ocean Božje ljubavi, u neiscrpivo vrelo”.

U nastavku je naznačio smisao svakoga od zavjeta koji se polažu: Posvećena čistoća nije nijekanje vrijednosti obiteljskoga života ili tjelesnosti neke osobe, nego oslobođenost na istinsku narav ljubavi kao prinošenja sebe; ona je sudjelovanje u Božjoj ljubavi. Siromaštvo nije odbijanje onoga što je dobro i lijepo u svijetu, nego naglašavanje da se ni od jednoga prolaznoga dobra ne stvori nužnost koja zarobljava. Poslušnost nije nijekanje vlastitoga identiteta ili osobnoga životnoga plana, nego odbacivanje planova za budućnost koji ne ostavljaju

ju prostora onomu što nas nadilazi i seže onkraj prolaznoga. Duboki smisao posvete i zavjetovanja leži u tome da se vlastiti život živi kao prinos; kao prepoznavanje i prihvaćanje koje život ne zadržava za sebe, nego ga se daje Bogu i bližnjima”, kazao je biskup Šaško. (IKA)

Treća obljetnica smrti fra Bonaventure Dude

Zagreb, 3. kolovoza 2020.

U povodu treće obljetnice smrti fra Bonaventure Dude misno slavlje u crkvi Sv. Križa u zagrebačkom Sigetu 3. kolovoza 2020. godine predvodio je provincijalni poglavar Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Jure Šarčević. Kako je predvoditelj misnoga slavlja istaknuo na samom početku homilije, propovijed koju je pripremio nije klasična. S okupljenim vjernicima podijelio je neka iskustva i uspomene koje ima na pokojnoga brata Bonaventuru. „Kada me je prije dvadesetak dana gvardijan s Kaptola fra Zdravko zamolio da večeras predslavim misu i kažem nekoliko riječi o pateru Dudi, odmah su se kao na filmskoj vrpici počeli redati brojni prekrasni susreti i zgode s ocem Bonaventurom Dudom. Neki od tih događaja ostali su u neizbrisivom sjećanju i utjecali su na moj duhovni rast, fratarski i svećenički rast moga života”, rekao je fra Jure.

Spomenuo je samo neke jer, kako je rekao, „odvelo bi nas unedogled kada bismo pričali što smo sve doživjeli s paterom Dudom”. Fra Jure prisjetio se jednoga prizora iz Lurda. „Mislim da je to bilo 1979. godine. Te sam godine početkom ljeta susreo pred lurdskom špiljom oko 14 sati patera Bona-

venturu. Približavajući se toj špilji sa skupinom hodočasnika, izdaleka sam primijetio jednoga fratra na koljenima s *kapucom* na glavi, uronjenoga u dubokoj molitvi. Znatiželjan, kakav sam uvijek bio, pristupio sam sasvim blizu i, sagnuvši se malo sa strane, pogledao koji je to fratar uronjen u molitvu pred likom Gospe Lurdske. On je, prepoznavši me, rekao: ‘A to si ti, kršćanine!’ I nasmijali smo se obojica. Ne želeći ga ometati u molitvi, odmah sam se udaljio. Promatrao sam ga iz daljine kako je molio na koljenima. Nije se dao rastresti ljudima koji šeću oko špilje. Iz toga prizora još kao mlad svećenik naučio sam više o molitvi nego od svih knjiga koje sam pročitao i predavanja koja sam tijekom svoga života slušao.” Potom se prisjetio dolazaka p. Duda u Dubravu, u Samostan sv. Mihaela. „U radosnim ili žalosnim trenucima uvijek je bio prvi kod nas u Dubravi. Dolazio je redovito pješice. Dio puta vozio se tramvajem, a dio pješice. Kada sam ga htio dio puta povesti, nikada nije pristao, rado je pješačio. Prvi je došao k nama kad je umro pater Tomislav Šagi Bunić, njegov veliki prijatelj, prvi kad je umro pater Zdenko Tenšek. Dobro se sjećam tih zgoda, svi smo zajedno plakali, ali on nas je i tješio. Bio je s nama u toliko drugih brojnih prilika. S nama je dijelio radosti i žalosti, nade i tjeskobe.”

Kad je izdavačka kuća Kršćanska sadašnjost pripremala izdanje Novoga zavjeta s uvodima i bilješkama, pater Duda povjerio je prijevod uvoda i pastoralne poslanice i njima pripadajuće bilješke fra Juri Šarčeviću. „Kad sam završio prijevod s talijanskoga na hrvatski, pri prvom susreta rekao mi je: ‘Vi ste to izvrsno preveli!’ Kao mladom prevoditelju, to mi je bilo veliko priznanje

i ohrabrenje za daljnji rad”, kazao je povjednik. „Izvan svake sumnje velebno je njegovo djelo te osobni doprinos cijeloj Crkvi u Hrvatskoj, ali i svijetu. Tako velika ostavština može izići na vidjelo i postati još većom u procesu njegova uzdizanja na čast oltara”, kazao je u zaključnim riječima homilije fra Jure Šarčević.

Fra Bonaventura Duda preminuo je 3. kolovoza 2017. godine u Franjevačkom samostanu sv. Ivana Krstitelja u Varaždinu u 94. godini života, 76. redovništva i 68. svećeništva. Većinu života živio je i djelovao u Franjevačkom samostanu sv. Franje na Kapitolu. Bio je redoviti profesor na KBF-u u Zagrebu i pročelnik Katedre Svetoga pisma Novoga zavjeta. Bio je profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu i dopisni član HAZU-a. Bio je glavni urednik Zagrebačke Biblije, kapitalnoga prijevoda Svetoga pisma iz 1968. godine. Sudjelovao je u pokretanju Glasa Koncila. Širitelj je misli Drugoga vatikanskoga sabora. S fra Jerkom Fućakom preveo je Novi zavjet za potrebe Hrvatskoga lektionara. Pisac je mnogih knjiga. Pripremao je materijale za kauze slugu Božjih fra Vendelina Vošnjaka i fra Alekse Benigara, a surađivao je i na procesu bl. Alojzija Stepinca, o. Ante Antića i postavio temelje procesu sestre Marice Stanković. Dobitnik je niza hrvatskih i stranih nagrada i priznanja. (IKA)

Misa za domovinu u Stepinčevu Karmelu

Brezovica, 5. kolovoza 2020.

Monfortanac o. Zdravko Barić, SMM, predvodio je misno slavlje za domovinu, za njezino duhovno i svjetovno vodstvo i

za hrvatski narod, na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, 5. kolovoza 2020. godine, u Karmelu Brezovici. Govoreći o Danu domovinske zahvalnosti, o. Zdravko pojašnjava: „Toma Akvinski rekao je da čovjek nakon ljubavi prema Bogu i prema obitelji treba najviše ljubiti vlastitu domovinu. Danas želimo zahvaliti Bogu i Majci Božjoj na svim onim vidljivim i nevidljivim milostima kojima su obdarili naš hrvatski narod za vrijeme Domovinskoga rata. Zato Ti želimo reći: ‘Bože Živi i Vječni, hvala! Hvala ti jer si nam pomogao pobijediti duha laži, duha mržnje, duha zla. Pobijedila je istina i domoljublje! To je bila i duhovna borba. To je bila borba između maloga Davida s praćkom u ruci i velikoga Golijata. I zato: Gospodine, hvala Ti jer si prisutan, na svoj način u našoj napaćenoj hrvatskoj povijesti kroz koju smo se morali neprestano boriti za naš hrvatski identitet, za našu zemlju, narod, kulturu, baštinu, vjeru.’“

U nastavku homilije, u kojoj je o. Barić protumačio i podsjetio na tri značajna slavlja ovoga dana: Dan domovinske zahvalnosti, Dan pobjede i Dan hrvatskih branitelja, naglasio je i ovo: „Plaćali smo krvlju hrvatskih branitelja našu slobodu. Bože, hvala Ti na onom duhu vjere koji je prožimao naš hrvatski narod za vrijeme Domovinskoga rata. Duh vjere, da nismo klonuli moralno pred neprijateljem i svi smo nekako doživjeli onaj duhovni molitveni žar za vrijeme rata. Ono zajedničko moljenje krunice po trgovima, po kućama, po skloništima. Prisjećamo se dugih klanjanja pred Presvetim Sakramentom po crkvama. Bila je to prava duhovna potpora našim hrvatskim braniteljima. Svatko je dao svoj obol u obrani naše domovine koja je krvarila. Poginulo je 15

000 mladih ljudi. Koliko tuge, koliko žalosti! Svatko je dao svoj obol: netko u politici, netko u diplomaciji, netko u tvornici, netko u logistici, netko na bojišnici, netko u molitvi. Kako smo bili povezani svi zajedno.“ Istaknuo je nadalje da se Dan pobjede slavi na dan koji je posvećen Blaženoj Djevici Mariji, dakle Gospi Snježnoj. Isto tako slavi se Gospa velikoga hrvatskoga krsnoga zavjeta. Prisjećamo se dakle baš na taj dan, 5. kolovoza, kada je knez Branimir dao zavjet Bogu i Papi i Crkvi u Rimu da nikada ne će Hrvati napadati svoje neprijatelje i susjede, nego da će se uvijek braniti. To je Veliki hrvatski krsni zavjet. Na isti taj marijanski dan, Gospu Snježnu, oslobođena je domovina Hrvatska. Slavimo Dan pobjede, rekao je.

„Dan je hrvatskih branitelja. Spominjemo se i molimo za duše svih poginulih, nestalih i umrlih hrvatskih branitelja. Prisjećamo se žrtve svih mladih ljudi koji su ugradili svoje živote u temelj naše domovine Hrvatske. Mladi ljudi koji su bili poneseni onom ljubavlju prema domovini, prema hrvatskom narodu, koji su položili svoje mlade živote na Oltaru domovine, poginuli su za krst časni i za slobodu zlatnu! Naša zemlja, naša sloboda plaćena je krvlju mladih ljudi, to se nikada ne smije zaboraviti i o tome se neprestano treba govoriti i propovijedati! Velika žrtva! I pogotovo veliko hvala svim invalidima Domovinskoga rata koji su dali dijelove svoga tijela za oslobođenje naše domovine Hrvatske!“

Upravo na spomendan Gospe Snježne, 5. kolovoza 1995. godine, kad su im stizale poruke: „Molite, molite, molite“, i dok se vojno-redarstvena operacija *Oluja* približa-

vala pobjedi, dvije mlade sestre posvetile su se Gospodinu i Majci Božjoj po prvim svetim zavjetima i svoje živote položile na oltar Karmela za svećenike, za Crkvu, za domovinu, za branitelje i za hrvatski narod... Na svoj način nastavile su misiju svoga utemeljitelja bl. Alojzija Stepinca: molitva za svećenike, Crkvu i domovinu te su zapamtile onu njegovu koja glasi: „A u ljubavi prema hrvatskom narodu ne dam se ni od koga natkriliti!“ (IKA)

Svečani zavjeti s. Marije Mihaele od Milosrdnog Isusa

Breznica Đakovačka, 5. kolovoza 2020.

Prozivom imena s. Marije Mihaele od Milosrdnog Isusa započeo je 5. kolovoza 2020. godine obred polaganja svećanih doživotnih zavjeta u samostanu sestara karmelićanki u Breznici Đakovačkoj. Euharistijsko slavlje predvodio je mons. Bože Radoš. Uzimajući misna čitanja blagdana prve navjestiteljice Kristova uskrsnuća sv. Marije Magdalene, u uvodu je predslavitelj prisutnima istaknuo suze kao izraz snažnih emocija i izraz ljubavi, čiji oblik prepoznamo i u arhitekturi samostanske crkve Karmela sv. Josipa. „Zavjeti Bogu čin su ljubavi koji iz nas izvlači suze radosnice, koje stavljamo u njegovu nutrinu i njegovo srce“, pojasnio je biskup Bože. Nakon što je s. M. Mihaela javno potvrdila svoju želju da od Boga i njegove svete Crkve traži „da u svojoj odluci ustraje do smrti, nasljedujući Krista Zaručnika“, biskup je započeo svoju homiliju osvjetljujući njome biblijska čitanja iz knjige Pjesme nad pjesmama, kao i evanđeoski ulomak susreta Uskrsnuloga Gospodina i Marije Magdalene na njegovu grobu.

Propovijed je započeo pitanjem o motivu koji potiče jedno ljudsko biće da izabire oblik zatvorenoga života bosonogih karmelićanki. „Svakako, to je težnja za srećom, težnja koja prolazi uski put dok se uspinje na goru Karmel i brdo Kalvarije, a taj je put put ljubavi. Ključ koji otključava ljubav jest postojanost cijeloga života, dan po dan, korak po korak, jer samo onaj tko istinski ljubi može biti vjeran“, poručio je mons. Radoš, ističući da je prvi korak u tom susretu ljubavi i vjernosti uvijek Božja ljubav izrečena u činu stvaranja novoga ljudskog bića. Zaključujući propovijed, varaždinski je biskup u životu karmelićanki uvidio želju da svojim načinom života jave, prenesu i navijeste živoga Krista kojega su susrele, a zavjetovanici je poželio da uvijek svoj mir i sreću pronalazi u Isusovu srcu iz kojega proistječu krv i voda te se susreću ljubav i vjernost.

Nakon prigodne homilije s. M. Mihaela izrekla je svoju odluku odgovarajući potvrdno na upite koje joj je uime Crkve uputio predsjedatelj misnoga slavlja te izgovarajući obrazac doživotnih zavjeta prema *Pravilu i Konstitucijama Reda bosonogih sestara Blažene Djevice Marije od gore Karmela*. Uz primitak crnoga vela i krunice kao vanjskih znakova svečanozavjetovane karmelićanke, s. M. Mihaelu zajednica Karmela sv. Josipa prihvatila je za svoju punopravnu članicu.

Sestra Marija Mihaela od Milosrdnog Isusa (Iva Marcijuš) rođena je 1982. godine u Čakovcu, gdje završava osnovno i srednjoškolsko obrazovanje te trogodišnji stručni studij poslovne ekonomije. Ujedno radi kao trgovac u tekstilnom obiteljskom poduzeću te, vođena i praćena čakovečkim franjevcima, sve više napreduje na putu molitve i potpunoga predanja Bogu, osobito

nakon jedne duhovne obnove koju doživljava kao milosni preokret u svom životu. Tražeći svoje životno usmjerenje, uz pomoć duhovnika pronalazi svoje zvanje „u srcu Crkve“ i u zajednici Karmela sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj započinje svoju redovničku formaciju 2. kolovoza 2014. godine ulaskom u razdoblje postulata. Redovničko odijelo prima 5. kolovoza 2015. godine, dok privremene zavjete polaže 5. kolovoza 2017. godine. Za svoje svečane zavjete uzima geslo *Ljubav će se i vjernost sastati* (Ps 85,11). (IKA)

Ulazak u novicijat u Družbi Kćeri Milosrđa na Prižbi

Prižba, 5. kolovoza 2020.

Nakon molitve Jutarnje u kapelici samostana na Prižbi 5. kolovoza 2020. godine postulantica Leonarda Mijić obredom primanja redovničkoga odijela ušla je u novicijat. Kako je obredom propisano, postulantica je odgovorila na upit provincijalne predstojnice s. M. Emile Barbarić, nakon čega je slijedila služba čitanja i kraći nagovor provincijalne predstojnice u kojem je ohrabrila postulanticu pri ulasku u novicijat i poželjela joj da bude istinska kći sv. Franje i bl. Marije Propetog Isusa, da hrabro, odvažno i vjerno služi Kristu u franjevačkom duhu i karizmi milosrđa.

Obred je završio oblačenjem redovničkoga odijela i objavljivanjem redovničkoga imena novakinje koja se od danas zove sestra Marija Leonarda Božjega Milosrđa. Sestre su srdačno čestitale novakinji na početku putu, koji su Bogu preporučile u svečanom euharistijskom slavlju, a kojim su završene i sedmodnevne duhovne vježbe

kao priprava na sutrašnju svetkovinu Preobraženja Gospodnjega, kad se tradicionalno u Družbi slave redovničke svečanosti polaganja i obnove redovničkih zavjeta sestara. (IKA)

U poplavi uništeni Arhiv i Knjižnica sestara Služavki Malog Isusa

Zagreb, 6. kolovoza 2020.

U potresu koji je 22. ožujka 2020. godine pogodio grad Zagreb nastradao je i samostan sestara Služavki Malog Isusa (Vrhovna uprava) na adresi Naumovac 12. Dana 23. ožujka 2020. godine tijekom preliminarnoga pregleda stručnih službi samostan je dobio crvenu naljepnicu. Uz pomoć dobrih ljudi sestre Služavke Malog Isusa uspjele su iz teško oštećenoga samostana izmjestiti Arhiv i Knjižnicu na adresu Tomislava Janka Šagi-Bunića 1, Zagreb. No uskoro je sestre zadesila druga nevolja. U noći s 24. na 25. srpnja 2020. godine, kada je Zagreb pogodilo snažno nevrijeme praćeno obilnim padalinama, nažalost, poplavila je i ulica Tomislava Janka Šagi-Bunića i zgrada gdje su izmješteni Arhiv i Knjižnica Družbe. Budući da odvodi u zgradi nisu mogli zaprimiti količine padalina u danom trenutku, u prostorije se izlila voda iz odvoda koji su višak vode razlili po arhivskom gradivu i knjigama. Sestre pokušavaju sanirati štetu, ali nažalost, uništeno je mnogo gradiva i knjiga. (s. Vedrana Krstičević, SMI)

Svečano slavlje redovničkih zavjeta u Družbi Kćeri Milosrđa

Prižba, 6. kolovoza 2020.

Tri mlade sestre proslavile su svoje doživotne redovničke zavjete, a sedam sestara slavilo je

50. obljetnicu redovničkih zavjeta. Za Družbu Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje 6. kolovoza 2020. godine bio je poseban dan. U ovoj, 100. jubilarnoj godini postojanja Družbe tri sestre položile su svoje doživotne redovničke zavjete, a sedam sestara slavilo je 50. obljetnicu redovničkih zavjeta. Svečanost, održana na dan kada se u Crkvi slavi blagdan Preobraženja Gospodina, upriličena je u malome mjestu Prižbi, nedaleko Blata. To mjesto ima nezaobilaznu ulogu u povijesti nastanka i razvoja Družbe jer je tu 1920. godine došla Marija Petković kao mlada djevojka, otvorena Božjoj volji sa svojom prvom suradnicom, da bi se povukla u ovu oazu mira i započela pisati *Konstitucije* za novu zajednicu.

Slavlje je započelo upravo na tom mjestu gdje je sada postavljeno spomen-obilježje, velik križ i otvorena knjiga u bijelom mramoru. Sestrama koje slave 50 godina svojih redovničkih zavjeta provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić, među ostalim, poručila je: „Vama i svima nama i danas na Prižbi progovara Gospodin po svome Duhu Svetome: ‘Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!’ (Mt 17,1-9) Te su riječi, kao i trojicu učenika, hrabrile vas i nosile naprijed, bez obzira na dob i tjelesne snage. Hvala vam, drage sestre, s. M. Rastislava Bogdan, s. M. Česlava Ćorić, s. M. Bosiljka Halužan, s. M. Ratimira Piljić, s. M. Zdravka Srša, s. M. Zdeslava Sučić i s. M. Svetislava Vrbić, za brojna dobra koja ste činile i tajne ljubavi i žrtve pohranjivale u svome srcu. Ostanite vjerne do kraja života da se s ponosom možete pojaviti pred licem Svevišnjega govoreći poput sv. Pavla: ‘Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao’ (2 Tim 4,7). To je ono što nas nikada

ne smije napuštati.“ Tri sestre koje su proslavile zlatne zavjete – s. M. Đurđica Kuna, s. M. Borislava Vrbić i s. M. Zlata Vrbić – nažalost nisu prisustvovala svečanosti jer zbog pandemije nisu mogle doputovati iz Italije i Južne Amerike gdje su već dugo na službi.

Zatim je s. Emila pozdravila i tri sestre koje polažu doživotne zavjete: „Riječima: ‘Ustanite, ne bojte se!’ (Mt 17,7) Isus poziva i vas, drage moje sestre: s. M. Danijela Bago, s. M. Marija Oreb i s. M. Zrinka Vuković, da se oslonite na te riječi i koraknete u nepoznato oslonjene isključivo na milost Božju. Uvijek ostanite dosljedne, diskretne, obazrive i dosjetljive u dobru, čuvajući razborito svetost života kao najveću svetinju za izgradnju osobe i zajednice. Prolazit ćete različite životne prigode, a cilju ćete stići onoliko koliko budete zagledane u Krista koji vam po svojem Duhu Svetome ne će uskratiti snage, svjetla i mudrosti.“

Uime starijih slavljenica s. M. Bosiljka Halužan, zahvaljujući dragom Bogu, svim njihovim učiteljicama koje su ih majčinski, strpljivo i s ljubavlju uvodile u redovnički život, zahvalila je svima na slavlju. Sjetila se i sestara svečarica koje su zbog pandemije spriječene biti na slavlju: s. M. Đurđice Kuna i s. M. Borislave Vrbić iz Italije te s. M. Zlate Vrbić iz Čilea, i pokojne s. M. Jadranke Mašina. Na kraju se zahvalila provincijalnoj predstojnici s. M. Emili Barbarić što im je omogućila da se nakon toliko godina ponovno nađu zajedno i, poput Isusa, pozvala ih da se u ovoj njihovoj kolijevki redovništva odmore i duhovno ojačaju za završnicu svoga zemaljskoga hoda. Svoj govor završila je riječima: „Bogu predane, u njegovu volju i vodstvo, želimo svoj životni put

dovršiti u zahvalnosti i ljubavi, da bismo jednom sa sv. Pavlom mogle reći da smo dobar boj bile, trku završile, vjeru sačuvala i da nam je stoga pripravljen vijenac pravednosti (usp. 2 Tim 4,7-8).“

Uime sestara koje polažu doživotne zavjete govor je nastavila s. M. Danijela Bago. Zahvala je bila upućena najprije njihovim roditeljima, zatim svim učiteljicama koje su ih pratile i poučavale što znači biti Kći Milosrđa: kako položiti svoj život u ruke Očeve providnosti i živjeti jednostavnost, poniznost, siromaštvo, radinost i urednost, a nadalje kako biti milosrdna redovnica, a s. Emili kazala je: „Danas idemo pred Kristov oltar. Ovaj put da predamo svoje živote u njegove ruke, ne na godinu dana, već do kraja života. Učili ste nas da nam misli budu uvijek upravljene Ocu, molitva žarka i dostojanstvena, rad pažljiv i sabran, pokazivali nam kako postati prave, vjerodostojne, radosne i sretne redovnice, Kćeri Milosrđa u sveukupnom življenju. Hvala Vam na svim molitvama i majčinskoj brizi.“

Procesija je krenula od spomen-obilježja pa sve do samostana gdje je ispred kapelice započelo misno slavlje koje je predvodio mjesni biskup Mate Uzinić. Na misi su sudjelovali i fra Domagoj Volarević, član Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita, koji je sa sestrama na Prižbi proveo 15 dana uvodeći ih u ljepotu i važnost molitve božanskoga časoslova, fra Nikica Vujica, član Uprave Franjevačke provincije Bosne Srebrene iz Sarajeva, koji je sestrama držao duhovne vježbe prije ove velike svečanosti, te o. Zlatko Žuvela, karmelićanin. (IKA)

Obnova redovničkih zavjeta dominikanaca u Zagrebu

Zagreb, 7. kolovoza 2020.

Na večernjem misnom slavlju u crkvi Kraljice Sv. Krunice u Zagrebu 7. kolovoza 2020. godine dominikanci Bonifacije Franjo, Ilija Lešić, Saša Bukvić, Ivica Debelić, Mario Udovičić i Karlo Kvesić obnovili su svoje redovničke zavjete na godinu dana pred provincijalnim poglavarom Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavkom Sliškovićem.

Provincijalni poglavar u propovijedi je naglasio da se nalazimo u predvečerje blagdana sv. Dominika koji je svojim životom ostvario navještaj proroka Izaije o glasonoši radosti i navjestitelju mira i spasenja, kao i poticaj sv. Pavla o propovijedanju u zgodno i nezgodno vrijeme. Opisujući okolnosti u kojima je živio i djelovao sv. Dominik, propovjednik je istaknuo kako je ljudima nedostajalo i unutarnjega i vanjskoga mira. U ozračju sukoba, gladi i bolesti strah za vječno spasenje izazivao je duševni nemir koji je često odvodio i od same Crkve, koja se nerijetko više brinula za ono što je zemaljsko. Stvarane su čak paralelne i njoj oprječne strukture, koje su autentičnim življenjem, ali i nuđenjem konačnih odgovora, privlačile mase. Dominik se nije obraćao strukturama niti se trudio oko njihova uništenja, nego je u svakom pojedincu prepoznavao osobu željnu mira, sreće i sigurnosti te joj nudio radost i slobodu evanđelja. Evanđelje nije zakon koji se nameće zajednici, nego put oslobođenja koji je ponuđen pojedincu na slobodno prihvaćanje. Tako je Dominik ostavio primjer da u drugima i drukčijima prepoznamo ljudsko biće sa svojim potrebama, željama i osjećajima.

Čak i u onome tko je nasuprot nama po načinu života, vjerovanja i djelovanja treba prepoznati čovjeka kojega netko voli i tko je nekomu blizak, osobu koja je dijete Božje te je Bogu dragocjena. Tako se stvara i vanjsko ozračje mira i pojedinačni unutarnji mir. Onda je moguće uspostaviti i dijalog koji dovodi do istine koja se u slobodi prihvaća i živi. Takav navještaj Isus je ostavio za zadaću svojoj Crkvi. Evanđeoski ulomak izabran za ovo slavlje govori o radnicima koje šalje u žetvu. Provincijalni poglavar potaknuo je braću koja polažu zavjete da budu vrijedni radnici na njivi Gospodnjoj. Osvrćući se na privremenost njihovih zavjeta, istaknuo je kako je privremenost na ovome svijetu jedina konstanta, ali da upravo privremenim odlukama i djelima oblikujemo ono što nas prati na putu prema vječnosti.

U tom je smislu oslobađajuća svijest da ni jedna pogriješka ne mora biti fatalna, ali i poziv na odgovornost jer ni jedna dobra odluka nije zaštićena od promjene i pogriješke. Znakovito je da Isus učenike šalje po dvojicu kako bi jedni drugima bili podrška i korektiv, ali i da njihovo propovijedanje ne bude samo riječima nego i svjedočanstvom života. U življenju zavjeta redovnici su također jedni drugima podrška i korektiv, a njihovo prakticiranje svjedočanstvo je svijetu kako se u privremenosti mogu slobodno živjeti vrijednosti vječnosti.

Provincijalni poglavar zazvao je Božje milosrđe i zagovor sv. o. Dominika na braću koja polažu zavjete kako bi mogli živjeti po uzoru na sv. utemeljitelja te biti glasonoše radosti i navjestitelji mira i spasenja u zgodno i nezgodno vrijeme. (IKA)

Dominikanke u Šibeniku proslavile svetkovinu sv. Dominika

Šibenik, 8. kolovoza 2020.

Šibenski biskup Tomislav Rogić na blagdan svetoga Dominika, 8. kolovoza 2020. godine, predvodio je misno slavlje u šibenskom ženskom dominikanskom Samostanu Gospe od Ružarija. Uz dominikanke koje djeluju u samostanu na slavlju su bila djeca i odgojiteljice Dječjega vrtića *Blažena Hozana* koji djeluje pri dominikanskom samostanu.

„I nama je, poput svetoga Dominika, ustrajno svjedočiti da se može živjeti drukčije nego što svijet živi. Da se može imati drukčije ciljeve, želje, radosti i zanose od onih kakvima je svijet sklon. Možda mnogo puta nismo ni svjesni da propovijedamo upravo našim načinom života. I ako naša zauzetost oko dobra i međusobno zajedništvo u vjeri i bratskoj ljubavi bude još očitija, i mi ćemo ispuniti našu ulogu za ovo naše vrijeme“, rekao je biskup Rogić u homiliji.

„Ovo vrijeme neke opće nesigurnosti, ne samo zbog virusa nego i svega drugoga što uz epidemiju ide, traži nenametljive svjedoke nade i pouzdanja koji će svojim životom svjedočiti radost neba, vječnosti prema kojoj idemo. Nije li to upravo glavni cilj svećeničkoga i redovničkoga života? Daj, Bože, da svjedočimo i onda kad toga nismo svjesni. Da budemo znak za nebo, po svom životu i opredjeljenju, po svojim aktivnostima i molitvi, po našem zajedništvu i oslonjenosti na Isusa Krista“, poručio je, među ostalim, biskup Tomislav Rogić. (IKA)

Proslavljena svetkovina sv. Dominika u Trogiru

Trogir, 8. kolovoza 2020.

U samostanskoj crkvi sv. Dominika i Nacionalnom svetištu bl. Augustina Kažotića 8. kolovoza 2020. godine proslavljena je svetkovina sv. Dominika. Svečano misno slavlje predvodio je fra Matija Matošević.

U homiliji fra Franjo Zelenika napomenuo je „da je sv. Dominik bio običan čovjek, izvrstan propovjednik radosne vijesti te osnivač dominikanskoga reda. Živio je u plemićkoj obitelji i mogao je napredovati u službi koju je obnašao, ali on je sve odbio i ponizno prihvatio ono što je Bog od njega tražio. Propovijedao je Riječ Božju i svjedočio ju svojim životom“, nastavio je, dodavši da je život u svim vremenima izazovan za one koji vjeruju u Kristovu riječ. „Pokušajmo živjeti Riječ Božju – to je ono što Bog traži od nas. Budimo prepoznatljivi po svojim djelima – neka nam u tome pomogne zagovor sv. Dominika čiju svetkovinu danas slavimo“, zaključio je fra Franjo Zelenika. Prije kraja svečanoga misnoga slavlja nazočnima se obratio se fr. Petar Galić zahvalivši svima koji su pridonijeli proslavi svetkovine. (IKA)

Dominikanci u Rijeci proslavili svetkovinu sv. oca Dominika

Rijeka, 8. kolovoza 2020.

U samostanskoj crkvi sv. Jeronima u Rijeci svečano je 8. kolovoza 2020. godine proslavljena svetkovina utemeljitelja Reda propovjednika – sv. oca Dominika. Prije početka misnoga slavlja starješina samostana fr. Ivan Dominik Ilić uputio je riječi

pozdrava. Euharistijsko slavlje predvodio je fra Bernard Barbarić – gvardijan s Trsata. Propovjednik je predstavio dvije bitne Dominikove osobine. „Prva je molitva, a druga studij. Molitva prethodi svemu, produbljuje učenje, daje mu snagu, a navjesticu Radosne vijesti autentičnost“, rekao je fra Bernard. (IKA)

Proslava sv. Dominika na zagrebačkoj Koloniji

Zagreb, 8. kolovoza 2020.

U samostanskoj i župnoj crkvi Kraljice sv. Krunice u Zagrebu svečano je 8. kolovoza 2020. godine proslavljena svetkova oca Dominika. U skladu s višestoljetnom tradicijom euharistijsko misno slavlje predvodili su franjevci. Na početku misnoga slavlja prior dominikanskoga samostana fr. Ivan Iko Mateljan pozdravio je braću franjevce – fra Zdravka Lazića, OFM, gvardijana Samostana sv. Franje na Kaptolu i predvoditelja misnoga slavlja, te petoricu franjevačkih studenata. U homiliji je fra Zdravko rekao da žele Gospodinu zahvaliti na daru sv. Dominika, Božjega čovjeka koji je svojim životom obilježio jedno povijesno razdoblje i čiji duhovni sinovi i danas nastavljaju djelo svojega utemeljitelja. U desetljećima i stoljećima koja su slijedila Red propovjednika dao je Crkvi i svijetu velike teologe, poput sv. Alberta Velikoga i sv. Tome Akvinskoga, koji su ostavili neizbrisiv trag u raspravama između kršćanstva i izazova tadašnjega vremena, pri čemu su dominikanci postali jedna od velikih sila intelektualne i duhovne obnove Crkve.

Vjerni svojem utemeljitelju, dominikanci su mnogo učinili i za širenje i produbljiva-

nje vjere, a to čine i danas, i to posebno promicanjem pobožnosti krunice, koju mnogi katolici vole i koja je svojevrsna škola vjere i pobožnosti. Sv. Dominik također je crpio nadahnuće na izvorima euharistije koja svjedoči da je izvor snage u darivanju, a otajstvo novoga života u umiranju. U zaključku homilije fra Zdravko pozvao je vjernike da slijede sv. Dominika u njegovu duhovnom siromaštvu i posvemašnjoj ovisnosti o Isusu Kristu kako bi svakodnevno rasli u vjeri i životom je svjedočili. (IKA)

Polaganje prvih redovničkih zavjeta u samostanu Milosrdnih sestara sv. Križa

Đakovo, 9. kolovoza 2020.

U samostanu Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu 9. kolovoza 2020. godine za vrijeme sv. mise, koju je predvodio prof. Grgo Grbešić, rektor samostanske crkve, pred provincijalnom poglavaricom s. Valerijom Široki, u nazočnosti svojih susestara, svoje prve redovničke zavjete položile su: s. Terezija Rukavina, s. Marina Makar i s. Marijela Nikolić. Roditelji, rodbina i prijatelji sestara, nažalost, nisu mogli prisustvovati zbog pandemije uzrokovane koronavirusom, ali su bili u duhu povezani i također uključeni u molitve sestara.

Predvoditelj misnoga slavlja u svojoj propovijedi obratio se sestrama na temelju liturgijskih čitanja te različitih zanimljivih primjera vezanih uz redovničko predanje. Uz geslo koje su zavjetovanice izabrale: „Potpuno Raspetome, stoga potpuno bližnjemu, zastupnica Kristove ljubavi“, povezane su riječi Evanđelja po Ivanu 15,9-17. „Ljubav je u središtu života, Isus je to

stalno govorio. Ljubav ima svoje lice, ali i svoje naličje. Gdje se ljubav rađa? Ljubav se rađa u intimnosti s našim Gospodinom. I tu dolazi do izražaja naša molitva. Kakva je naša molitva? Hoće li nam otkrivati horizonte ili skrivati pogled, sve ovisi o našoj molitvi. Naš Gospodin jest molio, često molio, a kad je bilo najteže, i krvlju se znojio. Nije odustao od molitve jer je u molitvi otkrivao što Bog hoće od njega. A što se događa nama ljudima kad dođu poteškoće? Panika nas uhvati, strah, trčimo od čovjeka do čovjeka.“

Prof. Grgo u nastavku propovijedi pozvao je sestre, posebno jer su Milosrdne sestre sv. Križa, da dođu pod Isusov Križ i tu crpe mudrost, snagu, strpljivost i iznad svega ljubav, koja otkriva i svijest o poslanju, i smisao života. Uputio je ponovno na usmjeravanje pogleda prema Kristu i njegovim riječima o Kraljevstvu Božjem koje je među nama, posebice prisutnošću nevidljivoga svijeta u ovom vidljivom, gdje nevidljivi svijet predstavlja Trojedinoga Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga, Bogorodicu, Blaženu Djevicu Mariju, anđele i svetce. Naveo je zatim primjere iz evanđelja u kojima su se osobe promijenile u susretu s Isusom kad ih je upoznao s tim nevidljivim svijetom.

Potaknuo je zatim sestre da odškrinu vrata toga nevidljivoga svijeta, Kraljevstva Božjega, poput Ilije koji je osluškiavao glas Božji na Horebu, te da osluškuju Božju volju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. (s. Nada Martinković, SCSC)

Biskup Škvorčević predvodio slavlje na Sv. Klaru kod požeških klarisa

Požega, 11. kolovoza 2020.

Svetkovina sv. Klare proslavljena je 11. kolovoza 2020. godine kod požeških klarisa svečanom euharistijom, koju je u njihovoj crkvi predslavio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s fra Ratkom Radišićem, asistentom Federacije sestara klarisa. Na početku slavlja biskup je uputio dvostruku čestitku: svim sestrama čestitao je svetkovinu svete majke Klare, njihove utemeljiteljice, a poglavarici s. Klari Lisac njezin imendan. Pozdravljajući nazočne svećenike i sve druge nazočne, biskup je ustvrdio kako je Bog uvijek iznenađujući u životima onih koji računaju s njime te je naglasio kako se među takve ubraja i sv. Klara, koja je u svojoj tjelesnoj krhkosti i bolesti bila otvorena Bogu da on u njoj ostvari svoje djelo. Dok Bogu zahvaljujemo za sv. Klaru i njezine kćeri klarise, molimo da on u svakome od nas uspije ostvariti što je naumio kad nas je pozvao u život, kazao je biskup.

U homiliji je ustvrdio kako je istu Božju riječ, naviještenu u misnim čitanjima, slušala u svoje vrijeme i sv. Klara, čula ju i od nje nastojala živjeti. Kazao je da se ona, potaknuta primjerom sv. Franje, odrekla života po modelu koji su smislili ljudi njezina vremena i oduševila se za dosljedni Isusov evanđeoski način života, označen patnjom i trpljenjem. Na temelju ulomka prvoga čitanja iz knjige proroka Hošee biskup je ustvrdio kako nam Bog po iskustvu prorokove prevarene i izdane bračne ljubavi, kad ga je žena napustila, poručuje da je ljubav temelj i smisao našega postojanja, da ne možemo biti sretni ako je prezremo i odbacimo, i

kako su Božje inicijative i naumi sudbonosno važni za nas ljude. U prorokovoj odmetnutoj ženi oslikan je nevjerni Izrael koji je je prezreo Božju savezničku vjernost njegovu narodu. No Bog sve poduzima da promijeni srce svoga izabranoga naroda, odlučuje povesti ga u pustinju i liječiti ga od sebičnosti i nevjernosti, te se on vrati k njemu i u zaručничkoj povezanosti s njime bude dionik života u punini, ustvrdio je biskup. Kazao je kako je obećanje što ga je Bog dao po proroku Hošei, da će svoj narod povezati sa sobom neraskidivom vezom ljubavi, ostvario u Sinu svome Isusu Kristu, koju on u današnjem evanđelju oslikava metaforom trsa i loze. „Ostanite u meni i ja u vama“, tvrdnja je koju Isus pet puta ponavlja u današnjem evanđeoskom ulomku, tumačeći da naš život ne može donijeti ploda ako nije s njime najdublje sjedinjen, kao loza s trsom.

Dodao je kako su to sv. Franjo i sv. Klara dobro razumjeli te su u svojoj slobodi izabrali dosljedno nasljedovati Isusa Krista u siromaštvu i na taj način biti dionici iskustva života i njegova smisla, dubljega od onoga koji im je pružalo tadašnje društvo. Sv. Klara nazivala je siromaštvo privilegijem koji je sjedinjuje sa siromašnim i patničkim Isusom, omogućuje da mu potpuno pripada. „Isus u njoj i ona u njemu“, bila je bitna sastavnica njezina kontemplativnoga života, bez težnje za nekim izvanrednim i ekstatičkim stanjima. Takvim svojim životom oduševila je za evanđelje najprije svoju rođenu sestru koja joj se pridružila, a onda i tolike druge djevojke svoga vremena, sve do danas. Kao prva žena u povijesti Crkve ona je za njih napisala *Pravilo* redovničkoga života. Umrla je nekoliko dana nakon što je papa Inocent III. odobrio 1253. godine njezino

Pravilo, po kojem svoju opredijeljenost za Boga žive i sestre klarise u svom požeškom samostanu, kazao je biskup i pozvao ih je da ostanu vjerne svojoj majci Klari i da, živeći po njezinu *Pravilu*, budu vjerne Isusovu evanđelju.

Sve sudionike slavlja biskup je potaknuo neka se na svetkovinu sv. Klare ispitaju žive li možda svoju svakodnevicu po modelu koji im nameće televizija i drugi mediji nekim svojim emisijama, internet i moda, površni konzumerizam ili svojim opredjeljenjem za život po Isusovu evanđeoskom modelu svjedoče koliko vjeruju Bogu i koliko ih on kroz kušnje i patnje pročišćava i omogućuje da iznutra rastu. Još ih je pozvao neka ne dopuste da u njima oslabi snaga Isusove ljubavi s križa koju po tvrdnji sv. Pavla u današnjem drugom čitanju nosimo u krhkim, glinenim posudama našega slaboga tijela, već da se svatko od njih svakodnevnom molitvom učvršćuje u vjernosti Bogu, koji je u Isusu Kristu posvjedočio koliko nas ljubi. Spomenuo je kako su mu stari ribari tumačili iskustvo nekadašnjega vađenja koralja iz mora. Nisu tada imali boce s kisikom, nego su zaranjali u more i kroz bambusovu trsku hvatali zrak s površine. Kazao je kako je molitva ta bambusova trska kojom mi, uronjeni u toliko nevolja naše prolaznosti, ranjeni zlom i smrću, udišemo Božji kisik i na taj način ne dopuštamo da nam se duša uguši.

Na svršetku mise biskup je kazao sestrama klarisama kako su sudionici slavlja svojim znojenjem po vrućini koja vlada i molitvom posvjedočili sv. Klari i svima njima koliko ih poštuju. Pripomenuo je kako zna da i one njih vole i za sve njih mole te ih je potaknuo neka osobito mole za naše svećenike, i redovničke i dijecezanske, ali i

za naše bogoslove. Spomenuo je da su na slavlju nazočna četvorica bogoslova iz Župe sv. Leopolda Mandića, na čijem se području nalazi njihov samostan, te je izrazio uvjerenje kako su one svojim molitvama pridonijele njihovu zvanju te ih je pozvao da nastave moliti za njihovu ustrajnost. Podsjetivši da je Klara latinsko ime koje prevedeno na hrvatski, znači 'Jasna', ustvrdio je da je sv. Klara u svom životu bila evanđeoski jasna prema Bogu, prema sebi, prema svojim sestrama i svima drugima. Pozvao je sudionike slavlja da i oni po njezinu primjeru i zagovoru u svom životu budu *Klara*, ljudi jasnih životnih opredjeljenja, a svima onima koji nose navedenu hrvatsku inačicu toga imena zaželio je sretan imendan. (IKA)

Splitske klarise svečano proslavile svetkovinu sv. Klare

Split, 11. kolovoza 2020.

Svetkovina sv. Klare, majke i utemeljiteljice sestara klarisa, svečano je proslavljena 11. kolovoza 2020. godine u samostanskoj crkvi redovnica klarisa u Splitu. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić. Osvrćući se u prigodnoj homiliji na čitanje iz knjige proroka Hošee, mons. Barišić kazao je: „Svi smo mi poput Izraela koji okreće Bogu leđa. Iako ga je Gospodin prihvatio te izveo iz egipatskoga ropstva, Izrael se opet klanja drugim bogovima. Postaju strani Bogu. No Gospodin ne okreće svoje lice od njih i ne zaboravlja ih. On je onaj koji traži način da i nas, poput Izraela, preporodi snagom svoje ljubavi. Svi mi mnogo puta imamo površne poglede na život i stvarnost koja nas okružuje, ali Gospodin ne odustaje

od nas. On želi progovoriti našem srcu koje prihvaćajući njegovu riječ postaje sposobno za zaručništvo s njim. Tako postajemo svjedoci njegove ljubavi i milosrđa u ovom svijetu. Sveta Klara je dopustila da joj Gospodin progovori te je, prihvaćajući njegovu riječ, postala radikalnim svjedokom njegova milosrđa i ljubavi“, dodao je nadbiskup.

„Majka Klara u ogledalu Božje milosrdne ljubavi otkrila je blaženstvo siromaštva. I mi smo pozvani živjeti to blaženstvo u našem životu. Sva materijalna sredstva ne mogu nam darovati smisao života. Blaženstvo siromaštva, koje Gospodina priznaje jedinim bogatstvom, čini naš život ispunjenim“, poručio je, rekavši da je za prihvaćanje toga blaženstva u vlastitom životu potrebna mistika preko koje, poput sv. Klare, uranjamo u otajstvo Božje ljubavi. Pojasnivši da sveti Pavao govori o vanjskom i unutarnjem čovjeku koji postoji u svakoj osobi, mons. Barišić ustvrdio je „da površnost izvanjskoga života i svijeta ne može zamijeniti puninu slave koju nam Krist dariva. On je jedini s kojim možemo nositi sve križeve našega života. Poteškoće i progonstva ne mogu naštetiti životu koji je utemeljen u Kristu“, nastavio je. Tumačeći evanđeoski tekst, nadbiskup je upozorio na opasnost individualiziranoga kršćanstva koje se živi zaboravljajući na bližnje. „Kršćanstvo nije samo odnos s Bogom. Krist nas povezuje sa sobom, ali nas povezuje i s drugima“, ustvrdio je, nadodajući „da, poput svete Klare, u svakodnevnom poslu i vlastitom poslanju trebamo biti otvoreni prema Bogu i bližnjima kako bismo dosljedno i odgovorno živjeli svoje kršćanstvo. Neka nam sestre klarise svojom žrtvom i molitvom budu primjer u prihvaćanju Božje riječi kako bismo postali

Kristov znak ljudima suvremenoga svijeta“, zaključio je.

Klarise su ženski ogranak franjevačkoga reda koji se još zove Drugi red sv. Franje. Redovnice žive u klauzuri. U Splitu su otvorile samostan 1308. godine i održale su se sve do današnjih dana. Njihov današnji samostan podignut je 1883. godine, a prije toga živjele su u dvama samostanima u staroj gradskoj jezgri. Uz samostan je 1884. godine sagrađena i crkva koja je posvećena sv. Klari. (IKA)

Vigilija Velike Gospe u župi Oštarije

Oštarije, 13. kolovoza 2020.

Župa Oštarije pripremala se na proslavu svetkovine Velike Gospe ili „Velike Maše“ duhovnom obnovom koju je od 10. do 13. kolovoza 2020. godine predvodio o. Marko Glogović, pavlin iz Svetica kraj Ozlja. Prvo velebno svetište Gospe od Čudesa dao je u Oštarijama sagraditi 1450. godine knez Martin, ali su ga 1521. godine spalile turske čete. Današnja crkva skromne je veličine prema onoj prvoj, ali Marijinoj djeci uvijek drago mjesto susreta s nebeskom Majkom. Slavlje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo počelo je 14. kolovoza na uočnicu. Veći broj svećenika ispovijedao je hodočasnike, a nakon toga slijedila je pobožnost krunice. Zbog poštovanja mjera opreza zbog širenja epidemije, uzrokovane koronavirusom, tradicionalna procesija nije održana.

Svečanu večernju misu predvodio je gopićko-senjski biskup Zdenko Križić. Biskup je na početku propovijedi objasnio da se Marija uznesena na nebo skraćeno zove Velika Gospa zato što je to dan Ma-

rijine proslave u nebu gdje je dosegla puninu ljudskoga ostvarenja. Blagdan njezina rođenja naziva se Mala Gospa zato što je to blagdan njezina tjelesnoga rođenja i trebalo joj je još životnih godina da je u suradnji s Bogom došla do punine života. Svaka osoba koja uđe u Božje kraljevstvo postaje velika. Podsjetio je na Ivana Krstitelja komu je Isus rekao: „Zaista, kažem vam, između rođenih od žene nije ustao veći od Ivana Krstitelja“ (Mt 11,11), ali je i dodao: Ipak „je najmanji u Kraljevstvu nebeskom veći od njega“, jer će čovjek u Kraljevstvu nebeskom zasjati u svoj svojoj veličini. Propovjednik je potom naglasio važnost vjere. Uplašene i uznemirene učenike poziva: „Neka se ne uznemiruje vaše srce! Vjerujte u Boga i u me vjerujte“ (Iv 14,1). Daje im jamstvo da će snagom vjere brda premještati, ništa im ne će biti nemoguće. Marija je postala velika jer je živjela takvu vjeru. Njezino pouzdanje u Boga bilo je neizmjereno.

Sveti Augustin piše: „Svaki kršćanin može postati majka Kristova ako dopusti da se Božja riječ utjelovi u njemu. Marija ga je nosila u svojoj utrobi, nosimo ga i mi u svom srcu. Ona je bila noseća jer je začela Krista, neka budu noseća i naša srca vjerom u Krista. Tko srcem vjeruje, začinja Krista, tko ga ustima ispovijeda, rađa ga. Marija nam je učiteljica u vjeri i time put do Isusa. Ona nam je dala savjet koji trebamo slijediti: ‚Učinite sve što vam On kaže.‘ To je siguran put do Kraljevstva Božjega. Trudimo se ispuniti tu Isusovu najveću želju da nađe ugodno boravište u našem srcu. Otvorimo širom vrata srca Kristu. Samo on može ispuniti naš život i učiniti ga sretnim. Neka nas na tom putu zagovara njegova i naša majka Marija“, zaključio je biskup Križić. (IKA)

Ljeto u riječkom oratoriju

Rijeka, 14. kolovoza 2020.

Tijekom lipnja i srpnja riječki oratorij bio je ispunjen mnoštvom manjih događaja kao što su turniri za osnovnoškolce, male olimpijske igre, tematske večeri, filmske večeri, klanjanje za mlade itd. Svaka večer zaključena je molitvom krunice, koju mladi redovito mole. Godina koju živimo po mnogočemu se razlikuje od bilo koje prije. Svakodnevnica i neke uobičajene stvari svima su se promijenile, pa tako i u našem riječkom oratoriju. Prva je ovo godina u posljednjih 13 da završetak škole i početak ljeta nismo živjeli zajedno na ljetnom oratoriju. No naši salezijanci i mladi animatori nisu se dali obeshrabriti te su dali sve od sebe kako bi i ovoga ljeta, unutar dopuštenih mogućnosti, pružili sadržaje za djecu i mlade našega grada, ističu organizatori. Premda ljetni oratorij nisu uspjeli održati u uobičajenom terminu, on je premješten za kolovoz te je zadobio i novo ruho. Ove godine traje čak tri tjedna te je podijeljen na srednoškolce, starije osnovnoškolce i mlađe osnovnoškolce.

Ljetni oratorij za srednoškolce potpuna je novost i prvi put održan je od 11. do 14. kolovoza 2020. godine. Okupilo se 80 srednoškolaca koji su zajedno s 12 salezijanaca i animatora studenata upoznavali život svetoga Pavla. Pratili su njegov hod prije obraćenja te promatrali kakve je to slike o Kristu i Crkvi imao. Zatim njegov susret s Isusom i obraćenje te na kraju njegov apostolat i poslanje. Jedan dan proveli su i na izletu u Golubinjaku. Uz formativne trenutke program je bio ispunjen molitvom, igrom, plesom i susretom sa živim Kristom u sakramentima

pomirenja i euharistije. Premda je održan prvi put, pokazao se velikim uspjehom, ističu organizatori. (IKA)

Sestra Martina Vlahović položila doživotne redovničke zavjete

Rijeka, 14. kolovoza 2020.

Sestre Družbe Presvetog Srca Isusova 14. kolovoza 2020. godine proslavile su polaganje doživotnih redovničkih zavjeta svoje članice s. Martine Vlahović. Misu je u kapucinskoj crkvi Gospe Lurdske u Rijeci predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić, a zavjete je s Martina položila u ruke s. Dobroslave Mlačić, vrhovne predstojnice Družbe.

Četiri su sestre, s. Anita Crnković, s. Marijeta Gavrić, s. Stjepanka Hodić i s. Jeronima Vuglovečki, na toj misi proslavile 50. obljetnicu polaganja zavjeta, a s. Danijela Lušetić, s. Emanuela Božić i s. Berislava Mikuljan, slaveći 60. obljetnicu, u duhu su bile s njima jer nisu mogle prisustvovati slavlju. Nadbiskup je u propovijedi sestrama govorio o Božjem pozivu koji je svaka od njih osjetila te njihovim poglavarima i duhovnicima koji su im pomagali taj poziv prepoznati i prihvatiti. „Crkva putem svojih poglavara i učitelja uvijek provjerava je li netko stvarno od Boga pozvan ili taj poziv nije autentičan. Nakon toga oni pomažu izabraniku da vjerodostojno živi svoj poziv”, objasnio je propovjednik. „Neka se i u vašoj želji za Kristom očituje zrelost vjere i to na takav način da to i drugi mogu prepoznati u vama”, poručio je nadbiskup sestrama podsjetivši kako su kršćani od samih početaka bili prepoznatljivi u društvu po svom svjedočenju vjere, odnosu prema bližnjima, radosti i ljubavi koju su pokazivali prema svim ljudima.

Sestra Martina Vlahović rođena je u Mrkoplju u Župi Gospe Žalosne i odrasla u obitelji s još troje braće. Završila je teološki studij na Teologiji u Rijeci. Radila je kao vjeroučiteljica u Osnovnoj školi *Fran Franković*, a od 2019. godine je v. d. ravnateljice Ženskoga učeničkoga doma Marije Krucifikse Kozulić na Pomeriju u Rijeci. S. Stjepanka Hodić cijeli je svoj život radila na administrativnim poslovima u Nadbiskupskom uredu Riječko-senjske nadbiskupije, a potom u Bogoslovnom sjemeništu *Ivan Pavao II.* u Rijeci. S. Marijeta Gavrić veći je dio svoga života kao medicinska sestra radila s bolesnim i starijim osobama u inozemstvu u Karlsfeldu i Neussu, a posljednjih 6 godina u Svećeničkom domu u Rijeci. S. Anita Crnković radila je kao vjeroučiteljica u župama Riječko-senjske i Zagrebačke nadbiskupije, zatim 12 godina kao odgojiteljica u Pazinskom kolegiju. Sada je učiteljica novakinja. S. Jeronima Vuglovečki cijeli je život katehizirala djecu u župama Riječko-senjske nadbiskupije i u Istri, a posljednjih godina u školi i župi Jordanovac u Zagrebu. (IKA)

U Šibeniku proslavljen blagdan sv. Maksimilijana M. Kolbea

Šibenik, 14. kolovoza 2020.

Brojni članovi Vojske Bezgrešne grada Šibenika i okolice proslavili su 14. kolovoza 2020. godine blagdan sv. Maksimilijana Kolbea u crkvi sv. Frane u Šibeniku, gdje se nalazi pokrajinski Centar Vojske Bezgrešne za južnu Hrvatsku. Misu je predslavio fra Ivan Bradarić, pokrajinski duhovni asistent Vojske Bezgrešne. Fra Ivan u propovijedi je nastojao približiti lik sv. Maksimilijana Kolbea, kao istinskoga velikana ovoga vremena.

„Kod njega je sve bilo veliko“, rekao je propovjednik. „Velika je bila želja i predanje od samoga početka njegova života, kada je imao viđenje Bezgrešne. Velike su bile misije i želja za osvajanjem svijeta za Bezgrešnu. Velik je zanos evangelizacije pomoću tiska. Velika je ljubav prema bližnjemu do te mjere da je doslovno svoj život iz ljubavi predao u zamjenu za drugoga. Velika je zato i ova misija današnjih članova Vojske Bezgrešne koju je sam utemeljio kao odgovor ljubavi na navalu Zloga u ovome svijetu“, zaključio je fra Ivan.

Članovi Vojske Bezgrešne pripremali su se za taj blagdan devetnicom te su svakoga dana razmatrali život sv. Maksimilijana Kolbea uz molitvu krunice. Redovnici Samostana sv. Frane, hrvatski minoriti i subraća sv. Maksimilijana, brižno nastoje misiju koju je on započeo nastaviti apostolatom i poslanjem Vojske Bezgrešne. Bila je to izvrsna priprema i uvod u svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije u nebo. (IKA)

U svetištu Gospe od Pojišana proslavljena svetkovina Velike Gospe

Split, 15. kolovoza 2020.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić predvodio je svečano euharistijsko slavlje u svetištu Gospe od Pojišana u Splitu na svetkovinu Velike Gospe. Tradicionalna procesija s Gospinom slikom od splitske prvostolnice sv. Dujma do crkve Gospe od Pojišana ove godine nije održana zbog pandemije uzrokovane koronavirusom. Ipak, Gospina slika toga jutra prevezena je u katedralu sv. Dujma gdje je slavljena misa.

Tumačeći evanđeoski tekst, nadbiskup je naglasio da se u vremenu Marijina pohoda

Zahariji i Elizabeti događa spasonosan događaj za našu povijest i čitav ljudski rod. „Vječna Božja Riječ utjelovila se u krilu nazaretske djevojke Marije. Ona, milosti puna, osjenjena Duhom Svetim, postaje majka Sina Božjega. Iznenađena i nadahnuta Elizabeta kliče: ‘Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?’ (Lk 1,43) Zaharija i Elizabeta sami su. Ona, nerotkinjom prozvana, zatrudnjela je u poodmakloj dobi. Zaharija nije povjerovao anđelovoj riječi da će imati potomstvo, pa je zanimemio. O, kako je teško živjeti bez riječi! Čovjek je biće riječi. Bez riječi se umire. Potvrdio je to i eksperiment njemačkoga cara Friedricha II. koji je želio doznati koji je najstariji jezik na svijetu. Odvojili su novorođenčad od majki i stavili ih u potpunu izolaciju. Davali su im u izobilju sve što je potrebno za tjelesni život, ali nitko nije smio progovoriti ni riječ te su bez komunikacije s njima čekali koju će prvu riječ djeca izgovoriti i na kojem jeziku. Djeca su, uza svu obilnu hranu, jedna za drugom umirala. Bez riječi se umire!“ nastavio je.

Pojasnivši da je razgovorljivoj Elizabeti bilo teško bez suprugove riječi, mons. Barišić istaknuo je „da tu prazninu ispunja Marijin pohod, njezin pozdrav i njihov razgovor“, kazavši: „Očituje to i Elizabeta: ‘Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi’ (Lk 1,44). Marija je u svojoj uzvišenoj i jedinstvenoj ulozi mogla i trebala ostati u Nazaretu i čekati da njoj drugi dolaze i da joj se dive. No ta ponizna ‘službenica Gospodnja’ postaje kućna pomoćnica i s Elizabetom ostaje oko tri mjeseca do rođenja dječaka Ivana. U međuvremenu je i Zaharija progovorio, pa je suživot postao

normalniji i radosniji.“ Poručivši da su Marija i Elizabeta razgovarale o svakodnevnim životnim situacijama, mons. Barišić rekao je da je to sve dobro i normalno, ali i da nije dovoljno za život. „Ljudska riječ nije dovoljna za život! Tim je ženama u središtu njihova života, susreta i razgovora na prvom i najvažnijem mjestu Bog – Božja riječ: ‘Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?’ (Lk 1,43); ‘Veliča duša moja Gospodina!’ (Lk 1,46). Potrebna nam je riječ iz Božjih usta! Riječ koja daje Život, koji nadilazi i samu smrt! U svojoj zahvalnoj riječi Marija veliča Boga – milosrdnoga Oca. Ona, govoreći o sebi, veliča Boga. Marija nije samo majka utjelovljene Riječi Božje nego je i najbolja Gospodinova učenica. Pažljivo je Božju riječ pohranjivala u svome srcu i o njoj razmišljala ulazeći u mistične dubine i bogatstvo otajstva spasenja. Riječ Božja uvodi nas u dubine Božje ljubavi da bolje shvatimo sebe i svoj poziv kako bismo na nov način upoznali dobrotu i veličinu svojih bližnjih“, ustvrdio je.

„Kažu da su jednom zgodom upitali Voltairea kako on stoji s riječju Božjom – s Gospodinom. On reče: ‘Susrećemo se, ali ne razgovaramo.’ Braćo i sestre, koji bi bio naš odgovor? Isti?! Ili: niti se susrećemo niti razgovaramo. Ili: daj, Bože, susrećemo se i razgovaramo! Potrebno nam je svima rasti u našem odgovoru, susretu i razgovoru s riječju Božjom. Potrebna nam je veća otvorenost Gospodinu koji sam kuca na naša vrata. Svatko od nas je hram – svetohranište riječi Božje! Ključ otvaranja njegovu dolasku je ljubav. Ljubav prema Bogu i prema bližnjemu“, dodao je nadbiskup Barišić.

„Ova godina nas na osobit način otvara pohodu i susretu s riječju Božjom. Spomi-

njemo se 1600. obljetnice smrti našega Dalmatinca, velikoga ljubitelja i poznavatelja riječi Božje – svetoga Jeronima koji reče: ‘Nepoznavanje Pisma nepoznavanje je Krista’. Sveti Jeronim u Betlehemu, uz špilju gdje je Riječ tijelom postala, prevodio je s originala i priredio latinski tekst Svetoga pisma, tzv. *Vulgatu* – temelj zapadne kulture i civilizacije. Ponosni smo, ne samo na svetoga Jeronima nego i na *Splitski evangelijar* – kodeks *Vulgate*, najstariju knjigu u Hrvata, temelj naše kulture i našega kršćanskoga identiteta. Uz jubilej svetoga Jeronima, papa Franjo ustanovio je i Nedjelju Božje riječi – treću nedjelju kroz godinu“, kazao je, potaknuvši nazočne vjernike na čitanje i slušanje riječi Božje. „Svjesni svojih ograničenja, zarobljenosti, grješnosti, i mi u nedjeljnim susretima poput rimskoga časnika, izražavajući svoje povjerenje u riječ Gospodnju, priznajemo: ‘Gospodine, nisam dostojan da unideš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja’ (Usp. Iv 7,6-7). Možda bismo mi prije tih riječi rimskoga časnika trebali sa svetim Jeronimom reći: ‘Oprosti mi, Bože, jer sam Dalmatinac!’ Poštovane obitelji, bez riječi se umire, a s riječju se Božjom živi! Majka Marija, Majka Božje riječi, donosi nam u svom pohodu Riječ života vječnoga. Dajmo Božjoj riječi šire prostore i više vremena u našem svakodnevnom medijski zarobljenom životu“, ustvrdio je.

„Majko Marijo, u nebo uznesena, u tvom pohođenju rođakinji Elizabeti i Zahariji prepoznamo tvoj pohod svima nama! Mi smo tvoj rod, tvoji sinovi i kćeri. Pomoćnice naša i ‘Zdravlje bolesnih’, pohodi sve naše obitelji da budu ‘Crkve u malom’ – svetojstaništa riječi Božje. Neka Kristova riječ prebiva u svima nama i među nama do

potpunoga ostvarenja naše nade, uzlaska u radost vječne domovine kod Oca nebeskoga“, zaključio je mons. Barišić. (IKA)

Slavlje svetkovine Velike Gospe na Trsatu

Rijeka, 15. kolovoza 2020.

Blagdan Marijina uznesenja na nebo, Velika Gospa, 15. kolovoza 2020. godine u trsatskom je svetištu uobičajeno proslavljena brojnim euharistijskim slavljinama na otvorenom na koja je u svetištu hodočastio velik broj vjernika, no zbog pandemije, uzrokovane koronavirusom, bilo ih je upola manje nego inače.

Središnje euharistijsko slavlje u večernjim satima predvodio je riječki nadbiskup Ivan Devčić. Nadbiskup je u propovijedi okupljenima objasnio važnost Marijina primjera i uznesenja za sve ljude, posebno Crkvu, zajednicu vjernika. „Crkva, to smo, braćo i sestre, mi koji vjerujemo i trudimo se nasljedovati svoga Spasitelja Isusa Krista, kojega je Marija rodila. To znači da smo, dok kročimo ovom zemljom, pozvani biti slični Mariji Majci Crkve, a to znači i nebeskoj Majci svakoga vjernika. Zbog toga je blagdan Marijina uznesenja na nebo blagdan naše nebeske Majke, blagdan njezine proslave, zbog čega ga, kao njezina duhovna djeca, s posebnom radošću i ljubavlju slavimo. Upravo jer u Mariji prepoznaju i štiju svoju duhovnu Majku, kršćanski se vjernici o svetkovini njezina uznesenja na nebo posvuda u njezinim svetištimu u velikom broju okupljaju da bi joj iskazali sinovsku odanost i zahvalnost za njezino posredovanje kod svoga Sina Isusa Krista, kojega je ona, za-

čevši ga po Duhu Svetom, rodila i nama za Spasitelja darovala.“

Nadbiskup je istaknuo kako će se ono što su Krist, a zatim i Marija doživjeli, a to su uskrsnuće i uznesenje u nebesku slavu, dogoditi cijelom spašenom čovječanstvu koje je na putu prema tom cilju. „Cilj svega Božjega djelovanja jest pobjeda nad grijehom, a time posljedično i nad smrću jer smrt je posljedica grijeha. Za Isusa je smrt nadvladana uskrsnućem od mrtvih, a za Mariju uznesenjem na nebo. A u sadašnjem životu Crkve smrt se pobjeđuje krštenjem i životom u skladu s krštenjem. U tom smislu cilj će biti postignut kada više ne bude ni grijeha ni smrti. Tek tada bit će u potpunosti ostvarena čovjekova sličnost s Bogom, a sloboda od smrti koju je Krist svojim uskrsnućem od mrtvih izvojevao postat će svojina cijeloga spašenoga čovječanstva.“ Na putu do toga cilja opet je Marija primjer. „Put do toga cilja vodi, među ostalim, preko pohoda drugima i susreta u vjeri s njima. Isus je sam rekao: ‘Što ste učinili jednom od moje najmanje braće, to ste meni učinili’ (Mt 25,45). U tome nam je Marija opet uzor jer, nakon što je dala Bogu pristanak da bude Majka njegova jedinorođenoga Sina i tako se neposredno uključi u Božje djelo spasenja čovjeka i svega stvorenoga, ona ne miruje, nego to što joj je Bog učinio ide podijeliti s drugima i tako im donijeti radosnu vijest spasenja. Iako je doživjela uzdignuće i unapređenje kakvo nitko od ljudi ni prije ni poslije nje nije doživio, ona ne podliježe kušnji samodopadnosti i oholosti niti okreće glavu od čovjeka i njegovih potreba, kao što to u svim vremenima čine mnogi čim se domognu nekoga višega društvenoga položaja i moći.“ Nadbiskup je

podsjetio i na proglašenje dogme o Marijini uznesenju, koju je 1. studenoga 1950. godine proglasio papa Pio XII. Time je Crkva službeno potvrdila od davnine prisutno vjerničko uvjerenje o Marijini nebeskom uznesenju. Papa je dogmu o Marijini uznesenju na nebo definirao ovim riječima: „Mi naviještamo, proglašavamo i definiramo kao istinu koju je Bog objavio da je bezgrješna, uvijek djevičanska Marija, Majka Božja, na kraju svoga zemaljskoga života s dušom i tijelom uznesena u nebesku slavu.“ (IKA)

Predstavljena knjiga *Sestre Presvetog Srca Isusova u Crikvenici*

Crikvenica, 15. kolovoza 2020.

U lapidariju hotela *Kaštel* u Crikvenici 15. kolovoza 2020. godine predstavljena je knjiga *Sestre Presvetog Srca Isusova u Crikvenici* autorice Sanje Škratić, ravnateljice Centra za kulturu *Dr. Ivan Kostrenčić*.

Knjiga je objavljena u povodu 100. obljetnice dolaska prvih sestara Presvetog Srca Isusova u svibnju 1920. godine u Crikvenicu. Uz autoricu, o knjizi je govorila recenzentica knjige, vrhovna predstojnica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova s. Dobroslava Mlakić. „Drago mi je što mogu sudjelovati u predstavljanju knjige o našoj Družbi sestara Presvetog Srca Isusova. Pri predstavljanju knjiga uobičajeno je predstaviti i autora knjige. Profesoricu Sanju Škratić nije potrebno posebno predstavljati u Crikvenici jer je dobro poznata i njezino je ime prepoznatljivo po marljivu radu i poduzetnosti na području kulture u ovome kraju, i zbog njezina odricanja. Profesorica Sanja Škratić ravnateljica je Centra za

kulturu *Dr. Ivan Kostrenčić* u okviru kojega je objavila samostalno ili u suautorstvu više tiskanih priloga, sudjelovala je u izdavaštvu, organizaciji izložbi i različitih kulturnih manifestacija.

Knjiga koju večeras predstavljamo nosi naslov *Sestre Presvetog Srca Isusova u Crikvenici*. Poticaj za nastanak i objavu te knjige autorica je izrazila u podnaslovu *Povodom 100. obljetnice dolaska prvih sestara u Crikvenici u svibnju 1920.* Knjiga je podijeljena u 19 poglavlja, uključujući i poglavlje o korištenoj literaturi. U knjizi se uvodno govori o Crikvenici, njezinim ljudima i podneblju te o povijesnim prilikama na početku 20. stoljeća. U sljedećim poglavljima govori se o Družbi sestara Presvetog Srca Isusova. Premda naslov i podnaslov sugeriraju da se u knjizi govori samo o djelovanju sestara u Crikvenici, u knjizi se Družba smješta u širi povijesni i prostorni kontekst. Tako se kratko govori o pobožnoj udruzi u Trstu, zatim o pobožnoj udruzi u Rijeci čija je članica bila majka Marija Krucifiksa Kozulić, utemeljiteljica Družbe. Slijede poglavlja o udruzi koja je prerasla u redovničku zajednicu. Nakon toga širega povijesnoga okvira pozornost autorice, u skladu s naslovom, usmjerena je na dolazak sestara u Crikvenicu i njihovo djelovanje na tom području. Široj je javnosti zasigurno malo poznato djelovanje i suradnja velikoga hrvatskoga pjesnika Vladimira Nazora sa sestrama u Crikvenici. Vrijedni su i za širu javnost važni podatci o Ladislavovu dječjem domu, o kući matici, sirotištu i dječjem vrtiću u Crikvenici, kao i djelovanje sestara u Senju te širenje redovničke zajednice. U knjizi je lijep opis crikveničkoga samostana, proslava jubileja u kući matici, jednom riječju, tijek i mijene

u Družbi, sve do recentnijih događaja kad je samostan u Crikvenici bio utočište prognanih i izbjeglih u vrijeme Domovinskoga rata. Knjiga je bogato opremljena vizualnim materijalima; faksimilima i fotografijama, koji daju dodatnu vrijednost tekstu jer je poznata misao da slika vrijedi tisuću riječi. Osim toga fotografije su kratko opisane pa su ti kratki opisi svojevrsni informativni sažetci.

U odnosu na dosad objavljene knjige o povijesti Družbe, ta je knjiga posebna po tome što je dvojezična. Stranice se sastoje od dvaju stupaca; lijevi je stupac napisan na hrvatskome jeziku, a desni na engleskome. Tako je povijest i djelovanje naše Družbe dostupno i čitateljima koji nisu govornici hrvatskoga jezika. Autorica je dosta vremena i truda uložila u tu knjigu, stoga smo joj osobito zahvalne. Vjerujem da će ta knjiga naći put do čitatelja“, istaknula je s. Dobroslava. Prisutnima je rekla nekoliko riječi o utemeljiteljici Družbe Mariji Krucifiksi Kozulić i o samoj Družbi. Na kraju je zahvalila svima na pozornosti i zaključila riječima: „Knjiga se piše zato da se čita. Sv. Augustin kaže: *Tolle et lege*, a to znači: ‘Uzmi i čitaj!’“ (IKA)

U Sinju proslavljena svetkovina Velike Gospe

Sinj, 15. kolovoza 2020.

U svetištu Gospe Sinjske na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo – Velike Gospe, 15. kolovoza 2020. godine, svečano euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić.

Osvrćući se na evanđeoski događaj koji opisuje Marijin pohod starijim osobama Zahariji i Elizabeti, nadbiskup je istaknuo: „Poštovani djede i bako, i osobe starije životne dobi, vjerujem da vas Marijin pohod podsjeća na radosne pohode vaše djece i unuka. Oni se također prepoznaju u evanđeoskom pohodu jer ih podsjeća na radost dolaska i boravka s vama. Poput Elizabete u tim radosnim trenucima izgovarali ste zahvalne i nadahnute riječi, štoviše, vašoj radosti nedostajalo je riječi. Svi vi koji ste bili u ulozi Marijina pohoda, sinovi i kćeri, djeca i unuci, osjećali ste neobično zadovoljstvo koje se rađa iz gestâ pažnje, uvažavanja i ljubavi prema starijim osobama.“ Dodao je i da ponekad zaboravljamo taj provjereni put naše radosti i sreće drugih zbog izmišljenih razloga koji nas ostavljaju pasivnima i nepokretnima. „Ne možemo se osjećati dobro ako izbjegavamo pohod djedu i baki. Jedno je sigurno, onako kako se mi odnosimo prema svomu ocu i majci, tako će se sutra, ako ne već i danas, odnositi naša djeca prema nama. Braćo i sestre, danas u prvi plan stavljamo naše starije osobe, ne samo zbog primjera koji nam daje Majka Marija, nego i zbog toga što nas na pažnju i ljubav prema djedu i baki upućuju naša djeca i mladi koji su o tome priredili jedan divan zbornik literarnih i likovnih radova pod naslovom *Na koljenima djeda i bake*. Djeca i mladi podsjećaju nas da obitelj uključuje djeda i baku te u njima otkrivaju svoje najbolje prijatelje, zanimljive učitelje i strpljive sugovornike koji im pomažu cjelovito promatrati život u perspektivi Marijina i našega uznesenja“, nastavio je, rekavši kako je od pandemije, uzrokovane koronavirusom, za osobe treće životne dobi daleko opasniji društveni virus

samodostatnosti, zaborava, nepažnje i ‚kulture‘ odbačenosti starijih osoba.

„U mentalitetu mladosti, ljepote, uspjeha, konkurencije, gdje se čovjek vrjednuje po društvenom statusu i imanju, osobe treće i četvrte životne dobi ne samo da su periferija nego se ponekad na njih gleda kao na teret društva. Djed i baka nisu teret, nego obiteljsko blago i društveni kapital. Oni nas obogaćuju, ne samo pokretnom i nepokretnom imovinom nego svojom životnom mudrošću, kao i duhovnim i moralnim vrjednotama. Neke stvari se očito mijenjaju, npr. stil odijevanja danas nije jednak onomu iz vremena naših djedova i baka. No ono što je djeda i baku odredilo i nosilo kroz život: ljubav, solidarnost, poštenje, dobrotu, pomirenje, briga za ugrožene, vjera u Boga i ljubav prema svojoj domovini, to trajno ostaje. Oni su škola mudrosti i svetište života. Oni ne pripadaju drugom vremenu, nego žive u našem vremenu. Mi smo kontinuitet njihova života – njihove mladice na obiteljskom stablu“, poručio je mons. Barišić, naglasivši kako ne smijemo dopustiti da nama ovlada ‚virus‘ isključivanja osoba kao tereta zajednice jer tako postajemo nesigurno i problematično društvo. „Iz evanđelja zaključujemo da su Joakim i Ana odgajali svoju kćer Mariju u duhu poštovanja odraslih, osobito starijih osoba. Marija je primjer međugeneracijske solidarnosti. U svome krilu nosi Utjelovljenu Božju Riječ. Tako uzvišena, a ponizna. Ne očekuje da se k njoj dolazi i njoj klanja, nego ona odlazi u Elizabetinu i Zaharijinu kuću kao službenica, postaje kućna pomoćnica“, nadodao je.

Pojasnivši „kako Marijina zahvalna molitva ‚Veliča‘ i Elizabetine nadahnute riječi cjelovito zahvaćaju naš osobni i društveni

život“, mons. Barišić ustvrdio je „da sličnu dubinu mudrosti i cjelovitosti pogleda na život doživljavamo i u susretu s djedom i bakom“ kazavši: „O, kako su djed i baka sretni zbog svoje djece i unuka! Često na njih misle i za njih mole! Oni su najbolji odgojitelji svojih unuka! Uče ih zahvaljivati, nositi se s poteškoćama, ohrabrenje su im u krizama. Osobito u jubilejima svoga braka djeci i unucima primjerom svjedoče da je život bez ljubavi suhoparan, težak i prazan. Kolika je važnost riječi djeda i bake, svjedoči i papa Franjo koji kaže da i danas nosi sa sobom riječi koje mu je baka uputila i dala na dan njegova svećeničkoga ređenja. Čudesan je taj odnos djeda, bake i unukâ! Ipak, u ovoj divnoj životnoj priči kako ne spomenuti i drugu stranu medalje života?! Koje li radosti za vas, djede i bako, kad ste poput starca Šimuna i starice Ane mogli na ruke primiti i zagrliti svoga unuka ili unuku! Toliki su to očekivali i željeli u svom životu, ali, nažalost, ta im se sreća nije ostvarila. Štoviše, zabrinjavajuće je što njihov broj iz dana u dan raste. Ne znam jesu li starac Šimun i starica Ana imali potomstvo i radosno držali u naručju svoje unuke, ali ako to i nisu, njihov život bio je blagoslovljen i ispunjen primanjem djeteta Isusa na ruke. Upravo o Njemu ovisi naše spasenje, kao i spasenje naših unuka. Radost pohoda i susreta s Isusom možemo i mi danas doživjeti primajući Ga na ruku“, ustvrdio je nadbiskup.

Zahvalivši bakama i djedovima na svjedočanstvu ljubavi prema Bogu, blišnjima i domovini, mons. Barišić zaključio je: „Majko Marijo, povedi nas putem pohoda, susreta i zagrljaja generacija, prije svega u našim obiteljima! Neka nas tvoj pohod približi međusobno kako bi i u nama za-

igralo srce od radosti što pripadamo jedni drugima. Naša Gospo Sinjska, svim sinovima i kćerima, djeci i unucima pomozite da budu ponos i radost svojih djedova i baka! Blagoslovi, Majko, sve djedove i bake, bilo doma bilo u domovima, da što češće dožive pohod svojih unuka. Majko Sina Božjega i naša Majko, svojim pohodom blagoslovi našu domovinu i sve obitelji kako bismo mogli ovdje glasom i srcem pjevati *Lijepu našu* u nadi tvoga i našega uznesenja u radost vječne domovine kod Oca nebeskoga.“ (IKA)

Mlada misa fr. Ante Kazotija u katedrali sv. Lovre u Trogiru

Trogir, 16. kolovoza 2020.

U trogirskoj katedrali sv. Lovre 16. kolovoza 2020. godine mladu misu slavio je mladomisnik Hrvatske dominikanske provincije fr. Ante Kazoti iz korijena – plemena prvoga hrvatskoga blaženika Augustina Kažotića. Propovijedao je svećenik Zadarske nadbiskupije Marko Dokoza. U propovijedi je vlč. Dokoza predstavio djelovanje bl. Augustina Kažotića te mladomisniku poručio: „Dragi Ante, bl. Augustin na ponos je tebi i tvojoj obitelji, a nama svima veliki uzor. Neka ti njegov zagovor isprosi kod Boga milosti da možeš kao svećenik živjeti te izgarati u dostojanstvenom slavljenju otajstava vjere u neumornom poučavanju i u skromnom i poniznom upravljanju dobrima na korist Crkve i braće.“ (IKA)

Franjevački bogoslovi s korisnicima Pučke kuhinje

Zagreb, 18. kolovoza 2020.

Dvadesetpetorica franjevačkih bogoslova iz više franjevačkih provincija dijelili su 18. kolovoza 2020. godine hranu korisnicima Pučke kuhinje na Svetom Duhu i s njima se zadržali u razgovoru. To je važan dio njihove neposredne pripreve za svečane zavjete. Iz Hercegovačke franjevačke provincije došao je fra Ivan Hrkać koji ističe: „Student sam, kao i većina nas ovdje, i kroz studentske dane sve nam se temelji na radu s knjigom, a kao da nedostaje taj život s pravim, konkretnim ljudima kojima treba pomoći. Potrebni smo ih barem nahraniti, ali ono što je svakomu čovjeku prijeko potrebno jest susret, istinski razgovor s čovjekom, možda čak zagrljaj ili topla riječ. Tako ih nekako možemo približiti Crkvi i Bogu i na taj način im olakšati njihovu životnu situaciju.”

Fra Ivan Stanić kandidat je Franjevačke provincije Bosne Srebrene: „Dolazimo među ljude koji žive stvaran život i kušamo što znači raditi s ljudima koji imaju određene poteškoće u životu. To je jedno od ljepših iskustava u kojem možemo pomoći ljudima, ali i, na neki način, susresti i vidjeti njihove probleme. To će nam iskustvo, kao mlađim franjevcima i budućim svećenicima, pomoći da u budućnosti možemo još bolje raditi i lakše prilaziti ljudima.”

Među korisnicima Pučke kuhinje već duže vrijeme je i Marijan Trbušić: „U rujnu će biti punih šesnaest godina kako dolazim svaki dan. Da nema toga, ne znam kako bih. Živim od socijalne pomoći, od 920 kuna, a imam tri sina. Supruga mi je, nažalost, preminula prije godinu dana. Borimo

se, nema nam druge. Kad čovjek dođe ova-mo, ne može ostati gladan i žedan. Hrana je stvarno jako dobra, ima mesa, voća i povrća i svi se trude koliko mogu. Svim djelatnicima, s ravnateljem na čelu, zaista, svaka čast!” (IKA)

Susret kardinala Bozanića s novoizabranim poglavarom Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila

Zagreb, 19. kolovoza 2020.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je 19. kolovoza 2020. godine novoga provincijalnoga poglavara Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Milana Krištu. Čestitavši mu na povjerenjosti službi, kardinal je novomu provincijalnom ministru poželio obilje Božjega blagoslova, ustrajnost u nasljedovanju franjevačke karizme i bratskoga zajedništva. U razgovoru su se kardinal i novi provincijalni poglavar osvrnuli na prisutnost i djelovanje franjevacu u Nadbiskupiji, razmotrivši planove i mogućnosti za buduću suradnju, posebice po pitanju obnove u potresu teško oštećenih crkvenih objekata. (IKA)

Pedeseta obljetnica redovničkih zavjeta s. Karoline Miljak

Zagreb, 20. kolovoza 2020.

Đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić predvodio je 20. kolovoza 2020. godine svečano misno slavlje u Župi sv. Josipa na Trešnjevci u povodu pedesete obljetnice redovničkih zavjeta nacionalne ravnateljice pastoralna Roma i tajnice Odbora Hrvatske biskupske konferencije za pastoral Roma, članice Družbe Klanjatelj-

ca Krvi Kristove s. Karoline Miljak, ASC. Uvodeći u euharistijsko slavlje, nadbiskup Hranić naveo je „da s. Karolina pedeset godina vjerno služi Bogu u Hrvatskoj provinciji Družbe sestara Klanjateljica Krvi Kristove, a gotovo četrdeset godina svjesno i hrabro korača prema crkvenim marginama radeći s Romima.“ U homiliji je nadbiskup Hranić istaknuo da je s. Karolina kao mlada djevojka, sa sedamnaest godina, odlučila doći u redovničku zajednicu Klanjateljica Krvi Kristove. „Sestra Karolina bila je na službi kao mlada redovnica u Kutini i jednoga dana vraćala se u Kutinu te je došla na jedno raskrižje. Na tom raskrižju ona je zastala i sve u njoj progovorilo je da ona sada treba otići u romsko naselje”, ispričao je nadbiskup te je rekao kako je s. Karolina uspostavila dijalog s Romima koji vrlo često zbog našega odnosa prema njima trpe od kompleksa manje vrijednosti, a zbog s. Karoline osjetili su se prihvaćenima. „Osjetili su da je ljubav prema njima Božja ljubav u krajnjoj liniji, po njoj kao redovnici, došla je među njih”, rekao je nadbiskup Hranić te je nastavio: „Od 1983. godine ta se povijest trajno nastavlja.”

„Draga s. Karolina čestitamo Vam na Vašoj hrabrosti i spremnosti da probijate led i da budete pionir”, naveo je također nadbiskup istaknuvši kako ga je, kao dugogodišnjega predsjednika Odbora HBK-a za pastoral Roma, upravo s. Karolina oduševila i otvorila mu oči u radu s Romima.

Sestra Karolina obnovila je svoje redovničke zavjete riječima: „Pouzdavajući se u Boga koji je uvijek vjeran, od danas nadalje upravljam svoj pogled sve jače prema Gospodinu. Zavjetujem Bogu čistoću, siromaštvo i poslušnost prema konstitucija-

ma Klanjateljica Krvi Kristove. Obećavam svojim sestrama da ću s njima dijeliti život i poslanje ove zajednice u Crkvi dok nastojim odgovoriti na Kristov poziv da ga slijedim. Neka Gospodin uzdrži tu moju volju.”

Regionalna poglavarica Družbe sestara Klanjateljica Krvi Kristove, s. Zdravka Leutar, uputila je čestitke za ovaj poseban događaj. „Kako bi rekao sv. Pavao, u zgodno i u nezgodno vrijeme, tako je sigurno kroz ovih pedeset godina u životu s. Karoline bilo mnogo radosti i zadovoljstva, ali sigurno i mnogo teških životnih trenutaka. Večeras ti od srca čestitam na hrabrosti i vjernosti u služenju Gospodinu u zgodno i nezgodno vrijeme. Neka te snaga Krvi Kristove jača i snaži u tvome budućem životu”, navela je s. Zdravka Leutar.

Sestra Karolina Miljak rođena je 1950. godine u Zenici (Bosna i Hercegovina). Osnovnu školu pohađala je u Zenici, a srednjoškolsko obrazovanje stekla je u Zagrebu u Gimnaziji *Tin Ujević*. Stupila je u Družbu Klanjateljica Krvi Kristove (ASC – *Adoratrice del Sangue di Cristo*) 1967. godine. Prve zavjete polaže 1970. godine. Studij teologije započela je u Zagrebu, a nastavila u Rimu na Papinskom sveučilištu Gregoriana gdje je stekla diplomu iz Teologije i diplomu iz Duhovnosti. Nakon studija bila je katehistica u Kutini u razdoblju od 1983. do 1987. godine. Rad s Romima započela je upravo u Kutini, kamo je otišla podučavati vjeronauk u romsko naselje. „Bio je to rizik zbog nerazumijevanja crkvenih službenika, kao i komunističkoga režima, ali pogodna okolnost bila je ta što se nitko nije htio baviti s tom populacijom, pa nisu zanimali ni komuniste te sam mogla dosta nesmetano raditi”, navodi s. Karolina. Sestra Karolina predlo-

žila je da se osnuje Odbor za pastoral Roma pri Biskupskoj konferenciji Jugoslavije, što je i učinjeno 1987. godine. Sestra Karolina Miljak obišla je gotovo sva romska naselja na području tadašnje Biskupske konferencije Jugoslavije, kao i romske kampove po predgrađima europskih gradova poput Pariza, Rima, Barcelone i dr. gdje su većinom bili Romi koji su došli s teritorija tadašnje Jugoslavije. Od 1984. godine sve do danas s. Karolina sudjeluje na međunarodnim susretima koje organiziraju razna europska tijela, a odnose se na problematiku Roma. Organizirala je također četiri međunarodna susreta pastoralnih djelatnika među Romima. (IKA)

Misionarke ljubavi u svetištu sv. Josipa u Karlovcu

Karlovac, 22. kolovoza 2020.

Dana 22. kolovoza 2020. godine Misionarke ljubavi pohodile su svetište sv. Josipa u Karlovcu. Nakon misnoga slavlja mons. Sente upoznao je sestre s poviješću Nacionalnoga svetišta, posebno se osvrnuvši na 1978. godinu, kada je Majka Terezija zajedno s o. Antom Gabrićem posjetila tadašnju crkvu sv. Josipa, gdje su tada ostavili duboki dojam na vjernike i svećenike grada Karlovca. Prošle godine na spomen tom lijepom događaju albanska zajednica u Hrvatskoj i Karlovcu te Grad Karlovac i Nacionalno svetište postavili su kip Majke Terezije u prirodnoj veličini, rad akademskoga kipara Ante Jurkića u dvorištu svetišta. (IKA)

Proslavljen blagdan Marije – Kraljice svijeta

Zagreb, 22. kolovoza 2020.

Blagdan Marije, nebeske Majke i zaštitnice, Kraljice svijeta, proslavljen je u Družbi sestara Kraljice svijeta euharistijskim slavljem 22. kolovoza 2020. godine. Iako je planirana veća proslava zbog sestara jubilarke, trenutačna situacija u uvjetima pandemije, uzrokovane koronavirusom, odredila je manji skup. Euharistijsko slavlje predvodio je provincijalni poglavar kapucinske provincije fra Jure Šarčević, OFMCap.

U propovijedi je fra Jure rekao: „Današnji čovjek, uvjetovan situacijom koronavirusa i potresa, doveden je do toga da se pita: ‚Gdje je Bog?‘ Kažnjava li nas svim tim događanjima? Ne, to kod Boga nije tako jer Bog može samo ljubiti, a ne kažnjavati. Mi trebamo otkriti Boga, Njegovu ljubav. Ovaj blagdan pomaže nam da obnovimo svoju vjeru u Božju brigu za nas i ljubav kojom nas neizmjerljivo ljubi. Blagdan Marije Kraljice svijeta novijega je datuma. Uveo ga je papa Pio XII. 1954. godine. Najprije je slavljen 30. svibnja, a zatim je premješten na 22. kolovoza, tj. tjedan dana nakon Marijina uznesenja na nebo. Sva Marijina veličina proizlazi iz njezine povezanosti s Isusom na zemlji, zato je važno da je Ona s Njim proslavljena u nebu. Kako je bila suobličena Isusu na zemlji, tako je i na nebu. Iz toga proizlazi da se i mi trebamo suobličiti s Isusom po svojim zavjetima ovdje na zemlji te u konačnici u nebu. Marijina veličina proizlazi i iz njezina Majčinstva – jer je Majka Božja, Bogorodica. Nama ovaj blagdan pomaže da shvatimo da mi možemo biti duhovne majke Riječi Božjoj koja

se po nama treba utjeloviti – roditi u srcu svakoga čovjeka. Spominjući riječ *kraljevstvo* najprije pomislimo na naše zemaljske kraljeve i kraljice, međutim kod Marije nije tako, Njezino kraljevanje proizlazi iz Isusova. Kada je Isus nazvan Kraljem? Pilat mu piše na križu krivicu – Isus Nazarećanin kralj židovski. Isus je Kralj u trenutku iskazivanja najveće ljubavi – kada daje svoj život za nas na križu. Također je Kralj kada pere noge učenicima kod posljednje večere. ‘Kao što sam ja učinio vama, tako i vi činite jedni drugima.’ Tako je i Marija slična Isusu po služenju drugima. Mi smo obdareni posebnim redovničkim pozivom kako bismo svoj život posvetili službi drugima, u čemu nam je Marija savršeni uzor!’ istaknuo je fra Jure u propovijedi.

Sestra Terezija zahvalila je fra Juri, čestitala sestrama jubilej i potaknula sve na pouzdanje u Boga te zamolila zagovor naše nebeske zaštitnice, Marije Kraljice svijeta. Tom je prigodom s. Mihaela Hajder obnovila na godinu dana svoje redovničke zavjete. (s. Marina Lukač)

Tribina o mučeništvu fra Rafe Kalinića

Šibenik, 23. kolovoza 2020.

U Nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića u Šibeniku 23. kolovoza 2020. godine održana je tribina u povodu Europskoga dana sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima – nacizma, fašizma i komunizma. Okupljene je pozdravio gvardijan samostana i čuvar svetišta fra Ivan Bradarić, OFM-Conv., u temu je uveo odvjetnik Branimir Zmijanović, a o liku ubijenoga fra Rafaela Rafe Kalinića govorio je fra Žarko Maretić.

„Fra Rafael Kalinić svijetli je lik Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, čijih je ukupno 47 subrača stradalo, najviše od komunističke ruke, uglavnom na najbrutalnije i najokrutnije načine. Fra Rafo Kalinić, dušobrižnik – mučenik, bio je profesor u predratnoj i ratnoj franjevačkoj sinjskoj klasičnoj gimnaziji. Ostavio je primjer da svaki svećenik mora svoje službene dužnosti koje mu je povjerila Crkva obavljati kao specifičan dušobrižnički ili pastoralan posao i uvijek u redovničkom habitu, dajući i na taj pojavni način svima do znanja koje mu je zvanje“, istaknuo je fra Žarko. „Za fra Rafu njegova redovnička regula bila je najsvetije pravilo života te je, nastojeći slijediti duhovnoga oca sv. Franju vjernošću koju je naučio u novicijatu, svoj život shvaćao kao jedan novicijat za svetost života na ovoj zemlji i za ulazak u Kraljevstvo nebesko. Najsajjniji primjer fra Rafo ostavio nam je na kraju svojega života kada je trebalo iz samostana poći dati bolesničko pomazanje i podijeliti ostale sakramente za umiruće. Zbog borbi njemačke vojske i partizana oko Sinja bilo je mnogo nacističkih vojnika. U tim opasnim okolnostima fra Rafo ponudio se odmah otići i podijeliti sakramente, spreman na mučeništvo. Na povratku s podjele sakramenata fra Rafo je bio ubijen, nakon čega mu je tijelo ubačeno u kuću koja je potom zapaljena.“

U uvodu u temu odvjetnik Zmijanović, aktivni vjernik i član Mješovitoga katedralnoga zbora sv. Jakova, istaknuo je: „Vrlo je važno, osobito u javnom i profesionalnom povjesničarskom prostoru poticati stalna istraživanja povijesnih izvora i građe, ali ponajprije se time baviti profesionalno i u skladu s uzusima znanstvenoistraživačkoga

rada, ispravno i kritički sagledavati promatrane fenomene i iznositi jasne i na dokazima utemeljene zaključke o zločinima, nasilju i nepravdama koji su naneseni svima tijekom vladavine, odnosno terora koji su sijali totalitarni režimi, bez obzira na to o kojim režimima je riječ. Suvremena hrvatska historiografija, odnosno povjesnica, treba kritički, *odstrašćeno* istraživati jednako pojave iz vremena terora Kraljevine Jugoslavije, iz vremena NDH-a te iz vremena FNR-a i SFR Jugoslavije od svibnja 1945. do 1990. godine. Za primijetiti je da je u odnosu na komunistički režim još uvijek niska svijest o posljedicama i značajkama toga režima, veličaju se simboli i glavni protagonisti toga režima, nekritički se anticipiraju kao veliki državnici toga doba. Svi totalitarni režimi imaju određene sličnosti i nepogrješivo im se na putu uvijek nalaze iste mete: slobodni, moralni, istinoljubivi, bogobožni ljudi, pojedinci s istančanim osjećajem za pravdu koji se zalažu za vladavinu prava, slobodu misli i vjere. Totalitarni režimi uspostavljaju koheziju režima i građana indoktrinacijom i propagandom, pa se stvara privid apsolutne sljubljenosti režima i građana, no ta pojava posljedica je apsolutne vlasti nad masovnim medijima i nepostojanja unutarnjega nadzora. Svoje glavno uporište totalitarni režimi imaju u ideologiji i propagandi, kultu ličnosti, vanjskom i unutarnjem neprijateljstvu te, konačno, tijelima policijske države i teroru“, istaknuo je, među ostalim, Zmijanović, poručivši da je potrebno detektirati ostatke minulih vremena i totalitarizma, osobito komunističkoga, i u današnje vrijeme. (IKA)

Spomen-slavlje fra Marka Tvrdeića u Pupnatu

Pupnat, 24. kolovoza 2020.

Vjernici Pupnata na otoku Korčuli okupili su se 24. kolovoza 2020. godine zajedno s korčulanskim svećenicima na misnom slavlju u župnoj crkvi Gospe od Sniga na spomendan svoga sumještanina fra Marka Tvrdeića.

Fra Marko Tvrdeić preminuo je u Riminiju 1785. godine na glasu svetosti, a njegovi posmrtni ostatci preneseni su u rodno mjesto Pupnat 1877. godine. Misno slavlje predvodio je fra Drago Ljevar. U propovijedi je fra Drago podsjetio na neke činjenice iz života o. Marka koji je 1733. godine rođen u Pupnatu, a kasnije je postao član Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri. Školovan je u Badiji, Hvaru i u Riminiju u Italiji. Pet godina djelovao je na Badiji pa zatim kao propovjednik na Korčuli. Drugi dio svoga života proveo je u samostanu pokraj Riminija, gdje je i preminuo. Propovjednik je također ispričao vjernicima primjere iz života naglašavajući kako se ne ozdravlja po nekim predmetima, nego je vjera ona koja pomaže. (IKA)

Blagdan sv. Ljudevita kralja u Slavanskom Brodu

Slavonski Brod, 25. kolovoza 2020.

Blagdan sv. Ljudevita kralja, zaštitnika Franjevačkoga svjetovnoga reda (FSR) i Franjevačke mladeži (FRAMA) proslavljen je 25. kolovoza 2020. godine u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva u Slavanskom Brodu.

Svečano večernje misno slavlje na kojem su uz ostale vjernike sudjelovali članovi

FSR-a i FRAMA-e predvodio je fra Siniša Pucić. Oživljavajući život i djelo sv. Ljudevita kralja, koji se u svome životu uz odgoj svojih jedanaestero djece istaknuo mudrim i pravednim kraljem, fra Siniša u homiliji je uz ostalo rekao: „Sveti Ljudevit trudio se živjeti pravedno, ljubio je Boga i brata čovjeka. Koja bi to bila milost da i danas imamo takvih upravitelja, društveno-političkih vlasti. Sv. Ljudevit promicao je i bogoljublje i čovjekoljublje, ljubio je Crkvu i ono što ona govori. Ugledajmo se, osobito mi, sljedbenici sv. Franje, u sv. Ljudevita, molimo njegov zagovor kako bismo živjeli pravedno i težili svetosti, koju je on ostvario. Molimo da poput njega budemo blaga srca prema bijednima, siromašnima, ožalošćenima, pravedni prema podložnima, odani svojoj Crkvi, napore u ovim teškim vremenima.“ (IKA)

Novi priručnik kateheza o životu i djelu bl. Marije Propetog Isusa Petković

Zagreb, 25. kolovoza 2020.

Družba Kćeri Milosrđa ove godine obilježava sto godina osnutka. U okviru pripremanja programa za obilježavanje slavlja jubileja niknula je i zamisao pripremanja i objavljivanja kateheza o bl. Mariji Propetog Isusa Petković kako bi se djeci i mladima približio lik te velike žene, koja je i danas inspiracija mnogima u nasljedovanju Isusa i služenju malenima. Knjiga je ugledala svjetlo dana te je na Katehetskoj školi za vjeroučitelje srednjih škola, održanoj u Zagrebu 25. kolovoza 2020. godine, predstavljena i ponuđena vjeroučiteljima.

Šesnaest ponuđenih kateheza za različite uzraste djece i mladih promiču kršćanske i

ljudske vrijednosti koje su uvijek aktualne: ljubav prema Bogu i čovjeku, milosrđe prema čovjeku i osjetljivost za najpotrebitije, istinoljubivost, molitvu i sve ono što je nužno za dobrobit pojedinca i društva. Mogu se koristiti u školskom obrazovnom sustavu, u okviru određenih nastavnih cjelina, u župnoj katehezi i u različitim susretima s djecom i mladima. Na početku priručnika nalazi se kratak životopis bl. Marije Propetog Isusa Petković kako bi oni koji je ne poznaju dovoljno, a možda će posegnuti za tom publikacijom, mogli iz ponuđenih redaka iščitati život žene koja je ostavila traga u povijesti Crkve u Hrvata. Uz kateheze ponuđeni su i dodatni audiovizualni materijali potrebni za ostvarenje tih kateheza, koji se mogu pronaći na mrežnoj stranici www.marijapropetog.hr. Tom publikacijom želi se ne samo širiti poznavanje života i djela te Božje ugodnice i hrvatske blaženice već po njezinu primjeru stvarati nove naraštaje koji će imati jasnu viziju osobnoga i zajedničkoga hoda u duhu ljubavi i milosrđa prema Ocu. (IKA)

Trojica salezijanaca položila svečane zavjete

Zagreb, 29. kolovoza 2020.

U Hrvatskoj salezijanskoj provinciji 29. kolovoza 2020. godine svečane redovničke zavjete dali su Sanjin Jurić, Marko Majić Mazul i Josip Tafra. Euharistiju je predslavio provincijalni poglavar don Tihomir Šutalo, a suslavilo je 20-ak braće salezijanaca i drugih svećenika. Sanjin, Marko i Josip za čitanje su izabrali dio iz Evanđelja po Luki u kojem dvojica učenika susreću Isusa na putu za Emaus.

Don Tihomir u homiliji je Sanjinu, Marku, Josipu, ali i drugim salezijancima govorio kako „put kojim idu može donijeti i razočaranja, kao što su i dvojica učenika na putu za Emaus bila razočarana činjenicom da je Krist bio raspet na križu jer nisu razumjeli što se uistinu dogodilo“. Provincijalni poglavar podsjetio je „da uvijek budu blizu Isusu, subraći i mladima kojima su poslani“. Uz obitelji, rodbinu i prijatelje na misnom slavlju u lijepom broju, s obzirom na (ne)prilike vezane uz pandemiju bolesti COVID-19, prisutni su bili i salezijanski bogoslovi, mladi iz salezijanskih oratorija i članovi Salezijanske obitelji.

Josip Tafra zahvalio je uime trojice salezijanaca prije svega Bogu, potom obitelji, rodbini, prijateljima, subraći salezijancima, mladima i svima koji ih prate na putu poziva koji su prihvatili. Dan ranije u crkvi Marije Pomoćnice na Knežiji dvanaestorica salezijanaca obnovila su redovničke zavjete, a održano je i molitveno bdjenje za zvanja. (IKA)

Sestra Josipa Kata Ivkić proslavila dijamantni jubilej

Slavonski Brod, 29. kolovoza 2020.

Sestra Josipa Kata Ivkić, redovnica Družbe služavki Kristovih, proslavila je 29. kolovoza 2020. godine, na blagdan Mučeništva sv. Ivana Krstitelja, svoj dijamantni jubilej – 60 godina redovništva – misnim slavljem u Župi sv. Josipa Radnika u Slavonskom Brodu. Misno slavlje u samostanskoj kapelici predvodio je o. Marijan Zubak, misionar Družbe Krvi Kristove.

Sestra Josipa rođena je 1937. godine u Vidovicama kod Orašja u Bosanskoj Posavi,

selu poznatom po velikom broju duhovnih zvanja. Kada joj je bilo 16 godina, umro joj je otac te je odrastala uz majku i četvero braće i sestara. Premda su je svi odgovali od redovništva jer su je, najstariju od sve djece, trebali kao pomoć u obitelji, bila je ustrajna u odabiru duhovnoga poziva koji je osjetila još u djetinjstvu. S 18 godina otišla je u samostan, prve zavjete položila je 1960., a doživotne 1966. godine. Služila je u više mjesta u Hrvatskoj, Austriji i Njemačkoj radeći uglavnom u kuhinji. Susestre pamte kako je radeći u kuhinji u jednoj ruci držala krunicu, a u drugoj kuhaču. Uzor i pomoć u redovničkom životu bila joj je Blažena Djevica Marija, za koju tvrdi da joj je izmolila duhovni poziv.

Najviše je djelovala u Slavonskom Brodu – 43 godine, a u župi je znaju kao samozatajnu, vedru i marljivu redovnicu, što je u prigodnoj homiliji potvrdio i o. Marijan, koji je poznaje još od djetinjstva. Zahvalio joj je na ustrajnosti u pozivu, na njezinoj ljubavi prema Bogu i čovjeku. Naglasio je kako u njoj prepoznaje odlike naše Nebeske majke jer je poput nje bez malo riječi znala uočiti potrebe ljudi te im je, kao i Gospodinu, s ljubavlju služila. (IKA)

Slavlje zavjeta u trsatskom svetištu

Rijeka, 29. kolovoza 2020.

U bazilici Majke Božje Trsatske 29. kolovoza 2020. godine četvorica novaka završila su godinu novicijata i rekla Bogu svoj: „Evo me.“ Prvi put Gospodinu su obećali da će godinu dana živjeti u čistoći, siromaštvu i poslušnosti: fra Andrej Jozić iz Samobora, fra Jurica Hrbud iz Klanjca, fra Tadija Visković iz Martina (Našice) i fra Antonio

Gospić iz Zadra (za Franjevačku provinciju sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri). Kako su redovnički zavjeti javan čin koji znači ulazak u životni stalež posvećenoga života, novaci su se zavjetovali pred redovničkom subraćom, svećenicima, roditeljima, članovima svojih obitelji i brojnih prijatelja. (IKA)

Biskup Košić predslavio misu na ostacima pavlinskoga samostana na Petrovoj Gori

Petrova Gora, 30. kolovoza 2020.

Sisački biskup Vlado Košić predslavio je 30. kolovoza 2020. godine euharistijsko slavlje na ostacima pavlinskoga samostana na Petrovoj gori (Župa Vojnić). Na početku homilije biskup je rekao kako danas Božja Riječ govori o paradoksu koji je ponekad teško razumjeti i shvatiti. „Isus, čuli smo u evanđelju, govori da mora poći u Jeruzalem gdje će biti mučen i ubijen, ali i da će treći dan uskrsnuti. Petar, apostol, taj isti po kojem je nazvan i ovaj samostan koji je ovdje djelovao od 14. do 16. stoljeća, taj Petar Isusa odvraća od toga i kaže mu: ‘Ne! To se tebi nipošto ne smije dogoditi.’ A što čuje nakon toga? Vrlo teške Isusove riječi: ‘Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko.’ Isus je dakle znao u što ide i to je dragovoljno prihvatio: biti osuđen, mučen i umrijeti na križu. To se nama, zapravo, čini nelogično. Svi mi izbjegavamo patnje, svima nam je teško prihvatiti križ, svima nama nije lako trpjeti i zato bolje razumijemo Petra, a manje razumijemo Isusa koji tako oštro Petra upozorava da je neprijatelj Božji. Isus tada nastavlja: ‘Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i

neka ide za mnom.’ Dakle križ i patnja dio su našega života i ako želimo biti Isusovi učenici moramo znati prihvatiti ono što Bog hoće, što nije nama po volji i što predstavlja za nas trpljenje i patnju. Taj križ simbol je žrtve koju trebamo prihvatiti da bismo bili Isusovi učenici. S jedne strane svijet i sotonu nam uvijek nude užitke i laku sreću i tu se mnogi pomame i budu zavedeni jer krenu pogrješnim putem. Tim putem nije moguće doći do one prave istinske sreće. Isus kaže da oni koji žele život svoj sačuvati izgubit će ga, a samo oni koji ga izgube da će život svoj spasiti. To je ta logika paradoksa koju nam Isus nudi i koju nije lako razumjeti, ali je jedini pravi put jer je on tim putem prošao, trpio i umro za nas na križu te treći dan uskrsnuo. On nam je i obećao ako idemo za njim, i mi ćemo biti dionici njegove pobjede i uskrsnuća“, ustvrdio je biskup.

Istaknuvši kako je to mjesto sveto za naš hrvatski narod, biskup je poručio i da ono donosi dvije važne poruke, onu katoličku o pavlinima i vjeri te onu hrvatsku o kralju Petru Svačiću, našoj domovini i slobodi. „Ova planina nosi naziv Petrova Gora zbog kralja Petra Svačića koji je tu 1097. godine poginuo, a onda je za pet godina nestala i nezavisnost naše domovine te smo je čekali 888 godina, sve do 1990. godine, kada smo je i dočekali. Koliko je samo trebalo žrtvi da mi opet izvojujemo našu nezavisnost i slobodu. Mnogo je u tom razdoblju bilo križeva i mučenika za slobodu. Pogledajte naše Zrinske i Frankopane koji su pali za slobodu svoga roda, pogledajte Nikolu Šubića Zrinskoga, sigetskoga junaka, i tolike druge koji su pod Turcima morali trpjeti. Onda i u Drugom svjetskom ratu koliko je naših ljudi stradalo. Sada se

u Macelju opet iskapaju žrtve i došlo se do brojke od 1.250 ubijenih, a među njima je 21 svećenik i bogoslov. Koliko je to samo žrtava na jednom mjestu. Pogledajte koliko u Domovinskom ratu imamo stradalih branitelja koji su život dali! Zar nije to ta najveća ljubav kada se netko spremno žrtvuje za svoje bližnje i za svoj dom? Mi smo svi pozvani da idemo tim putem koji nam Krist pokazuje. Iako težak, to je put pobjede i uskrsnuća“, rekao je biskup i dodao kako je to mjesto prepuno poruka hrvatske povijesti i identiteta te upozorio na to da ne smijemo dopustiti da nam govore kako se tu dogodilo nešto drugo.

Nakon poprične molitve okupljenima se obratio i fra Ivo Bošnjak zahvalivši biskupu te je poručio da je potrebno sjećati se i ne dati zaboravu slavnu i mučeničku povijest našega naroda. (IKA)

Polaganje privremenih zavjeta kod franjevaca trećoredaca u Krku

Krk, 30. kolovoza 2020.

Svečanim misnim slavljem s obredom privremenoga zavjetovanja u samostanskoj crkvi sv. Franje Asiškoga u Krku 30. kolovoza 2020. godine, uz prisutnost redovničke braće, obitelji i rodbine te vjernika, u ruke provincijalnoga ministra fra Ive Martinovića položio je privremene redovničke zavjete novak fra Tomislav Sabadija iz Kloštra Podravskega. Polaganjem zavjeta završava njegov jednogodišnji novicijat u Trećem samostanskom redu sv. Franje pod vodstvom učitelja fra Jose Živkovića. Godina novicijata razdoblje je intenzivnoga promišljanja o vlastitome odgovoru na Božji zov, u konkretnome prostoru i vremenu. Novicijat je

specifičan u odnosu na ostatak redovnoga odgojnoga procesa, time što nisu dopušteni vanjski studiji. Godina novicijata završava polaganjem privremenih redovničkih zavjeta (čistoća, poslušnost, siromaštvo) po kojima se redovnik na tri godine života posvećuje Bogu i Crkvi kao član Trećega samostanskoga reda sv. Franje.

Fra Tomislav Sabadija, sin pok. Nade i Josipa, rođen je 1983. godine u Virovitici. Djetinjstvo je proveo u Prugovcu, a osnovnu je školu završio u Kloštru Podravskom. Po završetku osnovne škole 1997. godine upisuje Opću gimnaziju za sportaše u Koprivnici istovremeno potpisujući stipendijski ugovor s Nogometnim klubom *Slaven Belupo*. Osjetivši redovnički poziv, polaže državnu maturu kao postulant trećoredaca i upisuje teologiju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Završivši drugu godinu filozofsko-teološkoga studija na Katoličkom bogoslovnom fakultetu, odlazi u Krk gdje se pripremao godinu dana u novicijatu za prve redovničke zavjete. (IKA)

Početak pastoralnoga djelovanja Sestara Presvetog Srca Isusova u Zadarskoj nadbiskupiji

Zadar, 30. kolovoza 2020.

Družba sestara Presvetog Srca Isusova započinje pastoralno djelovati u Zadarskoj nadbiskupiji. Povodom dolaska dviju redovnica te Družbe u Župu sv. Ante Padovanskog na Smiljevcu u Zadru zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je 30. kolovoza 2020. godine svečano misno slavlje. Nakon mise mons. Puljić blagoslovio je novi stan sestara, a nalazi se u sklopu župne kuće i pastoralnoga centra sv. Ante na Smiljevcu.

Sestra Velimira Marinović i s. Marijana Mohorić, članice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova sa sjedištem u Rijeci, postaju dio velike župne zajednice na Smiljercu. Zadarska nadbiskupija njihovim je dolaskom sedma biskupija gdje ta Družba djeluje. Sestre je dopratila vrhovna predstojnica Družbe č. m. Dobroslava Mlakić s nekoliko sestara i novakinja koje su sudjelovale u misnom slavlju i obredu blagoslova. Sestra Marijana, koja je stekla doktorat iz katehetike na papinskoj Salezijani, predaje tri godine na Teološko-katehetskom odjelu Sveučilišta u Zadru, ujedno je i orguljašica. Sestra Velimira jest katehista i orguljašica. Dolazak te Družbe u Zadar rezultat je inicijative nadbiskupa Puljića. Poželio je njihov dolazak u Zadar potaknut i željom da s. Marijana za vrijeme svoga rada na Sveučilištu ne putuje svaki put na relaciji Zadar – Rijeka. „Došle smo u Zadar na poziv i poticaj nadbiskupa Puljića. Oni su ponudili stan i odlučile smo to učiniti, učinili smo iskorak u vjeri. Iako se osjeća manjak zvanja, ipak smo preuzeli novu pastoralnu postaju sestara“, rekla je s. Dobroslava.

Predstojnica s. Dobroslava uputila je molitvu Bogu da sestre prati blagoslovom da zauzeto svojim životom, molitvom i radom svjedoče Božju neizmjernu ljubav te da je dao i svoje srce probosti za naše spasenje. Dvedeset sestara te Družbe, čija je apostolska karizma vjerski odgoj djece i mladeži, žive u deset samostana u Hrvatskoj. Sestre rade u dječjim vrtićima, školama, župama, učeničkim domovima, predaju na fakultetima, djeluju u crkvenim ustanovama te se skrbe za bolesne i umiruće. Do II. svjetskoga rata uz sve samostane te Družbe bili su i zavodi za napuštenu djecu. Dolaskom komunističke

vlasti 1947. godine sestrama je zabranjen odgojni rad s djecom, kuće su im oduzete i nacionalizirane, pa su se sestre raspršile i radile po župama. Dolaskom demokratskih promjena Družba se vraća svojoj izvornoj karizmi rada s djecom i mladima u odgojno-obrazovnim ustanovama od najmlađe dobi do studenata.

„Župa sv. Ante na Smiljercu dobiva pastoralnu pomoć iz Družbe Sestara Presvetog Srca Isusova iz Rijeke, s. Marijanu i s. Velimiru. Izričemo im iskrenu dobrodošlicu. S njima je stigao i duh njihove utemeljiteljice Marije Krucifikse (Raspete) Kozulić koju pamte kao ‘majku siromašnih i napuštenih koja je prošla zemljom blagoslivljajući i čineći dobra djela na slavu Božju’. Opisivali su je biblijskim izrazom ‘vrsne žene’ koja se cijeloga života posvetila djeci i djevojkama u Rijeci pa tako postala utočište siromašnih i napuštenih djevojčica za čije se moralno i duhovno zdravlje brinula kako njihov životni brod ne bi potonuo. Zbog toga će je jedan pisac nazvati ‘pravom Božjom moreplovkom’“, poručio je mons. Puljić. Tragom Isusove riječi u naviještenom evanđelju: „Tko hoće za mnom, neka uzme križ svoj“, nadbiskup je u propovijedi govorio o vrijednosti križa, što se podudara i s imenom Marije Kozulić, koja je za svoje redovničko ime uzela Krucifiksa – Raspeta.

„Neshvatljiv je i za mnoge neprihvatljiv poziv da uzmemo na sebe svoj križ ako želimo biti Isusovi učenici. Ljudima je općenito križ i trpljenje zaista velik problem, ozbiljna zagonetka i nepoznanica. A smrt pogotovo. Zato se o smrti ne govori, na smrt se ne misli, nego se živi kao da ćemo vječno živjeti na zemlji, a mi smo prolaznici, putnici preko mosta. Tako je bilo od davnina i ostalo do naših dana. Zato donekle razu-

mijemo Petra, jer je reagirao kako bi vjerojatno svatko od nas reagirao. Isus najavljuje da se sprema nešto strašno, što Petar nikako ne može razumjeti ni prihvatiti. Kako razumjeti da nedužni Isus mora trpjeti i čak biti ubijen? Nikakve krivice nema. Kako prihvatiti da Isus koji je sama pravednost mora trpjeti i umrijeti? To nadilazi Petrove i naše mogućnosti ljudskoga umovanja i shvaćanja. No Petar će to s vremenom shvatiti, kada ga Duh Božji preobrazi, kad uđe u to otajstvo i počne ne samo ljudskim umom razmišljati nego uz pomoć duha Božjega“, rekao je nadbiskup. Zato je Petar napisao da je „uistinu milost ako tko radi Boga podnosi nevolje trpeći nepravedno. Ako dobro čineći trpimo, pa strpljivo podnosimo, to je Bogu milo“ (1 Pt 2,19-21). „Stoga se u bolesti posvećuju oni koji bolest primaju kao dar iz Božje ruke i svoju bolest strpljivo nose“, istaknuo je nadbiskup i ispričao iskustvo kad je bio mladomisnik u Požegi. Pohodio je staricu dugo godina prikovanu za krevet koju je župnik išao pričestiti. „Bila je blijeda kao mramor. Kao mladi svećenik, potresao sam se vidjevši osobu koja je živa, a izgleda kao da je umrla. Nakon molitve mi je rekla: ‘Velečasni, vidim da ste nešto potreseni.’ Osjetila je da sam uznemiren zbog njezina stanja i rekla mi: ‘Nemojte se uznemiravati, meni ništa ne nedostaje. Imam divnu djecu, svi su oko mene. Osim toga imajte u vidu, velečasni, da ja to prikazujem za Crkvu, za vas, Božje pastire u Crkvi.’ Bio sam potresen, ali i Bogu zahvalan za takvu osobu i takve osobe u Crkvi, od kojih Crkva živi. Snaga Crkve nije u mišićima, znanosti, znanju, nego baš u tome – u patnicima koji to svjesno podnose za Crkvu Božju. Blago nama ako imamo ne-

koga kome se možemo tako preporučiti“, poručio je nadbiskup Puljić.

I Marija Krucifiksa je „u dnevnoj patnji, u radu za siromašne, otkrivala smisao križa i života. Poput apostola Pavla i ona je bila sretna ako je mogla dopuniti što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu’. Zato je svom imenu dodala Krucifiksa – Raspeta za Krista. Još je jedna Hrvatica, utemeljiteljica družbe sestara Kćeri Milosrđa, Marija iz Blata, koju je sv. Ivan Pavao proglasio blaženom 2003. godine u Dubrovniku, nosila sličan nadimak, ‘Raspeta za Krista’, Marija Propetog Isusa Petković“, rekao je mons. Puljić. „Nošena snagom milosti, Krucifiksa Kozulić željela je ‘utažiti žed’ raspetom Kristu’. Isuse koji si rekao na križu: ‘Žedan sam’, evo me da ti pomognem, da utažim tvoju žed, svojim patnjama, mukom, svojim križem. Poput svoga Učitelja i ona je prošla zemljom čineći dobro, po križu i s križem. Zahvalni Bogu za dar njezinih sestara u Župi sv. Ante, koje prvi put stupaju na tlo Zadarske nadbiskupije, poželimo s pjesnikom Albinom Petrovićem da njezino ‘sveto stablo širi svoje grane i nastavi i ovdje cjelivati bolne rane. Njezina karizma i ljubav sveta neka i u Zadru, na Smiljevcu živi i cvjeta“, zaključio je nadbiskup Puljić.

Na kraju mise prisutnima se obratila poglavarica Družbe časna majka Dobroslava Mlakić. Zahvalila je vjernicima Župe sv. Ante što su „radosno dočekali sestre i za sva dobročinstva kojima su sudjelovali u uređenju boravišta sestara. Povjeravamo ih vašoj dobroti i molitvama, da sve što budu radile, bude na duhovnu korist župe i Nadbiskupije“, rekla je s. Dobroslava, poželjevši da blagoslov majke Krucifikse prati sestre i njihov rad na Smiljevcu.

Na Smiljevcu su do prije tri i pol godine djelovale redovnice Školske sestre franjevke, među kojima je osobito zapaženi trag u župi i radu s djecom ostavila s. Antonela Malenica. Smiljevac je među najvećim zadarskim župama koju nastanjuje 9.000 vjernika te će dolazak sestara mnogo značiti za taj istočni gradski predio koji nastanjuju i mnoge obitelji s djecom. (IKA)

Odlikovanje sv. Kvirina s. Krešimiri Katarić

Sela, 31. kolovoza 2020.

Vrtić Svete Marije Magdalene u Selima dobio je 31. kolovoza 2020. godine novo vodstvo. U prisutnosti sisačkoga biskupa Vlade Košića, predsjednika Upravnoga vijeća vrtića mr. sc. Janka Lulića te djelatnika od s. Krešimire Katarić vrtić je preuzela nova ravnateljica s. Matea Faltak.

Izrazivši zadovoljstvo što će na čelu te biskupijske ustanove i dalje biti sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskog, biskup se na poseban način zahvalio dosadašnjoj ravnateljici s. Krešimiri uručivši joj Odlikovanje sv. Kvirina za osobite zasluge u Sisačkoj biskupiji. Kako je istaknuo, odlikovanje je nagrada za njezin četverogodišnji angažiran rad u službi prve ravnateljice vrtića u Selima. Biskup je rekao i kako je s. Krešimira revno obavljala službu ravnateljice i odgojiteljice, uvijek živjela i svjedočila svoju vjeru i rado surađivala sa zaposlenicima, roditeljima i vodstvom biskupije, a na kraju zaželio joj je i obilje Božjega blagoslova i uspjeha u radu na novoj službi. Zahvalivši se na iskazanom povjerenju, nova ravnateljica s. Matea rekla je kako će nastojati opravdati očekivanja te zajedno s osnivačem i svim

djelatnicima graditi ovo zajedništvo na dobro vrtića i posebno svih mališana koji ga pohađaju. (IKA)

Misionarka iz Benina posjetila Misijski centar u Đakovu

Đakovo, 31. kolovoza 2020.

Dana 31. kolovoza 2020. godine misionarka s. Jacinta Petrović posjetila je Misijski centar u Đakovu. Sestra Jacinta posjetila je centar u pratnji svojih susestara: s. Kaje Ljubas, provincijalne poglavarice, i s. Cecilije Firić, za čijega je mandata s. Jacinta pošla u misije, primivši misijsko poslanje u đakovačkoj katedrali. U prostorima Misijskoga centra sestre je primila s. Ignacija Ribinski, nadbiskupijska promicateljica župnih misijskih skupina, kao i suradnici Misijskoga centra, kojima je svaki posjet misionara radostan i značajan događaj, osobito kad je riječ o misijama u Beninu s kojim Đakovčane veže dugogodišnja suradnja. Na kraju susreta uslijedila je izmjena darova, kada su sestre misionarke primile dar za školovanje djece i bogoslova u Beninu. (IKA)

Blagoslov franjevačkoga sjemeništa u Slavanskom Brodu

Slavonski Brod, 2. rujna 2020.

Provincijalni ministar Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Milan Krišto blagoslovio je 2. rujna 2020. godine novo sjemenište, koje je zbog stradavanja njihova samostana u nedavnom potresu iz Zagreba premješteno u franjevački samostan u Slavanskom Brodu. U prigodnom nagovoru provincijalni poglavar Krišto

prisjetio se onih slavnih vremena kada je u tom drevnom brodskom samostanu bilo mnogo više franjevaca, koji su vodili franjevačko učilište, a samostan bio intelektualno središte u gradu i okolici. Ustvrdio je kako će novo sjemenište, kao prva stuba u nizu odgoja budućih pastira, i za samostan i za cijeli taj grad biti nova duhovna pomoć i snaga. Zahvalio je gvardijanu Milohanoviću što je u vrlo kratkom roku obnovio i svim potrebnim opremio prostorije sjemeništa te uredio kapelicu. Iako sjemenište koje može primiti osmoricu mladića trenutno broji tek njih trojicu, provincijalni poglavar nada se kako će oni svojom prisutnošću potaknuti mlade da im se pridruže ili da svojim povremenim boravkom izbliza upoznaju i oduševе se za život u franjevačkoj zajednici.

Za ovogodišnjega mladomisnika fra Sinišu Pucića nove službe odgojitelja sjemeništaraca i vjeroučitelja u Klasičnoj gimnaziji fra Marijana Lanosovića velik su izazov. On je iskazao svoju radost na ovaj veliki događaj i nadu da će novo sjemenište u Slavonskom Brodu biti poticaj mladima da se odazovu redovničkom pozivu. Svoju radost iskazao je i gvardijan Milohanović jer u bratstvu sada uz trojicu sjemeništaraca imaju i petoricu franjevaca, ustvrdivši kako ih bratstvo uvijek čini jačima jer imaju oslonac jedni u drugima. Dodao je kako u budućnosti razmišljaju da i drugim mladima omogućе povremeni boravak u tim prostorijama kako bi izbliza upoznali redovnički život. (IKA)

Završetak identifikacije i preuzimanja posmrtnih ostataka majke Marije Krucifikse Kozulić

Split, 2. rujna 2020.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić predvodio je 2. rujna 2020. godine u svetištu Gospe od Pojišana u Splitu euharistijsko slavlje povodom završetka identifikacije i preuzimanja posmrtnih ostataka službenice Božje majke Marije Krucifikse Kozulić.

Osvrćući se u homiliji na evanđeoski tekst iz Lukina evanđelja, mons. Barišić istaknuo je da „Gospodin liječi Šimunovu punicu koja nema središnje mjesto u obitelji ili društvu. Iz takvoga Gospodinova djelovanja vidimo kako za Njega ne postoje ljudske kategorije koje čovjeka često krivo vrjednuju po društvenom statusu. Gospodin nadilazi sve ideologije želeći uvažiti patnika na rubu društva“, nastavio je. Naglasivši „da u evanđelju vidimo kako mnoštvo želi zadržati Gospodina“, nadbiskup Barišić pojasnio je: „Isusa se ne može zadržati. On je stalno u pokretu. Jedini način kako Ga možemo slijediti jest uzimanjem vlastitoga križa.“ Govoreći o životu M. Krucifikse Kozulić, mons. Barišić ustvrdio je: „I sama bolesna, uvidjela je da smo svi bolesni i da je svima potrebna pomoć. Ili fizička ili duhovna. Svojim životom nadišla je naše ljudske kategorije otkrivajući u svakom čovjeku dostojanstvo slike Božje. Vrednovala je osobu kao osobu, razumjela je Božju ljubav. To se najbolje vidi u brizi za napuštenu i bolesnu djecu. Izvor njezina djelovanja bila je Kristova raspeta ljubav koju je posebno vidjela kroz jaslice, križ i euharistiju. Ona bi trebala biti uzor vjere našem narodu. Vjerujem kako je naš DNK

ispunjen uvažavanjem bližnjega, ljubavlju i dobrotom. Pozvani smo trajno raditi na razvijanju tih vrijednosti u našoj domovini.“

Na kraju mise predstojnica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova s. Dobroslava Mlakić zahvalila je nadbiskupu na predvođenju slavlja, darovavši mu prigodan poklon. U splitskom KBC-u 2. rujna 2020. godine službeno je potvrđena identifikacija službenice Božje majke M. Krucifikse Kozulić. Izvješće o vjerodostojnosti identifikacije posmrtnih ostataka službenice Božje pročitao je dr. Primorac. „Ekshumacija koštanih ostataka započela je 20. prosinca 2011. godine. Tada je utvrđeno da su u zajedničkoj grobnici na Kozali pokopane 52 osobe. Od te brojke posmrtni ostatci 35 osoba nalazili su se u drvenim kovčezima, dok su ostatci ostalih osoba bili pomiješani u sedam vreća. Uz pomoć standardnih metoda forenzičke antropologije na Kliničkom zavodu za patologiju, sudsku medicinu i citologiju u Rijeci te nakon toga na Kliničkom zavodu za patologiju, sudsku medicinu i citologiju u Splitu selektirani su skeletni ostatci te se započelo s pripremama za molekularnu analizu (analiza jezgrine i mitohondrijske DNK). Tijekom primopredaje Izvješća o vjerodostojnosti identifikacije posmrtnih ostataka službenice Božje majke M. Krucifikse Kozulić iz SAD-a su se izravnom linijom uključili američki znanstvenici dr. sc. Mitchell M. Holland i dr. sc. Charla Marshall. Po završetku postupka tim forenzičara predao je identificirane ostatke Družbi sestara Presvetog Srca Isusova. To je prvi postupak identifikacije posmrtnih ostataka analizom DNK-a osobe koja je u postupku beatifikacije i kanonizacije“, navodi se u priopćenju Ureda forenzičara Dragana Primorca.

Majka M. Krucifiksa Kozulić rođena je u Rijeci 20. rujna 1852. godine, a umrla je 29. rujna 1922. godine. Utemeljiteljica je autohtone hrvatske redovničke zajednice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. (IKA)

Jednostavni zavjeti i početak novicijata novih dominikanaca

Rijeka, 4. rujna 2020.

U dominikanskom Samostanu sv. Jeronima u Rijeci 4. rujna 2020. godine tijekom molitve Srednjeg časa dosadašnji novaci Mislav Matijašić i Kristijan Zelić položili su svoje prve (jednostavne) zavjete u Redu propovjednika. Zavjete su položili nakon godine novicijata koji su proveli pod vodstvom dotadašnjega učitelja novaka fr. Nikole Leopolda Nose te duhovnih vježbi uoči zavjetovanja. Nakon postulature koju je proveo u dominikanskom samostanu u Splitu u novicijat Hrvatske dominikanske provincije primljen je Jakov Vuković obukavši dominikanski habit. Obredi polaganja jednostavnih zavjeta i primanja novaka započeli su prostracijom kandidata pred provincijalnim poglavarom Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavkom Sliškovićem i okupljenom samostanskom zajednicom. Kandidati su izrazili svoju želju da pristupe Redu – pritom tražeći Božje milosrđe i milosrđe braće.

Usljedila je psalmodija i čitanje riječi Božje iz časoslova, a zatim obred zavjetovanja. Kleknuvši i stavivši svoje ruke među ruke provincijalnoga poglavara i na knjigu *Konstitucija*, fr. Mislav i fr. Kristijan položili su zavjete prema pravilima Reda propovjednika te pritom obećali svoj posluš Bogu, Blaženoj Djevici Mariji, svetomu Domini-

ku i provincijalnom poglavaru na tri godine. Nakon zavjetovanja provincijalni poglavar udijelio je zavjetovanicima „poljubac mira“ koji označava vezu poslušnosti i zajedništva, tj. primanje u Red. Potom je uslijedio blagoslov redovničke odjeće i zavjetovanika.

Nakon molitve okupljene zajednice pod vodstvom provincijalnoga poglavara fr. Slavka Sliškovića za postulanta uslijedio je obred primanja kandidata u Red propovjednika, odnosno oblačenje habita Jakova Vukovića. Potvrdivši svoju nakanu da nasljeđuje Gospodina prema evanđeoskom uzoru svetoga Dominika u redovničkom životu, pristupio je ocu provincijalnom poglavaru koji mu je zatim predao redovničko odijelo, a učitelj novaka fr. Damir Šokić pomogao mu ga je odjenuti. Simboličkim „poljupcem mira“ Jakov je primljen u Red i pripušten u samostansko zajedništvo. Fr. Slavko odredio mu je vrijeme kušnje u trajanju od godine dana koje će provesti u novicijatu u Samostanu sv. Jeronima u Rijeci, pod vodstvom fr. Damira Šokića, učitelja novaka. Na kraju obreda provincijalni poglavar pozvao je okupljenu braću na molitvu te izrazio želju da braća budu ustrajna u nasljedovanju „stopa svetoga oca Dominika“ na putu svetosti te da budu znakovi i svjedoci ljubavi Božje u svijetu.

Mislav Matijašić, sin Ivana i Željke r. Ivanković, rođen je 1996. godine u Zagrebu. Dolazi iz Župe sv. Nikole biskupa – Stenjevac II. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u I. tehničkoj školi *Tesla* u Zagrebu. Završio je studij elektrotehnike na Tehničkom veleučilištu u Zagrebu. Studira na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu.

Kristijan Zelić, sin Vlade i Ankice r. Petrović, rođen je 1999. godine u Kninu.

Dolazi iz Župe sv. Mihovila – Promina. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u Nadbiskupijskoj klasičnoj gimnaziji *Don Frane Bulić* u Splitu kao dominikanski sjemeništarač. Studira na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu.

Jakov Vuković, sin Marijana i Mirele r. Tikvić, rođen je 2000. godine u Zagrebu. Dolazi iz Župe Trnovčica u Zagrebu. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u Zagrebu u III. gimnaziji. Studira na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. (IKA)

Spomendan sv. Majke Terezije iz Kalkute proslavljen na Trsatu

Rijeka, 4. rujna 2020.

U trsatskom svetištu, u kojemu je prije dvije godine postavljen i blagoslovljen kip sv. Majke Terezije, 4. rujna 2020. godine održan je prigodan program. Misu u trsatskoj bazilici predslavio je vlč. Rikardo Lekaj, svećenik Porečke i Pulske biskupije. U nadahnutoj propovijedi podsjetio je kako je Majci Božjoj Trsatskoj „hodočastila Majka Terezija, ali i sv. Ivan Pavao II. i bl. Alojzije Stepinac te bl. Miroslav Bulešić koji je s Učke činio poklón Gospi Trsatskoj. Majka Terezija bila je usmjerena prema onomu što je bilo bitno za njezin život – naviještanju Radosne vijesti. Bog se uvijek obraća čovjeku i želi ga ispuniti radošću, a Majka Terezija čula je taj Božji poziv i njezino srce uvijek je bilo otvoreno za naviještanje Radosne vijesti. Zato smo pozvani slijediti njezin primjer“, kazao je vlč. Lekaj. U nastavku je istaknuo „da najveća bolest današnjice nije oboljeti od koronavirusa, nego kada je čovjek napušten i kada umire sam. Majka Terezija imala

je otvoreno srce za potrebite i velika djela činila je jer je Krista u sebi nosila. Ta svetica u svakom čovjeku vidjela je Kristovo lice, bez obzira na vjersku ili neku drugu pripadnost. Bez Krista kojega je nosila u srcu ona danas ne bi bila svetica i uzor da u vremenima kada vlada individualizam i kada se udaljavamo jedni od drugih još uvijek čovjek ima potrebu za drugim čovjekom.“

Tijekom misnoga slavlja vjernicima je bila izložena relikvija Majke Terezije, kapljica krvi, odnosno – kako je na kraju zaključio vlč. Rikard Lekaj – kapljica ljubavi koja nas poziva da budemo misionari ljubavi. (IKA)

U Pločama proslavljen blagdan svete Majke Terezije iz Kalkute

Ploče, 5. rujna 2020.

Sveta Majka Terezija iz Kalkute suzaštitnica je Župe Kraljice Neba i Zemlje u Pločama. Ovoga puta zbog okolnosti prije misnoga slavlja, koje je na svetičin blagdan 5. rujna predslavio don Ivica Barišić, nije održana procesija s kipom svete Terezije. U propovijedi je don Ivica Barišić naglasio kako je „Majka Terezija svaki dan provodila pred Presvetim bar sat vremena, crpeći snagu potrebnu da ispuni svoje poslanje služeći pedeset godina bolesnima, siromašnima, zaraženima... Svaki čovjek na kraju svoga života nosi samo jedan kovčeg, a to je kovčeg ljubavi – jedna je od izjava Majke Terezije. Mi ljudi u taj kovčeg trpamo sve i svašta, ali samo nosimo ono što smo učinili za Boga i druge, nekoliko dobrih djela. Ono što darujemo drugima to je, zapravo, naše, a sve što radimo za sebe razori vrijeme, bolest i smrt. Bog je izabrao svetu Tereziju

i učinio silna djela preko nje. Naše vrijeme izgubilo je smisao za žrtvu. Ljudi većinom bježe od odgovornosti. Gledajući Majku Tereziju učimo kako prava sreća ne dolazi bez znoja, molitava i suza. Sve što je uistinu vrijedno ne dolazi preko noći. Ljubav traži poniznost. Ponizan čovjek jest jednostavan. Znamo da nije lako promijeniti sebe, a kamoli druge“, pojasnio je propovjednik i pozvao na molitvu za one koji nam čine nepravdu, koji nas vrijeđaju, koji su daleko od Boga, od Crkve.

„Samo onaj tko u srcu ima poniznosti i ljubavi može moliti jer je svjestan da sve što drugi učini, to mogu i ja činiti, nikad nismo stari za pogriješiti, ali smo mladi za pokajati se! Isus nas potiče da ne gledamo samo mane i pogriješke drugih jer da je tako činila Majka Terezija, tko bi je danas spominjao. Ima trenutaka kad smo dužni upozoriti, ukoriti, prigovoriti, ali uvijek – kako kaže sveti Pavao – s ljubavlju. Bog od nas traži da naučimo voljeti jer samo po tome postajemo Bogu slični. Život bez ljubavi, poštenja, dobrote, iskrenosti ne vrijedi ništa. Životinja ne zna da će umrijeti, a čovjek, i kad sve postigne što poželi, zna da će jednoga dana sve to morati ostaviti, izgubiti i zato su odnosi najvažniji. Živjeti samo za sebe promašen je život. Na smrtnoj postelji malo tko traži medalje, stvari, nego traži ljude s kojima je živio. Bez ljubavi u srcu, u drugima gledamo samo slabe točke. Majka Terezija preklinje i nas da se borimo vjerom i ljubavlju, da osvojimo neprolaznu sreću u nebu“, poručio je vjernicima don Ivica Barišić. (IKA)

Udruga *Veronikin rubac* proslavila spomendan sv. Majke Terezije

Osijek, 5. rujna 2020.

Katolička udruga za pomoć starijim i ne-moćnim osobama *Veronikin rubac* u Osijeku je 5. rujna 2020. godine u franjevačkoj crkvi Svetog Križa u Tvrđi euharistijom proslavila spomendan svoje nebeske zaštitnice sv. Majke Terezije iz Kalkute. Ujedno je to bila proslava 110. godišnjice rođenja „svetice naših dana“, utemeljiteljice Misionarki ljubavi, koje ove godine navršavaju 70 godina djelovanja u svijetu. Večernju misu, kojoj je prethodila molitvena pobožnost, predslavio je fra Svetislav Krnjak.

Uvodeći u slavlje s misnom nakanom za članove Franjevačkoga svjetovnoga reda i proslavu svetičina spomendana, Krnjak je podsjetio kako „ime Majke Terezije budi u nama slike koje smo često gledali na televizijskim ekranima – slike slabašne žene u bijelom sariju plavih obruba, često s djetetom na rukama; dok pruža hranu gladnim ljudima; slike iz tzv. Trećega svijeta. Jednom je Majka Terezija kazala da se sve više uvjerava kako je najveća nevolja koju čovjek može doživjeti u tome da se osjeća napuštenim. Zato nije osnivala zajednice samo u zemljama u razvoju već i u bogatim industrijskim zemljama. Riječi Majke Terezije veoma su jednostavne i ulaze izravno u ljudsko srce. Iz njih govore bogato životno iskustvo i zdrav ljudski razum, ali prije svega duboka vjera ‘evanđeoske ljubavi’. Ta Radosna vijest otkriva koliko Bog silno ljubi čovjeka“, istaknuo je propovjednik.

Govoreći o životopisu Agneze Gonxha Bojaxhiu, rođene 26. kolovoza 1910. godine u Skopju u albansko-katoličkoj obitelji,

rekao je kako je Majka Terezija „vjerojatno, najpoznatija i najcjenjenija žena u novije vrijeme. Utemeljiteljica je Misionarki ljubavi, redovnica koje se na poseban način posvećuju u ime Isusa za najsiromašnije. Bila je redovnica neslomljive vjere, velik dar Crkvi i svijetu, a po Misionarkama ljubavi Crkvom struji čisti zrak Duha Svetoga. Njihov je život poruka cijelomu svijetu, čak i vladarima svijeta. U Kalkuti na današnji se dan 1997. godine tijelo ispaćene Terezije preselilo u vječnost. Sjećamo se njezinih dobročinstava, kojima je obilježila 20. stoljeće. Voljela je hrvatski jezik i hrvatski narod, kojemu je zahvalna, kako je govorila, jer je već u mladalaštvu upoznala ‘put k Isusu’ na koji ju je usmjerio duhovni vođa u Skopju isusovac Franjo Jambrečković, a kasnije je radila u Indiji s isusovcem Antom Gabrićem. Majka Terezija svojim kršćanskim životom zadivila je cijeli svijet, i kršćane i nekršćane, a to čini i danas s neba.“

Prigodan poklon vjernicima uslijedio je nakon pričesti, kada je Marija Šešo, predsjednica *Veronikina rupca*, pročitala *Molitvu Majke Tereze*, a fra Miroslav Petrac, kantautor, otpjevao u čast „svetice siromaha“ pjesmu *S krunicom srasla*. (IKA)

Proslavljena 175. obljetnica dolaska Družbe sestara milosrdnica u Zagreb

Zagreb, 5. rujna 2020.

Točno prije 175 godina, 5. rujna 1845. godine, na molbu tadašnjega zagrebačkoga nadbiskupa Jurja Haulika iz austrijskoga Tirola u Hrvatsku došlo je šest sestara milosrdnica, s vjerom i željom da pridonese vjerskoj, kulturnoj i gospodarskoj obnovi hrvatskoga naroda. To malo sjeme milosrd-

ne ljubavi, koje je tada zasijano u krvlju i znojem natopljenu hrvatsku zemlju, kroz proteklih 175 godina izraslo je u veliko stablo Vinkovih milosrdnica koje je svoje grane pružilo i izvan granica domovine, sve do Salomonovih Otoka. Kroz tu dugu i vinkovskom karizmom protkanu povijest sestre su razvile veliku socijalno-karitativnu i odgojno-obrazovnu djelatnost gradeći bolnice i domove za njegu bolesnika i staraca, otvarajući dječje vrtiće, pučke škole, dječje domove i razne stručne škole za odgoj djece i mladeži. Milosrdnom ljubavlju, žrtvom i neumornim radom brojne sestre milosrdnice ugradile su svoj milosrdnički žar u temelje svoje Družbe, koja i danas, premda u manjem broju i oslabljenim snagama, nastavlja činiti duhovna i tjelesna djela milosrđa prema svima, osobito prema siromasima.

Najveća i prva izgrađena kuća Družbe jest kuća matica. U temeljima toga samostana, u kripti ispod samostanske crkve, počivaju zemni ostatci prvih sestara koje su svoje živote ugradile u temelje Družbe. Stoga je Jubilejska godina najsvetčanije i proslavljena u kući matici.

Prije godinu dana, 5. rujna 2019. godine, na spomendan dolaska prvih sestara u Hrvatsku sestre su otvorile Jubilejsku godinu sa željom da najprije zahvale dobrom Bogu na svim dobrima koja je po kardinalu Hauliku i prvim sestrama udijelio Družbi tijekom njezine duge i bogate povijesti. Kroz cijelu godinu usrdno su molile Gospodina da ih blagoslovi novim svetim zvanjima kako bi Družba mogla nastaviti svoje poslanje u ovome svijetu i ostvariti svoju svrhu.

Vrhunac slavlja, zatvaranje Jubilejske godine, odvijao se u sasvim drugom smjeru od planiranoga. Potres koji je u ožujku ove

godine pogodio Zagreb i pandemija uzrokovana koronavirusom pridonijeli su jednoj novoj stvarnosti i neuobičajenom načinu proslave. Stoga su sestre kuće matice na skroman, a opet tako svečan i neponovljiv način 5. rujna 2020. godine zatvorile Jubilejsku godinu s većim naglaskom na njezin bogat duhovni sadržaj.

Kroz trodnevnu pripravu koju je predvodio prof. dr. Anton Tamarut te uz cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u crkvi sv. Vinka Paulskoga u Zagrebu uzdizale su se hvale i molitve sestara Trojedinom Bogu u znak neizmjerne zahvalnosti za tolike milosti darovane Družbi. Vapile su Gospodinu da blagoslovi njihov hod u darovanosti Crkvi i hrvatskom narodu koji je upravo u Zagrebu započeo prije 175 godina. Molile su za pomoć i snagu da se ne boje i dalje hrabro kročiti za Kristom predvođene primjerima svojih svetih utemeljitelja i prvih šest hrabrih sestara kojima, uz kardinala Haulika, duguju početak postojanja te slavne Družbe. Zahvaljivale su Bogu za svako zvanje koje je niklo u krilu Družbe žarko moleći da sve njihove zajednice obnovi novim zvanjima koja će biti spremna na poseban način svjedočiti prisutnost Ljubavi u svetoj Crkvi.

Na sam dan zatvaranja Jubilejske godine, 5. rujna 2020. godine, sestre iz kuće matice pohodile su grobove prvih sestara u kripti crkve moleći da nas zagovaraju na ovozemaljskom putovanju, a pred spomenikom biskupu Jurju Hauliku u samostanskom vrtu odale su počast tom plemenitom biskupu i utemeljitelju prvoga hrvatskoga samostana sestara milosrdnica u Hrvatskoj.

Zahvalno misno slavlje predslavio je mons. Ivan Šaško, pomoćni biskup zagre-

bački, u koncelebraciji s rektorom crkve sv. Vinka preč. Franjom Jačmenicom i prof. Tamarutom. U pozdravnom govoru vrhovna poglavarica Družbe s. Miroslava Bradica izrazila je srdačnu dobrodošlicu biskupu Ivanu zahvalivši mu za spremnost da, kao izaslanik sadašnjega zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, sa svim sestrama proslavi veliki jubilej Družbe, koja svoju kuću maticu ima u Zagrebu.

Biskup je zahvalio majci Miroslavi na iskazanom povjerenju te je usporedio današnje izvanjske okolnosti pandemije u kojoj živimo sa sličnošću vremena dolaska prvih šest sestara milosrdnica u Zagreb, u Hrvatsku, koja nam pomaže bolje razumjeti razlog zbog kojega su sestre umjesto iz Beča, gdje je harala epidemija kolere, došle iz austrijskoga Tirola, rekavši: „Neobična je ta podudarnost koja jača u nama svijest da je Crkva već živjela slične zemaljske zaprjeke, što nas ohrabruje da se i danas oslanjamo na snagu malenosti i slabosti.” U homiliji je, oslanjajući se na navještaj Ivanova evanđelja (Iv 15,9-17), biskup Šaško pozvao vjernike na promišljanje o Isusovim riječima u kojima iščitavamo bit kršćanstva: „Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi.” Osvrnuvši se na situaciju pandemije, rekao je: „Tijekom proteklih mjeseci često čujemo riječ simptom, simptomatski ili asimptomatski. Najčešće ju vežemo uz bolest, ali ta je riječ primjenjiva i na duhovnost, pa tako i na to evanđelje. Naime radost je simptom, pokazatelj da je čovjek na dobrome putu. Premda svijet izgleda kao mjesto netrpeljivosti, sukoba, neprijateljstva, ljubav je stvarna; osjećamo ju i doživljavamo s pomoću mnogo znakova, simptoma. Naša poteškoća na-

staje onda kada te znakove ne želimo vidjeti; okruženi plodovima ljubavi, te plodove ne primjećujemo. Ovaj spomen na 175 godina zagrebačke prisutnosti sestara pomaže vidjeti i plodove i simptome Božje prisutnosti, ljubavi i radosti.”

Uvjeren da je povijest Družbe sestara milosrdnica povijest ostajanja u Kristovoj ljubavi, biskup je nastavio: „Sestre je ljubav u Kristu trajno nosila da budu s ljudima tamo gdje se bez ljubavi ne može biti do kraja, gdje bez ljubavi nema plodova: sa siromasima, s djecom, s bolesnima i ranjenima, sa zatočenima; kao njegovateljice, kao odgojiteljice i učiteljice, u stvaranju predujveta za karitativni rad, gradeći bolnice i škole, razvijajući crkveni život i kršćansku kulturu sa svećenicima na župama. Zbog ostajanja u Kristovoj ljubavi milosrdnice su u mnogočemu oblikovale našu nadbiskupiju, Zagreb, Hrvatsku, Bosnu i Hercegovinu, a tragove je moguće naći na raznim mjestima diljem Europe i svijeta, povezanima sa životom Crkve i naroda. Zbog plodova koje su donosile bile su hvaljene, tražene i poštovane, ali zbog ostajanja u Kristovoj ljubavi često su bile osporavane, progonjene, blačene, ubijane. Koliko god zemaljski pobjednici mislili da su nešto postigli zabranom njihova rada, protjerivanjem iz službi, ponižavanjem njihova načina življenja, otimanjem njihove imovine koja do danas nije vraćena, prijetnjama njihovim životima i bacanjem u skrivane jame, svjedočanstvo živi, radi nas. Sve je počelo sa šest sestara; i uvijek počinje evanđeoskom malenošću. Mnogo toga možemo planirati, predviđati, ali dar Duha možemo samo moliti, prihvatiti ga i radovati mu se.”

Naglasivši da ova obljetnica nije smjerek samo nama u Crkvi nego i hrvatskomu društvu, biskup Šaško završio je homiliju riječima: „Ne zaboravimo da je prije 175 godina sa samo šest sestara milosrđe u Zagrebu postalo šire, a vječnost bliža, ljudi radosniji, Hrvatska ispunjenija nadom. Božji Duh djeluje i danas. On, Životvorac, pronalazi dovoljno ponizne i malene za svoja velika djela. To čudesno djelo i danas započinje iznova, svaki put kada ima spremnih ostati u Kristu. Amen.“ (IKA)

Fr. Ivo Martinić dobio svojju ulicu u Dubrovniku

Dubrovnik, 6. rujna 2020.

U prolazu između Zlatarske ulice i dominikanskoga samostana u Dubrovniku 6. rujna 2020. godine otkrivena je ploča s nazivom Ulica padre Iva Martinića, svećenika dominikanca kojega se generacije Dubrovčana i Dubrovkinja i danas s radošću sjećaju. U svečanom činu otkrivenja koji se dogodio na 6. obljetnicu preminuća pokojnoga padra Martinića sudjelovali su fr. Tomislav Kraljević, prior dominikanskoga Samostana sv. Dominika u Dubrovniku, zamjenica dubrovačkoga gradonačelnika Jelka Tepšić, profesor Viktor Lenert s članovima Vokalno-instrumentalnoga sastava *Veritas*, koji je padre Martinić utemeljio. U nazočnosti članova samostanske zajednice i poštovatelja omiljenoga dubrovačkoga dominikanca VIS *Veritas* izveo je prigodnu pjesmu, a potom se profesor Lenert prisjetio mnogih zajedničkih trenutaka s padre Ivom. Potom je prigodno slovo održao prior Kraljević rekavši na početku kako se padre Ivo Martinić vratio u svoj grad.

„Njegovo ime duboko je urezano u sjećanje stanovnika ovoga grada. Zato je Grad i odlučio uklesati njegovo ime u tvrdi kamen dubrovački“, rekao je prior i nastavio: „Zašto je padre Ivo ostao duboko urezan u sjećanje mnogih generacija ovoga grada? Zato što je sa svojom braćom od dominikanskoga samostana stvorio oazu. Izvorište života i slobode, vjere i kulture. U oazi dominikanskoga samostana ondašnji gospari i gospođe, mladići i djevojke pronalazili su istinu i okus slobode.“ Prior je podsjetio na fr. Ivine propovijedi u crkvi sv. Dominika i za njih je rekao da su ih jedni voljeli, a drugi ih se bojali. Posebno je spomenuo mise polnočke na koje su se slijevale tisuće mladih iz Dubrovnik, Župe i Konavala, kao i njegov zauzeti rad s mladima, otvorenost prema suvremenim glazbenim izričajima u liturgiji i crkvenoj umjetnosti, aktivno djelovanje u medijima. Sve to svjedoči da je padre Ivo bio dominikanac koji je živio i djelovao hrabro i nesebično, posebno u teškim vremenima potlačenosti i borbe za slobodu hrvatskoga čovjeka, rekao je govornik. Podsjetio je na ratne dane kad je grad bio opkoljen i bombardiran, a padre Ive je svojom porukom hrabrio, bodrio, pozivao na ustrajnost, zajedništvo i na molitvu za grad i domovinu.

Prior Kraljević potom je zahvalio Gradskom poglavarstvu i gradonačelniku gospodinu Mati Frankoviću što su prepoznali inicijativu grupe građana, na čelu s Tomislavom Margaretićem i Ivanom Žuvela Kalina, koji su pokrenuli peticiju, kao i gradskom vijećniku Krešimiru Markoviću koji je bdio nad inicijativom te posredovao u pronalaženju najboljega rješenja za odabir ulice. Na sjednici Gradskega vijeća Grada Dubrov-

nika 27. srpnja 2020. godine jednoglasno je prihvaćena odluka o imenovanju. „Mi, dominikanci iz Samostana sv. Dominika u Dubrovniku ponosni smo što član Hrvatske dominikanske provincije, a posebno dugogodišnji član našega dubrovačkoga samostana, padre Ivo Martinić sada ima ulicu u gradu Dubrovniku. To je i nama današnjim dominikancima i suvremenicima ovoga grada poticaj da svoje poslanje i djelovanje temeljimo na slobodi, istini i zauzetosti za čovjeka. Na to nas poziva evanđelje i sam sv. Dominik, utemeljitelj Reda propovjednika“, rekao je na kraju prior Kraljević.

Dominikanac p. Ivo Martinić (1939. – 2014.) rođen je 1939. godine u Pražnicama na otoku Braču. U dominikanski red stupio je 1958. godine. Prve zavjete u Redu položio je 1959. godine. Za svećenika je zaređen 22. veljače 1965. godine u Zagrebu. Filozofsko-teološki studij završava na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, a potom 1975. godine diplomira pedagogiju i filozofiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Djelovao je među hrvatskim radnicima u Hamburgu. Kroz više desetljeća bio je kateheta srednjoškolske mladeži, a ponajviše u Dubrovniku. U Dubrovniku je godinama bio vrstan propovjednik i kulturni djelatnik. Više puta obnašao je službu samostanskoga starješine. Za komunističkoga režima bio je osuđen na kaznu od šest mjeseci zatvora, a uvjetno na rok kušnje od tri godine. Dobio je više priznanja, među kojima se ističe *Nagrada Dubrovnika* 1991. godine. Poznat je i po višegodišnjoj tjednoj kolumni u *Dubrovačkom vjesniku*, a bio je suradnik i katoličkoga tjednika *Glas koncila*. Objavio je više članaka i knjiga. Pokopan je na Mirogoju. (IKA)

Zlato Stepinčeva Karmela

Brezovica, 6. rujna 2020.

Svečanim euharistijskim slavljem koje je 6. rujna 2020. godine u Stepinčevu Karmelu predvodio kanonik prvostolnoga Kaptola zagrebačkoga mons. Zvonimir Sekelj s. Marija Bonita od Božje Ljubavi (Đurđica Kovačić), OCD, i s. Lucija od Gospe Fatimske (Milka Peša), OCD, zahvalile su Gospodinu i Majci Božjoj Karmelskoj za 50. obljetnicu svetih redovničkih zavjeta. Nakon pročitana ulomka iz evanđelja (Mt 18,15-20) sestre jubilarke, s. M. Bonita i s. Lucija, obnovile su svoje predanje i svoju ljubav prema Gospodinu po zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti; stavile su se njemu na raspolaganje kako bi svojim životom molitve i svetih zavjeta bile i dalje blagoslov za Crkvu, za svećenike, za Karmel i za hrvatski narod.

U homiliji mons. Sekelj govorio je o suživotu s Bogom po vjeri i molitvi, napose sestara zlatnojubilarki: s. M. Bonite i s. Lucije, čiji životi su sklopljene ruke za život vjere u nama i u našoj sredini. „I gledamo ovdje završetak ovoga evanđelja: ‘Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, ja sam s njima.’ (usp. Mt 18,20) Čekaj, pa mi nismo sami. Mi smo s tobom. Samo je uvijek pitanje: ‘Tko si Ti, Isuse dragi?’ I to se pitanje stalno proteže kao jedan izazov koji mora biti prisutan uvijek; to moje opredjeljenje, svaki dan, kao i u braku. Opredjeljujem se svaki dan za tebe. Ako toga opredjeljenja nema, ako nema jednoga suživota, ako nema onoga razumijevanja, ako nema jedne taktike kako ću ja tebi pričati i u samostanu i u stvarnosti, onda je tu jedan problem. To nas evanđelje, čitava Božja Riječ, zapravo

potiče da sklopimo ruke, molimo se Duhu Svetom da rastemo u Isusu“, posvjedočio je, među ostalim, propovjednik.

Potom je protumačio misao francuskoga filozofa Renéa Descartesa: „Mislim, dakle jesam“, i onu njezinu alternativu njemačkoga teologa Karla Rahnera: „Molim, dakle jesam“, te je naglasio da je molitva početak novoga shvaćanja života i odnosa među ljudima. Isto je tako spomenuo da „Luka u svom evanđelju donosi jednostavnu i snažnu rečenicu o tome kako je Isus jednoga dana molio na nekome mjestu. Molitva je bila jedno od temeljnih i najvažnijih obilježja Isusove osobnosti i poslanja. Učenici su vidjeli i doživjeli da je Isus svoje poslanje i svoju osobnost oblikovao kroz molitvu. Zapravo, molitva je oblikovala Isusa kakvoga su oni poznavali, zato su htjeli naučiti moliti. Htjeli su živjeti poput Isusa i vidjeli su da pored mnoštva djela koja je činio, pored mnoštva susreta, kao temelj svega toga, stoji molitva. Ona je oblikovala njegovu proegzistenciju, tj. postojanje za drugoga u dvostrukome vidu. Postojanje za Oca i od Oca postojanje za ljude. Upravo se u njegovoj molitvi očitovala dvostruka usmjerenost njegova života i poslanja“, rekao je, među ostalim, kanonik Sekelj.

Sestra M. Bonita od Božje Ljubavi Kovačić započela je svoj životni put 1944. godine u dobroj katoličkoj obitelji u Zagrebu, u Župi sv. Nikole Tavelića, u Kustošiji. Osnovno školovanje završila je u Križevcima, a gimnaziju i studij slavistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, kao i srednju glazbenu školu, te svira uz orgulje i flautu još nekoliko instrumenata. Svojim glazbenim umijećem okušala se i u Zagrebačkoj filharmoniji i u *Collegium pro musica sacra*,

čiji je bila i utemeljitelj, uz s. Imakulatu Malinku i s. Ceciliju Pleša. Godine 1969. stupila je u Družbu kćeri Božje Ljubavi, gdje je 1970. položila privremene zavjete, a 1975. doživotne, te 1989. prešla u Red bosonogih karmelićanki. Kao redovnica bavila se pretežno knjigom u svim vidovima njezina stvaranja; radila je od 1971. do 1978. godine u Kršćanskoj sadašnjosti kao lektorica, korektorica, grafička urednica i prevoditeljica. Svojim znanjima i iskustvom o knjizi, koje je stekla pod vodstvom pok. dr. Josipa Turčinovića, koristi se i danas. Od 1972. do 1975. godine bila je članica uredništva redovničkoga časopisa *Effatha*, u kojem je sudjelovala brojnim autorskim člancima. I u Karmelu je nastavila svoje djelovanje na polju pisane riječi. Autorske članke objavljuje u karmelskom časopisu *Karmel otvoreno*, u kojemu piše meditacije o likovima i događajima iz evanđelja. Iz tih meditacija nastale su knjižice *U sjeni starih maslina* (14 izdanja) i *Suputnica* (11 izdanja). S. Bonita imala je i u Družbi i u Karmelu odgovorne poglavarске dužnosti koje je obavljala savjesno i temeljito. Jednako tako okušala se u svim zadacima svakidašnjice, osobito u učenju i vođenju liturgije, glazbe, uvoda u Sveto pismo, u radu s mladima i u vrtnim, voćarskim i peradarskim poslovima.

S. Lucija od Gospe Fatimske Peša rođena je 1951. godine u Orašcu, Župa Brajkovići, u Bosni i Hercegovini, u brojnoj katoličkoj obitelji, kao najstarije od devetero živuće braće i sestara. U petoj godini njezina života obitelj se seli zbog teških ekonomskih prilika u Slavoniju, u Viškovce kraj Đakova. Tu je s. Lucija završila osnovnu školu te gimnaziju, a 1968. godine napustila je i pozdravila svijet te stupila u Stepinčev Karmel. Po za-

vršetku uspješne početne formacije položila je prve svete zavjete 1970. godine i nastavila daljnji hod molitve i predanja Gospodinu po svetim zavjetima, a 1973. godine položila je svečane doživotne zavjete i svoj život potpuno predala Gospodinu za svećenike, Crkvu i hrvatski narod. Okušala se u svim redovničkim dužnostima, posebno u šivanju misnoga ruha, uzgoju cvijeća, izradi blagoslovina i ukrasnih svijeća. Zauzeto i velikodušno radila je na osnutku Karmela u Sarajevu, kamo je sa sestrama otišla 2000. godine i zalagala se za njegovo osamostaljenje. Ispunivši svoje poslanje u sarajevskom Karmelu, vratila se, nakon 18 godina, u Stepinčev Karmel. Uz ostalo, u sarajevskom Karmelu obnašala je odgovorne dužnosti: poglavarice, savjetnice zajednice i udruge te magistre i ekonomice. Danas ugrađuje svoje talente i sposobnosti u život brezovičkoga Karmela. Geslo zlatnojubilarki jest: „Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim“ (Iv 21,17). (IKA)

Salezijanska osnovna škola misnim slavljinama počela novu školsku godinu

Zagreb, 7. rujna 2020.

Salezijanska osnovna škola u Zagrebu započela je novu školsku godinu misnim slavljinama u crkvama Duha Svetoga na Jarunu i Marije Pomoćnice na Knežiji. Mise je predvodio don Branko Bendra, duhovnik škole. Škola je započela s radom 2014. godine, a osnovali su je salezijanci suradnici mjesnoga središta Jarun. Novi osnivač škole od ove školske godine jest Hrvatska salezijanska provincija. Škola ima 105 učenika i 30 djelatnika. Novi ravnatelj škole jest Ivan Benić. (IKA)

Misa sa zazivom Duha Svetoga u Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Sinju

Sinj, 7. rujna 2020.

Dana 7. rujna 2020. godine učenici, nastavnici i djelatnici Franjevačke klasične gimnazije s pravom javnosti u Sinju misnim slavljem i zazivom Duha Svetoga započeli su novu 2020./2021. školsku godinu. Misnim slavljem u crkvi Čudotvorne Gospe Sinjske predsjedao je ravnatelj Gimnazije fra Joško Kodžoman. Predsjedatelj slavljaja na početku mise obratio se pozdravnim riječima učenicima, nastavnicima i zaposlenicima: „Sabrali smo se, kao vjernici, oko stola Gospodnjega kako bismo molili za sretan i uspješan početak nove školske godine koja je zbog općih epidemioloških mjera i uputa drukčija od svih dosadašnjih.“

Poseban pozdrav ravnatelj je uputio učenicima i učenicima prvih razreda. Zahvalio im je na povjerenju koje su dokazali izabравši baš Franjevačku klasičnu gimnaziju te je izrazio vjeru i nadu da će učenici i nastavnici zajedno opravdati obostrana pozitivna očekivanja. Govoreći o važnosti Duha Svetoga u životu vjernika, ravnatelj je naglasio: „Dok zahvaljujemo Bogu na našem ljudskom zajedništvu, ujedno mu se preporučujemo za darove mudrosti, razuma, savjeta, jakosti, znanja, pobožnosti i straha Gospodnjega, koji će nam biti potrebni za uspješno okončanje predstojeće školske godine. Neka nas snaga Isusova Duha učini vrijednima, odgovornima, prema sebi i drugima, u školi i izvan nje. Bez naše ljudske suradnje i odgovornosti, ali i bez pomoći Božje, teško da ćemo ostvariti postavljene ciljeve. Puni vjere i pouzdanja, u poniznosti

i malenosti, žarko zazovimo Duha Svetoga da nam svima skupa bude na pomoć.“ Molitvu Duhu Svetomu predmolili su franjevački sjemeništarci Tomislav Kiridžija i Marin Kujundžić.

U svjetlu proslave spomena sv. Marka Križevčanina u propovijedi predsjedatelj je istaknuo svečevu hrabrost u ispovijedanju vjere u Krista: „Upravo danas, kada započinjemo novu školsku godinu, Crkva slavi spomendan sv. Marka Križevčanina, našega sunarodnjaka koji je hrabro podnio mučeništvo za Krista i Crkvu, ne želeći se odreći ni jednoga od toga dvoga, pa ni po cijenu vlastitoga života. To je primjer hrabrosti, ali i žive vjere po kojoj naš proslavljeni mučenik živi i danas u sjećanjima katoličkih vjernika. I mi smo“, poručio je ravnatelj, „pozvani istinski i hrabro svjedočiti i živjeti vlastitu vjeru. Gimnazija je mjesto, gdje se oduvijek pridavala velika važnost ljudskom identitetu i njegovoj izgradnji, i onom duhovnom i religioznom, i onom općeljudskom i humanističkom.“

Referirajući se na tekstove prigodnih svetopisamskih čitanja, ravnatelj je istaknuo Isusov poziv učenicima da se nikoga ne boje, posebno ne onih koji se pozivaju na svoju tobožnju moć i utjecaj: „Svakoga, doduše, treba poštovati, ali nikomu ne treba dati da nas zastraši, pogotovo ne ako smo na strani pravde i istine. To je poruka vrijedna isticanja, posebno pred mladim ljudima. Današnji se globalizirani svijet pokazuje u svom sjaju, ali i bijedi. Makar nam taj svijet izgledao ponekad moćan, on je u sebi, zapravo, jako krhak, što dokazuje i stanje u vezi s pandemijskom krizom. S druge strane svjetske krize prilika su i za ono dobro u svijetu, posebno su pogodne za tolike geste

ljudske dobrote i solidarnosti, čemu također možemo svjedočiti svaki dan.“ Svijet je, zaključio je ravnatelj, polivalentan: „U njemu ima mnogo dobra, ali i zla. Mi se trudimo kako bismo ostali na strani dobra, to je, zapravo, naš najvažniji odgojno-obrazovni ishod. Na strani dobra ćemo, vjerujem, i moći ostati ako budemo znali oslušivati poticaje Duha i iščitavati mudrost i razboritost iz svega onoga bogatstva znanja, koje ćemo susretati tijekom predstojećega obrazovnoga razdoblja.“ (IKA)

Blagoslov obnovljene crkve Gospe od Špilice na Lopudu

Lopud, 8. rujna 2020.

Na blagdan rođenja Blažene Djevice Marije, 8. rujna 2020. godine, dubrovački biskup Mate Uzinić blagoslovio je obnovljenu crkvu i zvonik u franjevačkom Samostanu Rođenja Blažene Djevice Marije (Gospa od Špilice) na otoku Lopudu. Uz domaće vjernike na misi je sudjelovao velik broj vjernika koji su hodočastili brodom iz Dubrovnika, kao i stručnjaka koji su radili na obnovi crkve. Dobrodošlicu svima poželio je fra Josip Sopta, kojega je Franjevačka provincija sv. Jeronima zadužila za taj projekt obnove. (IKA)

Prvi redovnički zavjeti s. M. Lane Pecotić

Zagreb, 8. rujna 2020.

Na spomendan rođenja Blažene Djevice Marije, 8. rujna 2020. godine, sestre Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskoga rada sv. Franje u šestinskom Samostanu *Nazaret* u Zagreb proslavile su obred polaganja

prvih redovničkih zavjeta s. M. Lane Pecotic Srca Isusova. Obred slavlja započeo je procesijom iz samostanske zgrade do špilje s kipom Majke Božje u dvorištu. Euharistiju je slavio i obred zavjetovanja vodio župnik Župe sv. Mirka Robert Šreter. U propovijedi je pozvao s. Lanu da poput dviju Marija, Isusove Majke Marije i majke utemeljiteljice bl. Marije Propetog Isusa, svakodnevno živi svoj *da* Gospodinu, iz dana u dan, iz godine u godinu, s vjerom u Božju prisutnost i ljubav, da vjeruje Bogu unatoč svim vanjskim okolnostima koje su promjenljive, ali Bog je vjeran i on uvijek ostaje. On ju je pozvao, nudi joj sebe, svoju ljubav i milost, a ona mu treba odgovarati hrabro, zahvalno primati darovano i uzvraćati.

U molitvenom zajedništvu sestara, rodbine i prijatelja s. Lana povjerala je svoj život i svoju ljubav samo Gospodinu. Provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić, koja je u ime Crkve primila zavjete, na završetku obreda zahvalila je s. Lani i čestitala joj na odvažnosti i hrabrosti odaziva na Gospodinov poziv. Zahvalila je i njezinim roditeljima što su svoje dijete darovali Bogu dopuštajući Lani da prigrli redovnički život. Potaknula ih je da je i dalje rado podržavaju na putu nasljedovanja Krista jer Bog ljubi radosna darivatelja i stotruko mu uzvraća.

Bl. Marija Propetog Isusa željela je da njezine duhovne kćeri budu druge Marije, pa stoga svaka njezina kći uz vlastito ime nosi i ime Marija kao trajni znak posvećenoga života i podsjetnik na njegov načina življenja i na tu pripadnost. (IKA)

Posjet misionara don Ivana Stojanovića Đakovu

Đakovo, 8. rujna 2020.

Na blagdan rođenja Blažene Djevice Marije – Male Gospe, 8. rujna 2020. godine, misionar u Gani don Ivan Stojanović posjetio je Đakovo. Don Ivan posjetio je samostan Milosrdnih sestara Svetoga Križa u Đakovu, a potom i Misijski centar, gdje su ga pozdravili župnik Tomislav Čorluka i župni vikar Dominik Nedeljković. Misionar Stojanović domaćine je upoznao s poteškoćama i radostima misijskoga zalaganja u Africi, rekavši kako su prioriteta u radu bunari i kapelice u zapuštenih pedesetak sela, kao i zanatska škola. Tom prigodom s. Ignacija Ribinski, nadbiskupijska promicateljica župnih misijskih skupina, uručila je misionaru prilog za pomoć u ostvarivanju projekata u Africi. (IKA)

Prvi redovnički zavjeti šestorice novih salezijanaca

Zagreb, 10. rujna 2020.

Šestorica salezijanskih novaka 10. rujna 2020. godine položili su svoje prve redovničke zavjete u crkvi Svete Mati Slobode u Zagrebu. Zavjete su pred don Tihomirom Šutalom, provincijalnim poglavarom Hrvatske salezijanske provincije, položili: Nikola Lučić, Mario Majstorović, David Marić, Ante Pehar, Neven Marijan Pejić i Ivan Roko Šarić.

Na misnom slavlju koncelebriralo je dvadesetak salezijanaca. Podršku su novcima došle dati i njihove obitelji, rodbina, prijatelji, mladi iz salezijanskih oratorija i drugi vjernici. Prvi put od 1995. godine Hrvatska salezijanska provincija mogla je slaviti polaganje prvih redovničkih zavjeta

u domovini. Proteklih 25 godina mladići koji su završili novicijat u Italiji tamo bi položili i prve zavjete. Vrhovna uprava Salezijanske družbe odlučila je da šestorica Hrvata svoje prve zavjete položi u Hrvatskoj zbog pandemije uzrokovane koronavirusom.

U homiliji je don Tihomir Šutalo istaknuo „kako su učenici koji su upitali Isusa gdje stanuje spremni promijeniti sve u životu kako bi slijedili Isusa. Na isti put odlučila su se i šestorica mladića koji daju prve redovničke zavjete”. (IKA)

Ulazak u postulat na Košljunu

Košljun, 11. rujna 2020.

Dana 11. rujna 2020. godine, posljednjega dana provincijalnih duhovnih vježbi u Samostanu Navještenja Marijina na Košljunu, provincijalni poglavar Franjevačke provincije sv. Jeronima fra Andrija Bilokapić u prisutstvu braće u postulaturu je primio Antonija Bašića iz Rijeke. U uvodu slavlja *Trećega časa* fra Andrija istaknuo je kako je „najvažniji trenutak povijesti i najveličanstveniji događaj spasenja Isusov čas. Mi, moleći liturgiju časova, uprisutnjujemo te događaje Isusova časa koji su podijeljeni u različita vremena dana”. Podsjetio je kako, „slaveći *Treći čas*, mi uprisutnjujemo silazak Duha nad apostole i baštinimo njegove darove. U ovom slavlju naša se provincijalna zajednica okuplja sa zahvalnošću i radošću što se njezinu bratstvu pridružuje ulaskom u postulaturu i Antonio Bašić”.

Braća su potom izmolila liturgiju časova koju je pjevanjem animirao fra Diego Deklić, gvardijan košljunskoga bratstva. Na-

kon kratkoga čitanja i čitanja iz Pisma braći sv. Franje Asiškoga fra Andrija istaknuo je u homiliji kako je tekst Franjina pisma braći mistična poruka za naš život jer nam objavljuje sjedinjenje Krista i Crkve. „Postulant danas ulazi u zajednicu franjevacu kako bi živio na novi način sjedinjenje s Kristom”, naglasio je provincijalni ministar te, obraćajući se postulantu, potvrdio je kako se provincijalna zajednica raduje tom događaju. „U zajednici ima i slabih i grješnih i prepadnutih. U našoj zajednici ima i Petara i Toma, i Ivana i Jakova, i onih koji žele prva mjesta i traže nešto za sebe, ali znaj, brate, da na svijetu ne postoji čista zajednica. Povijest Crkve nam to svjedoči. Naša pravednost jest u Kristu. Pridružujući se Kristu, i mi opraštamo. Mi u Kristu ljubimo”, rekao je fra Andrija te je istaknuo kako „ova zajednica vjeruje, trudi se, ali je i dalje grješna jer, iako smo promijenili odjeću, mi nismo promijenili svoju narav. Zato smo, živeći u zajednici, pozvani tražiti svetost u Crkvi i izgrađivati svetost Crkve. Jer najveći talent čovjeka jest da smo *capax Dei*, tj. sposobni ući u zajedništvo s Bogom”, zaključio je fra Andrija te je pozvao okupljenu braću da zajedno mole. Odgovjatelj postulanata fra Tomislav Šanko zatim je prozvao kandidata Antonija Bašića, koji je pročitao svoju molbu za primanje u zajednicu. Provincijalni poglavar primio je njegovu molbu te je izmolio nad novim postulantom blagoslovnu molitvu, predao mu evanđelje, znak TAU i križ te mu je bratskim pozdravom izrekao dobrodošlicu u bratstvo. (IKA)

Proslavljen spomen smrti sluga Božjega fra Ivana Perana

Košljun, 12. rujna 2020.

U Samostanu Navještenja Marijina na Košljunu 12. rujna 2020. godine proslavljen je spomen stote obljetnice rođenja i sedamnaeste obljetnice smrti sluga Božjega fra Ivana Perana. Euharistijsko slavlje u koncelecijaciji s desetak svećenika predvodio je provincijalni poglavar Franjevačke provincije sv. Jeronima iz Zadra fra Andrija Bilokapić.

Na početku slavlja okupljene je pozdravio košljunski gvardijan fra Diego Deklič istaknuvši kako je ovo okupljanje oko svetoga traga života koji je ostavio sluga Božji fra Ivan Pervan u nešto skromnijem obliku zbog pandemije uzrokovane koronavirusom, no svjedoči o čuvanju spomena ove zajednice na lik brata koji je svojim trudom izgrađivao i košljunsku zajednicu.

U uvodu slavlja fra Andrija Bilokapić istaknuo je kako smo u svakom euharistijskom slavlju okupljeni oko neobična čašćenja spomen-čina Kristove muke, smrti i uskrsnuća. „Mi ne samo da se spominjemo Isusove muke i uskrsa, nego ih i činimo, uprisutnjujemo. Zato je sv. misa trenutak gdje živimo i spomen činimo i ono što je sveto i dobro u životu naših prethodnika u vjeri. U ovom se slavlju spominjemo Blažene Djevice Marija, apostola, svetaca, svih onih koji su se trudili svojim životom objaviti svijetu svetost Božju. Osobito danas pred nama stoji sluga Božji fra Ivo Peran kao svjedok koji je svjedočanskim životom postojanosti u vjeri Kristovoj ostao franjevac odan Crkvi Božjoj.“

U homiliji se fra Andrija kratko osvrnuo na to kako su idolopoklonici sudili fra Ivanu Peranu, na koji način se njho-

vo djelo urušilo, dok djelo fra Ive Perana ostaje među nama. Pojasnivši kako jedino Isus pravo vidi naš život, propovjednik je naglasio da je fra Ivan Peran živio iz istine. „Usvajao je pogled na sebe iz pogleda Isusa Krista. U evanđelju je vidio sebe kao u zrcalu. Naš fra Ivan Peran vidio je sebe u Isusovu licu. Tu je otkrio svoju spašenost, vječnost, tu mu je naviješteno da je on dijete Božje, vidio je bratstvo i zato se rado potpisivao *brat Ivo*. Svetci su uvijek bili oni koji uprisutnjuju otajstvo živoga Boga, koji su vođeni ljubavlju Duha Božjega, koji se daju oblikovati riječju Božjom. Oni postaju živa i sveta pokaznica Božja na zemlji. Zato su svetci naš korektiv na zemlji“, rekao je fra Andrija.

Potom je fra Andrija rekao kako se ove godine ne spominjemo samo stote obljetnice rođenja fra Ivana Perana nego i stote obljetnice njegova krštenja. Provincijalni poglavar istaknuo je kako u kršćanstvu nema ništa veće od biti kršten u Krista Isusa, unesen i ucijepljen u Kristov život. „Fra Ivan s ponosom je govorio kako je kršćanin i živio je iz svjetla Isusa Krista. Otajstvo evanđelja on pretvara u pjesmu. Ono što je primao rado je predavao. Zato je svoju kršćansku ljubav posvjedočio moleći za svoje progonitelje, za ljude koji su u tami. Kad je umro diktator komunističkoga zlosilja, fra Ivo u samostanu je sabirao braću pozivajući ih da se mole za njega. To je činio s ljubavlju, klečeći molio je za jednoga diktatora. To čini svetac, čovjek koji prašta kao što Gospodin prašta, koji ljubi kao što je Gospodin ljubio“, istaknuo je provincijalni poglavar. Svoju homiliju fra Andrija završio je riječima fra Ivine pjesme *Ti si pjesma Svetosti*.

Nakon euharistijskoga slavlja predstavljena je nova knjiga fra Bernardina Škunce, vicepostulatora Kauze za proglašenje blaženim i svetim fra Ivana Perana, pod nazivom *Svetost kao pjesma. Čudesan životni put sluge Božjega fra Ivana Perana*. Knjiga je objavljena u suizdanju Kršćanske sadašnjosti i Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri – Zadar, a riječ je o životopisu sluge Božjega fra Ivana Perana. „U knjizi je predstavljena cjelovita slika fra Ivanova životnoga puta, od ređenja, mlade mise, sredine iz koje je potekao i prilika u to vrijeme, preko školovanja, služenja vojnoga roka, osude, robije, do njegova predana življenja u redovničkom i svećeničkom pozivu. U knjizi ćete moći pročitati koliko je bio karizmatičan, duhovan, poetičan, a nadasve – koliko je ljubio Krista“, kazala je na predavljanju knjige Renata Jukić.

„Karizmatičnost, poetičnost, glazbena obilježnost i trajna duhovnost tog jednostavnog i jedinstvenog fratra iziskivala je – osim stručne metodologije rada – i duboku uživljenost s dušom dubokih duhovnih težnji i kreativnih sposobnosti. Iz takve pouke i uživljenosti satkan je i ovaj životopis“, piše u knjizi fra Bernardin Škunca koji zbog zdravstvenoga stanja nije mogao prisustvovati promociji na Košljunu. Fra Škunca prenio je međutim svoje zahvale suradnicima tijekom pisanja knjige: dr. Milku Brkoviću, povjesničaru, za početne sinteze društvenih i političkih prilika u vremenu fra Ivanova djetinjstva i kasnije te dr. Josipu Deliću, biskupskom delegatu u Postupku, čiji su mu stručni savjeti mnogo pomogli.

O fra Ivanu Peranu objavljeno je dosad nekoliko manjih knjiga, osvrta, brošura s pojedinostima njegova života, kao i mono-

grafija njegova glazbenoga opusa te prozni, poetski i notni zapisi, no cjelovit životopis toga franjevca (osim *Vita autentica*, kritičkoga životopisa prevedenoga na talijanski radi Postupka za proglašenje blaženim i svetim) sabran je u ovoj knjizi, ističu iz Kršćanske sadašnjosti. Euharistijsko slavlje uz predavljanje knjige predvodio je fra Andrija Bilokapić – provincijalni poglavar Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, kojoj je pripadao i sluga Božji fra Ivan Peran. Fra Bilokapić molio je i na grobu sluge Božjega fra Ivana Perana koji se nalazi iza oltara samostanske crkve Navještenja Marijina. (IKA)

Međunarodni znanstveni skup o benediktinskom monaštvu

Zadar, 17. rujna 2020.

Na Sveučilištu u Zadru 17. rujna 2020. godine održan je Međunarodni znanstveni skup *Vrijeme, prostor i duhovnost: benediktinsko monaštvo i njegovo nasljeđe*. Dr. Bodrožić, idejni pokretač održavanja toga skupa, bio je i predsjednik organizacijskoga odbora skupa u čijem su sastavu bili i: s. Anastazija Čizmin, Zdenko Dundović, Elvis Ražov, Josip Faričić i Ante Uglešić. Povod održavanju simpozija jest 11 stoljeća postojanja ženskoga benediktinskoga samostana sv. Marije u Zadru (920. – 2020.). Ta je činjenica stavljena u širi narodni i crkveni kontekst prisutnosti benediktinaca u Hrvatskoj. Uostalom, prvi Papin izaslanik Hrvatima bio je benediktinac, opat Martin (640. – 642.). „Povod simpoziju jest prisutnost benediktinki u Zadru, 11 stoljeća zadarskih benediktinki, ali smatram da tom događaju treba dati širu notu jer benediktinci su za-

dužili cijeli naš narod. Upravo su benediktinci uspostavili, tj. bili su posrednici prvih kontakata koje je Sveta Stolica uspostavljala s Hrvatima. Upravo opata Martina, benediktinca koji je došao u naše krajeve, šalje Papa. Moramo kao cijeli narod biti zahvalni jer je na obali i u unutrašnjosti Hrvatske bilo niz benediktinskih samostana”, rekao je na početku simpozija dr. Bodrožić.

„Benediktinci su bili tu i prije Hrvata, s nama Hrvatima počinju kontakte u 7. st. U 9. st., u doba Trpimira, benediktinci su na njegovu dvoru, postoje klesarske radionice. U 9. st. prisutni su već vrlo snažno na našem području. A ženski ogranak benediktinki polazi od 10. st. i tako se to dalje širi”, rekao je dr. Bodrožić, istaknuvši kako je „doista potrebno biti zahvalan za toliku njihovu prisutnost duhovne naravi, koja je pomogla izgradnji društva, naroda i cijele Europe. Sv. Benedikt po tome i je zaštitnik Europe, baš zato što je on kao monah uspijevao dati dovoljno unutarnjega poticaja, organizira, kasnije dolaze njegovi monasi, žive na tragu njegova *Pravila* te obnavljaju lice zemlje i ovih područja koja su bila devastirana padom Rimskoga Carstva, provalama barbara, ratovima koji su bili između istoka i zapada, bilo je mnogo nevolja”, smatra dr. Bodrožić.

Naglasivši da su benediktinci „dali novi ton, novu viziju današnjoj Europi”, istaknuo je kako nije slučajnost da je upravo sv. Benedikt bio proglašen i zaštitnikom Europe. To pokazuje kako je Hrvatska bila dijelom ondašnjih i duhovnih gibanja, u razvoju duhovnosti i kulture. „Da, bili smo dio svijeta. To i jest najzanimljivije, da je Europa tada disala istim plućima, živjela je istim duhom. To je Europu povezivalo i činilo da bude jedno. To bi trebalo biti bitno i danas, da

se pronalazi duhovno suglasje. Jer ako nema duhovnoga suglasja, duhovne snage, uvijek je opasnost da prevladaju interesi zemaljske naravi, interesi koji se mogu pojaviti na nadnacionalnoj ili nekoj drugoj razini i time dolazi do toga da se zaguši život”, upozorio je dr. Bodrožić. Smatra da je duhovnost „ključni moment koji nam daje život iznutra, koji u nama i iz nas izvlači snagu da možemo dati najbolje, od čega, zapravo, ostaje vječni trag. Upravo je duhovnost učinila da smo dobili veliku kulturnu baštinu. Ta baština i danas ostaje naša baština. Ali ona nije samo kulturna baština. Ona je najprije izrasla iz duhovnosti, iz vjere ljudi koji su vjerovali u Boga i dali su najbolje od sebe i za dobrobit zemlje. Zato smatram da je to velika zasluga Bogu posvećenih ljudi koji se odriču sebe, zatome sebe. Ne žele svoju budućnost ni viziju da bi sebe izgrađivali u vremenu, nego daju prostora Bogu. A time naprave najviše i za čovjeka. Naravno da to onda ostane i veliki, bogati kulturni trag”, poručio je dr. Bodrožić.

„Može se reći da je žilavost toga reda koji živi ozbiljnim, žilavim životom, u skladu s *Pravilom*. Benediktinci su odgajali naraštaje kako živjeti u skromnosti, ali s čvrstoćom, s vjerom u Boga, ne tražiti previše, ali imati čvrsta uvjerenja na kojima se gradi život. Zato nam benediktinci mogu to ostaviti kao duhovnu poruku, koliko je važno izgrađivati čovjeka. Upravo na tome je inzistirao i sv. Benedikt – čovjek se izgrađuje u zajedništvu s Bogom. On prolazi Božju školu, sluša Božji glas i to mu daje snagu. Zato smatram da je to poruka i za današnja vremena, za današnje naraštaje. Jer ako budemo izgrađivali čvrst naraštaj, koji ima vrjednote, ideale i viziju života, ne moramo se bojati da će taj

naraštaj držati sadašnjost, a izgraditi budućnost. Budemo li zaknuti za takav naraštaj jer mi smo bili narod koji se bori na ovim teškim prostorima, u teškim vremenima smo se borili i bili smo žilavi. Vjerujem da je nama vjera davala tu snagu izdržljivosti, biti jedno s Kristom u križu i patnjama. Ali imali smo i učitelje koji su nas tomu učili. To su bili sveti, mučenici, potom i sveti monasi, redovnici koji su ovdje bili prisutni, koji su nas u tom duhu odgajali i poticali narod da živi u suglasju s Bogom, iz čega izlazi najjača snaga za budućnost”, potaknuo je dr. Bodrožić.

Živimo u vremenu sekularizacije, manjka duhovnih zvanja. Koji znak u takvom današnjem vremenu mogu biti monaštvo, kontemplacija, klauzura? Koliko je ta stvarnost ljudima danas privlačna? „Čovjek danas, nažalost, ne vidi koliko bi mu to trebalo ili koliko bi mu to moglo značiti za bilo koju vrstu života. Čak upravo za život u svijetu, treba nam snaga iznutra. Monasi su jamčili svojom prisutnošću i kontemplacijom koliko je važno zajedništvo s Bogom. Koliko je važno uranjati sebe u Boga jer Bog u nama onda potiče snage. Bog onda u nama iznutra daje novu viziju života, daje nam da možemo u skladu s tom vizijom izgrađivati društvo. Danas se mnogi ljudi žale da su pod stresom, da su rastrgani, vrijeme je takvo da ih razvuče na sve strane, ne mogu sve stići. Događa se da ostave duhovnost sa strane. Čovjek tada ostane bez upravljačkoga mehanizma. To je kao da imate automobil bez volana. Imate gorivo, dajete mu gas, ali kuda on ide, vi to ne možete dalje kontrolirati. Mislim da su benediktinci vidjeli koliko je velika snaga upravljačkoga mehanizma. Zato je njihovo pravilo *Ora*

et labora. Ne samo *radi*. Današnji svijet je radoholičarski i bavi se dominantno izvanjskom aktivnošću. Ali ako ta aktivnost nije usmjerena, ako mi nemamo volan, naš će automobil otići u provaliju”, upozorio je dr. Bodrožić. „Ako imamo *ora*, ako imamo kontemplaciju, mir duše, ako imamo gospodstvo nad samim sobom koje nam daje Gospodin, gospodstvo da živimo krjeposno, da znamo upravljati sobom, onda imamo upravljački mehanizam. Onda možemo reći da unosimo sebe i svoju snagu u sve naše ostale poslove koje imamo. Nismo samo potrošna roba u tim procesima rada, kako se danas dogodi, da čovjek, zapravo, bude potrošen. Onda mi budemo gospodari toga procesa u kojemu možemo upravljati procesima jer mi njima dominiramo, da ne budu procesi koji idu prema propasti, nego da budu procesi koji idu prema budućnosti”, potaknuo je dr. Bodrožić.

Zato smatra da je „važna poruka koju daju benediktinci, koji su prvi došli u tom preporodu Europe, sa snažnim geslom koje svatko može lako zapamtiti: *Moli i radi*. Toga se treba držati i vjerujem da to onda postaje jamstvo da smo na tračnicama. Da nismo samo na jednoj tračnici, da hodamo nesigurno na jednoj žici, kao što vidimo danas na jednoj, nesigurnoj žici ekonomije, ili samo izvanjskoga blagostanja, ili tehnologije. A kad dođe bilo koja nepogoda, kao što može biti pandemija, onda je cijelo društvo kao rastrojeno, u krizi. Pojavi se kriza i ne znamo kako je svladati. Kada postoji i ta druga strana, to se u duhovnom životu uspoređuje s lađom s dvama veslima, ravnoteža koja mora biti *moli i radi*. Ako to imamo, onda nas ne će destabilizirati bilo koja nedaća, nepogoda, neka zahtjevnost života, križ

koji nam dođe ili druge nedaće koje postoje u društvu”, ohrabrio je dr. Bodrožić.

„Nažalost, dogodi se da su mnogi ljudi krhki. Mi smo inače krhki. Ako svoju svijest ne učvršćujemo, ne izgrađujemo duhovnošću, onda, kako se kaže u narodu, ‘pucamo’. To se događa i mnogim ljudima koji rade i imaju izvanjskoga uspjeha, ali nemaju duhovne snage. Onda se dogodi da im pukne nešto drugo. Ima uspjeha u poslu, a pukne obitelj, odgoj djece, mnogo toga. Time upropastimo svoj život i život onih oko nas. Pokaže se da je taj uspjeh izvanjski. Pođemo za onim što nas zavede, a zapravo je bila zamka. Nismo uspjeli iskoristiti to što smo trebali niti ispuniti svoje poslanje u svijetu. Sv. Benedikt otac je zapadnoga monaštva. Benediktinska duhovnost koja ima ravnotežu poziva nas da i danas vratimo tu ravnotežu. Zato benediktinci ne svjedoče samo s pozivom *dođite*, da se mladi odvaže na kontemplativni život, čiji smisao mnogi ne vide. Misle čemu to. Ne znaju kolika je to snaga, kolika je snaga i veličina čovjeka kad je razvio svoj duhovni svijet, svoje duhovno zajedništvo s Bogom. To je nezamjenjivo. I za praktične stvari u svijetu, tko god želi raditi u svijetu, jer Benedikt je to uočio kao mladi čovjek koji je pošao za Bogom. Baš zato što je shvatio, kaže: ‘Moli i radi.’ To je pravo geslo koje želim našem narodu i mladima, da se odvaže na takav put”, poželio je dr. Bodrožić.

„I danas u Crkvi postoje veličine. Nekad teško vrijeme iznjedri veličine. Recimo, jedan veliki Alojzije Stepinac, veličina našega naroda, možemo reći, moderni otac našega naroda. Za papu emeritusa Benedikta XVI. kaže se da je crkveni otac. Dakle velikani teologije koji mogu biti i u našem vremenu. Ali vidimo da uvijek dođe vrijeme kušnje.

Nažalost, ovo naše vrijeme, vrijeme je blijedosti, mlakosti, gubimo i osjećaj za pravi izazov. Stepinac je bio u vremenu izazova veličina koja se pokazala. I društvene okolnosti uvjetuju naš rast, razvoj. Ako se pretopimo s društvom, onda i mi sami izgubimo snagu, izgubimo osjećaj i potrebu vidjeti gdje nam treba duhovna veličina. Smatram da je ovo vrijeme blijedosti jer se prešlo samo u vrijeme socijalnoga, društvenoga razvoja; vrijeme u kojem se zanemarila duhovnost, pa i ne vidimo prema čemu vodimo sami sebe, kako srljamo u nevolje. Zato se to teže i vidi, ona prava veličina. Ali vjerujem da tih veličina ima i da bismo trebali i mi, koji u Crkvi živimo, dosljednije živjeti. Živjeti bez kompromisa u odnosu na mentalitet ovoga svijeta. Tu se rađaju veličine poput svetaca. Kao što je Benedikt bio takva veličina. Mislim da su sveti uvijek veličine, i za ovo, sadašnje vrijeme. Oni su stožeri koji nose narod“, poručio je dr. Bodrožić, dodavši da je u tom smislu skup ujedno i poticaj, „vraćanje na izvore duhovnosti, vraćanje na temelje, vraćanje na iskonsku duhovnost kojoj trebamo ići. Mislim da i među nama i među mladima ima veličina koje Bog poziva na duhovnu veličinu. Samo možda mi to i ne osjetimo i ne odazovemo se. Neka ovo bude poticaj da se mladi hrabro odvaže na to, da krenu za Gospodinom i neka dopuste da ih On vodi tamo gdje treba”, potaknuo je dr. Ivan Bodrožić.

Skup je održan na blagdan istaknute benediktinke, sv. Hildegarde. Istaknimo nekolicinu predavanja. Temu *Papa Pavao VI. i sveti Benedikt* dekan Katoličko bogoslovnoga fakulteta u Splitu prof. dr. sc. Mladen Parlov aktualizirao je razmatrajući povijesni kontekst te sadašnje društvene i duhovne prilike u Europi, pojašnjavajući u čemu su

korijeni i koji su uzroci (ne)jedinstva Europe, čega smo i u našem vremenu svjedoci.

O temi *Lik monaha u benediktinskom Pravilu prema Matejevom evanđelju* izlagao je dr. Arkadiusz Krasicki. Predavač je pojašnjavao koliko je važnost Matejevo evanđelje imalo za sv. Benedikta, zašto je Matejevo evanđelje poslužilo kao okosnica u svakodnevnom životu monaha te kakav je lik monaha u Matejevu evanđelju.

Krepost poslušnosti u zapadnoj monaškoj tradiciji do Pravila sv. Benedikta tema je izlaganja dr. don Ivana Bodrožića, profesor patologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu i u Zagrebu. Dr. don Ivan Bodrožić razlagao je kako o krjeposti poslušnosti govore Jeronim, Augustin i sv. Benedikt, na koji je način poslušnost ušla u Pravilo i što se novoga dogodilo u njezinu razvoju između 4. st. i 6. st.

Dr. Elvis Ražov predstavio je temu *Dva Benedikta: Sveti Benedikt i Benedikt XVI.* „Sv. Benedikt i njegovo Pravilo postaju u pontifikatu pape Benedikta XVI. matrica plana za obnovu u vjeri posrnutle kršćanske europske civilizacije“, poručuje dr. Ražov i pojašnjava zašto je Ratzinger pri izboru za papu uzeo ime Benedikt. Prvi razlog Papa emeritus izriče na svojoj audijenciji 27. travnja 2005. godine, kada je rekao da se izborom imena Benedikt „htio u duhu povezati sa svojim prethodnikom, papom Benediktom XV., koji je Crkvu vodio u teškim vremenima Prvoga svjetskoga rata te je nastojao biti hrabri i autentični svjedok mira prije rata i u poraću. Želi nasljedovati svoga prethodnika kao slugu mira i pomirenja među ljudima i narodima, s dubokom sviješću da je mir nadasve Božji dar za koji treba moliti, koji treba čuvati i izgrađivati“, istaknuo je

dr. Ražov. Čitajući tu Ratzingerovu misao, dr. Ražov izražava dojam da je time „upućena kritika pouzdavanja Crkve u novije vrijeme u dijalog, u diplomatske vještine, dijalog među religijama, zajedničke molitve među religijama. Mir nije ljudsko djelo, nego je dar Božji koji se postiže molitvom jedinom pravom Bogu“, istaknuo je dr. Ražov.

Kao drugi razlog za odabir svoga imena „Benedikt XVI. podsjeća na veličanstveni lik velikoga oca zapadnoga monaštva, sv. Benedikta, koji je preko svoga reda imao velik utjecaj na širenje kršćanstva na cijelom europskom kontinentu, pa se zbog toga mnogo časti u Njemačkoj, a posebno u njegovoj rodnoj Bavarskoj“, rekao je dr. Ražov, ističući da je za Ratzingera sv. Benedikt, otac zapadnoga monaštva, suzaštitnik Europe, „temeljno uporište jedinstva Europe i dokaz, snažno podsjećanje na neporecive kršćanske korijene europske kulture i civilizacije. Papa se prisjeća snažne poruke sv. Benedikta monasima u njegovu *Pravilu*: ‘Neka im ništa ne bude važnije od Krista.’ Na početku svoje papinske službe Papa zavlada zagovor sv. Benedikta da pomogne da nam Krist uvijek bude u središtu života, na prvom mjestu u mislima i u svakom djelovanju“, rekao je predavač te nastavio: „U imenu Benedikt očituje se i program Papina pontifikata – a to je bitka za dušu zapada!“

Organizatori simpozija bili su Samostan benediktinki sv. Marije u Zadru, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu, Teološko-katehetski odjel Sveučilišta u Zadru, Katoličko sveučilište Sveto srce – Odjel za srednjovjekovne i humanističke znanosti i renesansni studiji u Milanu, Sveučilište u Firenci – Odjel klasičnih znanosti te *Studi Longobardi* – Istraživački institut u Milanu. (IKA)

Obljetnica smrti biskupa Srećka Badurine

Šibenik, 17. rujna 2020.

Povodom obljetnice smrti biskupa Srećka Badurine Šibenska biskupija na svojim mrežnim stranicama objavila je dokumentarni film *Srećko Badurina – šibenski biskup* autora Davora Šarića, koji je snimljen 1999. godine.

Srećko Badurina prvijenac je od jedanaestero djece Pavla i Sokole rođene Baričević. Ima dva brata redovnika svećenika, franjevca trećoredca: fra Ivana i fra Antuna, i dvije sestre koludrice, benediktinke u Pagu. Osnovnu školu završio je u rodnome mjestu. U dvanaestoj godini života ulazi u redovničku zajednicu franjevac trećoredaca glagoljaša. Prvu mladomisničku godinu djeluje kao kapelan u novoosnovanoj (1953.) Župi sv. Ivana u Zadru. Nastavlja zatim teologiju na KBF-u u Zagrebu, gdje je diplomirao 1958., a nakon postdiplomskoga studija doktorirao je iz morala kod prof. dr. Jordana Kuničića, OP, disertacijom *Svrha braka osobito prema nauci Pija XII.* (prosinac 1965.). Ujesen 1966. godine, dobivši konačno putovnicu, odlazi u Rim, gdje je na Institutu sv. Alfonsa Liguorija upisao specijalni studij moralne teologije. Odslušao je tri semestra, a četvrti je gostovao u Louvainu i pohađao predmete iz različitih teoloških struka. Diplomirao je na Alfonsianumu u veljači 1968. godine. Iste godine započinje također predavati moralnu teologiju i katoličku društvenu nauku na Katehetskom institutu KBF-a u Zagrebu (8 semestara). Istodobno obavlja i niz drugih službi u svojoj provinciji. Posebno se zanima za trećoredsku duhovnost, osobito za njezine srednjovjekovne korijene, te u tom

smislu prevodi nekoliko vrijednih članaka u provincijalnom glasilu od kojih *Tau – pokornički i franjevački znak* (1981.) izravno vodi do znaka u njegovu biskupskom grbu. Premještajem u Samostan sv. Franje u Krku (1986.) želi se još određenije posvetiti duhovnosti i mogućnostima nakane zajednice da jedan od samostana (Glavotok na Krku) organizira kao kuću molitve. U tom samostanu imenovan je za biskupa šibenskog 7. prosinca 1987. godine. Biskupsko posvećenje primio je od svetoga oca Ivana Pavla II. u Vatikanu 6. siječnja 1988. godine. U biskupskoj konferenciji ondašnje Jugoslavije u jesen 1988. godine povjereno mu je vodstvo novoosnovane Komisije BK *Justitia et Pax (Pravda i mir)*. U travnju 1993. godine BKJ mu je povjerila da organizira rad Informativne katoličke agencije (IKA). Na izvanrednom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije (HBK) 8. lipnja 1993. godine, kada je konstituiran HBK, izabran je za prvoga potpredsjednika HBK-a i postao članom Stalnoga vijeća HBK-a. Na istom zasjedanju izabran je za člana Komisije za uređenje odnosa s državom i za člana Komisije za dijalog sa Srpskom pravoslavnom Crkvom. Srčani udar doživio je na blagdan Uzvišenja sv. Križa u Ogulinu, 14. rujna 1996. godine, prebačen je u bolnicu u Zagreb, gdje je umro 17. rujna 1996., na blagdan Rana sv. Franje, u Vinogradskoj bolnici. Pokopan je u katedrali u Šibeniku 19. rujna 1996. godine. Pogrebna misa bila je u šibenskoj katedrali uz sudjelovanje gotovo čitavoga hrvatskoga episkopata, predvođenoga kardinalom Franjom Kuharićem, kao i uz sudjelovanje nuncija Giulija Einaudija, brojnih svećenika i mnoštva vjernika. Pokopu su prisustvovali i predstavnici državne vlasti i drugih religija.

Suosjećanje s vjernicima, kako to ističe Drugi vatikanski sabor, „u njegovim tjeskobama i nevoljama” (GS,1) oznaka je biskupa Badurine za vrijeme ratnih nedaća posljednjih godina. Ostaje u Šibeniku s vjernicima i upućuje preko radija svoju pastirsku riječ, posebno u korizmi 1993. godine, svim vjernicima, kada se narod skrivao po skloništima i nije se mogao sastajati na slavljenje euharistije u svojim crkvama. (IKA)

Susret trajne formacije franjevaca konventualaca u Cresu

Cres, 18. rujna 2020.

U creskom Samostanu sv. Franje od 13. do 18. rujna 2020. godine održan je godišnji susret trajne formacije mladih članova Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca. Ovogodišnja tema susreta bila je *Izazovi bratskog života – problemi, konflikti, igranje žrtve i put do bratskog oprosta*. Voditelj susreta bio je fra Krunoslav Kolarić, OFM, teolog – psihoterapeut, geštalt, koji je na jednostavan način obradio tu temu i potaknuo redovnike na razmišljanje, rast i izgradnju. Kako je to već poznato, susret je bio obavezan za mlađe članove Provincije (one do desete godine nakon ređenja/svećanih zavjeta), ali je isto tako već tradicionalno otvoren i za svu ostalu braću Provincije. Na susretu su sudjelovala sedamnaestorica braće iz raznih samostana Provincije. Dinamika susreta sastojala se od temeljnoga predavanja na svakom početku dana, preko redovitih radova po skupinama sa zaključnim *Plenumom*, a sve to prožeto je zajedničkom molitvom, misama, euharistijskim klanjanjem i bratskim druženjem. Jedan dan bio je posvećen i zajedničkom izletu u Valun i

Lošinj, a osvrnuli su se i na godišnji planer Provincije, i to posebno na datume koji su vezani uz aktivnosti braće na susretu. (IKA)

Velika devetnica uoči blagdana sv. Nikole Tavelića

Šibenik, 18. rujna 2020.

U Hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića u Šibeniku 18. rujna 2020. godine misom koju je predslavio fra Josip Ivanović proslavljen je prvi petak velike devetnice uoči svećeva blagdana. Devetnica je započela molitvom krunice koju su predmolili članovi Franjevačkoga svjetovnoga reda. Nakon toga uslijedila je pjevana Večernja, uz molitve sedam zaziva sv. Nikoli.

Svečanom procesijom sa slikom sv. Nikole Tavelića započelo je euharistijsko slavlje, koje je predslavio fra Josip Ivanović. Slika sv. Nikole najstariji je likovni prikaz (15./16. st.) prvoga hrvatskoga kanoniziranoga svetca, koji se čuva u Samostanu sv. Frane u Šibeniku. Ta slika tijekom jubilejske godine sv. Nikole obišla je 30-ak župa diljem Hrvatske, osobito u Šibenskoj biskupiji. „Jesu li naša srca kod Gospodina, u njegovim visinama ili se vuku ovozemaljskim putovima?“ upitao je fra Josip na početku homilije, povlačeći paralelu s liturgijskim poklikom: „Gore srca!“ Rekao je kako životi sv. Josipa i sv. Nikole, „protkani snagom Božje riječi, danas nam jasno progovaraju, upućuju nas i vode putem života. Njihovo oduševljenje i ponesenost asiškim siromaškom svetim Franjom učinili su ih hodočasnicima i prolaznicima ovim svijetom, a nama daju snagu da se ne vežemo za prolazno, nego težimo za nebeskim. Njihovo nesebično darivanje života za Krista danas progovara jače nego ikada“. Vođeni

pitanjem: „Gospodine, što želiš da učinim?“ pronalazili su nadahnuće u Božjoj riječi kojom, kako je rekao propovjednik, nisu zanesena, osnažena i ponesena „samo zatvorena srca, čvrsto usidrena u zemaljskom“. (IKA)

Spomen na biskupa fra Srećka Badurinu u Župi sv. Franje Asiškog u Rijeci

Rijeka, 19. rujna 2020.

Na blagdan Rana sv. Franje Asiškog svake godine u Župi sv. Franje Asiškog u Rijeci na Pehlinu slavi se obljetnica smrti fra Srećka Badurine, TOR, šibenskoga biskupa. Fra Srećko Badurina bio je utemeljitelj samostana franjevac trećoredaca na Pehlinu i prvi gvardijan toga samostana.

Biskup Srećko predavao je moralnu teologiju na Visokoj teološkoj školi u Rijeci. I dan danas mnogi se živući svećenici rado sjećaju toga omiljenoga profesora. Isto tako i mnoge redovničke muške i ženske zajednice sjećaju se fra Srećka kao voditelja duhovnih vježbi. U svima je on ostavio crtu uzornoga redovnika, evanđeoskoga sina sv. Franje, zauzetoga svećenika i pastira. Mnogi njegovi studenti i danas govore o njegovoj blagosti, smirenosti i razboritosti.

Euharistijsko slavlje ove godine predvodio je i prigodnu homiliju izrekao fra Zlatko Šafarić, OFMCap. U svojoj propovijedi fra Zlatko opisao je lik sv. Franje koji je usporedio s osobnošću fra Srećka Badurine. „Kao sv. Franjo, fra Srećko bio je sklon meditaciji i sanjao je o mirnoj molitvi u tišini samostana, ali Bog ga je htio za biskupsku službu. To osjetljivo područje njegove službe u Šibenskoj biskupiji u doba rata zahtijevalo je mnogo mudrosti, razboritosti i strpljivosti.

Upravo sve je to fra Srećko imao. Njegovi govori, razgovori, putovanja, posjeti, pisma, pozivi i poticaji bili su prožeti duhom evanđelja i pravednoga mira“, istaknuo je fra Zlatko u svojoj propovijedi. Na kraju homilije fra Zlatko ovako je zaključio: „Iz Luna je došao uzoran vjernik, odličan franjevac trećoredac, zauzeti svećenik, omiljeni profesor i biskup, dobri pastir fra Srećko.“ (IKA)

Đakonsko ređenje trojice dominikanaca u Dubrovniku

Dubrovnik, 19. rujna 2020.

Za đakone Hrvatske dominikanske provincije 19. rujna 2020. godine u Samostanu Svetoga Križa i istoimenoj župi u Gružu u Dubrovniku dubrovački biskup Mate Uzinić zaredio je trojicu dominikanaca: fr. Marina Golubovića, fr. Karla Alana Keva i fr. Mateja Trupinu.

U propovijedi je biskup Uzinić tumačio prisposobu o radnicima posljednjega sata, koja se čitala kao evanđelje dana. U toj prisposobi osobito u oči upadaju elementi koji se tiču domaćina i njegova ponašanja. „U tom domaćinu možemo prepoznati Boga, a u onom što on čini neobičnu logiku nebeskoga kraljevstva koju je Isus došao objaviti i ostvariti, a koju nam tom parabolom želi približiti“, objasnio je biskup.

Osvrćući se na đakonsko ređenje, biskup je kazao: „Danas nas je ovdje na ovom mjestu okupio poziv na služenje u Crkvi u službi đakonata trojice mladih ljudi, dominikanca, fr. Marina Golubovića, fr. Karla Alana Keve i fr. Mateja Trupina. Pozdravljam ih! S tim će pozivom oni dobiti u Crkvi i posebne zadaće. Kao služitelji oltara i navjestitelji evanđelja, okrijepljeni darom

Duha Svetoga, pomagat će biskupu i svećenicima u službi riječi i oltara i u ljubavi se stavljati na uslugu svima kojima ih Krist šalje, pripremat će svete žrtve, dijeliti Gospodnje tijelo i krv vjernicima i popudbinu umirućima, predsjedat će molitvama, krštavati, prisustvovati i blagoslivljati vjenčanja i predvoditi pogrebne obrede.“

Provincijalni poglavar Slišković, zahvaljujući Bogu na trojici novih ređenika, kazao je kako su oni velik dar za njihovu provinciju i red, ali i za domovinsku i opću Crkvu. Da bi uistinu bili taj dar, trojici ređenika ponovio je riječi iz obreda ređenja: „Vjerujete ono što čitate, učite ono što sami vjerujete i živite ono što druge učite.“ To je putokaz ne samo za đakonsku službu nego i za čitav vaš redovnički i svećenički život, poručio im je provincijalni poglavar. (IKA)

Spomendan preminuća službenice Božje Klare Žižić

Šibenik, 21. rujna 2020.

Spomendan preminuća utemeljiteljice Družbe sestara franjevki od Bezgrešne službenice Božje majke Klare Žižić obilježen je na spomendan sv. Mateja, 21. rujna 2020. godine, u Samostanu sv. Lovre u Šibeniku, mjestu gdje je pokopana.

Misno slavlje predvodio je generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić. U homiliji je istaknuo kako se majka Klara Žižić čitav život posvetila brizi za najslabije i najugroženije. „Budila je u njima ono iskonsko ljudsko dostojanstvo po kojem je svatko od nas jednako čovjek, jednako sam sebi i drugima dar od Boga. I kako je Matej prepoznao Isusov pogled, tako su mnogi prepoznali taj drukčiji po-

gled kojim ih je gledala Mara Žižić, kasnije majka Klara. Prepoznali su ga neuki vjernici u Promini, prepoznali su ga svi oni kojima je u potrebi pomagala. Prepoznali su ga Šibenčani kada su je pozvali da iz Promine dođe u njihov grad te se posveti brizi za siromahe, bolesne i napuštene. Prepoznale su ga druge djevojke i žene koje su joj se pridružile“, kazao je mons. Mlakić. Kad u Crkvi slavimo uzore, slavimo ih prije svega radi njihova svetačkoga uzora koji u njima možemo otkriti. „Majka Klara, bez obzira na to što je živjela već prilično davno i u prilično drukčijim prilikama, itekako nam može i treba biti uzor. Jer pogled ljubavi, koji nam je svima potreban, uvijek nadilazi mjesto i vrijeme te se duboko utiskuje u dušu svakoga koji ga je doživio. I mijenja mu život. Možemo kazati da je svaki kršćanin pozvan svojim životom ispisati evanđelje. Majka Klara je također ispisala svoje evanđelje. Potaknuti njezinim primjerom ispišimo i mi svoje evanđelje po kojem će svi oni koje susrećemo upoznati Božju ljubav i u njoj svoje istinsko čovječstvo. To je poziv koji nam je svima upućen već u svetom krštenju, jednako svećenicima, redovnicima i redovnicama, kao i svakom drugom vjerniku. I molimo majku Klaru da nam svojim nebeskim zagovorom u tome pomogne“, poručio je u homiliji mons. Mlakić.

Na samom kraju misnoga slavlja okupljenima se obratila vrhovna poglavarica Družbe sestara franjevki od Bezgrešne s. Terezija Zemljić. Vjernicima je preporučila molitvu majci Klari Žižić. Upozorila je na brojne milosti isprošene zagovorom majke Klare. Misno slavlje završilo je molitvom na grobu službenice Božje. (IKA)

Održan Tjedan sv. Vinka Paulskog

Rijeka, 21. rujna 2020.

Prikupljanjem hrane i higijenskih potrepština za beskućnike i druge korisnike *Kuće utočišta* u Rijeci 21. rujna 2020. godine započeo je Tjedan sv. Vinka Paulskog. Tjedan organizira *Depaul Hrvatska* u povodu proslave svetkovine osnivača bratovština kršćanske ljubavi, Družbe misionara i Kćeri kršćanske ljubavi. Papa Leon XIII. proglasio ga je zaštitnikom svih karitativnih djelatnosti.

Depaul Hrvatska ima sjedište u Rijeci i provoditelj je programa *Kuće utočišta*, dnevnoga centra za beskućnike i marginalizirane grada Rijeke i bliže okolice, koju su od 2007. do 2016. godine samostalno provodile sestre milosrdnice, a od te godine u partnerstvu s Udrugom *Depaul Hrvatska*. Korisnici su dnevnoga centra beskućnici, ovisnici, bivši zatvorenici, osobe s problemima s mentalnim zdravljem i ostale osobe s ruba društva. Tijekom tjedna posvećenoga sv. Vinku Paulskom, koji je trajao do 27. rujna 2020. godine, članovi *Depaul Hrvatske* prikupljat će hranu i higijenske potrepštine. Dana 22. rujna članovi *Depaul Hrvatske* obišli su potrebite grada na mjestima na kojima se oni nalaze. Također su se time uključili u manifestaciju *Hrvatska volontira 2020*. Nakon podjele toplih obroka i susreta s potrebitima u Ulici Riva Boduli na glazbenom *punktu* građani će moći dobiti letak i detaljnije se upoznavati s djelatnostima *Depaul Hrvatske*.

Dana 23. rujna 2020. godine bio je Dan duhovnog zdravlja (duhovna obnova, mogućnost pristupanja sakramentu pomirenja i tribina *Dragocjen si u svojim očima* (Iz 43,4)). Dana 25. rujna 2020. godine bio

je Dan otvorenih vrata Kuće utočišta, bile su predstavljene mogućnosti volontiranja u *Depaul Hrvatska*. Tjedan sv. Vinka Paulskog završio je 27. rujna 2020. godine, na svetkovinu svetoga Vinka Paulskog euharistijskim slavljem. (IKA)

Predstavljen zbornik *Franjevci u Vukovaru*

Vukovar, 22. rujna 2020.

U Pastoralnom centru sv. Bone u Vukovaru 22. rujna 2020. godine predstavljen je zbornik radova *Franjevci u Vukovaru. Povijest, duhovnost i baština*. Riječ je o ukoričenim radovima koji su priopćeni na nedavno održanome znanstveno-stručnom simpoziju *Franjevci u Vukovaru*. Ideja o simpoziju nastala je u provedbi projekta *Integracija kulturne i povijesne baštine Franjevačkog samostana u turističku ponudu grada Vukovara*, kojim je Franjevački samostan u Vukovaru dobio novu dimenziju u bogatoj kulturnoj i povijesnoj baštini Vukovara. S provedbom projekta, pored stambenoga trakta redovnika i klauzure, otvorio se i prostor za muzej na dvije etaže, u koji su uvršteni riznica s vrijednim umjetničkim blagom, galerija slika starih majstora i knjižnica raritetnih knjiga, a posjetiteljima je omogućen pristup crkvi, kripti, zvoniku i klausturu, novoj knjižnici s čitaonicom te ostalim sadržajima poput vinoteke i suvenirnice, uključujući i vanjski prostor u kojemu se nalazi Dom sv. Franje, Pastoralni centar sv. Bone, perivoj s pogledom na Dunav, u kojemu je postavljena spomen-ploča s poimeničnim popisom vukovarskih žrtava u Domovinskom ratu, te u samostanskom vrtu Perivoj sv. Franje.

U provedbi projekta franjevci su spoznali da je potrebno više otkrivati vlastitu povijest i kulturnu povijesnu baštinu. Iz toga razloga najprije je organiziran znanstveni kolokvij koji je bio uvod u simpozij koji se dogodio godinu dana kasnije, 4. svibnja 2020. godine. Zbog pandemije bolesti COVID-19, uzrokovane koronavirusom, simpozij je održan virtualnim putem. (IKA)

Misom i molitvom obilježena 14. obljetnica smrti fra Celestina Tomića

Zagreb, 23. rujna 2020.

U župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu euharistijsko slavlje u povodu 14. obljetnice smrti fra Celestina Tomića, OFMConv., 23. rujna 2020. godine predvodio je tajnik Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Ljudevit Maračić. U prigodnoj homiliji o. Maračić naglasio je kako je o. Tomić obilježio odgojnu fazu mnoge svoje subraće, a u obrazovni proces posebno utisnuo ljubav prema svetim knjigama. K tomu je godinama bio nenametljivi suradnik *Veritasa*. Bio je doista skroman, jednostavan, blag, dobar, pobožan čovjek, biblijski rečeno: pravednik. Nije to nikakvo kanoniziranje čovjeka nakon smrti, kojega je postupak tek na neizvjesnim počecima, već uistinu uvjerenje koje sigurno dijele mnogi i brojni još uvijek živi poznavatelji fra Celestina, rekao je propovjednik.

Govoreći o njegovu odgojiteljskom radu, podsjetio je kako je fra Celestin „potkovan u tradicionalnoj praksi pedagogike, koju je prošao i upio u Vječnom Gradu, te ju pokušavao primijeniti i njom očuvati svoje odgojenike od bure koja je pometala

i praznila mnoga sjemeništa i bogoslovije nakon prvih poslijekoncilskih godina. Bio nam je profesor biblijskih znanosti. Poput većine svojih predhodnika, prenosio je ljubav i strast prema svetim knjigama. *Rabi*, kako smo ga odmila znali nazivati, neumorno je sadio sjeme tamo gdje je ubrzo niknuo plod. Mnogi naraštaji pamte ga po blagosti, koja je čak graničila sa stidljivošću, da na ispitu studentu ne zamijeti popratnu nelagodu. Takav njegov postupak mnogima je više koristio nego eventualna nepopustljiva strogoća, koja obično ni ne prati profesore biblijskih znanosti“, rekao je fra Maračić te je posebno istaknuo kako je fra Tomić bio pisac i suradnik u mnogim listovima i časopisima, i to sve do smrti. Kratke radove počeo je objavljivati još kao bogoslov u tadašnjem glasilu *Svetište sv. Antuna*, a potom je slijedila suradnja s *Glasnikom sv. Antuna Padovanskoga*, kasnijem i sadašnjem *Veritasu*. „U uredništvu ga opet pamtimo kao tihoga, blagoga, neumornoga i skromnoga djelatnika. Četrdesetak godina suradnje u listu i u isto toliko, čak i nešto više popratnih knjiga, koje su pratile i slijedile njegovo pisanje u mjesečniku, potvrda su i trajno svjedočanstvo vjernosti fra Celestina glasniku svoje Provincije, ali i brojnim drugim listovima, časopisima i izdavačima. Zahvaljujući njegovu trudu i zalaganju, popularizacija Biblije na stranicama toga mjesečnika, ali i drugdje, nije jenjavala.“

Fra Maračić podsjetio je i na vrijednu ulogu fra Tomića u pripremi hrvatskoga prijevoda Svetoga pisma ili pak na njegov nedovoljno poznat i nepriznat rad u kauzi beatifikacije bl. Alojzija Stepinca. Fra Celestin ostaje nam istinski poziv, zov i trajni izazov, a ovaj pokušaj podsjećanja na njegov život i

ostvarenja samo želi biti sitan kamen u postavljaju trajnoga duhovnoga spomenika tomu skromnom čovjeku, za kojega se nadamo da ćemo ga gledati na oltarima. Ako ne mi, onda svakako oni koji za nama dolaze, rekao je na kraju homilije fra Maračić. Po završetku mise vjernici su se pridružili samostanskoj zajednici franjevac konventualaca u kapeli Duha Svetoga, u čijoj je kriпти pokopan i fra Tomić. Molitvu je predmolio gvardijan samostana fra Tomislav Glavnik. (IKA)

Osnivanje Humanitarne udruge

Fra Ante Antić

Zagreb, 23. rujna 2020.

Nadahnuti karizmom časnoga sluge Božjega fra Ante Antića, a radi još većega i zauzetijega rada da se on što prije proglasi blaženim i svetim, franjevci Samostana Majke Božje Lurdske u Zagrebu zamolili su Upravu Provincije Presvetog Otkupitelja da im dopusti osnivanje Humanitarne udruge *Fra Ante Antić*. Nakon dopuštenja Uprave Provincije, slijedeći zakonsku proceduru, pristupilo se osnivanju Udruge. Ovih dana stigao je dopis nadležnih tijela o početku rada Udruge.

U Udruzi su angažirani vjernici i štovatelji fra Ante Antića koji će uz Vicepostulaturu o. Antića pridonijeti promicanju glasa o njegovoj svetosti. U radu Udruge naglasak je stavljen prije svega na molitvu za proglašenje o. Antića blaženim i svetim; zatim na širenje glasa svetosti časnoga sluge i na upoznavanje njegova života i svetosti te, konačno, na karitativni rad. U molitvenom dijelu plan je da se svakoga 16. u mjesecu organizira cjelodnevno klanjanje pred Presvetim u crkvi Majke Božje Lurdske kako bi

se fra Ante Antić što prije proglasio blaženim. Navedeni datum izabran je u spomen na njegov zemaljski rođendan, 16. travnja. Prvoga četvrtka u mjesecu, koji je već u samostanu određen kao fra Antin dan, nakon molitve na grobu časnoga sluge organizirao bi se i dodatni molitveni program. Članovi Udruge bi svakoga četvrtka prije večernje mise animirali i molitvu Gospine krunice s tekstovima iz spisa o. Antića i na taj način pokušali što više ljudima približiti fra Antin život i njegovu karizmu.

Radi promicanja glasa o svetosti fra Ante Antića cilj je da se pomoću društvenih medija svakodnevno ljudima približi život i karizma časnoga sluge. Također je želja Udruge i da tiskanim materijalima informira ljude o fra Antinu životu i putu svetosti. U pripremi je prigodno izdanje fra Antinih misli za svaki dan, koje bi bile poticaj za razmišljanje i molitvu. Karitativni rad Udruge zamišljen je kao pomoć potrebitima, a na poseban način onima koji dolaze u Zagreb radi liječenja ili slično, a nemaju mogućnost smještaja. Znajući kako je čovjek u bolesti i nemoći osjetljiv i potreban posebne pažnje, Udruga će se s posebnim osjećajem brinuti i za duhovnu pomoć svojim korisnicima. Različitim humanitarnim akcijama želi se osvijestiti ljude o fra Antinu karitativnom djelovanju i svesrdnom pomaganju ljudima u nevolji te u djelo provesti fra Antino geslo: „Kad vam netko učini dobro, ono se mora nastaviti umnažati da bi bilo još veće dobro.“ Udruga će naglasak stavlјati i na povlačenje financijskih sredstava iz socijalnih programa fondova EU-a. S tim sredstvima žele sugrađanima koji su u potrebi omogućiti bolji i lakši život. Za ostvarenje tih programa i planova potrebni su ljudi, stoga je cilj Udruge osni-

vanje mreže prijatelja fra Ante Antića, bilo za molitveni dio, bilo za promicanje glasa svetosti, bilo za karitativno područje. Zato je u Udruzi svatko dobro došao. (IKA)

Proslavljen spomendan sv. Padra Pija u Bagaloviću

Bagalović, 23. rujna 2020.

Spomendan sv. Padra Pija, 23. rujna 2020. godine, u svetištu Gospe Karmelske u Bagaloviću proslavljen je posebno svečano uz sudjelovanje brojnih vjernika neretvanskih župa. Za blagdan su se vjernici pripremali devetnicom, tijekom koje je blagoslovljen kip Padra Pija, koji je nošen u procesiji prije misnoga slavlja. Koncelebrirano misno slavlje predslavio je župnik don Damir Bistrić.

„Gledajući sv. Pija iz Pietrelcine – jednostavnoga, poniznoga kapucina, koji je svoj život dao u službi Bogu – mnogi će gledati njegove stigme, izvanredne darove koje je imao, bilokacije, trilokacije, ali nitko ne gleda ono što jest najbitnije – da je bio sluga euharistije, sluga molitve, sluga ispovjedaonice, a to nas vjernike, zapravo, i vraća u život. Doista Padre Pio nije bio poznat samo po stigmama nego po ljubavi s kojom se susretao s ljudima, s ljudima u velikim patnjama“, rekao je don Damir u homiliji.

„Živeći skromno, prepoznavao je ono što mi danas ne prepoznajemo, ne prepoznajemo jedni druge, čak i bježimo jedni od drugih – toliko smo se rastočili u svemu i ne prepoznajemo koliko je čovjek potreban čovjeka, blagoslova i blizine. Kad se sjetite bilo kojega dijela njegova života, vidjet ćete da je uvijek činio samo jedno – djela ljubavi i milosrđa, zato nas i okuplja. San Giovanni bio je blagoslovljen malim fratrom koji je živio svetost

poslanja i umro 1968. godine u vremenu djece cvijeća, slobode! Slobode koja je uništila čovjeka, slobode u kojoj je čovjek vjernik napustio Boga, Isusa Krista, i priklonio se zlu i đavlu. Zato je u našem životu toliko netrpeljivosti, tuge, nezadovoljstva, boli; toliko onoga što nosimo kao poteškoće u svom životu“, naglasio je u propovijedi vlč. Bistrić. „U snazi Isusa Krista crpimo svu snagu za svoj život. Ako Krista nema u našem životu, onda naši životi postaju banalni, sve nam postaje zanimljivije od onoga što je život. Život bez patnje i žrtve ne postoji, a današnji čovjek boji se toga jer smo se jako uzoholili i ostali bez blagoslova. Bog ne traži od nas da budemo Padre Pio, ali Bog hoće da budeš ti svet, da svojim životom posvjedočiš ljubav u ovom vremenu, ljubav Isusa Krista, ljubav koja je iznad ovih naših računica, ljubav koja je neprocjenjiva“, poručio je vjernicima vlč. Bistrić, upozorivši pritom na grijehе kojima ponovno pribijamo Isusa na križ.

„Ispovijedajte se, pobjeđujte Sotonu iskrenom ispovijedi, ne pravdajte se pred Bogom, Bog traži ono što jesi jer jedino što posjedujemo, a da nam Bog nije darovao, jesu naši grijesi! U poniznosti se može izmoliti doista sve. Zato naoružajte se snagom milosti, istražujte živote svetaca. Oni su nam primjer. Sv. Padre Pio, u poniznosti, vodio je uvijek ljude Isusu Kristu – ne sebi. Skinimo maske pred Bogom, ostavimo maske glume, razgolitimo se pred Bogom da bi Bog činio čudesa. Blagoslovljate jedni druge“, naglasio je vlč. Bistrić. „Ne analizirajte svoj život, tako pravite dijalog s đavlom. Prošlost prepustite Bogu, a za dobro zahvalite, nemojte se zaustavljati u povijesti i vremenu, nemojte pamtit tko vas je povrijedio jer to čini, zapravo, đavao, on nas

uvijek uvlači da sebe sažalijevamo. Đavao je zavodnik i zlostavljač, oduprite mu se čvrsti u vjeri! A On koji je životvorac, koji je sebe darovao za nas i naše spasenje, neka nas snagom ljubavi već sada preobražuje za građane Kraljevstva gdje živi i kraljuje u vijeke vjekova“, poručio je vlč. Bistrić. (IKA)

Nadbiskup Barišić primio o. Justa Lo Feudu

Split, 24. rujna 2020.

Otac Justo Lo Feuda, član francuske družbe Misionari Presvete euharistije iz Argentine u pratnji don Mirka Barbarića, SDB, posjetio je splitsko-makarskoga nadbiskupa mons. Marina Barišića 24. rujna 2020. godine u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Otac Justo u Splitu je već mjesec dana i u dogovoru s nadbiskupom posjetio je više splitskih župa te je na misama govorio o važnosti trajnoga euharistijskoga klanjanja. Obavijestio je nadbiskupa da je već pronašao oko 500 klanjatelja (onih koji su se prijavili za klanjanje) te oko 30-ak koordinatora te inicijative danonoćnoga klanjanja.

Konačan dogovor jest da bi crkva Svetoga Duha u Splitu bila prikladna za danonoćno klanjanje. Nadbiskup se susreo sa svim klanjateljima 5. listopada 2020. godine u 20.00 sati u novoj crkvi Svete obitelji u Solinu, a 7. listopada predvodio je misno slavlje u 20.00 sati u splitskoj prvostolnici sv. Dujma. Nakon mise upriličena je procesija do crkve Svetoga Duha. Nadbiskup je prije toga poslao pismo svim koordinatorima te inicijative. Otac Justo godinama djeluje kao misionar euharistije u različitim europskim zemljama (Poljska, Mađarska, Rumunjska), a u Hrvatsku je navraćao više puta te je u

Dubrovniku već uspio uspostaviti trajno euharistijsko klanjanje pred Presvetim (*adoratio perpetua*). (IKA)

Sestra Eugeniya iz generalnoga bratstva Isusovih malih sestara pohodila bratstvo u Dubravi

Zagreb, 25. rujna 2020.

U posjetu Isusovim malim sestrama u zagrebačkoj Dubravi krajem rujna 2020. godine boravila je mala sestra Eugeniya iz generalnoga bratstva u Rimu. Sve zajednice Isusovih malih sestara bivaju posjećene između dvaju generalnih kapitula. To je prilika da iščitavaju svoje poslanje Nazareta i Betlehema ovdje i danas, svoj zajednički život i druge teme. Za vrijeme posjeta male sestre su s m. s. Eugenyom razgovarale i o kanonizaciji Isusova maloga brata Karla (Charlesa de Foucaulda), kojoj se raduju. M. s. Eugeniya, rodnom iz Rwande, dirnula ih je svojim životnim iskustvom patnje njezina naroda tijekom genocida. Mada je izgubila velik dio svoje obitelji, male sestre doživjele su ju kao istinitu svjedokinju Uskrsloga Krista. Takvi posjeti uvijek su prilika i za širenje pogleda izvan mjesnoga bratstva, slušajući što žive sestre u drugim krajevima svijeta i koji su izazovi za bratstvo danas.

Zajednica iz Zagreba od ljeta 2020. godine pripada novoj proširenoj Regiji srednjoistočne Europe. Preraspodijelile su se sa sestrama iz Poljske, Češke, Slovačke, Mađarske i Srbije (Vojvodine). Na to je sigurno utjecao i smanjeni broj sestara i zajednica. Ujedno im preraspodjela proširuje srce za druge realnosti. Istodobno generalna odgovorna i druge savjetnice u posjetu su ovih dana ostalim zajednicama u Regiji srednjo-

istočne Europe. Posjet m. s. Eugeniye završen je hodočašćem Gospi Remetskoj kojoj su povjerile svoje zajednice, cijelu Regiju, sve koji ih okružuju, susjede, prijatelje, svu patnju današnjega svijeta. (IKA)

Pohranom posmrtnih ostataka sestre Marije Krucifikse Kozulić započeli Dani Riječke Majke

Rijeka, 26. rujna 2020.

Svečanim misnim slavljem u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije (Vela crkva) i pohranom posmrtnih ostataka službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić u kamenu sarkofag u predvorju samostanske kapele Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci 26. rujna 2020. godine započeli su Dani Riječke Majke. Misno slavlje u najstarijoj riječkoj župnoj crkvi, u kojoj je krštena Riječka Majka, predvodio je riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić, a propovijedao fra Mijo Šarčević, OFCcap. Uz mnogobrojne svećenike na misi je suslavio i umirovljeni biskup mostarsko-duvanjski i trebinjsko-mrkanski mons. Ratko Perić. Prije svečanoga misnoga slavlja i procesije u kojoj su posmrtni ostatci preneseni od Vele crkve do samostanske kapele na Pomeriju, posmrtni ostatci Riječke Majke bili su u kući matici na Donjoj Drenovi otkud su u poslijepodnevnim satima dovezeni do Vele crkve gdje je od 16.00 sati do večernje mise bilo klanjanje.

Dani posvećeni Riječkoj Majci nastavili su se 27. rujna misom u kapeli na Pomeriju. Vjernici su u toj prigodi mogli doći i pomoliti se kod sarkofaga s posmrtnim ostacima buduće svetice. Dana 28. rujna 2020. godine misa se slavila u dominikanskoj cr-

kvi sv. Jeronima u kojoj je Riječka Majka pastoralno djelovala i gdje je otkrivena spomen-ploča. Dani Riječke Majke svečano su zaključeni 29. rujna 2020. godine misom u samostanskoj kapeli na Pomeriju. Euharistijsko slavlje predvodio je varaždinski biskup mons. Bože Radoš.

Inače, postulatora službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić svakoga 29. u mjesecu organizira Dan Riječke Majke, spomendan preminuća službenice Božje majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. (IKA)

U Šibeniku proslavljen spomen mučenika Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja

Šibenik, 27. rujna 2020.

U franjevačkom Samostanu sv. Ante Padovanskog i istoimenoj župi na šibenskom Šubićevcu 27. rujna 2020. godine obilježeno je sjećanje na franjevce koji su ubijeni u Drugom svjetskom ratu i poraću. Misu je predslavio fra Mario Radman. Na početku euharistije fra Mario pročitao je imena ubijenih franjevaca. U homiliji je, na temelju nedjeljnih svetopisamskih tekstova, poručio kako „44 fratara koji su položili svoje živote nisu gledali prvo na sebe, nego na Krista, na Crkvu i svoju domovinu. Svaki je od njih, da je bio sebičan i gledao samo na sebe, mogao lako spasiti svoj zemaljski život, odnosno izbjeći progone, osude i smrt. No ostali su vjerni Kristu i njegovu evanđelju znajući da je samo u zajedništvu s Bogom istinski život. Ovo današnje slavlje treba nam biti poticaj i opomena da i sami budemo uvijek vjerni Kristu, trudeći se, u svemu i do kraja, živjeti po Božjoj riječi. Tom Božjem milo-

srđu povjerimo sve hrvatske mučenike, posebno našu braću franjevce, te divne bisere u kraljevstvu rassetoga Mučenika“. Nakon mise u župnoj dvorani fra Žarko Maretić održao je predavanje *Fra Rafo Kalinić, žrtva svoga svećeništva*. (IKA)

Nakon 75 godina u crkvi Ranjenog Isusa oproštaj od dominikanaca i dominikanki

Zagreb, 27. rujna 2020.

Večernjom misom 27. rujna 2020. godine, koju je predvodio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, nakon 75 godina služenja u crkvi Ranjenog Isusa u zagrebačkoj Ilici dominikanci su njezinu upravu predali Prvostolnom kaptolu zagrebačkom. Koncelebrirali su provincijalni poglavar Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Sliško-
vić, novi rektor te crkve dr. Marijan Franjčić i rektor katedrale mr. Josip Kuhtić.

Na početku misnoga slavija provincijalni poglavar Sliško-
vić iznio je kratku povijest djelovanja dominikanaca u toj crkvi. Podsjetio je kako je nakon bombardiranja njihova samostana na Koloniji, kad su ostali bez životnoga i molitvenoga prostora, a smrtno su stradala osmorica redovnika, tadašnji zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac dominikancima povjerio upravu te kapele. „Bio je to znak očinske brige, bratske ljubavi i kršćanske solidarnosti sa stradalom redovničkom zajednicom“, istaknuo je provincijalni poglavar te nastavio: „Kada je u ožujku ove godine Zagreb pogodio razorni potres, središte grada ostalo je bez neoštećenih crkava, a teško je stradala i sama prvostolnica. Sve su te crkve bile prepoznate kao mjesta redovitoga ispovijedanja. Budući

da je kapela Ranjenog Isusa pretrpjela tek manja oštećenja, u konzultaciji sa subraćom nisam dvojio kako je sada trenutak uzvratiti ljubav za ljubav te ponuditi Zagrebačkoj nadbiskupiji da iznova preuzme upravu nad njom i organizira primjerenu pastoralnu skrb za vjernike u središtu našega glavnoga grada.“

U nastavku je zahvalio Zagrebačkoj nadbiskupiji na povjerenju koje je iskazala dominikancima omogućivši im punih 75 godina djelovanja u toj crkvi i sestrama dominikankama Kongregacije sv. Anđela Čuvara koje su vrijedno obavljale službu sakristanki cijelo to vrijeme. Vjernicima je poručio da nastave dolaziti u tu crkvu i podupirati njezina rektora i sve one koji će ovdje pastoralno djelovati, kao i sestre Kćeri Božje ljubavi koje preuzimaju sakristansku službu.

U propovijedi se biskup Šaško, među ostalim, osvrnuo na vrijeme u kojemu živimo i nazvao ga „vremenom ranjenosti“. Prije završnoga blagoslova prigodnu riječ uputio je novi rektor dr. Marijan Franjčić. Kapela Ranjenog Isusa u više navrata mijenjala je ne samo upravitelje nego i lokaciju na glavnom zagrebačkom trgu. Prvi put izgrađena je i blagoslovljena 1749. godine u blizini zdenca Manduševac. Uslijed uređenja trga, ali i izgradnje gradske bolnice, bila je srušena 1794. godine, dok je kip *Trpećeg Isusa* premješten u bolničku kapelu koja je imala ulaz iz Ilice. Crkvom i bolnicom su od 1803. godine do Prvoga svjetskoga rata upravljali redovnici Milosrdne braće Ugarske provincije. Pri urbanističkom uređenju središta grada 1930. godine porušene su bolnica i kapela, a na gotovo istom mjestu izgrađena je sadašnja crkva Ranjenoga Isusa. Posvetio ju je 16. kolovoza 1936. godi-

ne nadbiskup koadjutor Alojzije Stepinac, a on ju je u lipnju 1945. godine predao na upravu Redu propovjednika. Iste godine dolaze i sestre dominikanke te su ovdje djelovali do 27. rujna 2020. godine. Osim kipa *Trpećega Isusa* kapelu krase dva vrlo vrijedna vitraja, djelo Marijana Trepšea (1897. – 1964). Iza oltara nalazi se *Golgota* koja je postavljena 1934. godine, još prije posvete crkve, a na zidu prema Ilici smješten je prizor *Isus u Maslinskom vrtu* koji je izrađen 1955. godine. U rujnu 1963. godine na kor su postavljene orgulje s dvama manualima koje je izradio ljubljanski graditelj orgulja Franc Jenko. Unutrašnjost crkve svoj je današnji oblik dobila u skladu s liturgijskom obnovom nakon Drugoga vatikanskoga sabora. Primopredaja crkve Ranjenog Isusa u zagrebačkoj Ilici između Hrvatske dominikanske provincije i Zagrebačke nadbiskupije obavljena je 30. rujna 2020. godine. (IKA)

Milosrdnice u Dubrovniku proslavile svetkovinu sv. Vinka

Dubrovnik, 27. rujna 2020.

Milosrdnice sv. Vinka Paulskog u Dubrovniku proslavile su svetkovinu svoga utemeljitelja 27. rujna 2020. godine u samostanu za kapelicom. Euharistijsko slavlje predvodio je mr. don Josip Lebo. U propovijedi predvoditelj slavlja rekao je kako je sv. Vinko osoba koja je svojom vjerom i primjerom „osvijetlila, ali i prosvijetlila cijeli svijet“ te i danas nastavlja biti primjer tisućama, i sestrama i svećenicima, i svima onima koji su osjetljivi za potrebe drugih i ugroženih. Zahvaljujući Bogu na daru toga svetca, propovjednik je nastavio govoriti o njegovim

tako poznatim krjepostima. Spomenuvši svetčevu izvanrednu osjetljivost za siromašne i one rubne u društvu, istaknuo je kako je on zato i utemeljio Kongregaciju svećenika misionara, a zajedno sa sv. Lujzom de Marillac i Kongregaciju sestara milosrdnica. Po tome je postao promicatelj tolikih karitativnih udruga i inicijativa kojima je na prvom mjestu ljubav prema bolesnicima, napuštenoj djeci, zatvorenicima, robovima, siromašnima, seljacima, gladnim narodima, opustošenoj zemlji u ratovima. Često je znao govoriti: „Ljubimo Boga, ljubimo ga u potrebitoj braći, marom svojih ruku i znojem svoga lica.“

Tako je u vrlo kratkom vremenu sv. Vinko postao primjer i poticaj za tisuće i tisuće osjetljivih osoba željnih dati svoj udio utjehe za najsiromašnije i rubne u društvu. Navodeći Isusova blaženstva iz Govora na gori, ravnatelj Lebo skrenuo je pozornost na to komu su sve ona upućena te je dodao kako su ona bila poticaj milijunima kršćana koji prolaze svoju tešku životnu povijest. „Ne možemo večeras ne misliti na taj Isusov govor, uz blagdan svetca koji ih je u svom životu tako divno utjelovio i postao simbol milosrdnoga Samarijanca svoga vremena“, kazao je propovjednik. Probleme ljudi treba rješavati dobrotom i služenjem, što je bila i Isusova poruka i strategija sv. Vinka.

Promišljajući o tome otkuda je svetac crpio toliku unutarnju snagu i ljubav za potrebite, predvoditelj slavlja kazao je da je sv. Vinko, kao i drugi svetcu, to prvo činio u osobnoj i zajedničkoj molitvi. A tu su svaka-ko i iskustva iz njegova osobnoga života, od kojih je propovjednik Lebo izdvojio neka. Sv. Vinko potekao je iz jednostavne seljačke obitelji, kao mladić borio se i radio, bio je

bistar i oštrouman, a uz velike napore postao je svećenik. Propovjednik je kao važan događaj u tom kontekstu istaknuo događaj kada su svetca 1605. godine zarobili turski gusari pa je bio prodan kao rob u Tunis. Tu je on ojačao kao čovjek i kao svećenik, vidio je potrebe tolikih zarobljenika i robova, veslača i drugih, kojima je postao duhovnik. Kao mladi župnik u ruralnom području također je mogao vidjeti svu bijedu jednostavnoga seljačkoga života i obitelji, a kao student u Parizu vidio je siromaštvo koje vlada u velikim gradovima. „Sva ta iskustva dirnula su srce sv. Vinka i on se potpuno odlučio posvetiti Bogu u služanju braći i tako je postao ocem siromaha“, zaključio je. Njegov primjer aktualan je i danas jer Crkva i danas neprestano poziva na „povlaštenu ljubav prema potrebnima i siromasima“, nastavio je propovjednik. Naveo je riječi pape Benedikta XVI. o tome iz enciklike *Istina u ljubavi* te je naglasio kako se u siromasima nalazi Kristov trpeći lik.

O važnosti zajedništva u ljubavi ravnatelj Lebo naveo je primjer iz Vinkova života kada je jedna obitelj oboljela, a nisu imali za preživjeti te je on pozvao zajednicu da im pomogne, što su oni učinili. Svjestan da je to tek kratkotrajna pomoć, sv. Vinko odlučio je osnovati jednu bratovštinu koja će pomagati potrebnima, a onda je s vremenom iz takvih laičkih bratovština i udruga nastala Kongregacija. „Sv. Vinko spoznao je da je kršćanska ljubav obveza koja se ne može živjeti samo na osobnoj razini. Ona treba biti organizirana, trajna, da bi donijela plodove koje Isus traži od nas“, kazao je. Povezao je to s dimenzijom zajedništva kakva je bila u prvoj jeruzalemskoj zajednici, zaključivši da se takvo nešto može do-

goditi samo ako kao vjernici imamo svijest da smo narod Božji, da smo jedno tijelo, da smo ujedinjeni u hvali Boga i u službi svojoj braći i potrebnima. Zato je jasno da zauzeta ljubav treba ostati u prioritetima svakoga vjernika, ali i Crkve kao zajednice. Samo tako ćemo biti vjerni kršćani dostojni svoga kršćanskoga poziva, ako nastavimo davati svoj doprinos za izgradnju Kristova kraljevstva ovdje na zemlji i bolje budućnosti svakoga čovjeka, ustvrdio je propovjednik te molitvom velike vinkovske obitelji potaknuo redovnice na nasljedovanje primjera sv. Vinka. (IKA)

Propovijed nuncija mons. Giorgia Linguae na blagdan sv. Vinka Paulskog

Zagreb, 27. rujna 2020.

Poštovana časna majko, poštovane i drage sestre, dragi vjernici! Prisposoba o milosrdnom Samarijancu, koju smo upravo čuli, izvor je uvijek aktualnoga, vječnoga nadahnuća. „Tko je moj bližnji?“ pitanje je kojim Isus započinje pripovijedati. Bližnjim obično podrazumijevamo onoga tko mi je blizu, tko pripada mojoj obitelji, mojoj rodbini ili, u najboljem slučaju, mojoj domovini. Svi ostali nisu „bližnji“, oni su „daleki“, odvojeni, drukčiji, stranci, pa tako nisam dužan ljubiti ih. Pismoznanac koji postavlja pitanje dobro je znao da zakon nalaže ljubiti Boga i bližnjega kao sebe samoga. Ali „želeći se opravdati“ – vjerojatno je imao ponekoga neprijatelja, nekoga koga nije uspijevao zavoljeti – želi saznati od Isusa koje su točne granice naše ljubavi. Tom prisposobom Isus preokreće značenje pojma „bližnji“: ne „tko mi je blizak“ nego

„onaj kome prilazim“, ne onaj tko mi je sličan, tko pripada mojoj skupini, nego onaj koji me treba.

Isusova pripovijest dobro je poznata: tri osobe prolaze pored čovjeka koji je, upavši među razbojнике, ostavljen polumrtav na cesti koja se spušta iz Jeruzalema u Jerihon. Sva trojica ga vide, sva trojica ga susreću na približno istoj udaljenosti. Dvojica međutim idu ravno, „zaobilaze“ ga, ravnodušni su. Skrupulozni opslužitelji zakona znaju da bi trebali ljubiti svoga bližnjega, ali ovoga ne smatraju „bližnjim“. S druge strane jedan, iako Samarijanac, to jest stranac, iako pripada drugoj etničkoj skupini koja se smatrala „neprijateljskom“, zaustavlja se „ganut suosjećanjem“. Tom slikom Isus nam želi reći što znači ljubiti. Znači približiti se, ne udaljavati se. Ne biti ravnodušni prema potrebama drugih. „Biti bližnji“ nije pitanje prostora, već srca. Papa Franjo više je puta osudio „globalizaciju ravnodušnosti“ koja nas sprječava da se približimo onima u poteškoćama.

U poruci za dan mira od 1. siječnja 2016. godine to je ovako objasnio: „Ravnodušnost prema bližnjemu očituje se na različite načine. Ima onih koji su dobro informirani: slušaju radio, čitaju novine ili gledaju televiziju, ali to čine mehanički i iz čiste navike. To su ljudi koji su kao u nekoj magli, svjesni drama koje muče čovječanstvo, ali to ne doživljavaju kao nešto što se njih osobno tiče, ne suosjećaju. Njihov je stav jednak stavu onoga koji zna, ali su mu pogled, misao i djelo usredotočeni na sebe samoga.“ Drugim riječima: ako nedostaje suosjećanje, možemo poznavati sve drame čovječanstva, ali pritom ostati ravnodušni.

Ako pažljivo proučimo prisposobu, vidjet ćemo da su osobine ljubavi dobrog

Samarijanca one koje je Isus pokazao prema nama. Dobri Samarijanac jest Isusova ikona.

Za razliku od svećenika i levita koji prolaze dalje, Samarijanac prilazi, previja rane, posjedne na svoje živinče. Baš poput Isusa koji je prišao nama ganut suosjećanjem: „Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedino-rođenca“ (Iv 3,16). U tom prilaženju Samarijanac čini prvi korak, ne čeka da taj siromah zatraži pomoć. Možda taj čovjek više nije bio ni sposoban govoriti. Samarijanac je taj koji primjećuje, poput Isusa, koji je učinio prvi korak prema nama dok smo još bili grješnici. Sveti Pavao piše Rimljanima: „A Bog pokazao ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije“ (Rim 5,8).

Samarijanac zavoli čovjeka koji mu je nepoznat, stranac, štoviše, neprijatelj: to je primjer Isusa, koji nije došao zbog pravednika, već zbog grješnika: „Isus reče: ‘Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike’“ (Mk 2,17).

Samarijanac prilazi čovjeku koji se nalazio na rubu ceste, koji je nekako „skrenuo s puta“, kao da je izgubljen i isključen. Upravo je to lik Isusa koji je došao potražiti one koji su izgubljeni. Tako čineći, srušio je „pregradu razdvojnici, neprijateljstvo razori u svome tijelu (...) Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji“, kako sveti Pavao piše Efežanima (Ef 2,14.19). Samarijanac se ne zadovoljava dovođenjem jasnoga čovjeka u gostionicu kako bi se tamo netko pobrinuo za njega i da se on više ne mora brinuti o njemu. Vraća se platiti dug kad ovaj ozdravi. Ljubi do kraja, poput Isusa, koji je „znao da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svije-

tu, do kraja ih je ljubio“ (Iv 13,1). Ukratko, prisposodba o milosrdnom Samarijancu upućuje nas na Isusa. On nas uči kako treba ljubiti bližnjega i kako treba živjeti. „Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih“ (Iv 13,15).

Svetac kojega danas slavimo, vaš dragi utemeljitelj, sveti Vinko Paulski, dobro je razumio tu poruku. Za njega ljubiti bližnjega nije bilo samo socijalno djelo, već kontemplacija. I vi ste u današnjem časoslovu pročitali onaj čuveni odlomak u kojemu on piše: „Neka vas ne mori tjeskoba u misli niti pomisao na grijeh zbog toga što ste propustili molitvu poradi služenja siromasima. Ne zanemarujemo naime Boga ako se radi Boga od njega udaljimo, to jest ako propustimo jedno Božje djelo da bismo na taj način izvršili drugo. Stoga, kad ostavite molitvu da izađete u susret nekom siromahu, sjetite se da je to također služba koja se iskazuje Bogu. Ta ljubav je veća od bilo kakvih propisa, i njoj mora sve težiti. Ona je uzvišena gospodarica, pa valja izvršavati što naređuje.“ Za svetoga Vinka bilo je očito da je Bog u siromašnima, do te mjere da nije smatrao propustom ostaviti molitvu radi djela ljubavi. To nije prekid jedinstva s Bogom, već njegovo nastavljanje na drukčiji način.

Sveti Ivan Pavao II. napisat će u enciklici *Ulaskom u novo tisućljeće*, koja sadrži program za novi milenij, da je ljubiti bližnjega kontemplativno djelo: „Ako smo uistinu ponovno krenuli od razmatranja Kristova, morat ćemo ga prepoznati poglavito na licu onih s kojima se on sam želio poistovjetiti: ‘Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaognuste me; oboljih i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni’ (Mt

25,35-36). Ovaj odlomak nije tek poziv na ljubav: to je kristologija koja obasjava samo otajstvo Krista. Prema toj stvarnosti, ne manje nego li prema pravovjernosti, Crkva mjeri svoju vjernost kao Kristova Zaručnica“ (NMI, br. 49).

Papa Franjo koristi se vrlo snažnim izrazom „dodirnuti Kristovo tijelo“ kako bi naznačio da Isusa moramo vidjeti u svojem bližnjemu. Siguran sam da je sveti Vinko Paulski tu istinu duboko proživljavao. Obično, kada govorimo o „Kristovu tijelu“, mislimo na sakrament euharistije i vjerujemo da je u obliku kruha Isus zaista prisutan tijelom, krvlju, dušom i božanstvom. Isus je sam rekao: „Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu“ (Iv 6,56). Ali, kako je to mnogo puta naglasio papa Franjo, „Kristovo tijelo“ ujedno je i tijelo siromašnih, slabih, bolesnih, izbjeglica, zatvorenika, u kojima možemo dotaknuti ili odbiti, zagrliti ili udaljiti se od samoga Krista, od njegova ljudskoga tijela: „Meni ste to učinili!“ Čini mi se da je to jedna od najsnažnijih i možda najoriginalnijih tema učenja pape Franje.

Na kraju želim iskoristiti ovu priliku da zahvalim vašoj Družbi za sestre koje trenutno služe u Nuncijaturi, kao i za one koje su im prethodile. Poput dobroga Samarijanca, i one se brinu za siromašne nuncijske koji su, ako putem baš nisu upali među razbojnice, i dalje su stranci, često s teškoćama u međusobnom razumijevanju zbog jezika, različitih kultura i ukusa, ponekad slaboga zdravlja. Uvijek potrebni razumijevanja i ohrabrenja. Vaše sestre služe ne štedeći svoju energiju, ne gledaju na sat, uvijek na raspolaganju i vrlo pažljive. Od srca zahvaljujem i u ime svojih prethodnika.

Drage sestre! Vi ste početkom ovoga mjeseca, točnije petoga rujna, završile jubilarnu 175. godišnjicu od dolaska prvih sestara u Zagreb. Pandemija je uvelike poremetila prvotne planove i završna svečanost bila je zbog toga dosta skromna. Ali ono što su sestre milosrdnice tijekom svih tih godina značile i učinile na području školstva i zdravstva, dakako, i s posebnom brigom za siromahe, ostaje kao trajni spomenik u Crkvi u Hrvatskoj. Molimo da baklja Vinkove karizme i danas svijetli nepomućenim sjajem i da i dalje donosi vrijedne plodove u Crkvi i društvu, nastavljajući, kao i uvijek do sada, stavljati u središte služenje siromasima, pomažući svima, ne tražeći osobne dokumente ili uvjetujući pomoć: tko je u potrebi, tko god on bio, neka bude prihvaćen kao drugi Isus, kao njegovo tijelo. Od srca čestitam vaš veliki jubilej! Hvala vam za sve što ste učinile i činite! Sve je to zapisano kod Gospodina u knjizi života. Neka vas Bog i dalje blagoslivlja obilnim milostima i obdari novim vrijednim zvanjima, da karizma sv. Vinka zasja novim sjajem i donosi vrijedne plodove u budućnosti! (IKA)

Splitske sestre milosrdnice proslavile blagdan sv. Vinka Paulskoga

Split, 27. rujna 2020.

Splitske sestre milosrdnice Provincije Navještenja Gospodinova proslavile su blagdan svoga zaštitnika sv. Vinka Paulskoga, 27. rujna 2020. godine, svečanim misnim slavljem koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Nadbiskup je na početku pozdravio prisutne naglasivši da je Vinkova milosrdna ljubav i danas kadra u proslavi Boga okupiti ljude različitih karizmi, ali koji

crpe svoje nadahnuće uvijek iz istoga izvora koji je Krist. U propovijedi je slijedio Isusov Govor na gori blaženstava, potičući na put nasljedovanja i suobličenja s njime. U tom je svjetlu govorio o Isusu kao učitelju poniznosti, blagosti, mirotvorstva i milosrđa. „I mi smo na svoj način suvremenici događaja Isusova uzlaska na goru sa svojim učenicima. Mi smo oni kojima Gospodin upravlja svoju riječ koja kaže da je blago: siromasima duhom, njihovo je Kraljevstvo nebesko; ožalošćenima, oni će se utješiti; krotkima, oni će baštiniti zemlju; milosrdnima, oni će zadobiti milosrđe; čistima srcem, oni će Boga gledati; mirotvorcima, oni će se sinovima Božjim zvati... Kad to slušamo javlja nam se čuđenje jer smo se naviknuli na logiku koristi i isplativosti, moći i nadmoći, profita i promocije. To je prisutno u čovjekovoj naravi i u našem mentalitetu, a opasnije je od koronavirusa”, naglasio je mons. Barišić. Sv. Vinko vidio je da je život bez Isusa promašaj i da je pravi život u Isusu i u njegovoj Radosnoj vijesti. Istaknuo je da je blaženstva mogao izgovoriti samo „onaj koji je to živio, prožet ljubavlju i milosrđem. Gospodin nam je ključ za razumijevanje Njegova puta, a onaj tko ga nasljeđuje poput kvasca neprimjetno djeluje, ali mijenja osobe i svijet. Nije lako to prihvatiti ni tako djelovati, ali Gospodin daje sigurnost da je za kršćanina jedino to pravi put. A to nam svjedoči i sv. Vinko”. Dodao je kako se mi često želimo potvrditi u moći, vlasti, bogatstvu, slavi, a da je Gospodin te kušnje pobijedio u sebi, za sebe i za nas. Govoreći o slojevitom i zanimljivom životu sv. Vinka Paulskoga, životu traženja, bježanja, ali i pronalaženja, naglasio je da je Vinko vidio da je život bez Isusa promašaj i da je pravi život u Isusu i njegovoj Radosnoj vijesti.

„Sv. Vinko uvidio je kako kršćanin bez milosrđa nije kršćanin, da kršćanstvo autentičnim čini milosrđe i da je bez njega ono neprepoznatljivo.” U tom je kontekstu usporedio kršćanski i ateistički humanizam naglasivši da svi humanizmi koji ne vide u čovjeku sliku Božju nisu bili dugovječni. Iako u svakom čovjeku postoji čežnja za dobrim, za humanizmom, ako ne vidi u drugom čovjeku sliku Božju, on se zatvara u sebe i svoje domene. Evanđeoski humanizam, istaknuo je nadbiskup Barišić, „ima duboke korijene i daleke domete. Sestre, vi ste nasljednice te karizme u kojoj se Vinko tražio, bježao i našao se u Gospodinu, a Gospodina u braći i sestrama. To ne ide glatko. Nešto se od toga Vinkova mora dogoditi u nama ako ćemo otkriti ovu karizmu i pronaći Gospodina u ovoj ‘ludosti’, a zapravo snazi Božjoj”, poručio je mons. Barišić. Milosrdnice su se za blagdan sv. Vinka pripravljalje trodnevnicom, a misna slavlja predvodili su fra Martin Joković, don Marko Trogrlić i nadbiskup Ante Jozić. Milosrdnice su mons. Joziću otpjevale pjesmu koju su pripremile u prigodi njegova biskupskoga ređenja za svečanu akademiju, koja je bila odgođena.

Već više od 400 godina Vinkova karitativna družba pomaže patnicima i bolesnicima, odbačenima i napuštenima, u bolnicama, klinikama, domovima za starije i nemoćne, školama, vrtićima i privatnim kućama te zbrinjava i napuštenu djecu. Sestre milosrdnice djeluju uspješno u crkvenim, školskim i zdravstvenim ustanovama. Neumorni sveti Vinko mnogo je učinio za izobrazbu i odgoj svećenika osnivanjem sjemeništa i održavanjem svećeničkih seminara. (IKA)

Misionar Perić predvodio misno slavlje u Vojniću

Vojnić, 27. rujna 2020.

Misionar fra Ivica Perić, koji već 31 godinu djeluje u Ruandi, posjetio je 27. rujna 2020. godine Župu sv. Ante Padovanskoga u Vojniću. Fra Ivica predvodio je nedjeljno misno slavlje u zajedništvu s domaćim župnikom fra Ivom Bošnjakom. U propovijedi je župljanima Vojnića približio život u Ruandi. Istaknuo je nedostatak hrane i siromaštvo kao najveći problem, ali i ono lijepo što je napravljeno zahvaljujući donacijama hrvatskoga naroda. Misionari u toj afričkoj zemlji mnogo rade i pomažu kroz školovanje. U misiji imaju četiri škole s više od 6000 djece. Fra Ivica ravnatelj je škole *Otac Vjeko* koja nosi ime po našem misionaru fra Vjeki Ćuriću, članu Franjevačke provincije Bosne Srebrene, ubijenom 1998. godine u Kigaliju, glavnome gradu Ruande. Posjet misionara Perića bila je izvrsna priprema za predstojeću Misijsku nedjelju i potrebu zahvalnosti i solidarnosti prema bratu u potrebi, istaknuo je župnik Bošnjak. (IKA)

U Valpovu osnovana laička zajednica Poslanici Milosrđa

Valpovo, 28. rujna 2020.

Na poticaj redovnica Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskoga reda sv. Franje koje djeluju u Župi Bezgrešnog začeca BDM u Valpovu osnovana je laička zajednica Družbe pod nazivom *Poslanici Milosrđa*. Prvi susret Poslanika Milosrđa – laika koji u svom staležu žele živjeti i nasljedovati karizmu Družbe Kćeri Milosrđa – održan je 18.

rujna 2020. godine u Valpovu. Voditeljica zajednice jest s. Vlatka Bratinščak, a ovom osnivačkom susretu nazočila je izvanredno i s. Emila Barbarić, provincijalna predstojnica Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa.

Na prvom susretu bilo je četrnaest članova – župljana koji žele u svom životu živjeti i svjedočiti veličinu Božjega milosrđa te nasljedovati karizmu velike hrvatske blaženice Marije Propetog Isusa Petković. Nakon riječi podrške provincijalne predstojnice i zajedničke molitve članovi su detaljnije upoznati s ciljevima Poslanika Milosrđa, a to su: slijediti karizmu bl. Marije Propetog Isusa Petković, tj. svjedočiti milosrdnu ljubav Nebeskoga oca svakomu čovjeku u potrebi; živjeti u skladu s naukom Katoličke Crkve, razvijati svijest da smo živi udovi Crkve i moliti za potrebe Crkve; promicati dostojanstvo ljudske osobe, napose siromašnih i bolesnih, u duhu ljubavi, poniznosti, jednostavnosti i franjevačke radosti; moliti za duhovna zvanja; promicati i sudjelovati u pobožnosti bl. Mariji Propetog Isusa svakoga devetoga u mjesecu; cijelim svojim bićem težiti zajedništvu s Presvetim Trojstvom te po uzoru na bl. Mariju Propetog Isusa razvijati duhovnost izraženu u ljubavi prema euharistiji, Raspetom Isusu i Blaženoj Djevici Mariji; po želji i mogućnostima sudjelovati u pribavljanju materijalnih sredstava za Zakladu bl. Marije Propetog Isusa, kao i za misijske projekte u Družbi (misijske u Kongu i na Kubi).

Poslanici Milosrđa sastajat će se svakih petnaest dana, a u programu rada naglasak će biti na promicanju pobožnosti bl. Marije Propetog Isusa svakoga devetoga u mjesecu, proslavu blagdana bl. Marije Propetog

Isusa Petković, „živoj krunici“, a nadasve na osluškivanju potrebe zajednice u kojoj žive kako bi djelovanje Poslanika Milosrđa bilo konkretno i djelotvorno, u duhu ljubavi, jednostavnosti i radosti. (IKA)

Informativni panel o isusovačkom umjetniku o. Marijanu Gajšaku

Zagreb, 29. rujna 2020.

Ogranak Matice hrvatske iz Klanjca, na inicijativu svoga predsjednika Nikole Filka, na klanječkom vidikovcu 29. rujna 2020. godine postavio je informativni panel o rođenom Klanječaninu, umjetniku, isusovcu o. Marijanu Gajšaku (1944. – 1993.). Informativni panel smješten je uz veliko brončano raspelo M. Gajšaka postavljeno 2014. godine na odmorištu uz glavnu cestu iz Zagreba u Klanjec. Na panelu su otisnute osnovne informacije o umjetniku i njegovu djelu na hrvatskom i engleskom jeziku. U sredini između dvaju tekstova nalazi se fotografija nastala u ateljeu M. Gajšaka dok je u glini oblikovao to raspelo. (IKA)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BOSNI I HERCEGOVINI

Proslavljena svetkovina Krvi Kristove u Banjoj Luci

Banja Luka, 1. srpnja 2020.

U Samostanu Novi Nazaret u banjolučkom naselju Budžaku sestre družbe Klanjateljica Krvi Kristove proslavile su 1. srpnja 2020. godine svečanim, koncelebriranim misnim slavljem svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove. Ta redovnička družba ima posebno crkveno odobrenje da može 1. srpnja svečano slaviti kao svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove, kao što je to bila praksa u cijeloj Crkvi do zadnje velike liturgijske reforme univerzalnoga crkvenoga kalendara 1970. godine.

Misno slavlje predvodio je domaći biskup Franjo Komarica. S njim su koncelebrirali domaći župnik vlč. Marijan Stojanović te još šestorica svećenika iz banjolučkih župa i ordinarijata. Zbog još uvijek aktualne pandemije na misi su sudjelovale samo redovnice te družbe iz Banje Luke, njih 13, te još tridesetak vjernika laika, mahom članova molitvene zajednice koja djeluje pri samostanu. Također zbog pandemije i ograničenoga prostora u samostanskoj kapeli misa je održana pred ulazom u samostan. Na početku misnoga slavlja župnik Stojanović izrazio je dobrodošlicu biskupu, svećenicima i vjernicima laicima, čestitajući redovnicama svetkovnu njihove družbe.

Biskup je izrazio radost da je opet među sestrama, braćom svećenicima i vjernicima izvan svoje katedrale, gdje je protekla tri i pol mjeseca svake nedjelje predslavio koncelebrirane mise, na početku s malim brojem vjernika, a kasnije sve većim. Pozvao je sve nazočne da zajedno zahvale Bogu za blagoslovljenu nazočnost redovnica družbe Klanjateljica Krvi Kristove u Banjoj Luci od davne

1879. godine. U homiliji je najprije ukratko prikazao štovanje Krvi Kristove kroz duga stoljeća Crkve, a napose od polovine 19. stoljeća, kada je službeno uveden obvezni spomendan, zatim blagdan pa svetkovina. Potom je protumačio biblijske tekstove mise. Naglasio je neprocjenjivu vrijednost Kristove Krvi za spasenje svakoga čovjeka i cijeloga čovječanstva. Potaknuo je sve nazočne da se još odlučnije u svome duhovnom životu posvete štovanju – čašćenju Krvi Kristove i da tu pobožnost drugima preporučuju.

Na koncu mise biskupu, svećenicima i svim nazočnima zahvalila je kućna poglavarića s. Zdenka Pezer. Sudionici slavlja zadržali su se još dugo u radosnom druženju s redovnicama, vrlo zaslužnima za vjerski i karitativni život i rad banjolučke Crkve. (TABB)

Proslavljena svetkovina Krvi Kristove u Sarajevu

Sarajevo, 1. srpnja 2020.

Nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić na svetkovinu Predragocjene Krvi Kristove 1. srpnja 2020. godine pohodio je samostan sestara klanjateljica Krvi Kristove u sarajevskom naselju Koševsko brdo. U kapeli Samostana Krvi Kristove kardinal Puljić slavio je euharistiju uz koncelebraciju vlč. dr. sc. Drage Župarića, profesora na Katoličkom bogoslovnom fakultetu i na Filozofskom fakultetu u Sarajevu koji svakoga dana dolazi sa sestrama slaviti misu u toj kapeli. Sudjelovala je sestrińska zajednica na čelu s kućnom poglavarićom s. Klarom Puljić, rođenom sestrom kardinala Puljića.

U prigodnoj propovijedi kardinal Puljić podsjetio je na riječi sv. Ivana Pavla: „Promatrajući dragocjenu Krv Kristovu, znak dari-

vanja njegove ljubavi (usp. Iv 13,1), vjernik uči priznavati i cijeniti gotovo božansko dostojanstvo svakoga čovjeka i može uskliknuti uvijek novim i milosnim divljenjem: Kolika li mora biti vrijednost čovjeka pred očima Stvoritelja ako je taj čovjek zavrijedio imati takvog i tolikog Otkupitelja“ (*Evangelium vitae*, 25). Podsjetio je i na svetopisamske riječi: „Niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevinna i bez mane.“ (1 Pt 1,19). Istaknuo je da je to „cijena našeg spasenja i izvor života.“ Napominjući da su u Crkvi nastojali praviti kaleže od dragocjenih materijala i što ljepše ih ukrašavati pokazujući na taj način da je u njemu najvrjednije na ovom svijetu, kardinal Puljić rekao je da onoga koji blaguje Krv Kristovu treba krasiti ono najljepše, a to je ljubav prema Isusu Kristu. „Nijedna materija ne može Isusu reći da ga ljubi. To može samo ljudsko srce. Kako to srce ukrasiti da bude vrijedan kalež; da stvarno može reći: ‚Isuse, ja te ljubim?‘ Prvi ukras jest ljubav. To je najvrjednije zlato kojim iznutra ukrašavam srce. Zatim sve dragocjenosti koje se stavljaju oko kaleža jesu sve krjeposti koje pokušavamo ugraditi u sebe. Svaki dan jest borba i za poniznost, i za čistoću, i za strpljivost, i za sve druge krjeposti“, kazao je kardinal Puljić.

Podsjećajući da je u jednom vremenu prevladala misao da kalež treba biti što jednostavniji, kardinal Puljić jest kazao: „Koliko god sam to morao prihvatiti, nikada se s tim nisam pomirio. Jer ništa se nije poboljšalo otkada smo liturgijsko posuđe i odjeću pojednostavnili. A izgubili smo osjećaj da za Isusa treba dati najvrjednije – i u srcu i u javnosti. Slaveći Predragocjenu Krv, moramo izgraditi osjećaj za cijenu našega spasenja. Tu je i izvor

u građenju našega zajedništva“, rekao je kardinal Puljić napominjući da se, unatoč svim različitostima, vjerničko tijelo u pričesti „sjeđinjuje s Tijelom Kristovim i Njegova Krv ulazi u našu. Među ljudima koji su povezani krvnim srodstvom itekako znači ta veza. A što znači naša povezanost krvlju Kristovom? Ne samo zemaljskom i rodbinskom vezom nego smo povezani i Kristovom krvlju. Ako to znamo vrjednovati, u nama će se pojaviti svijest da moram vrjednovati i odnos s braćom i sestrama“, kazao je kardinal Puljić podsjećajući na riječi sv. Ivana Pavla II. da što više časte predragocjenu Krv, to više uče cijeniti one za koje je ona prolivena. „Tu je tajna iz čega crpimo snagu da jedni druge možemo prihvatiti, podnositi i jedni s drugima surađivati. Kristova Krv prolivena je za sve nas i u nas je utkana. Vrjednujući to sve više, više ćemo cijeniti i ljubiti svoje bližnje. Slaveći to otajstvo, neka nas prožme svijest vjere: Krv Kristova cijena je našega spasenja i izvor našega života“, rekao je na koncu kardinal Puljić. Nakon svete mise uslijedio je susret u blagovaonici za zajedničkim stolom. (KTA)

Fra Emanuel Josić diplomirao na Muzičkoj akademiji u Sarajevu

Sarajevo, 2. srpnja 2020.

Fra Emanuel Josić, član Franjevačke provincije Bosne Srebrene diplomirao je na Odsjeku za dirigiranje Muzičke akademije Univerziteta u Sarajevu u klasi prof. Jasenke Ostojić 2. srpnja 2020. godine.

U ispitnoj komisiji osim prof. Jasenke Ostojić bili su i profesori Dario Vučić i Rešad Arnautović te asistenti Alma Aganspahić i Emir Mejremić. Predsjednik ispitne komisije bio je prof. Dario Vučić. Diplomski ispit

položio je desetkom. Profesori su čestitali, pohvalili mladoga dirigenta i zaželjeli mu napredak i rast u njegovu zvanju dirigenta. Čestitkama i pohvalama profesora Akademije pridružuju se i profesori i studenti Franjevačke teologije. Njegov je uspjeh za svaku pohvalu jer usporedno sa studiranjem na MAS-u obnašao i službu drugoga meštra bogoslova i samostanskoga ekonoma. Čestitkama se pridružuju i svi članovi Franjevačke provincije Bosne Srebrene. „Našem bratu Emanuelu, svestrano angažiranom franjevcu i ujedno vrsnom glazbeniku, od srca želimo obilje Božjega blagoslova u redovničkom i svećeničkom životu te mnogo uspjeha u budućem glazbenom stvaralaštvu.“

Fra Emanuel Josić rođen je 1990. godine u Tuzli (Župa Šikara). Osnovnu i srednju glazbenu školu pohađao je i završio u Tuzli, Odsjek za solo pjevanje i Odsjek za muzičku teoriju i pedagogiju. Na Franjevačkoj teologiji diplomirao je 2017. godine. Iste godine 29. lipnja zaređen je za prezbitera. Paralelno je studirao na Teologiji i na Muzičkoj akademiji u Sarajevu. Fra Emanuel već godinama vrlo uspješno vodi bogoslovske zborove: polifoni *Fra Nenad Dujčić* i *Fraternitas* koji izvodi koralne skladbe. Prošle godine osnovao je i mješoviti zbor *Magnificat*. Dobitnik je nekoliko nagrada na državnom i međunarodnom natjecanju. (Franjevačka teologija / FIA)

Polaganje prvih privremenih redovničkih zavjeta

Humac, 4. srpnja 2020.

Nakon završene godine novicijata, 4. srpnja 2020. godine, za vrijeme večernje mise u novoj crkvi na Humcu šestorica zavjetovanika Hercegovačke franjevačke provincije Uznesen-

nja Bl. Djevice Marije položili su prve privremene redovničke zavjete: fra Mladen Dragičević iz Župe sv. Ante – Humac, fra Marinko Filipović iz Župe sv. Franje – Posuški Gradac, fra Mario Kvesić iz Župe sv. Franje – Rasno, fra Jakov Jure Nikolić iz HKM-a Zürich, fra Ante Radoš iz Župe Uznesenja BDM – Seonica i fra Danijel Sentić iz Župe Uznesenja BDM – Gradac kod Neuma.

Misno slavlje predvodio je provincijalni poglavar Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko u koncelebraciji s mešтром novaka fra Stankom Mabićem, gvardijanom fra Darijem Dodigom, župnicima zavjetovanika i još dvadesetak svećenika. (MIRIAM)

Sestra Samuela Bešker obranila magistarski rad

Sarajevo, 8. srpnja 2020.

Na Odsjeku za pedagogiju Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Sarajevu 8. srpnja 2020. godine s. Samuela Bešker, članica Školskih sestara franjevki Hercegovačke provincije, uspješno je obranila magistarski rad *Specifičnosti roditeljstva sa djecom s teškoćama u razvoju i psihičkim bolestima* koji je izradila pod vodstvom mentorice prof. dr. Snježane Šušnjare.

U uvodnom dijelu rada ukratko je objašnjeno što znači imati dobro psihičko zdravlje s kojim su usko povezani tjelesno zdravlje i socijalna komunikacija. Teorijski dio rada donosi prikaz različitih shvaćanja psihičkih bolesti kroz povijest s naglaskom na roditeljske i pedagoške kompetencije u pristupu psihički oboljelim osobama.

Istraživački dio rada donosi rezultate istraživanja provedenoga među 60 roditelja

koji su bili s djecom na Odjelu dječje i adolescentne psihijatrije u Sarajevu. Roditelji su bili podijeljeni u tri skupine. Dvadeset roditelja u prvoj skupini imali su djecu s autističnim poremećajem i intelektualnim teškoćama; djeca drugih dvadeset roditelja imala su anksiozno-depresivne teškoće, kao i školske fobije. U trećoj skupini bili su roditelji čija su djeca imala akutne psihotične polimorfne poremećaje. Prema rezultatima istraživanja može se zaključiti da se roditelji teško nose s poteškoćama svoje djece te da doživljavaju mnogo stresa, nerazumijevanja i socijalne izoliranosti. Čestitavši s. Samueli, njezine susestre izrazile su radost što će stečeno znanje nesebično ugrađivati u zaštitu i skrb o ljudskom zdravlju. (ŠSF, Mostar)

Polaganje doživotnih zavjeta i proslava zlatnoga jubileja redovništva

Bijelo Polje, 11. kolovoza 2020.

Na spomendan sv. Klare Asiške, 11. kolovoza 2020. godine, u samostanskoj kapeli sv. Franje u Bijelom Polju proslavljen je zlatni jubilej redovničkoga života: s. Zdenke Čavar, s. Mile Pejić, s. Kate Bešker, s. Ane Beljo, s. Ruže Bešker, s. Dragice Banožić i s. Mire Soldo, a doživotne zavjete položile su s. Matija Pačar i s. Ivana Klara Čuić.

Euharistijsko slavlje predvodio je fra Miljenko Šteko, provincijalni poglavar Hercegovacke franjevačke provincije. U homiliji se o. provincijalni poglavar obratio sestrama na temelju liturgijskih čitanja i života sv. Klare ističući njezinu duhovnost, koja u raznim točkama donosi različite Marijine slike, a najčešće sliku siromaštva – siromaštva kojim se, u duhu Marijina *Veliča*, hvali i veliča Gospodina. U tome smislu, nasta-

vio je o. provincijalni poglavar, ovo je slavlje pravi trenutak „za veličanje Boga i radosno slavljenje. Ovo je posebno bogat žetveni dan za zajednicu sestara franjevki naše Mostarske provincije. Naše jubilarke pedeset su godina kao djelatnice na njivi Gospodnjoj, na žegi dana i u drugim nepogodnostima, dozrijevale u radu i molitvi da bi mogle danas staviti pred Gospodina utržak svoga života i rada, zahvaliti mu za to i zamoliti blagoslov za ostatak svojih dana i svoga djelovanja na ovome svijetu.“ Nakon kratkoga razmišljanja o počecima njihova redovništva potaknuo ih je da se rado i često sjećaju rosne svježine početaka svoga hoda s Kristom kao redovnice, da razmišljaju o zanosu kojim su krenule za Gospodinom, da se češće umivaju blagoslovom onih dana. Potaknuo ih je da se ne boje sjetiti i svih poteškoća. „One su za vas bile spasonosne, poseban znak Njegove blizine, da se u vašim slabostima savršeno očituje Njegova snaga (usp. 2 Kor 12,9). On vas je tim poteškoćama htio poučiti da bez Njega ne možete ništa, a da s Njim možete činiti sve što je potrebno za ostvarenje zvanja“, kazao je, među ostalim, zlatnim slavljenicama.

Na koncu homilije obratio se o. provincijalni poglavar i sestrama koje polažu doživotne zavjete: „Vi danas stupate odlučnim korakom vrsnih žena da se zaručnički trajno vežete s Kristom Zaručnikom. Čestitam vam na vašoj odvažnosti. Pred vama je, ako Bog da, dugo i najplodnije vrijeme vašega služenja Gospodinu“, te zaključio: „Živite radosno, vedro i oduševljeno svoje redovništvo. Čuvajte Isusove zapovijedi i ostat ćete u Njegovoj ljubavi – kako On to sam kaže u današnjem evanđelju (usp. Iv 15,10). Tako su radili svetc. A vi imate u svome zvanju sve što vam je potrebno za put svetosti!“

Nakon homilije uslijedio je obred polaganja doživotnih zavjeta. Čin prostracije s. Matije i s. Ivane Klare okupljena je zajednica pratila pjevanjem litanija i molitvom Crkve. Potom su pred provincijalnom predstojnicom i sestrama svjedokinjama izrekle obrazac zavjetovanja, a svoju su odluku potvrdile i potpisom prethodno vlastoručno napisanoga obrasca zavjetovanja. Na svoju su ruku stavile prsten u znak zaručničke povezanosti s Kristom. Nakon obreda polaganja doživotnih zavjeta zlatne jubilarke obnovile su svoje redovničke zavjete.

Nakon popričesne molitve sestrama slavljenicama obratila se provincijalna predstojnica s. Zdenka. U svom čestitarskom slovu kazala je, među ostalim, zlatnim jubilaricama: „Započevši svoj redovnički put 1970. godine, godine *hrvatskoga buđenja* zatiranoga krutim bezbožnim sustavom bijaste ‚proljeće‘ naše Provincije. Po vama je rasla i cvjetala. Vašim su se svjedočanstvom nova zvanja rađala u našoj zajednici. Davale ste se u različitim službama diljem domovine i inozemstva. Zato neka je hvaljen Gospodin za svaku katehezu i okićen oltar, za sve ručne radove i marljivošću ‚vrsne žene‘ obijeljeno rublje, za mnoge ‚čашe vode‘ i Martinom pomnjom poslužene ručke, za svaku obrisanu suzu i u bolnici prihvaćeno dijete, za svaki pečalbarski dan, za sve molitve, tiha pregaranja i žrtve, za vašu vjernost Gospodinu u zgodno i nezgodno vrijeme. Vođene svetom tajnom i danas svoje pouzdanje stavljate u Krista ponizno moleći: ‚U tebe se, Gospodine, uzdam!‘ Uz naše čestitke i molitvu da vas Gospodin u planovima koje još ima za vas obaspe krjepkim zdravljem iskreno želimo *da se ne postidite nikada!*“

Čestitajući doživotno zavjetovanim sestrama, potaknula ih je riječima: „Želja mi je da ne prestanete u svojoj molitvi uzdizati pogled prema Raspetome. Da imadnete srce, dušu i um okrenute Gospodinu. Trajno pribjegavajte njegovu probodenom Srcu i neka ono bude mjera ljubavi srcima vašim. Darovi primljeni iz božanskoga srca iz kojega su potekle ‚krv i voda‘ (*Iv* 19,34) neka vas raspolože da budete milosrdne i sućutne s patnjama ljudi. Neka vam uvijek bude važnije darivati umjesto posjedovati; žrtvovati se a ne uživati; ne gospodariti već služiti. Gubiti sebe zbog evanđelja. To nije jednokratni čin niti se postiže od danas do sutra. Rast u poslušnosti, siromaštvu i u čistoći nije nešto jednostavno i slatko, to je mukotrpan i doživotan put koji u sebi nosi breme strpljivosti, odlučnosti, sazrijevanja u odgoju i sve dubljem sjedinjenju naše volje s Isusovom. Stoga, sestre naše drage, tako – čvrsto stojte u Gospodinu da nikad ne požalite zbog današnje odluke i obećanja, da ne ponestane vedrine na danas vam vedrim licima i spokoja u dušama vašim“, zaključila je s. Zdenka. Čestitanje slavljenicama i zajedništvo sestara i uzvanika nastavljeno je u samostanskom blagovalištu uz svečarsku pjesmu i razgovor ugodni. (ŠSF, Mostar)

Provincijalni poglavar Hercegovačke franjevačke provincije uputio čestitku imenovanom biskupu mons. Petru Paliću

Mostar, 11. srpnja 2020.

Provincijalni poglavar Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko, OFM, uputio je 11. srpnja 2020. godine sljedeću čestitku imenovanom mostarsko-duvanj-

skom biskupu i apostolskom upravitelju trebinjsko-mrkanskom mons. dr. Petru Paliću: „Preuzvišeni oče, naš novoimenovani biskupe Petre! Našu zajednicu obradovala je vijest da Vas je sveti otac Franjo imenovao novim biskupom mostarsko-duvanjskim i apostolskim upraviteljem trebinjsko-mrkanskim. Vijest o Vašem imenovanju priopćena nam je danas, na blagdan sv. Benedikta, zaštitnika Europe. On se, opat zapada, imenom Blagoslovljen, 529. godine smjestio na šumovito brdo Monte Cassino te tu podigao svoju nastambu, samostan. Od tada i ta uzvisina postaje blagoslovljenim mjestom mnogima. Vama, biskupe Petre, koji dolazite sada na Biskupovu glavicu, naše mostarsko brdo, u ovome znakovitu danu sv. Benedikta, želimo obilje Božjega blagoslova i svjetla Njegova – po uzoru na obrise benediktinske liturgije ukorijenjene u simbolici svjetla. Nama koji živimo ovo vrijeme ono je darovano kao naša ‚punina vremena‘, kao naš kairos, kao naša punina prigode da učinimo što je na nama i do nas. U Vašoj pastirskoj službi biskupa ordinarija mostarsko-duvanjskoga imat ćete zauzete i otvorene suradnike franjevece ove Hercegovačke franjevačke provincije. Dok Vam od srca čestitam na ovome imenovanju, u isto vrijeme želim svima nama puninu osobnoga i zajedničkoga svjedočenja za Gospodina i kraljevstvo nebesko. Srdačno Vas pozdravljam!“ (fra Miljenko Šteko, OFM)

Desetorica postulanata stupila u novicijat Hercegovačke franjevačke provincije

Mostar, 11. srpnja 2020.

U crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru 11. srpnja 2020. godine za vrijeme večernje sv. mise

desetorica postulanata obukli su franjevački habit i stupili u novicijat Hercegovačke franjevačke provincije: Alen Barać (Župa Uznesenja BDM, Široki Brijeg), Franjo Brbor (Župa sv. Ante, Humac), don Ante Kelava (Župa sv. Ivana Krstitelja, Roško Polje), Nikola Kolak (Župa sv. Ilije, Veljaci), Ivan Lovrić (Župa sv. Ane, Zagreb), Filip Miloš (Župa sv. Kate, Grude), Antonio Nikolić (Župa sv. Petra i Pavla, Mostar), Antonio Ramljak (Župa Bezgrešnog začeca BDM, Posušje), Marko Vukadin (Župa Uznesenja BDM, Seonica) i Lucijan Zeljko (Župa Uznesenja BDM, Široki Brijeg). Novicijat će provesti u samostanu na Humcu. Misno slavlje i obred oblačenja predvodio je provincijalni poglavar fra Miljenko Šteko, a suslavili su meštar postulanata fra Iko Skoko, meštar novaka fra Stanko Mabić, gvardijan fra Danko Perutina te još 45 misnika. (MIRIAM)

Redovničko oblačenje u Samostanu sv. Klare

Brestovsko, 11. srpnja 2020.

Na svetkovinu sv. Benedikta, 11. srpnja 2020. godine, postulantica Marijana Bošnjak obukla je redovnički habit i tom prigodom dobila novo ime: s. M. Sara od Milosrdnog Isusa. Obred oblačenja slijedio je nakon misnoga slavlja koje je predslavio provincijalni poglavar Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić. Činom primanja redovničkoga odijela s. M. Sara službeno je započela vrijeme novicijata u Redu sv. Klare, u kojem će kroz dvije godine moći dublje sagledati svoj poziv i oslušivati što Bog od nje traži.

Provincijalni poglavar u propovijedi je na poseban način istaknuo dvije riječi: sreća i vjernost. U svom redovničkom životu,

koji nije izuzet od žrtava i poteškoća, pozvani smo da budemo sretni. Ključ sreće jest vjernost koja donosi mir i stvara stabilnost u čovjeku. Ako smo vjerni Bogu, bit ćemo sretni i sposobni tu sreću dijeliti s drugima. Poslije svete mise i čestitanja slavljenicima čašna majka s. M. Hijacinta Batinić pozvala je sve uzvanike na ručak u samostansku dvoranu. (Sestre klarise)

Proslavljen blagdan sv. Bonaventure

Visoko, 15. srpnja 2020.

U župnoj ekspozituri i franjevačkom samostanu u Visokom 15. srpnja 2020. godine vjernici i franjevačka zajednica svečano su proslavili svoga zaštitnika sv. Bonaventuru. Euharistiju u 11 sati predslavio je fra Franjo Baraban koji je za proslavu stigao iz Tuzle. Koncelebrirala su braća svećenici iz okolnih župa.

Iako je sredina ljeta i vrijeme godišnjih odmora, samostanska crkva bila je puna domaćih vjernika i hodočasnika iz okolnih župa. Fra Franjo okupljenima je stavio sv. Bonaventuru kao jasni uzor životnih odluka. „Taj je svetac živio početkom 13. stoljeća. Njegova odlučnost za prave vrijednosti uzor je i današnjim vjernicima. Kao kardinal, dugogodišnji generalni ministar franjevačkoga reda, vrsni teolog i filozof jasno se i beskompromisno u teškim vremenima opredjeljivao za Boga – i to pravoga Boga. Danas je mnoštvo pojedinaca i skupina koji bi nas htjeli porobiti i prikazati se kao božanstva za kojima bismo trebali pokorno ići. To današnji svetac kategorično odbacuje i od kršćana novoga svijeta traži da budu *sol svijeta*, radikalno i bezuvjetno“, naglasio je fra Franjo Baraban.

Na koncu slavlja gvardijan visočkoga samostana i voditelj župne ekspoziture fra Franjo Radman zahvalio je propovjedniku i ponovio vjernicima da poruke koje su čuli „trebaju biti obilježje i te župne zajednice. Naši predci imali su razloga zašto su izabrali upravo toga zaštitnika.“ Pozvao je okupljene vjernike i braću svećenike na domjenak u velikoj samostanskoj blagovani. (ŽPV)

Proslava zaštitnice sarajevskoga Karmela

Sarajevo, 16. srpnja 2020.

Svečanu svetu misu na svetkovinu Gospe Karmelske, zaštitnice crkve i samostana sestara karmelićanki u Sarajevu, 16. srpnja 2020. godine predslavio je kardinal Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup.

U propovijedi je kardinal Puljić pozvao brojne prisutne vjernike da u Karmelu prepoznaju izazov i poticaj da u svoje obitelji, kuće i srca vrata Isusa i da odluče slijediti Mariju i živjeti „po Božju“ kako bi plodan i krjepostan život donio istinsko blagostanje. Kardinal je objasnio da Karmel, po značenju riječi plodni vrt, svoju plodnost ostvaruje u otvorenosti Božjemu planu, poput Gospe, njegove zaštitnice, te u borbi, molitvom i žrtvom, da ono Božje izraste, a da se korov iščupa. Rekao je da bi i sve naše obitelji trebale postati poput Karmela plodni vrtovi vjere, nade i ljubavi, ali sa žalošću je ustvrdio da „naše obitelji postaju osušene grane. Ne misli se vjerom, ne diše se vjerom, istjerali smo Isusa.“ Rekao je da se sve manje radi na uzgoju krjeposti i da onda nije čudno da ima toliko korova među nama i zato ova svetkovina poziva na odluku da se po-

put karmelićanki slijedi Mariju. „Sestre su prisutne u ovoj mjesnoj crkvi kako bi izmolele svete svećenike, sveto redovništvo i svete obitelji“, rekao je kardinal. Stupski župnik i direktor Medijskoga centra Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Miroslav Čavar zahvalio je sestrama za njihovu prisutnost u župi i u Vrhbosanskoj nadbiskupiji te je također u ime sestara pozdravio sve prisutne. Po završetku svete mise kardinal je predvodio obred oblačenja vjernika u Gospin škapular. Pjevanje je animirao župni zbor iz Viteza pod ravnanjem s. Ankice Garić.

Za proslavu svetkovine Gospe Karmelske sestre karmelićanke su se, zajedno s vjernicima, pripravljale devetnicom u kojoj svetoj misi prethode pobožnosti Gospi u čast. Kroz šest je dana vlč. Čavar u kratkim tumačenjima evanđelja govorio o Božjem odnosu prema čovjeku, a u trodnevnicu, bližoj pripravi za svetkovinu, propovjednici su govorili o čovjekovu odnosu prema Bogu po uzoru na Marijin. Prvog dana trodnevnicu preč. Željko Marić, rektor Nadbiskupijskoga sjemeništa *Petar Barbarić* u Travniku, pozvao je na izgradnju Karmela u srcu otvorenosti za susret s Bogom kroz šutnju do radosne molitve i življenja. Drugoga dana trodnevnicu fra Danimir Pezer, OFM, dekan Franjevačke teologije u Sarajevu, potaknuo je na promišljanje o poniznosti kao ključu za razumijevanje Marije i potrebnoga stava kako bi se Bog mogao čuti i kako bi On u nama mogao činiti svoja djela. Trećega dana trodnevnicu vlč. Hrvoje Kalem, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu, protumačio je tko su to maleni kojima Isus objavljuje svoja otajstva. (s. M. Ivana od Dobrog Pastira, Čorda, OCD)

Proslava 10. obljetnice od doživotnih zavjeta

Jajce, 13. – 19. srpnja 2020.

U Samostanu Presvetoga Trojstva u Jajcu, Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina, održana je od 13. do 19. srpnja 2020. godine duhovna priprava za sestre koje obilježavaju 10. obljetnicu od doživotnih zavjeta: s. Radmilu Ilinović, s. Dobrilu Krivić i s. Ivanu Džambas.

Duhovnu pripremu animirala je i vodila s. Ines Vujic, provincijalna savjetnica. U danima obnove sestre su promišljale o pozivu i poslanju, kršćanskim vrjednotama, redovničkim zavjetima, značenju kršćanskoga jubileja i opraštanju. Sestra Ines na poseban način stavila je naglasak na važnost slušanja Božje Riječi te kakvi smo slušatelji Božje Riječi, koliko ju doista čujemo, slijedimo i što nam u konačnici znači u našem životu i poslanju.

Na blagdan sv. Ilije, 20. srpnja 2020. godine, euharistijskim slavljem koje je predslavio fra Željko Klarić, OFMConv, sestre su obnovile svoje zavjete u nazočnosti s. Kate Karadžić, provincijalne predstojnice. U svom pozdravnom govoru s. Kata istaknula je sestrama da se nalaze u najzrelijim i naj snažnijim godinama života, a također ih je pozvala da u svom svakidašnjem služenju promišljaju, poput proroka Ilije, kako se očituje Bog u njihovu životu.

Sestre slavljenice izrazile su zahvalnost za sva primljena duhovna i materijalna dobra. Svoju zahvalu u nastavku slavlja pri zajedničkom objedu završile su riječima sv. Ivana Pavla II.: „Sjećamo se prošlosti sa zahvalnošću, živimo sadašnjost s entuzijazmom, veselimo se budućnosti s povjerenjem.“ (s. M. Ivana Džambas)

Srebrni jubilej fra Roberta Crnogorca, OFM, i fra Stanka Mabića, OFM

Masna Luka, 22. srpnja 2020.

Fra Robert Crnogorac, OFM, i fra Stanko Mabić, OFM-ovi članovi Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM proslavili su 22. srpnja 2020. godine u crkvi sv. Ilije Proroka u Masnoj Luci srebrni jubilej – 25 godina svećeništva i misništva. Misu zahvalnicu za dar svećeništva kroz proteklih 25 godina predvodio je provincijalni poglavar fra Miljenko Šteko, a propovijedao fra Marinko Šakota. Nakon misnoga slavlja druženje se nastavilo u crkvenim prostorijama. (MIRIAM)

Proslavljena 50. obljetnica djelovanja Školskih sestara franjevki u Domaljevcu

Domaljevac, 23. srpnja 2020.

Dana 23. srpnja 2020. godine proslavljena je 50. obljetnica dolaska Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina u Župu sv. Ane u Domaljevcu. U sklopu prvoga dana trodnevnice za patron župe na večernjoj svetoj misi uz mnogobrojni puk obilježen je taj veliki jubilej. Sveto misno slavlje predslavio je fra Zvonko Benković, profesor na Franjevačkoj klasičnoj gimnaziji u Visokom, u koncelebraciji fra Ante Pušeljića, župnika. U zajedništvu s provincijalnom predstojnicom s. Katom Karadžom, sestrama zajednice iz Gornje Tramošnice i sestrama koje djeluju u župi izrečene su zahvale Bogu za zlatnih 50 godina prisutnosti i djelovanja sestara među ovim pukom.

Nažalost, zbog pandemije bolesti COVID-19 nije bilo moguće proslaviti tu obljet-

nicu i s drugim sestrama koje su djelovale u toj župi i koje su u franjevačkoj jednostavnosti nesebično služile Bogu i ljudima. Samo su Bogu poznate radosti, poteškoće, žrtve i trpljenja koje su doživljavale zauzimajući se za duhovne i materijalne potrebe mnogih. U prigodnoj molitvi vjernika, koju su čitali članovi FRAMA-e, spomenuta je svaka pojedina sestra, kao i pokojne sestre koje su djelovale u župi te se molilo da sav rad i zalaganje budu blagoslovljeni novim duhovnim zvanjima.

Nakon popričesne molitve prisutnima se obratila provincijalna predstojnica s. Kata iznijevši kratak pregled prijedena puta. Kroz polustoljetno djelovanje u toj župi sestre su zajedno s braćom franjevcima i vjernim pukom dijelile životnu svakodnevicu, što čine i danas. Samo snagom zajedništva mogli su prolaziti kroz mnoge teške dane, posebno u vremenu zadnjega rata na ovim prostorima. To zajedništvo i ta povezanost vidljivi su, kazala je s. Kata. Za sve doživljeno i proživljeno zahvalna je Bogu, za sve što su sestre učinile za braću franjevce i narod toga kraja, za sve one s kojima su dijelile i danas dijele svoj životni put i s kojima rade, sve na slavu Bogu i spasenje čovjeku. Sestra Kata zahvalila je i župljanima za njihovo življenje i svjedočenje vjere, a također ih je pozvala da mole za nova duhovna zvanja.

Mnogi su čestitali sestrama tu obljetnicu, a mladi župe zahvalili su sestrama ovim riječima: „Zahvaljujemo svim sestrama koje su svojim prisustvom duhovno obogatile našu župu i uvijek bile tu za nas mlade i sudjelovale u našem odrastanju i odgoju!“ Neka dobri Bog podari sestrama još mnogo plodnih godina djelovanja u toj posavskoj župi na izgradnju kraljevstva Božjega i dobro vjernoga puka. (ŠSF)

Šezdeseta obljetnica redovničkoga života s. Helene Karalić i s. Borislave Šokčević

Gornja Tramošnica, 23. srpnja 2020.

Dana 23. srpnja 2020. u Samostanu Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije u Gornjoj Tramošnici obilježena je 60. obljetnica redovničkoga života s. Helene Karalić i s. Borislave Šokčević, članica Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina. Sveto misno slavlje u 11.00 sati u župnoj crkvi Gospe od Anđela predslavio je fra Marko Lovrić, župnik, u koncelebraciji fra Jose Oršolića, župnika Župe sv. Ivana Kristitelja u Donjoj Tramošnici. Na misnom slavlju, uz sestre zajednice, sudjelovala je i s. Kata Karadža, provincijalna predstojnica.

U svojoj propovijedi fra Marko istaknuo je kako se u jednom danu može učiniti mnogo dobra, a koliko je tek dobrih djela u životima s. Helene i s. Borislave koje služe Gospodinu punih 60 godina. Čestitao im je na ustrajnosti i vjernosti Bogu kroz sve te godine te im je zahvalio za sve dobro sjeme koje su posijale na Božjoj njivi.

Nakon popričesne molitve sestrama slavljenicama obratila se provincijalna predstojnica s. Kata. U svom pozdravu naglasila je da su sestre tijekom apostolskoga poslanja prošle kroz životne poteškoće, ali i radosti života. Zahvalila je sestrama za sve dobro što su učinile za svoju Provinciju te je pozvala i slavljenice i sve nazočne da i dalje sve povjere Presvetom Srcu Isusovu, kako je to činila i utemeljiteljica s. Margarita Pucher, napisavši u jednom pismu: „Sve povjeriti Presvetom Srcu Isusovu i u čvrstoj vjeri da će biti samo ono što je od vječnosti odredilo

Presveto Srce.” Slavlje i druženje nastavljeno je u sestarskoj blagovaonici. (ŠSF)

Proslavljen zaštitnik Župe sv. Ignacija Lojolskog u Sarajevu

Sarajevo, 31. srpnja 2020.

Jedina župa u Bosni i Hercegovini koju predvode oci isusovci, a koja se nalazi u sarajevskom naselju Grbavica, proslavila je 31. srpnja 2020. godine svoj patron. Središnje misno slavlje u popodnevним satima tom prigodom predvodio je mons. Tomo Vukšić, nadbiskup koadjutor vrhbosanski. U novoizgrađenoj župnoj crkvi, koja je posvećena 6. srpnja 2019. godine, okupilo se 80-ak vjernika među kojima veleposlanik Republike Hrvatske Ivan Sabolić te nekolicina redovnica različitih družbi. Misu je suslavilo devet svećenika. Nazočno vjerničko mnoštvo pozdravio je i izrazio im dobrodošlicu župnik o. Krešimir Djaković.

Nadbiskup Vukšić u propovijedi je govorio o svetačkom liku utemeljitelja Družbe Isusove sv. Ignacija Lojolskoga te je zahvalio isusovcima „za sva dušobrižnička i karitativna nastojanja radi dobra vjernika, koje im je Crkva povjerala u ovoj nadbiskupiji, i radi izgradnje povjerenja i prijateljstva među svim ljudima”. Potom se, na temelju gesla sv. Ignacija *Sve na veću slavu Božju*, koje je ovaj *posudio* od sv. Grgura Velikoga, usredotočio na misao da svaki Isusov učenik treba biti u službi širenja kraljevstva Božjega. U skladu s evangeoskim riječima u prvi plan stavio je pojam „nasljedovanja” Krista. „Nasljedovanje, o kojemu je ovdje riječ, ne može nikako biti hod za Isusom iz nekoga interesa ili zbog koristi, nego je to aktivno i svjesno životno pristajanje uz Isusa, prije svega na

način oponašanja njegova primjera. Oponašati Isusa znači činiti i misliti kao što je Isus činio, voljeti na njegov način, naviještati i svjedočiti kao što je on radio. Upravo takvo pristajanje i poziv na oponašanje znače Isusove riječi: „Hajde za mnom“, kazao je nadbiskup Tomo te nam je kroz duhovnosti sv. Ignacija istaknuo kako se najvažniji način „nasljedovanja Krista“ sastoji u tome da se upravo Krista stavi u središte života i drži središtu života i svih nastojanja. Zatim je naveo da su ostala dva koraka duhovnosti toga svetca da kršćanski vjernik dopusti Kristu da ga zahvati i osvoji te da je uvijek usmjeren prema cilju koji je Krist i iskreno se pita: „Što sam učinio za Krista? Što činim za Krista? Što trebam učiniti za Krista? To pretpostavlja naš ponizni ponos što smo zahvaćeni Isusom, što smo njegovi, što mu vjerujemo, što mu se povjeravamo i što sve njegove darove i poruke želimo podijeliti s drugima“, poručio je nadbiskup Vukšić naglasivši da „Ignacijeva duhovnost traži da kršćanin bude kontemplativan u akcijama i aktivan u kontemplaciji“. Na kraju je potaknuo vjerničko mnoštvo: „Po zagovoru sv. Ignacija, molimo za blagoslov da Krista uvijek imamo u središtu, koji neka nas zahvati i vodi kako bismo i uvijek hodili za njim, drugima ga naviještali i postigli vlastito posvećenje!“ (nedjelja.ba)

Održan 31. međunarodni molitveni susret mladih *Mladifest* u Međugorju

Međugorje, 1. – 6. kolovoza 2020.

U Međugorju je od 1. do 6. kolovoza 2020. godine održan 31. međunarodni molitveni susret mladih *Mladifest* pod motom *Dodite i vidjet ćete* (Iv 1,39). Zbog pandemije bolesti COVID-19, uzrokovane koronavirusom,

program se održavao samo u poslijepodnevним satima.

Prvoga dana misu svečanoga otvorenja *Mladifesta* u večernjim satima predslavio je nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto. Tijekom susreta mladih večernja misna slavlja slavili su provincijalni poglavar Hercegovačke franjevačke provincije dr. fra Miljenko Šteko, mons. Tomo Vukšić, nadbiskup koadjutor Vrhbosanske nadbiskupije, mons. Henryk Hoser, apostolski vizitator s posebnom ulogom za Župu Međugorje, te petu večer kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit Vrhbosanske nadbiskupije. Kataheze mladima održali su mons. Hoser, fra Danko Perutina i fra Ljubo Kurtović.

Prikazivana videosvjedočanstva bila su iz serijala *Fruits of Medjugorje (Plodovi Međugorja)*, dok su jedan film pripremili članovi zajednice *Cenacolo*. Molitveni susret mladih završen je 6. kolovoza 2020. godine jutarnjim euharistijskim slavljem na Križevcu. Program *Mladifesta* mogao se pratiti pomoću različitih medijskih kanala tako da su svi mogli biti ujedinjeni u molitvi i slavlju. (KVRPP BIH / međugorje.hr)

Hodočašće sestara milosrdnica Gospi Olovskoj

Olovo, 9. kolovoza 2020.

Spominjući se dolaska prvih sestara na hrvatsko tlo i zahvaljujući Bogu za sve što je kroz povijest Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga darovao, skupina *bi-jelih* sestara Provincije Majke Divne – Sarajevo, predvođene s. M. Blankom Jeličić, članicom Vrhovne uprave, i s. M. Julijanom Djaković, provincijalnom poglavaricom Sarajevske provincije, 9. kolovoza 2020. godi-

ne hodočastile su Gospi Olovskoj u Olovo. Devet sestara došlo je Gospi zahvaliti i moliti za sve sestre njihove Družbe od početka do današnjih dana. Svoje zahvale, molitve i prošnje izricale su Majci Božjoj u molitvi i pjesmi, prikazivale su svoje nakane i žrtve u svakom napravljenom koraku i podnoseći vrućinu dana. Za vrijeme sv. mise koju je u Gospinu svetištu predvodio fra Silvano di Benedetto sestre su prinijele zavjetne darove te pjesmom animirale euharistijsko slavlje.

Nakon svete mise i kratke okrjepu u župnoj kući sestre su posjetile Gospinu vodu za koju se vjeruje da je ljekovita. Od 1982. godine ljekovita mineralna voda s područja Olova počela se koristiti u okviru lječilišta i za turističke potrebe. Zatim su se sestre uputile u selo Bakiće gdje su posjetile obelisk koji je povezan s legendom o jednom kralju. Na proplanku u Bakićima ostatci su srednjovjekovne crkve sv. Roka do koje su nekada iz Olova hodočastili vjernici. Zahvalne Bogu za dan koji su provele u zajedništvu, molitvi i upoznavanju kulturnih spomenika i znamenitosti, hodočasnice su se, razmjenjujući dojmove, duhovno osnažene vratile svojim kućama. (s. M. Antoneta Martić)

Slavlje jubileja sestara milosrdnica Provincije Majke Divne i obnova zavjeta

Sarajevo, 14. kolovoza 2020.

U jubilarnoj godini Družbe sestara milosrdnica, kao i u izuzetno teškoj 2020. godini koju je zadesila iznenadna pandemija i ostavila traga i na redovničkim zajednicama i njezinim članovima, sestre su iskusile da, ipak, Bog upravlja ljudskom poviješću. On ih je nadahnjivao u ispunjenju poslanja koje

im je povjerio. Zahvaljujući Njemu, mogle su organizirati i duhovne vježbe po zajednicama na dosad malo neuobičajen način.

Tako su u povodu jubileja 175. obljetnice dolaska prvih sestara na hrvatsko tlo i obnove redovničkih zavjeta u maloj skupini u zajednici sv. Vinka u Sarajevu uspjele obaviti duhovne vježbe i Gospodinu zahvaliti za sva primljena dobra. Voditelj duhovnih vježbi vlč. Jakov Kajinić podsjetio je sestre milosrdnice da je Gospodin otajstva kraljevstva uistinu objavio malenima. Malene su jer su se otvorile i darovale Gospodinu da po njima djeluje. Na poseban način sestre su shvatile da je Gospodin svoju slavu objavljivao kroz 50 godina redovničkoga predanja po njihovim sestrama M. Petronili Kovačević i M. Leonardi Raguz koje su utkale svoje živote u milosrdničko poslanje i u vjernosti Gospodinu ustrajale. Jednako tako, istim žarom Gospodin se slavio po predanju s. M. Monike Martić koja je proslavila 25 godina svoga redovničkoga predanja.

Sestra M. Antoneta Martić obnovila je 14. kolovoza 2020. godine zavjete u ruke svoje provincijalne poglavarice s. M. Julijane Djaković na daljnje dvije godine. Zahvalila je Bogu što joj je dao milost poziva i što svoje povjerenje stavlja u njezin život kako bi ga pronijela svijetom koji gladuje i žeda te mu služila radosno i s istim žarom do smrti. (s. M. Antoneta Martić)

Proslava zavjeta sestara Služavki Malog Isusa Sarajevske provincije

Sarajevo, 15. kolovoza 2020.

Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, 15. kolovoza 2020. godine, u katedrali Srca Isusova u Sarajevu euharistijsko

slavlje u prigodi proslave zavjeta sestara Služavki Malog Isusa Provincije Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić. U koncelebraciji s kardinalom Puljićem bio je apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto i desetak svećenika, a tom su se slavlju pridružile brojne sestre Služavke Maloga Isusa sa zamjenicom vrhovne poglavarice družbe s. M. Anđom Vranješ, članovi obitelji i prijatelji sestara svečarica, Prijatelji Maloga Isusa te drugi vjernici.

Za vrijeme misnoga slavlja dvije sestre novakinje, s. Rita Oborović i s. Mihaela Martinović, položile su prve redovničke zavjete, a s. M. Nikolina Džavić i s. M. Pija Pilić obnovile su privremene zavjete te tako započele treću godinu juniorata. Četiri sestre, s. M. Atanzija Ćužić, s. M. Damjana Crnković, s. M. Lucija Blažević i s. M. Rudolfa Paradžik, zahvalile su Bogu za dar 50. obljetnice redovničkoga života, a s. M. Hermina Lozančić zahvalila je Bogu za dar 60 godina redovničkoga života.

Poslije misnih čitanja uslijedilo je prozivanje sestara koje su nakon ispovijesti vjere položile i obnovile privremene redovničke zavjete na godinu dana. Obred slavlja redovničkoga zavjetovanja i obnove završio je prinosom darova. Kardinal Puljić preuzeo je darove vode i vina, hostije, svijeću i kipić Djeteta Isusa. U prigodnoj propovijedi nadbiskup Puljić protumačio je važnost svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije. Obraćajući se sestrama, kazao je kako su primanje u zajednicu sestara i polaganje prvih zavjeta te proslava obljetnice, odnosno obnova zavjeta puni simbolike. „Danas nam, možda više nego ikad, trebaju oči vje-

re. Jer što znači gledati ljudskim očima, osobito kako to danas čine primjerice mediji. To nas nerijetko vodi u duhovno sljepilo. Bit je zato, važno je to naglasiti danas, na ovu veliku svetkovinu, povjerovati. I spoznati Isusa! To se može samo očima vjere. Dok god vam Isus bude na prvom mjestu, bit će vam ostvareno vaše zvanje... Kada se pojavi oholost, tu nema Isusa – jer Isus se objavio malenima. Nije lako biti malen“, ustvrdio je kardinal te istaknuo sestrama da je Gospin put uzor svima nama.

Nakon popričesne molitve s. M. Lucija Blažević, uime sestara jubilarke, prigodnom molitvom zahvalila je Bogu za 50 i 60 godina redovničkoga života u družbi. Potom je svoju riječ uputila provincijalna poglavarica s. M. Ana Marija Kesten čestitajući svečaricama, a mladim sestrama poručila je da slijede njihov primjer. „Zahvalna sam Bogu što nam je dao milost da smo se danas, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, okupili ovdje u katedrali Presvetog Srca Isusova na slavlju Gozbe Jaganjčeve. Ovo je doista velik i značajan dan za našu redovničku zajednicu, kada dijelimo sreću naših sestara koje se po zavjetima potpuno daruju Gospodinu. Svjedoci smo radosti naše s. Mihaele i s. Rite koje polažu prve redovničke zavjete, s. Nikoline i s. Pije koje obnavljaju zavjete. S njima zahvaljujemo Gospodinu za 50. obljetnicu zavjeta naših sestara Atanzije, Damjane, Lucije i Rudolfe te za 60. obljetnicu zavjeta naše s. Hermine“, poručila je provincijalna poglavarica. Sestra M. Ana Marija čestitala je također kardinalu Vinku 50. obljetnicu svećeništva zahvaljujući mu za sve dobro što je podario tijekom svoje pastirske službe. (KTA/SMI)

Svečano obilježen dolazak dviju članica Družbe Milosrdnog Isusa u Novi Travnik

Novi Travnik, 28. kolovoza 2020.

U Župi Uzašašća Gospodinova u Novom Travniku upriličen je 28. kolovoza 2020. godine svečani doček članicama Družbe sestara Milosrdnog Isusa iz Poljske s. Teresi Jadwigi Kwiatkowska i s. Anni Wyrostek koje će započeti svoje djelovanje u ovoj župi lašvanske doline na poziv nadbiskupa vrhbosanskoga kardinala Vinka Puljića i župnika vlč. Marka Majstorovića. U pratnji dviju sestara došla je i generalna poglavarića Družbe s. Joanna Kwiatkowska te još tri sestre kako bi sudjelovale na otvaranju sestarske kuće *ad experimentum* na tri godine i početku djelovanja tih sestara na teritoriju te župe. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije mons. Slađan Ćosić.

Riječi dobrodošlice svima uputio je župnik Majstorović te izrazio srdačnu dobrodošlicu sestrama Milosrdnog Isusa. „U ovom vremenu beznađa, možda i zbnjenosti, pogotovo jer se kod nas mnogi iseljavaju, dolazak sestara sigurno će biti ohrabrenje i poticaj da nisu sami. One su sa sobom donijele i moći sv. Faustine i bl. Mihaela koje će se čuvati u njihovoj kapeli, a mi ćemo ih nastojati častiti u određeno vrijeme. To je cilj ove pobožnosti – da ljudi otvore svoje srce i da njihovo pouzdanje u Gospodina poraste. Želimo sestrama reći da smo uz njih i da ćemo im pomoći kako bi mogle ovdje živjeti i raditi Bogu na slavu“, kazao je župnik Majstorović pozdravljajući sestre Poljakinje i sve koji su došli slaviti Boga i moliti za to Božje djelo. Na početku mise pročitana je

i čestitka dobrodošlice i blagoslova nadbiskupa metropolita vrhbosanskoga kardinala Vinka Puljića upućena sestrama prigodom njihova dolaska te župniku Majstoroviću i cijeloj župnoj zajednici.

U prigodnoj homiliji mons. Ćosić izrazio je zahvalnost Bogu za taj događaj, a poljskim sestrama dobrodošlicu u Vrhbosansku nadbiskupiju i ovaj kraj. Kazao je da na dan kada Crkva kalendarski slavi spomen sv. Augustina, biskupa i crkvenoga naučitelja, teologa i pastira duša, branitelja vjere i autora *Pravila*, članice Družbe sestara Milosrdnog Isusa postaju sastavni dio župne zajednice Uzašašća Gospodinova u Novom Travniku, sa svojom karizmom i duhovnošću koja će biti sredstvo za još dosljednije življenje kršćanske vjere i poslanja, osobno i kao zajednica, među narodom kojemu ih Bog šalje. „Samo ljubav, i ništa drugo, jamac je našega potpunoga i neograničenoga predanja Bogu, poslušnosti Božjoj volji i temelj je naše sigurnosti, tj. vjere. „Znam komu sam povjеровao i uvjeren sam da je On moćan poklad moj sačuvati za onaj Dan“, piše sv. Pavao (2 Tim 1,12). Križ koji prihvatimo s vjerom i nosimo ga s ljubavlju ne samo da nas ne čini žrtvom nego od nas stvara Isusove ponizne učenike, oduševljene apostole, radosne svjedoke i svetce“, rekao je mons. Ćosić.

Obraćajući se sestrama koje će djelovati u župi, mons. Ćosić kazao je kako današnja svetopisamska misna čitanja – Riječ Božja – pred njih iznose poruku križa. „Bog vas poziva da u pastoralnom djelovanju, u djelu evangelizacije, u govoru o Isusu Kristu počnete od onoga što je bit navještaja, a to je Radosna vijest o Bogu koji je ljubav, koji nam je postao bliz u Isusu Kristu sve do križa, koji nam u uskrsnuću svoga Sina daje

nadu i otvara nas pravom, vječnom životu. Neka stoga prvo svjedočanstvo vašega djelovanja bude življeno svjedočanstvo vjernosti Isusu, svjedočanstvo predanoga redovničkoga života. Svjedočanstvo čista, smjerna i sveta života ima svoju posebnu čar i bez riječi pridobiva druge za Krista. U svemu onome što budete činile i govorile ne tražite same sebe ni svoju slavu, već naviještajte Krista raspetoga i uskrsloga i tako pridobivajte druge za pravoga i stvarnoga Boga“, rekao je generalni vikar Ćosić te pozvao sve, na poseban način sestre, da se predaju Bogu i za Njim čeznu „ne dijeleći svoga srca ni prolaznim osjećajima, nego cijelim srcem, srcem koje je živo i iskreno za Nj kuca. Potičem vas da svojim Bogu posvećenim i predanim životom probudite sve članove ove župne zajednice, a i šire. Da biste u tome uspjele, nisu vam potrebni novi i veliki planovi i programi, nego nadasve vjernost ideji vaše duhovne majke sv. Faustine Kowalske i vašega utemeljitelja don Mihaela Sopočka: ideji o kontemplativno-aktivnoj družbi. Moja je želja i molitva da vaše djelovanje i svjedočenje u ovoj župnoj zajednici i u cijeloj lašvanjskoj dolini, a i šire, bude, kako papa Franjo reče, *natopljeno milosrđem* kako biste mogle pristupiti svakom muškarcu i ženi, ocu i majci, djetetu i unuku, školarcu i studentu donoseći im Božju dobrotu i nježnost“, kazao je na koncu svoj homilije mons. Ćosić.

Nakon popričesne molitve svoju dobrodošlicu sestrama izrekli su mladi župljani te, predajući sestrama buket cvijeća, izrazili nadu da će njihov život i djelovanje uroditi i novim svećeničkim i redovničkim zvanjima. Dobrodošlicu sestrama Milosrdnog Isusa poželjele su i članice udruge *Hrvatska žena* iz Novoga Travnika darujući im tradicional-

ne travničke slatke proizvode i knjigu *Kubarrica*. Nakon euharistijskoga slavlja uslijedilo je klanjanje i blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom. Druženje i razgovori sa sestrama nastavljeni su i u večernjim satima za stolom tjelesne okrjepe.

Družba sestara Milosrdnog Isusa jest redovnički institut. Osnovana je 1941. godine u Vilni (Litva), zajednički život sestara započeo je u Mysliborzu (Poljska) 25. kolovoza 1947. godine, a potvrđenje zajednice na papinskom pravu 13. svibnja 2008. godine. Duhovnost Družbe temelji se na molitvi *Isuse, uzdam se u tebe*. To znači da sestre računaju na Njega, na Njegovu snagu, na Njegovu pomoć. Družba se temelji na poslanju svete sestre Faustine. Sestre djeluju u Hrvatskoj od 1999. godine. Trenutačno imaju jednu zajednicu u Puli, a jedno vrijeme djelovale su i u Dugoj Resi nedaleko od Karlovca. Karizma Družbe sestara Milosrdnog Isusa jest širenje štovanja milosrđa i molitva za milosrđe nad svijetom. (KTA/Lj.S.)

Obljetnica posvete župne crkve u Prozoru i susret duhovnih zvanja

Prozor, 1. rujna 2020.

Dana 1. rujna 2020. godine u Župi Presvetog Srca Isusova u Prozoru obilježena je obljetnica posvete župne crkve, a tom prilikom upriličen je i susret duhovnih zvanja. Misno slavlje u prijepodnevnim satima u župnoj crkvi uz suslavlje jedanaest svećenika predvodio je i propovijedao domaći sin vlč. Branko Jurić. Riječi pozdrava, zahvale, poticaja, čestitke okupljenim svećenicima, časnim sestrama i vjernicima uputio je mjesni župnik mons. Marko Tomić. Za vrijeme euharistijskoga slavlja pjevali su članovi župnoga mješovitoga zbora.

Poslije svete mise upriličen je i Susret duhovnih zvanja. Prema dostupnim informacijama, iz župe u Prozoru trenutno potječe sedamnaest svećenika, jedan đakon, šesnaest časnih sestara, pet bogoslova, dva sjemeništarka i jedna kandidatice. (KTA / M. R.)

Spomendan sv. Majke Terezije u banjolučkoj katedrali

Banja Luka, 5. rujna 2020.

Na spomendan svete Majke Terezije, temeljiteljice družbe sestara Misionarki ljubavi, u večernjim satima 5. rujna 2020. godine, u katedrali sv. Bonaventure u Banjoj Luci misno slavlje predvodio je biskup banjolučki mons. Franjo Komarica u zajedništvu s pomoćnim biskupom mons. Markom Semrenom te uz koncelebraciju biskupijskoga kancelara preč. Pere Grgića, ekonomona mons. Ivice Božinovića i tajnika Predraga Ivandića. Sudjelovale su sestre misionarke ljubavi, poznate kao sestre Majke Terezije, milosrdnice sv. Vinka Paulskog i klanjateljice Krvi Kristove te oko sedamdeset vjernika. Svetu misu izravno je prenosio Radio *Marija Bosne i Hercegovine*.

Prigodnu propovijed uputio je biskup Semren koji je na početku kazao kako Kristov glas koji je čula Majka Terezija: „Budi moje svjetlo u služenju siromasima! Time ćeš postati majka odbačenima, zgaženima, ostavljenima, bolesnima, umirućima“, još uvijek odzvanja i živi u svetoj Majci Tereziji i njezinim sestrama i ovdje u Banjoj Luci. „Poslušajmo i mi taj glas i zahvalimo mu u ovoj gozbi ljubavi za sestre misionarke te ljubavi, moleći da se zapaljeni plamen nikad ne ugasi i da ih Bog blagoslovi novim duhovnim zvanjima.“

Svoju snažnu ljubav prema Isusu prenosila je djelom i riječju na svoje sestre. Često im je znala reći: „Mi nismo socijalne radnice, nego prije i iznad svega redovnice, ljubav Božja na djelu. Sve što činimo, radimo s ljubavi, iz ljubavi za Boga i za blišnjega. Radimo mnogo, gotovo dan i noć s mnogim bolesnicima, gubavcima, umirućima, ali sve bi bilo uzaludno i zapravo nemoguće bez Božje pomoći, koju dobivamo posebno po molitvi, po sv. pričesti. Bez molitve ne ćemo biti sposobne prepoznati u svakome čovjeku brata i sestru, još manje Boga, jer plod je molitve vjera, plod vjere ljubav, a plod ljubavi služenje.“

Nadalje je istaknuo: „Sestre je poticala da budu dobra i milosrdna srca prema svima i da ne dopuste da itko od onih koji im dođu, od njih odu, a da ne postanu bolji i sretniji ljudi. Upozoravala je na glavni problem u svijetu – posrnule obitelji – i zalagala se za vraćanje zajedničke obiteljske molitve. U svome je služenju uočila da je najteža bolest današnjice osjećaj odbačenosti, napuštenosti, ravnodušnosti. Za nju su dvije zapovijedi – ljubiti Boga i ljubiti blišnjega – postale jedna, neodvojiva zapovijed. „Ja živim s Isusom dvadeset četiri sata na dan. Što god da radim, to je za Isusa.“ Iz molitve je proizlazio smisao za žrtvu, snaga dizanja glasa protiv ratova, protiv pobačaja koje je držala najvećim opasnostima za mir u svijetu. Borila se protiv droge i prostitucije.

Pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji nosila je u svom srcu još od djetinjstva. Prenijela ju je na svoje sestre tako da svaka od njih i danas na svojevrstan način pokazuje Marijin život u poniznosti, poslušnosti, čistoći, služeći u ljubavi. Poput Majke Terezije one s krunicom u ruci stalno mole, te ne

čudi da gotovo nikada nisu doživjele neke veće životne opasnosti iako žive i rade u vrlo teškim i opasnim sredinama: među alkoholičarima, narkomanima, ženama koje su se odale lošem životu. Stoga nije slučajno da je Kongregacija ljubavi upravo na blagdan Gospe od Krunice, 7. listopada, dobila iz Rima odobrenje za djelovanje.

Danas misionarki ljubavi u svijetu ima više od 5000. Djeluju u mnogobrojnim domovima za siročad, za napuštene, umiruće u 137 zemalja svijeta i imaju 766 misija. Iako su u omjeru na siromahe svijeta tek *kap u oceanu*, ta je kap danas itekako vrijedna pozornosti jer na svim kontinentima uz otklanjanje materijalnoga siromaštva upozoravaju na duhovno siromaštvo. Svagdje žive istim stilom života. Redovito dnevno provedu u molitvi po četiri i više sati, a ostatak su vremena sa siromasima. U svojim kućama nemaju radio ni televiziju. Osim ženskoga osnovan je 1963. godine i muški ogranak Misionari ljubavi. Njih dvjestotinjak braće djeluje u sedam zemalja živeći i radeći po pravilu Majke Terezije. A ona ih potiče: „Ne možeš biti misionar ljubavi ako ti srce nije puno radosti!“ Da, svi smo pozvani biti misionari i misionarke ljubavi i u svom životu ostvarivati Isusova blaženstva”, zaključio je biskup Semren.

Sestre misionarke ljubavi došle su u Banja Luku u listopadu 2005. godine na poziv banjolučkoga biskupa Franje Komarice. U kući djeluju četiri sestre. Apostolat sestara jest posjećivanje siromašnih u gradu i obližnjim selima. Otvorile su mali Dom za beskućnike (18 ležajeva) te pučku kuhinju u kojoj dnevno nahrane od 60 do 80 osoba. Posjećuju također zatvorenike u zatvorima (Tunjice, Banja Luka i Doboje). Ovisno o mogućnosti, mjesečno dijele pakete hrane

i odjeće siromašnim obiteljima kojih ima oko pedeset. Osim materijalne pomoći sestre mole zajedno sa siromasima da im i na taj način pokažu put do Boga – a to sestre smatraju najvažnijim. Kako je znala reći utemeljiteljica sv. Majka Terezija, misionarke ljubavi nastoje propovijedati ne toliko riječima, nego djelima i životom. Sestre osim zavjeta čistoće, siromaštva i poslušnosti žive zavjet služenja najsiromašnijim od siromaha. (KVRPP BiH / biskupija-banjaluka)

Duhovna priprema i obnova redovničkih zavjeta juniorki Bosansko-hrvatske provincije

Sarajevo, 7. – 8. rujna 2020.

U provincijalnoj kući u Sarajevu održana je 7. rujna 2020. godine jednodnevna priprema za sestre juniorke Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina koje obnavljaju privremene redovničke zavjete: s. Andreju Lukendu, s. Vesnu Bošnjak, s. Mateu Šipić, s. Moniku Džepinu, s. Suzanu Benković, s. Blaženku Miličić, s. Antoniju Klišanin, s. Petru Mikulec i s. Zoricu Barić. Na pripremi je sudjelovala i novakinja s. Nikolina Vujica. Zbog nemogućnosti dolaska tri su sestre u pripremi sudjelovale pomoću mrežnoga prijenosa.

Pripremu je organizirala s. Celina Vidak, odgojiteljica juniorki, a animirala je prof. dr. Sanda D. Smoljo u suradnji s Centrom za savjetovalište Vrhbosanske nadbiskupije. Tema je bila *Put prema svetosti*. U svojim predavanjima dr. Smoljo govorila je o duhovnoj i psihološkoj zrelosti u redovničkom životu, koje se međusobnu isprepleću, te o neprestanom rastu koji nije spontan, nego je

osobni izbor. Navela je nekoliko koraka koji su važni za rast u svakodnevici: biti svjestan sebe, prihvatiti sebe u cijelosti te donijeti odluke i ispravno djelovati. Iako to nije bio prvi susret sestara s predavanjima dr. Smoljo, priprema je nadogradila njihovo znanje i dala smjernice za rast na putu svetosti.

Sutradan, 8. rujna 2020. godine, na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, u kapeli Prečistog Srca Marijina, također u provincijalnoj kući u Sarajevu, sestre juniorke obnovile su privremene zavjete. Euharistijsko slavlje predslavio je fra Marinko Pejić, OFM. U svojoj propovijedi govorio je o dvama univerzalnim i glavnim putovima preobrazbe života koji su dostupni svakom biću, a to su velika ljubav i velika patnja. Ljubav otvara srce, a patnja um. Istaknuo je kako redovnici u svijetu trebaju biti svjedoci Božjega milosrđa koje se objavljuje kroz slabosti patnje i ljubavi. Na kraju je poručio sestrama da ta dvojica veličanstvena vrata uvijek drže otvorenima.

Nakon homilije uslijedio je obred obnove zavjeta u nazočnosti s. Kate Karadžić, provincijalne predstojnice. Tri sestre koje su bile spriječene doći u Sarajevo obnovile su zavjete u svojim zajednicama, s. Andreja i s. Matea u Samostanu Navještenja Marijina u Zagrebu te s. Petra u Samostanu sv. Franje Asiškoga u Kloštru Ivaniću. (ŠSF)

Obilježen spomen na slugu Božjega Josipa Stadlera u rujnu

Sarajevo, 8. rujna 2020.

Dana 8. rujna 2020. godine u sarajevskoj prvostolnici obilježen je spomen na prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa, slugu Božjega dr. Josipa Stadlera. Na molitvu krunice i večer-

nje euharistijsko slavlje okupile su se sestre Služavke Maloga Isusa i vjernici sarajevskih župa. Euharistijsko je slavlje predslavio katedralni župnik preč. Mato Majić. Na početku misnoga slavlja župnik je podsjetio da je kao i svakoga osmoga u mjesecu nakana misnoga slavlja za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera, zatim je usmjerio pogled vjernika na najdivniju ženu – Blaženu Djevicu Mariju, koju je nadasve štovao prvi vrhbosanski nadbiskup, sluga Božji dr. Josip Stadler.

U prigodnoj propovijedi župnik se osvrnuo na Marijinu i Stadlerovu vjeru te istaknuo životni primjer sluge Božjega nadbiskupa Stadlera koji je poput Marije bio ne samo slušatelj Božje Riječi nego i vršitelj. Kazao je kako je Stadlerova životna hrana bila ispunjavanje Volje Božje, upravo onako kako nas je učio Isus i kako je činila njegova majka Marija. Stoga je župnik napomenuo da se u trenucima kada mislimo da je naš naum bolji od Božjega, zapravo udaljavamo i samo sebi donosimo nemir i tugu. Progovorio je zatim o Marijinu majčinstvu za koje reče da je kao neka vrsta „ljestava“ koje spajaju nebo i zemlju te je istaknuo da je po Mariji Bog sišao k nama, a po njoj i mi uzlazimo k Bogu. Kazao je kako Krist želi da i mi postanemo kao Marija, da cijeloga života slijedimo Isusa u stopu. Na koncu propovijedi župnik je progovorio o sluzi Božjem nadbiskupu Stadleru kojega je Bog postavio pastirom Vrhbosanske nadbiskupije u teškim vremenima, a on se odazvao vjerom i ljubavlju. Svojim je svjedočanstvom vjere i ljubavi postao *otac sirotinje*. Po završetku popričesne molitve, okupljeni oko groba sl. Božjega Stadlera, pod vodstvom preč. Majića izmolili su molitvu na nakanu proglašenja blaženim nadbiskupa Stadlera. (KTA)

Izdana monografija *Hercegovački franjevci pola stoljeća u Kongu*

Mostar, 9. rujna 2020.

U nakladi Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM – Franjevačka knjižnica Mostar izdana je monografija *Hercegovački franjevci pola stoljeća u Kongu*, autora fra Roberta Jolića.

Od brojnih mjesta, u domovini i u svijetu, na kojima su djelovali i djeluju hercegovački franjevci nema dvojbe da je najzahtjevnije bilo ono u dalekoj Africi, u misijama u Demokratskoj Republici Kongo, gdje su sedmorica franjevaca Hercegovačke franjevačke provincije djelovala gotovo punih pola stoljeća: od kraja 1968. godine, kad je u misije otišao fra Blago Brkić, do 2017. godine, kad su se preostala trojica vratila u domovinu (fra Pere Čuić potom se opet vratio u DR Kongo, gdje djeluje i danas). Imena spomenute sedmorice navodimo s poštovanjem i zahvalnošću, redom kako su odlazili u Kongo (Zair): fra Blago Brkić, fra Ante Ivanković, fra Ante Kutleša, fra Filip Sučić, fra Pere Čuić, fra Stojan Zrno i dr. fra Jozo Vasilj. Monografija pokušava dati barem neki uvid u silna djela koja su kroz to vrijeme učinili u toj dalekoj zemlji, i na duhovnom, crkvenom i na građevinskom, uljudbenom, kulturnom, odgojnom i humanitarnom polju rada. Knjiga je obogaćena brojnim vrijednim fotografijama, uglavnom iz arhiva samih misionara koji su djelovali u DR Kongo. Želja je autora da ta monografija bude prepoznata kao neka vrsta spomenika hrabroj sedmorici misionara franjevaca iz Hercegovine koji su svoje živote ili barem njihov dobar dio uložili u napredak Katoličke Crkve u dalekoj Africi. (KVRPP BiH / franjevci.info)

Četvorica franjevaca Hercegovačke provincije položili doživotne zavjete

Mostar, 12. rujna 2020.

U crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru 12. rujna 2020. godine, za vrijeme sv. mise četvorica braće: fra Franjo Ćorić (Župa Krista Kralja, Čitluk), fra Džoni Dragić (Župa sv. Mateja, Mostar), fra Ivan Hrkać (Župa Uznesenja BDM, Široki Brijeg) i fra Franjo Markić (Župa sv. Petra i Pavla, Kočerina), položili su svećane (doživotne) zavjete. Svećanozavjetovanici su od Boga i Crkve zatražili „da zavjetujući *Pravilo* i život u Redu manje braće možemo slijediti nauk i stope Gospodina našega Isusa Krista sveto djelujući do smrti“.

Misno slavlje predvodio je provincijalni poglavar hercegovačkih franjevaca fra Miljenko Šteko. U koncelebraciji su bili gvardijan fra Danko Perutina, meštar hercegovačkih bogoslova fra Serđo Ćavar i još petnaestak braće. Za vrijeme misnoga slavlja pjevali su i svirali franjevački bogoslovi, a služili su postulanti i bogoslovi. Nakon prigodne homilije uslijedio je obred zavjetovanja, u kojem su braća položila svoje doživotne zavjete poslušnosti, siromaštva i čistoće, predajući se potpuno bratstvu. Nakon sv. mise nastavljeno je bratsko druženje uz okrjepu u samostanskom klausturu. (MIRIAM)

Izvanredni provincijalni kapitul Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije

Sarajevo, 12. rujna 2020.

Školske sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina slavile su 12. rujna 2020. godine, na spomen Presvetog Imena Blažene Djevice Marije,

Izvanredni provincijalni kapitul. Sestre su se okupile u provincijalnoj kući u Sarajevu, a misao vodilja glasila je *Hvaljen budi, moj Gospodine!* (sv. Franjo Asiški).

Kapitul je započeo u samostanskoj kape- li Prečistog Srca Marijina jutarnjom moli- tvom i euharistijskim slavljem na čast Duhu Svetom, koje je predslavio mons. dr. Tomo Vukšić, nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnoga ordinarijata u Bosni i Hercegovini. Nakon upućenoga pozdrava i zahvale za poziv biskup Vuk- šić naglasio je kako je slavlje Izvanrednoga provincijalnoga kapitula „prigoda da kao prvu misnu nakanu danas imamo zahval- nost Gospodinu Bogu za sve blagoslove i dobročinstva kojima je obdario svoju Crkvu i ostala stvorenja po služenju sestara vaše za- jednice. I da istovremeno molimo Božji bla- goslov za buduće plemenite nakane i djela, kako bi sve članice vaše zajednice mogle rasti u svom redovničkom identitetu i poslanju te po tomu napredovati u osobnom posve- ćenju. Ovo je također prigoda koju nam je Providnost darovala, u kojoj je vrlo priklad- no razmatrati upravo o Božjem pozivu na posvećenje ljudi, o Crkvi koju je Isus osno- vao samo radi posvećenja čovjeka i svijeta, o kršćanskoj vjeri koju čovjek prihvaća i živi jedino zbog istoga razloga te o redovničkim zajednicama koje svoje temeljno osmišljenje za postojanje i djelovanje imaju u istoj svrsi. Kao na čvrstom stablu koje ima duboke i zdrave korijene i koje se bujno razgranalo, utemeljitelji pojedinih redovničkih zajedni- ca su, svatko na svojoj grani stabla evanđe- oskih savjeta i na svoj način, nakalemili svoju karizmu. I svaka od tih grana donosi svoje plodove. I svaka se hrani iz istoga korijena, Isusa Krista, i kroz isto stablo, Crkvu Kri-

stovu. I samo na takav način postoje i dje- luju. I posljedično, odatle nastaje dužnost svakoga redovnika i redovnice raditi prema silama i vrsti svoga zvanja, bilo molitvom bilo aktivnim djelima, kako bi se Kristovo kraljevstvo ukorijenilo i ojačalo u dušama i da se širi na sve strane.“ Na koncu, biskup je svima nazočnima zaželio Božji blagoslov i plodan rad Kapitula te zahvalio svim sestra- ma Provincije za svjedočenje i dobro koja čine vjernicima Sarajevske nadbiskupije i ljudima na drugim područjima.

Kapitul je otvorila i njime predsjedala s. Kata Karadža, provincijalna predstojnica. Okupljenim kapitularkama naglasila je dva poticaja, koja su u skladu i s pozivom pape Franje te najavom posebne godine za opću Crkvu *Laudato si'* koja se slavi od 24. svibnja 2020. do 24. svibnja 2021. godine. „Prvi je poziv na hvalu i zahvaljivanje po uzoru na sv. Franju koji je izricao hvalu Bogu za sve što ga je okruživalo. Poput njega i mi blagosliv- ljajmo Boga, ali se i odnosimo s poštova- njem prema svemu stvorenom te odgovorno preuzmimo brigu za svijet koji nam je Bog povjerio. Drugi poticaj jest poziv na hvalu Bogu za darovane sestre, kao i za ono što smo doživjele tijekom protekloga razdoblja te tije- kom ovoga šestogodišta koje ćemo za nekoli- ko mjeseci zaokružiti. Naša hvala neka bude upućena Bogu i za život Provincije“, naglasila je s. Kata. U radu Kapitula članice su izabrale izaslanice za XVI. izvanredni vrhovni kapitul, koji će se slaviti u Asizu (Italija) od 7. do 20. veljače 2021. godine: s. Ivanku Mihaljević, s. Željku Dramac i s. Snježanu Pavić.

Nakon drugoga dijela o tekućim pitanji- ma u Provinciji uslijedilo je predstavljanje provincijalne baštine, odnosno otvaranje spo- men-sobe pod geslom *Vrlo mi je mila moja*

baština. Sestra Ljubica Stjepanović, moderatorica, uvela je sudionice u program koji je započeo pjesmom *Stvorio si me* autorice pokojne s. Vatroslave Šimundić, a koju je izrekla s. Anica Markelić. Tijekom predstavljanja baštine pročitane su još dvije pjesme iste autorice. Pjesmu *Put ljubavi* čitala je s. Celina Vidak, a s. Ines Vujica pjesmu *Iz Marijina naručja*.

Zatim je s. Željka Dramac napravila kratki povijesni presjek duhovne i materijalne baštine. U svom izlaganju s. Željka, pojašnjavajući terminologiju baštine – nasljeđa u kontekstu povijesnoga života Provincije, naglasila je da baština, kao povijesno, kulturno i duhovno nasljeđe, ima svoju važnost i vrijednost, stoga ju je potrebno sve više otkrivati i bolje upoznavati. Pjesmu sv. Franje *Pjesmu stvorova* zapjevale su sve članice Kapitula.

U nastavku svoju riječ uputila je s. Kata Karadža, provincijalna predstojnica, koja je, među ostalim, govorila o putu nastanka provincijalne baštine. „Otvaranjem spomen-sobe htjele smo ne samo istrgnuti nešto zaboravu nego učiniti da na jednom mjestu, objedinjena i lijepo predstavljena, baština naših sestara postaje svojevrсно nadahnuće i trajno svjedočanstvo vjere. Baština naime, poput svakoga djela ljudskoga duha, stalno se razvija, sazrijeva i raste, poput života čije je ona svjedočanstvo i izraz.“ U želji da sve sestre i svi oni koji će pohoditi spomen-sobu osjete snagu memorije kroz životnost baštine, ljepotu i bogatstvo života Provincije, ali i nadahnuće za nove životne iskorake, s. Kata otvorila je spomen-sobu. Predstavljanje je završeno molitvenom meditacijom koju je pripremila s. Lidija Jurišić. Uslijedilo je razgledavanje.

Rad Izvanrednoga provincijalnoga kapitula završen je osvrtnom članica Kapitula te završnom riječi provincijalne predstojnice, koja

je pozvala da kao sestre franjevke gaje svijest „da Krist osvjetljava naše danas i pokazuje nove putove kojima nam je hoditi da bismo svjedočile njegovu sućut i milosrđe“. (ŠSF)

Proslavljen blagdan Uzvišenja sv. Križa u Klopču

Klopče, 13. rujna 2020.

Blagdan Uzvišenja sv. Križa svečano je proslavljen u Župi Klopče pokraj Zenice, 13. rujna 2020. godine. Euharistijsko slavlje predvodio je fr. Slavko Slišković, provincijalni poglavar Hrvatske dominikanske provincije u koncelebraciji pet svećenika među kojima je bio i župnik fr. Pero Jurič. Sudjelovalo je oko 250 vjernika koje je na početku pozdravio župnik.

Propovjednik je na početku objasnio povijesnu dimenziju toga blagdana te se upitao zašto su kršćani tražili Kristov križ, bili sretni kad su ga pronašli, žalosni zbog gubitka i spremni na borbu da bi ga ponovno zadobili. Ustvrdio je kako odgovor nije u tome što je križ bio oruđe koje je usmrtilo Isusa, nego zato što je taj instrument smrti Krist preobrazio u izvor života. „Čovjek i ono što je život lako pretvori u smrt: ljubav u ljubomoru i posesivnost, užitak u razvrat i ovisnost, posjedovanje u pohlepu, a ponos u oholost i prijezir prema drugima, dok Bog može i smrt i zlo okrenuti u izvor života i dobra.“ Tu je tvrdnju potkrijepio slikom stabla života u raj u zemaljskom koje je za čovjeka postalo izvorom smrti te slikom križa kao stabla smrti koje je Bog preobrazio u izvor života. Nadalje je istaknuo kako izbor križa nije slučajna, jer je u Isusovo vrijeme bio najteži, naboljniji i najsrmatniji oblik umiranja. „Tako je Bog

pokazao da nema čovjekove patnje u kojoj nije prisutan, ne samo kao promatrač nego aktivni sudionik. Usto je ljudima pokazao i koji je cilj križnoga puta, a to je vječnost.“

Referirajući se na svetopisamsku zgodu o Mojsiju koji podiže mjedenu zmiju u pustinji, provincijalni poglavar ustvrdio je kako i nas ne će prestati ujedati različite ljutice u našim životima. „Bit će nepravednih osuda, izdaje, napuštenosti, padova pod križem, pa i same smrti. Ipak, pogled na Kristov križ izliječit će nas od očaja jer znamo da nakon križa slijedi uskrsnuće.“

Proslavi blagdana prethodila je trodnevnička tijekom koje je župnik pohodio i ispovjedio bolesnike na području župe, a uoči središnje proslave vjernici su imali mogućnost pristupiti sakramentu pomirenja. (dominikanci.hr)

Susret kućnih predstojnica Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije

Sarajevo, 13. rujna 2020.

U provincijalnoj kući Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina u Sarajevu 13. rujna 2020. godine, na Dan družbe, održan je redoviti godišnji susret sestara kućnih predstojnica s provincijalnom predstojnicom s. Katom Karadžom. Na susretu je sudjelovalo sedamnaest sestara kućnih predstojnica koje žive i djeluju u Bosni i Hercegovini. Na susretu nisu bile prisutne kućne predstojnice iz Hrvatske i inozemstva zbog okolnosti pandemije uzrokovane koronavirusom.

Susret je započeo euharistijskim slavljem u kapeli provincijalnoga sjedišta koje je predslavio fra Stipan Radić, gvardijan Franjevačkoga samostana sv. Ante na Bistriku. Litur-

gijsko sviranje i pjevanje animirala je s. Lidija Jurišić, zamjenica provincijalne predstojnice, kao i molitvu tijekom cjelodnevnoga susreta. U prigodnoj je homiliji fra Stipan istaknuo: „Današnja misna čitanja stavljaju glavni naglasak na praštanje, na Kristov zakon ljubavi, da čovjek čovjeku ne bude sudac, nego da sud prepusti Bogu.“ Nadalje „spremnost praštanja nije slabost ili popustljivost ili kapitulacija pred zahtjevima prava – nego snaga ljubavi i spremnost praštanja bez ikakvih uvjeta i poniženja, ne pitajući tko je prvi uvrijedio, tko bi prvi trebao učiniti korak pomirenja. Oprostiti ne znači biti slab, nego je to uvijek znak jake i velikodušne duše, otvorena srca koje ne postupa po pravu, nego u duhu ljubavi i praštanja, kako nas je učio Isus Krist. Zato dok molimo u Očenašu: ‚oprosti nam duge naše, kako i mi opraštamo dužnicima našim!‘ pazimo da ne budemo suđeni po vlastitoj presudi. Kao kršćani živimo u blagoslovljenoj kružnici oprosta: Bog nama oprašta i mi praštamo drugima, mi praštamo drugima i zato Bog prašta nama. Božja ljubav prema nama i Božje milosrđe i opraštanje nama ne smije završiti kod nas, nego se treba preliti na ostali svijet i teći kao rijeka koja ne presušuje“, zaključio je fra Stipan.

Popodnevni rad započeo je uvodnom meditacijom. Potom je s. Kata uputila riječ pozdrava i dobrodošlice svim prisutnim sestrama kućnim predstojnicama te čestitala svima Dan družbe. Upoznala je kućne predstojnice s Planom i programom za duhovnost i trajni odgoj za 2020./2021. godinu, kao i s drugim programima glede okvirnoga godišnjega provincijalnoga plana. Pozvala ih je da u svojim zajednicama informiraju sestre o događanjima na razini Provincije, kao i opće Crkve, a također da se započne moliti

Molitva za uspjeh XVI. izvanrednoga vrhovnoga kapitula koji će se slaviti u veljači 2021. godine. Sudionice su također raspravljale o pripremi za Izvanredni vrhovni kapitul – prijedlog pravnoga ustrojstva delegature.

Nakon prvoga dijela susreta uslijedilo je predstavljanje provincijalne baštine. Moderatorica programa bila je s. Ljubica Stjepanović. Tijekom predstavljanja baštine interpretirane su tri poezije pokojne s. Vatroslave Šimundić-Dagmar. Potom je uslijedio kratki povijesni presjek duhovne i materijalne baštine, koji je predstavila s. Željka Dramac. U svom izlaganju s. Željka, pojašnjavajući terminologiju baštine – nasljeđa u kontekstu povijesnoga života Provincije, naglasila je da je baština, ukupno duhovno i materijalno nasljeđe, temelj identiteta zajednice. Sestra je na vrlo zanimljiv način govorila o baštini polazeći od značenja pojma baština te njezine klasifikacije. Sažeto je izložila povijesni hod naše družbe i Provincije tijekom kojega je zajednica osim materijalnoga namrla i bogato duhovno nasljeđe. Osim što je baština Provincije, družba je ponajprije baština Crkve. Osnivanjem Provincije za vrijeme II. svjetskoga rata družba je opstala i ostala u Bosni i kontinentalnoj Hrvatskoj, a slovenski duh i sestre Slovenke na osobit način trajna su baština naše zajednice. Kao najznačajniji izraz našega nasljeđa, baštine koju su nam sestre namrle nastojeći živjeti karizmu i franjevačko poslanje u Crkvi kroz stoljeće i pol života, s. Željka istaknula je ime družbe, koje je potom i protumačila. Drugi je vjera u Providnost koju su sestre dijelile i živjele, a koja se očitovala po veoma konkretnim ljudima i u često presudnim događajima za opstanak i život družbe, kao i naše Provincije. Također je s. Željka kazala

kako je potrebno bolje upoznati svoju baštinu te kako bi to trebao biti izazov za sve sestre, osobito za mlađe članice družbe. Baština, nasljeđe, temelj je identiteta zajednice.

Provincijalna predstojnica s. Kata govorila je o putu nastanka provincijalne baštine. „Otvaranjem spomen-sobe htjele smo ne samo *istrgnuti nešto zaboravu*’ nego učiniti da na jednom mjestu, objedinjena i lijepo predstavljena, baština naših sestara postaje svojevrsno nadahnuće i trajno svjedočanstvo vjere.“ Predstavljanje je završeno molitvenom meditacijom, a potom je uslijedilo razgledavanje izložbenih uradaka. Susret je završen osvrtnom kućnih predstojnica te završnom riječi provincijalne predstojnice. (ŠSF)

Petnaest sestara s privremenim zavjetima obnovile redovničke zavjete

Mostar, 13. rujna 2020.

Na spomen utemeljenja družbe, 13. rujna 2020. godine, u Samostanu Svete obitelji u Mostaru petnaest školskih sestara franjevačka s privremenim zavjetima obnovile su svoje redovničke zavjete poslušnosti, siromaštva i čistoće na godinu dana. Euharistijsko slavlje s obredom obnove zavjeta u samostanskoj kapelici predvodio je fra Danko Perutina, gvardijan bratstva u Franjevačkom samostanu u Mostaru.

Nakon liturgijskih čitanja fra Danko se u prigodnoj homiliji obratio sestrama juniorama govoreći im o radosti koja se mora očitovati u redovničkom životu. Poslužio se poticajnim riječima pape Franje koje je uputio redovnicima i redovnicama na susretu u Koreji 16. kolovoza 2014. godine govoreći kako „u središtu zvanja jest radost zbog sigurnosti da nas Bog voli. Samo ako je naše

svjedočanstvo radosno, moći ćemo druge privući Kristu. A ta je radost dar koji se osnažuje životom molitve, razmatranjem riječi Božje, slavljenjem sakramenata i životom u zajednici. Kada to nedostaje, pojavljuju se slabosti i teškoće koje zatamnjuju radost koju smo tako intimno upoznali na početku svoga puta.“ Govorio je potom kako je srce stvoreno za radost, kako je traži, jer je ona kadra dati „okus“ našem životu. „Gospodin nam svakog dana pruža mnoge jednostavne radosti: radost života, radost u molitvi i klanjanju, radost koja nas obuzima dok promatramo prirodne ljepote, radost zbog dobro obavljenoga posla, radost služenja, radost iskrene i čiste ljubavi prema Bogu i sestrama.“ Bog je izvor radosti, a radost je znak njegove prisutnosti i djelovanja u nama. „Nameće nam se pitanje kako primiti i sačuvati taj dar duboke, duhovne radosti“, nastavio je fra Danko i služeći se evanđeoskom slikom skrivenoga blaga: „Otkrivanje i čuvanje duhovne radosti plod je susreta s Isusom, Gospodinom, koji traži da ga slijedimo i da donesemo čvrstu odluku da sav svoj život stavljamo svaki dan iznova u njegove ruke“, te je zaključio: „Neka vas Djeвица Marija prati na tome putu. Ona je potpuno odgovorila na Božju ljubav posvetivši svoj život njemu u poniznom i potpunom služenju. Nazvana je ‚uzrokom naše radosti‘ jer nam je dala Isusa. Neka vas ona uvede u onu radost koju vam nitko ne će moći oduzeti!“

Kako predviđa *Obrednik zavjetovanja*, nakon homilije i molitve za zavjetovnice, u nazočnosti dviju svjedokinja i samostanske zajednice juniorke su, izgovarajući obrazac zavjetovanja, obnovile svoje zavjete polažući ih u ruke provincijalne predstojnice s. Zdenke Kozine. Na kraju misnog slavlja zavje-

tovanicama je čestitala i s. Zdenka moleći Gospodina da ostanu vjerne „prvoj ljubavi“ i trenutku u kojem ih je Bog pogledao, pozvao i koji računa na njih. „Ali takva vjernost“, dodala je, „nije lišena teškoća, tamnih noći duha, razočaranja zbog tuđe i vlastite nedosljednosti. Vaš izbor da slijedite Krista, siromašnoga, čistoga i poslušnoga, po primjeru koji nam je ostavio Franjo, moguće je graditi jedino na odnosima praštanja.“ I slijedeći poruku maločas pročitana evanđelja, nastavila je: „Praštanje je srce i temelj našega svakidašnjega života u zajednici. Provincija i družba, drage sestre, trebaju osoba raspoložebnih da žive zajedništvo izgrađeno na ljudskoj slabosti, na pomirenju, na praštanju i milosrđu. I papa Franjo neprestano predlaže Crkvi i svima nama da izgrađujemo ‚zajedništvo koje zna gledati na svetu veličinu bližnjega, koje zna otkriti Boga u svakom ljudskom biću, koje zna podnositi neugodnosti zajedničkoga življenja držeći se Božje ljubavi‘ (EG, 92). Gledati i djelovati milosrdno, opraštajući sedamdeset puta sedam – tvrda logika, ali jedina koja donosi nutarnju slobodu i otvara raj“, zaključila je s. Zdenka. (ŠSF, Mostar)

Mons. dr. Petar Palić preuzeo službu

Mostar, 14. rujna 2020.

Mons. dr. Petar Palić je 14. rujna 2020. godine, na blagdan Uzvišenja sv. Križa, preuzeo službu mostarsko-duvanjskoga biskupa i trajnoga upravitelja trebinjsko-mrkanskoga od mons. Ratka Perića. Svečano preuzimanje službe bilo je u tijeku euharistijskoga slavlja ispred mostarske katedrale Marije Majke Crkve u koncelebraciji biskupa dviju biskupskih konferencija (BK BiH i HBK), apostolskoga nuncija u BiH, brojnih sve-

ćenika, redovnika, redovnica, predstavnika drugih vjerskih zajednica te najviših dužnosnika civilnih vlasti Hrvatske i BiH.

Na koncu euharistijskoga slavlja provincijalni poglavar Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM fra Miljenko Šteko uputio je pozdravni govor: „Preuzvišeni gospodine, dragi biskupe Ratko! Gotovo tri desetljeća vodili ste naše dvije biskupije. Neumorno ste dijelili svete sakramente, posvećivali, naučavali, propovijedali, ulijevali sigurnost postulata naše vjere i rado se odazivali na svaku prigodu gdje se moglo učiniti neko duhovno dobro. Znam, nije Vam uvijek bilo lako. Uostalom, kojem je biskupu lako voditi biskupiju? Nijedna biskupija, pa ni cijela Crkva, nije zbor samih anđela ili svetaca. Biskupije i Crkva Božje su njive na kojima, prema Gospodinovoj riječi, istovremeno, pa sve do žetve, rastu kukolj i pšenica. I bit će tako do sudnjega dana.

Na ovoj njivi Gospodnjoj rasli smo zajedno u vjeri, koračali zajedno i kroz nevolje i povoljna vremena, činili pogrješke i dizali se iz njih, radovali se i žalovali. Pisali smo zajedno hercegovačku povijest svoga vremena. A sam Bog zna da nam je dodijeljeno pisati je u vrijeme raznih strahovanja, velike neizvjesnosti, ratovanja, raznih otpora i nesuglasja, ali i stoljetne čežnje za slobodom, s nadom utkanom duboko u srce našega naroda. Iako nismo uvijek išli ukorak, valja pošteno priznati, pa onda nismo ni mogli uvijek tu povijest pisati jednoglasno, ipak držim da danas možemo posvjedočiti da nismo izišli izvan okvira čuvene izreke čiji je autor, iako se pripisuje raznima, zapravo nepoznat: U nužnim stvarima jedinstvo, u dvojbеним sloboda, a u svima ljubav – *In necessibus unitas, in dubiis libertas, in omnibus caritas.*

Biskupe Ratko, hvala Vam za svaki Vaš doprinos i poticaj u tome. I oprostite za svaki trenutak kada su poticaj i doprinos bratske ljubavi izostali od nas. Neka Vas Gospodin i u Vašim poznim danima održi što aktivnijim suradnikom u svojim planovima!

Preuzvišeni gospodine, dragi biskupe Petre, dobro nam došli! Božja providnost poslala Vas je u ovu krševitu Hercegovinu. Ovdje ćete raditi na svom i našem spasenju. Ova će zemlja biti za Vas knjiga iz koje ćete, ako Bog da, sljedećih desetljeća iščitavati što je Božja volja za Vas i za ovaj narod. A nije lako čitati Božju volju u Hercegovini. Hercegovina je zacijelo najmučeničkiji kraj u svom okruženju. Puna je križa i mučeništva. Svaki kamen ove zemlje pošćropljen je kapljicama krvi. Ali postoje ti trenutci u Hercegovini kada utihnu sve godinama nataložene brige i nepravdnosti, sve u jastuk isplakane suze i svi uprazno ispušteni krici očaja. Tada, najednom, i naš krš poprima neku blagost, a surovost naših života odjednom više nije toliko teška i odjednom smo sretni što smo baš ovdje, u ovom djeliću vremena, u ovom dijelu kugle zemaljske, u ovom kamenu koji nam toliko toga krade, ali i toliko toga uvijek, uvijek vrati natrag. I danas je takav trenutak i divna okolnost: Vi naime dolazite na blagdan Uzvišenja sv. Križa i time, na neki način, sa sobom donosite ključ za razumijevanje svega. To je mudrost križa. Na križu je raspeta Ljubav. Samo On, svojim križem, otvorit će nam, na kraju, i vrata Neba.

Prihvaćamo Vas otvorenih ruku i otvorena srca. Otvorenih ruku, ali ne praznih, nego punih spremnosti za zajednički rad na Božjoj njivi. Otvorena srca, ali ne prazna, nego puna ljubavi za sve što je Božje, crkveno i narodno. Radujemo se zajedničkom

radu u kojem ćemo se nadati zajedničkom kršćanskom nadom i kročiti istomu cilju. Ne sumnjam da će nas u svemu voditi međusobna kršćanska ljubav, koja je veza savršenstva. Vaše vođenje naših biskupija i zajedništvo s vama, u čemu god to bude potrebno i moguće, mnogo će nam značiti u vremenu koje je pred nama te biti, čvrsto se nadam, velika duhovna korist za Crkvu u Hercegovini. Otprilike prije godinu dana (12. rujna 2019.) bili ste kod pape Franje s ostalim biskupima posvećenima u 2018. godini. Tom prigodom Papa Vam je, među ostalim, poručio: Naviještajte mjeru ljubavi bez mjere, koja gleda na bezgranični horizont Božjega milosrđa. S tim mislima, dragi biskupe Petre, od srca Vam želim blagoslovljene dane u Hercegovini. Živjeli!“ (KVRPP BiH / IKA)

Blagoslov redovničkoga odijela novakinje Nikoline Vujice

Sarajevo, 16. rujna 2020.

Nakon molitve i euharistijskoga slavlja, koje je predslavio fra Nikica Vujica, defnitor i ekonom Franjevačke provincije sv. Križa Bosne Srebrene, 16. rujna 2020. godine u kapeli Prečistog Srca Marijina u provincijalnoj kući Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije u Sarajevu zajednica sestara okupila se u prostoriji predvorja te prisustvovala blagoslovu redovničkoga odijela novakinje Nikoline Vujice, dan uoči njezina redovničkoga zavjetovanja.

Obred je započeo Franjinim *Pozdravom Blaženoj Djevici Mariji* uz pjevanje prigodne antifone. Zatim je s. Kata Karadža, provincijalna predstojnica, uvela prisutne u slavlje redovničkoga zavjetovanja. Obraćajući se zajednici, s. Kata kazala je: „kako

smo već najavile, sutra, na blagdan *Rana sv. Franje*, naša novakinja Nikolina Vujica za vrijeme euharistijskoga slavlja položit će prve redovničke zavjete. Naše *Konstitucije* potiču: ‘Zajednički život ogleda se u životu prve kršćanske zajednice čiji su članovi bili jedno srce i jedna duša. Zajednica neprestano crpi hranu iz evanđelja, iz slavljenja i življenja liturgije, iz dokumenata Učiteljstva, iz franjevačke duhovnosti i iz duhovne baštine Družbe’ (čl. 38). Željela bih, drage sestre, da i mi ovdje okupljene budemo poput prve kršćanske zajednice *jedno srce i jedna duša*. Draga Nikolina, ova Te redovnička zajednica primila i želi Ti pomoći u Tvom hođu redovničkoga života. Ovim mislima, drage sestre, pripremamo se za blagoslov redovničkoga odijela koje ću predati našoj novakinji. Ona će ga od sutra nositi kako naše *Konstitucije* propisuju: ‘*Neka sestre nose redovničko odijelo vlastito Družbi s velom i franjevačkim znakom, izvanjskim znakom njihove pripadnosti i posvećenja*’ (čl. 45).

Novakinja Nikolina primila je franjevački znak prigodom ulaska u novicijat te ga je kroz ovu godinu nosila, redovničko odijelo primit će sada nakon blagoslova, a veošlajer ćemo blagosloviti sutra za vrijeme euharistijskoga slavlja kada će se i zavjetovati te postati redovnica franjevka“, protumačila je ukoliko s. Kata obred blagoslova redovničkoga odijela. Prije samoga blagoslova redovničkoga odijela pročitana je tekst *O kreposti koja suzbija mane*: „Gdje je ljubav i mudrost, ondje nema ni straha ni neznanja. Gdje je strpljivost i poniznost, ondje nema ni srdžbe ni pometnje. Gdje je siromaštvo u veselju, ondje nema ni pohlepe ni lakomosti. Gdje je spokoj i razmatranje, ondje

nema ni tjeskobe ni rastresenosti. Gdje je strah Gospodnji da čuva svoj stan, ondje neprijatelj ne može naći gdje da uđe. Gdje je milosrđe i razbor, ondje nema ni suviška ni krutosti.“ (Opomene, XXVII) Potom je s. Kata uputila poruku novakinji Nikolini: „Željela bih, draga Nikolina, da i Ti u svom redovničkom životu svakodnevno imaš na umu riječi sv. Franje koje je on izrekao nakon što je čuo riječi i poruku evanđelja: *Ovo je ono što hoću, ovo je ono što tražim, ovo želim cijelim srcem izvršiti* (1 Čel 9,21). Neka Ti je sretno i blagoslovljeno u Tvome redovničkom životu. Želimo Ti mir i ustrajnost.“

Nakon toga, prema vlastitom franjevačkom obredniku redovničkoga zavjetovanja, fra Nikica blagoslovio je redovničko odijelo, a s. Kata predala ga je novakinji Nikolini, bez koprene, jer će sutra, 17. rujna, odjevena u redovničko odijelo pristupiti slavlju privremenoga zavjetovanja. Obred je završen riječima *Blagoslova sv. Franje*. (ŠSF)

Polaganje prvih privremenih zavjeta novakinje Nikoline Vujice

Sarajevo, 17. rujna 2020.

Na blagdan Rana svetoga Franje, 17. rujna 2020. godine, u provincijalnoj kući Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije u Sarajevu za vrijeme euharistijskoga slavlja koje je predslavio fra Nikica Vujica, OFM, u dopodnevrim satima prve privremene zavjete položila je novakinja Nikolina Vujica, uzevši redovničko ime s. Janja. U nazočnosti sestara, roditelja i rodbine zavjete je primila s. Kata Karadža, provincijalna predstojnica. U koncelebraciji je bio preč. Mato Majić, župnik katedralne Župe Presvetog srca Isusova i dekan Sarajevskoga dekanata.

Fra Nikica svoju homiliju počeo je riječima Romana Guardinia: „Radost i ozbiljnost jesu dvije sestre blizanke.“ Zatim se osvrnuo na Riječ Božju iz liturgije: „Bože sačuvaj da bih se ja ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista. I hoće li tko za mnom neka se odreče samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom.“ Pozvao je s. Janju i sve prisutne da svoj poziv živimo ozbiljno i radosno svakoga dana oslanjajući se na Božju Riječ.

Na koncu misnoga slavlja nazočnima se obratila s. Kata. Čestitala je s. Janji na odvažnosti poziva „na potpuno sjedinjenje s Kristom, a budući da si obdarena franjevačkim duhom jednostavnosti koji vodi u visine, nastoj i ti činiti ono na što sv. Klara potiče sv. Janju: ‘Ali jer je samo jedno potrebno (Lk 10,42), ovo te jedino molim i opominjem, za ljubav onoga kojemu si se prikazala za žrtvu svetu i ugodnu, da se, sjećajući se svoje odluke, uvijek osvrćeš na svoj početak sigurna, radosna i hitra sigurno hodi stazom blaženstva““. Zajedništvo se nastavilo za objedom u samostanskoj dvorani tijekom kojega je i s. Janja izrekla svoju zahvalu. (ŠSF)

Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu diplomirala s. Blaženka Marijanović

Zagreb, 18. rujna 2020.

Sestra Blaženka Marijanović, članica Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije, pristupila je 18. rujna 2020. godine obrani svoga diplomskoga rada na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Pod mentorstvom profesora Danijela Patafte obradila je temu *Liturgijska reforma u Hrvatskoj od Drugog vatikanskoga*

koncila do danas te je s odličnim uspjehom (5) pred komisijom, koju su činili doc. dr. sc. Danijel Patafta, doc. dr. sc. Denis Barić i doc. dr. sc. Ana Biočić, izložila sadržaj rada i time završila svoje petogodišnje obrazovanje na Studiju religijske pedagogije i katehetike.

Njezin diplomski rad sastoji se od šest poglavlja: 1) *Aggiornamento* Crkve od I. nicejskog sabora do Drugog vatikanskog koncila; 2) Liturgijska reforma u temelju Koncilske obnove Crkve; 3) Liturgija na hrvatskim prostorima preteča liturgijskoj obnovi Crkve; 4) Kronologija liturgijske reforme u Hrvatskoj od Koncila do devedesetih godina; 5) Segmenti liturgijske reforme u Hrvatskoj; 6) Nove liturgijske perspektive za novo doba Crkve u Hrvata. Sagledavši proces liturgijske reforme u Hrvatskoj od Koncila do suvremenoga doba, brojni proučavatelji istaknut će pozitivne segmente: izdavanje liturgijskih knjiga i brojnih časopisa, slavlje koncelebriranih euharistija, adaptacija crkvenoga prostora, promicanje aktivnoga sudjelovanja laika u liturgiji, razvijanje homiletskoga propovijedanja, uklapanje drugih sakramenata u euharistiju, molitva časova, istaknuta vrijednost odnosa pučke pobožnosti i liturgije, novim skladbama obogaćen liturgijsko-glazbeni repertoar... Međutim promicati liturgijsku obnovu Drugoga vatikanskoga koncila ne znači učvrstiti njezinu normativnost te obnova liturgije nije nipošto svediva na vremenski okvir ni na proučavanje pojedinih segmenata.

Novo razdoblje liturgijske reforme jest ono koje će biti bliže slavi i Otajstvu. Stoga tema toga rada u svojoj sadržajnosti ipak premašuje svoj ukoričeni opseg. No čak i takvo sporadično bavljenje liturgijskom reformom u Crkvi i pojedinoj mjesnoj Crkvi očituje du-

boku istinu nedovršenosti. Reforma liturgije nije završena ispunjenjem onoga što su predložili koncilski oci: uvođenjem narodnoga jezika, obnovom reda mise, novim prijevodima obrednika itd. Liturgijska obnova u općoj Crkvi, ali i Crkvi u Hrvata, ostaje trajna zadaća, ističe s. Blaženka u zaključku rada. (ŠSF)

Župni zbor iz Zenice posjetio sestre klarise

Brestovsko, 19. rujna 2020.

Pod vodstvom župnoga vikara fra Stjepana Antolovića i fra Zdenka Frljića Samostan sv. Klare u Brestovskom posjetilo je 19. rujna 2020. godine dvadesetak pjevača Župe sv. Ilije iz Zenice. Susret je započeo sv. misom koju je predvodio fra Stjepan, a liturgijsko pjevanje animirao je župni zbor.

Poslije svete mise uslijedilo je druženje u dvorani samostana. Opatica, časna majka s. Hijacinta Batinić uputila je nazočnima riječi pozdrava i dobrodošlice, a nakon toga svaka se sestra kratko predstavila. Fra Stjepan ukratko je predstavio Župu sv. Ilije i djelovanje župnoga zbora. Pjevači su imali priliku i osobno pristupiti sestrama te preporučiti svoje molitvene nakane.

Opraštajući se, pjevači su sestrama radosno zapjevali pjesmu nebeskoj Majci te izrazili želju za ponovnim susretom. (Sestre klarise)

Slavlje Izvanrednoga provincijalnoga kapitula

Bijelo Polje, 19. rujna 2020.

Izvanredni provincijalni kapitul slavljen je 19. rujna 2020. godine u duhovnom centru *Biskup fra Paškal Buconjić* u Bijelome

Polju. Slavlje je započelo sv. misom koju je u samostanskoj kapeli slavio fra Danko Perutina, gvardijan bratstva u Franjevačkom samostanu u Mostaru.

Kapitulom je predsjedala provincijalna predstojnica s. Zdenka Kozina, a moderirala ga je s. Petra Bagarić, provincijalna zamjenica. Nakon usvajanja dnevnoga reda i prozivanja članica Kapitula s. Zdenka izrazila je svima iskrenu dobrodošlicu. Osobiti razlog slavlja ovoga kapitula, istaknula je, izravno se odnosi na pripremu za *XVI. izvanredni vrhovni kapitul* koji će se slaviti od 7. do 20. veljače 2021. godine u Asizu. Na Kapitulu će se razmotriti buduće ustrojstvo družbe, tj. provincijâ i Rimske regije i u skladu s tim učiniti neophodna revizija i izmjene u konstitucijama i odredbama. Stoga je, pojasnila je s. Zdenka, zadatak današnjega zasjedanja Provincijalnoga kapitula „promišljati o trenutačnom stanju i predviđanjima glede vlastite provincije, o prioritetima, odnosno prilagodbi naših prisutnosti i djelatnosti stvarnim mogućnostima“. Drugi je razlog slavlja kapitul biranje dviju zastupnica naše Provincije za slavlje *XVI. izvanrednoga vrhovnoga kapitula*. Proglašavajući Kapitul otvorenim, s. Zdenka poželjela je „da nas u radu nadahnjuje Duh Sveti kako bismo ga u otvorenosti srca mogle čuti i u razmjeni mišljenja prepoznati ‚nove obzore‘ prema kojima nam je ići“.

Nakon uvodnoga prikaza sadašnjega stanja Provincije, koji je iznijela s. Zdenka, uslijedio je skupni rad, a u popodnevним satima rad je nastavljen u plenumu u kojem su izneseni sažetci rada po skupinama, ali i otvorena rasprava o drugim aktualnostima u Provinciji. Nakon što je zaključen radni dio Kapitula, uslijedio je izborni u kojem su za *XVI. izvanredni vrhovni kapitul* za-

stupnice Provincije izabrane s. Leopoldina Kovačević i s. Anđela Pervan.

Na koncu zasjedanja Izvanrednoga provincijalnoga kapitula zaključnom riječju obratila se predsjednica Kapitula s. Zdenka i zahvalila svima koji su, unatoč pandemijskim uvjetima, dali svoj doprinos u pripremi i ostvarenju slavlja Kapitula. „Dio puta koji nas očekuje nije lak“, kazala je, među ostalim, s. Zdenka, „ali budemo li koračale zajedno s Gospodinom, ako se u svom razlučivanju usredotočimo na prioritete predstavljene u našem *Pravilu* i konstitucijama, naš će se život i poslanje osnažiti. Naše vrijeme prikladno je da se živi čas pohoda (usp. Lk 1,39-56): otajstvo susreta Boga s čovjekom. Zatvaranje, umiranje nadživljenim oblicima prisutnosti i apostolata može biti znak nove budućnosti i novih, jasnijih i odvažnijih odgovora na potrebe Crkve i vremena u kojem nam je dano živjeti. Budućnost nas ne bi smjela plašiti, jer od nas se ne očekuju uspjesi i rezultati, nego odlučnost i dosljednost onomu tko smo i što smo u svakom trenutku osobne i institucionalne povijesti“, zaključila je s. Zdenka zatvarajući zasjedanje Kapitula. (ŠSF, Mostar)

Osamdeseti rođendan s. Krunoslave Beblek

Sarajevo, 19. rujna 2020.

Zajednica Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije u Sarajevu (Bjelave 43) 19. rujna 2020. godine za vrijeme jutarnjega euharistijskoga slavlja, koje je predslavio fra Miro Jelečević u zajedništvu s preč. Matom Majićem, župnikom i dekanom Sarajevskoga dekanata, zahvalila je Bogu za dar života s. Krunoslave Beblek i za

njezinih 80 godina. Sestra Krunoslava, rođena 19. rujna 1940. godine u Fojnici, ove godine proslavila je i 60. obljetnicu redovništva. Nakon sv. mise slavljе se nastavilo uz druženje za zajedničkim stolom uz pjesmu i ugodan razgovor. U ime sestara s. Kata Karadža, provincijalna predstojnica, čestitala je s. Krunoslavi 80. rođendan i zahvalila za sve što je učinila za dobrobit zajednice te što u dobi smanjenih fizičkih snaga i aktivnosti kroz apostolat molitve prati život i djelovanje sestara u Provinciji. (ŠSF)

Održan međunarodni seminar crkvenih glazbenika

Sarajevo, 18. – 20. rujna 2020.

Na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu održan je međunarodni seminar za voditelje crkvenih zborova od 18. do 20. rujna 2020. godine. Na seminaru je sudjelovalo 18 polaznika iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Predavači su bili red. prof. art. Jasenka Ostojić, profesorica dirigentskih predmeta na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Muzičkoj akademiji u Sarajevu, doc. mr. art. Ruža s. Domagoja Ljubičić, profesorica gregorijanskoga i liturgijskoga kolegija na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu, te prof. fra Emanuel Josić, profesor glazbe na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu.

Predavači su podijelili različita iskustva i znanja s polaznicima toga tečaja. Različiti pristupi crkvenoj glazbi te praktično vođenje crkvenih zborova samo su dio tema koje su obrađivane na tom seminaru. Na poseban način seminaru se posvetila prof. Jasenka Ostojić koja se nije štedjela prenijeti svoja bogata znanja i iskustva sudionicima seminara. Svoj rad temeljila je na teorijskoj pripremi sudionika te praktičnim rješenji-

ma na konkretnim vokalnim primjerima. Polaznici seminara izrazili su želju da se taj seminar održava i narednih godina i nisu krili svoja oduševljenja zbog bogato ponuđenih informacija i znanja. Na koncu seminara polaznicima su uručeni certifikati o pohađanju. Održavanje seminara nesebično je podržala Uprava Provincije Bosne Srebrene, Franjevački medijski centar *Svjeto riječi* (fra Janko Ćuro) i definator Provincije fra Zdravko Dadić. (fra Emanuel Josić)

Fra Lovrina mlada nedjelja i izložba slika

Plehan, 20. rujna 2020.

Mlada nedjelja fra Lovre Milanovića slavljena je 20. rujna 2020. godine u Župi sv. Marka, evanđelista, na Plehanu u Bosanskoj Posavini. Svećenik Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Lovro Milanović umro je mučeničkom smrću 1807. godine u 30-oj godini života, a bio je župnik u plehanskoj župi, tada zvanj Velika.

Uz vjernike, koji su došli iz raznih krajeva Bosanske Posavine i šire, na Plehan je toga dana hodočastilo i tridesetak vjernika iz Župe sv. Ivana Krstitelja iz Donje Tramošnice. U homiliji je fra Joso evanđelje te nedjelje, koje donosi prisposobu o talentima, povezo s trenutačnom situacijom u kojoj se nalaze Posavci. Upozorio je na važnost molitve i za ovu pandemiju koranovarisa i još više, kako je rekao, za pandemiju naših lutanja, upozorivši kako odlaskom u zemlje Europe i svijeta često postajemo bijelo roblje, umjesto da svojim talentima koje nam je Bog darovao oplemenjujemo i obogaćujemo svoje domove i domovinu. Govoreći o životu fra Lovre Milanovića, naglasio je kako je umro

na glasu svetosti oprastajući svom krvniku te je ustvrdio kako je upravo u tome snaga i veličina kršćanstva. Iznoseći nekoliko svjedočanstava vjernika koji su čudesno ozdravili po fra Lovrinu zagovoru, istaknuo je kako je u svemu tome najvažnija vjera. Kako fra Lovru u širem kraju Bosanske Posavine više od dva stoljeća štiju ne samo katolici nego i vjernici svih vjeroispovijesti, o čemu svjedoče brojne uslišane molitve i ozdravljenja po njegovu zagovoru, na toj su misi vjernici posebno molili za njegovo proglašenje blaženim i svetim, a molilo se i za prestanak širenja koronavirusa. Kako svakoga 3. u mjesecu u njegovoj Župi Donjoj Tramošnici slave zavjetnu misu njemu u čast, pozvao je i Plehančane da i dalje mole njegov zagovor i molitvu za fra Lovrino proglašenje blaženim i svetim. Nakon mise klanjanje pred Presvetim predvodio je gvardijan Tomas.

Poslije mise fra Joso otvorio je izložbu pod nazivom *Fra Lovro Milanović*. Riječ je o putujućoj izložbi čiji postav čini tridesetak likovnih radova nastalih na prvoj međunarodnoj likovnoj koloniji i večeri proze i poezije koja je u Župi sv. Ivana Krstitelja u Donjoj Tramošnici održavana od 24. do 27. listopada prošle godine, a sudjelovalo je 16 umjetnika, slikara i kipara iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Kao što je bio cilj kolonije, tako je i cilj te putujuće izložbe slikarskim i kiparskim uradcima te pisanom riječju oživjeti lik i djelo sluge Božjega fra Lovre Milanovića. U čast svojoj i svim majkama, napose onima koje su u Domovinskom ratu izgubile svoje sinove, fra Joso napisao je 1993. godine pjesmu *Moja majka*, a tom ju je prigodom ispjevao sa svojim ministrantima Patricijom Petrović i Marjanom Miličevićem. Fra Joso svim vjernicima darovao je krunice koje su

izradile njegove bivše župljanke, članice molitvene zajednice Župe Srca Isusova u Srebrenici, dodavši kako su one dosada izradile 15 000 krunica. Vjernike je pozvao da mole na tim krunicama i za svoje obitelji i za malobrojne katolike koji žive u Srebrenici, a nemaju ni svoju crkvu. (IKA)

Obilježavanje 195. obljetnice rođenja sluge Božjega o. Franza Pfantera

Banja Luka, 20. rujna 2020.

U crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u okviru nekadašnje trapističke opatije *Marija Zvijezda* u predgrađu Banje Luke biskup banjolučki mons. Franjo Komarica u nedjelju 20. rujna 2020. godine predvodio je koncelebrirano euharistijsko slavlje u prigodi obilježavanja 195. obljetnice rođenja sluge Božjega o. Franje (Franza) Pfantera, utemeljitelja „ovoga velezaslužnoga trapističkoga samostana“. Tijekom mise svi nazočni također su se prisjetili posebno teških dana 1995. godine kada su tisuće prognanih Hrvata i drugih katolika potražili spas na hrvatskoj strani rijeke Save, u mjestu Davor. Među koncelebrantima bio je i dugogodišnji trapist o. Zvonko Topić kao domaćin.

Okupljenim vjernicima pridružio se i generalni konzul Republike Hrvatske u Banjoj Luci gospodin Zoran Piličić, predstavnik Paneuropske unije, grupa Davoraca koji su 1995. godine, s mnogim drugima, pomagali prognanim banjolučkim katolicima. Na misu su došli i predstavnici Udruge prognanih banjalučkih Hrvata *Nazaret* iz Zagreba i drugi. Nakon što je u prigodnoj propovijedi govorio o progonu Hrvata i drugih katolika iz banjolučkoga kraja 1995. godine te ubojstvu svećenika vlč. Tomisla-

va Matanovića i njegovih roditelja, biskup Komarica kazao je da su tijekom nedavnoga rata pojedini bili pozvani na krvavo, „crveno mučeništvo“, ali i da među Kristovim vjericima također ima i „bijelih mučenika“. „Oni su se za vrijeme svoga zemaljskoga života osobito istaknuli svojim kršćanskim krjepostima – u vjeri, ufanju i ljubavi, apostolskom žaru, velikodušnosti, pravednosti i dr. – i to u najvišem herojskom stupnju. Jedan od takvih istinskih ‘bijelih svjedoka’, bijelih mučenika – kršćanskoga identiteta, poslanja i apostolskoga, nesebičnoga djelovanja u proslavi Božjega imena, u širenju i učvršćivanju Kristova kraljevstva i u spašavanju besmrtnih ljudskih duša – bio je svećenik i redovnik Franz – Franjo Pfanner, svojevrsni pionir duhovnoga i materijalnoga razvoja ovoga grada i kraja te pravi apostol Južne Afrike“, kazao je biskup Komarica te progovorio o životu oca Pfannera.

„Istinski Isusov apostol Franz Pfanner, svećenik, redovnik trapist, opat i misionar rođen je prije 195 godina, na sutrašnji datum, 21. rujna 1825. godine u malom mjestu Langen kod grada Bregenza, na Bodenskom jezeru, u najzapadnijoj austrijskoj pokrajini Vorarlberg. Nakon svećeničkoga ređenja 1850. godine bio je kao dijecezanski svećenik više godina župnik. Godine 1863. stupio je u vrlo strogi trapistički red u njemačkom Samostanu Maria Wald, blizu granice s Nizozemskom. Nakon nekoliko godina poslan je u Rim da – po nalogu pape bl. Pija IX. – obnavlja tamošnji ruševni trapistički samostan. Nakon što je obavio zadani posao, došao je k nama u Bosnu; koja je tada bila pod otomanskom vlašću i ovdje na rubu Banje Luke 1869. godine uspijeva kupiti zemljište i osnovati prvi

strogi redovnički samostan u Bosni. Bio je poglavar samostanske zajednice, koja je njegovim izuzetnim zalaganjem i, dakako, Božjom pomoću vrlo brzo rasla. Za 10-ak godina imala je već preko 70 redovnika. Na poziv jednoga misijskoga biskupa iz Južne Afrike, iz pokrajine Natal, otišao je zajedno s 30 redovnika iz *Marije Zvijezde* u tu zemlju i u njoj postao prvi misionar tzv. *Crne Afrike*. U samo nekoliko godina uspjelo mu je dovesti iz europskih zemalja, poglavito iz Njemačke čak oko 400 novih članova i utemeljiti oko 20 misijskih postaja, odnosno samostana“, rekao je biskup Komarica. „Uz drevno geslo trapističkog reda – *ora et labora* – moli i radi, o. Pfanner dodao je i treći važan posao: *predika* – propovijedaj! Osnovao je dvije redovničke zajednice koje je priznao papa – mušku Mariammhiller-misionare i Misionarke Predragocjene Krvi Kristove. Umro je 24. 5. 1909. godine. Dragocjeno stablo njegove svećeničke, redovničke i misionarske karizme, zasađeno ovdje, na obalama Vrbasa, Božjim blagoslovom zalijeivano, silno i bujno se razgranalo i donijelo za naš grad i kraj, ali i za brojne druge ovdajšnje naše krajeve, mnogostruke dragocjene plodove življenoga Kristova evanđelja s pomoću sve brojnijih članova ondašnje opatije *Marija Zvijezda*. Mnoge generacije ovdajšnjih katolika i nekatolika doživjele su dragocjenu pomoć u samozatajnoj, velikodušnoj i nesebično požrtvovnoj ljubavi i skrbi redovnika *Marije Zvijezde*. O izuzetnoj veličini ovoga uistinu Božjega čovjeka, za čije je proglašenje blaženim i svetim 1981. godine pokrenut crkveni proces, možda najbolje govori tvrdnja jednoga od najboljih poznavatelja njegova života i apostolskoga djelovanja, člana redovničke

zajednice koju je opat Pfanner osnovao u Južnoj Africi“, kazao je biskup Komarica pozivajući sve da nastave „još revnije moliti za njegovo podizanje na čast oltara, ali i nadahnjivati se njegovim primjerom u nesebičnom zalaganju za duhovni i materijalni napredak naše životne sredine“.

Na koncu propovijedi biskup Komarica službeno je objavio početak djelovanja Kuće susreta *Marija Zvijezda* i u njoj Europskoga centra za pomirenje, mir, međureligijsku i međunarodnu suradnju. (KTA)

Susret članova BK-a BiH i franjevačkih provincijalnih poglavara u BiH

Sarajevo, 24. rujna 2020.

Članovi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i franjevački provincijalni poglavari u BiH 24. rujna 2020. godine u Nadbiskupskoj rezidenciji u Sarajevu održali su zajednički susret o provedbi Đakonske pastoralne godine. U okviru akademске 2020./2021. godine sudjelovat će đakoni svih biskupija i obiju franjevačkih provincija u Bosni i Hercegovini.

Pod predsjedanjem nadbiskupa metropolita vrhbosanskoga kardinala Vinka Puljića, predsjednika BK-a BiH, na susretu su sudjelovali: nadbiskup koadjutor vrhbosanski i apostolski upravitelj Vojnoga ordinarijata u BiH mons. Tomo Vukšić, biskup banjolučki mons. Franjo Komarica, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Petar Palić, pomoćni biskup banjolučki mons. Marko Semren te provincijalni poglavar Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinčić i provincijalni poglavar Hercegovačke

franjevačke provincije fra Miljenko Šteko. Promišljajući o odredbama Pravilnika đakonske pastoralne godine, odobrenoga na zasjedanju Biskupske konferencije BiH 13. i 14. srpnja 2020. godine u Banjoj Luci, biskupi i franjevački provincijalni poglavari dogovorili su da spomenuta godina započne 30. studenoga 2020. godine te da studijski dio i pastoralni praktikum pohađaju đakoni kao pripravu za svećeničko ređenje. Također je dogovoreno da studijski dio bude održan u Sarajevu u prostorijama Franjevačke bogoslovije i Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, gdje će biti smješten i ured voditelja ove godine i njegova zamjenika. Zaključeno je da nadbiskup Vukšić upozna voditelja Đakonske pastoralne godine mons. Pavu Jurišića i njegova zamjenika fra Miru Relotu s praktičnim smjericama biskupa i franjevačkih provincijalnih poglavara.

Biskupi i franjevački provincijalni poglavari izrazili su radost što će biti organizirana zajednička Đakonska pastoralna godina za sve njihove kandidate upravo u Bosni i Hercegovini gdje će i djelovati kao svećenici, a to će biti i prigoda da se đakoni međusobno još bolje upoznaju i pohode sjedišta svih biskupija te svih ženskih i muških provincijalnih uprava u BiH i drugih važnih crkvenih ustanova. (Tajništvo BK-a BiH)

Susret vjeroučenika i roditelja sa školskim sestrama franjevka na Bjelavama

Sarajevo, 26. rujna 2020.

U samostanu Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije u Sarajevu na Bjelavama, u dogovoru s katedralnim župnikom preč. Matom Majićem, 26. rujna

2020. godine održan je susret za djecu koja pohađaju župni vjeronauk i njihove roditelje. Susret je animirala župna pastoralna suradnica s. Ljubica Stjepanović uz pomoć sestara zajednice – s. Suzane Benković i s. Izabele Puljić.

U prvom dijelu susreta s. Suzana predstavila je život i djelovanje sestara franjevki. Nakon upoznavanja s poviješću sestara sudionici su razgledali netom postavljenu i otvorenu provincijalnu Sobu sjećanja *Vrlo mi je mila moja baština*. S posebnom pozornošću i zanimanjem razgledavali su jednostavnu, a za njih opet neobičnu sestarsku baštinu običnih predmeta kojima su se sestre služile, ručnih uradaka, raznih zapisa u rukopisu, glazbenih instrumenata, filateliju i dr. vrijedne i zanimljive eksponate.

Drugi dio susreta bio je molitveni – u kapeli provincijalnoga sjedišta Prečistoga Srca Marijina – gdje su sudionici zajedno sa sestrama pjesmom, slušanjem Božje Riječi, meditacijom te molitvom desetke krunice molili Boga, a također i zahvaljivali za sve što Gospodin daruje u otvorenosti životu i primanju svakoga dara iz Njegove ruke. Nakon molitvenoga susreta druženje je nastavljeno u sestarskoj blagavaonici uz osvježenje i ugodne razgovore. (ŠSF)

Proslava sv. Vinka u Sarajevu

Sarajevo, 27. rujna 2020.

Sestre milosrdnice Provincije Majke Divne, predvođene provincijalnom poglavaricom s. M. Julijanom Djaković, proslavile su 27. rujna 2020. godine u Sarajevu svetkovinu svoga utemeljitelja i zaštitnika crkve sv. Vinka. Misno slavlje predslavio je vrhbosanski nadbiskup koadjutor i apostolski upravitelj

Vojnoga ordinarijata mons. Tomo Vukšić u zajedništvu šestorice svećenika i uz sudjelovanje redovnica različitih družbi i vjernika.

U svojoj propovijedi nadbiskup Vukšić podsjetio je kako je prije 560 godina, 27. rujna 1660. godine, u 80-oj godini života i 61-oj svećeništva, u Parizu na glasu svetosti umro francuski svećenik Vincent de Paul (hrv. Vinko Paulski) kojega je Crkva proglašila blaženim 1729. godine, a svetcem 1737. godine te je zaštitnik siromaha, bolesnika, socijalnih i karitativnih djelatnika, zatvorenika i zatvorskih službenika. Među ostalim, istaknuo je da taj svetac i danas progovara i djeluje preko svojih duhovnih sinova (redovnika lazarista) i kćeri (sestara milosrdnica) kojima će se sljedeće godine napuniti 150 ljeta otkako su došle u Bosnu i Hercegovinu. „U svom konkretnom djelovanju i razmišljanju sv. Vinko vodio se kristocentričnim čovjekoljubljem s nakanom i ciljem da on u sebi samome, ali i svaki kršćanin u sebi također, ostvari sličnost s Kristovim čovječstvom kao dinamičkim načelom misionarskoga djelovanja”, pojasnio je nadbiskup Vukšić dodavši kako su već davno sv. Vinka nazvali „karitativnim genijem, koji je u svakom potrebitom bratu i sestri vidio Isusa Krista koji treba pomoć“. Zahvalivši milosrdnicama „za sve primjere dostojnih Vinkovih sljedbenica“, napomenuo je kako se njihov utemeljitelj zauzimao za odgoj i izobrazbu dobrih, pobožnih i ustrajnih svećenika te citirao jednu njegovu misao: „Nije sve u tome da se dadne juha i kruh. To mogu činiti i bogataši. Ne vjeruje se nekoj osobi zato što je vrlo mudra, nego jer ju smatramo dobrom i volimo je. Nikad nam se ne će vjerovati ako ne budemo svjedočili ljubav i dobrotu prema onima za koje želi-

mo da u nas imaju povjerenja.“ Uz čestitku sestrama na 560. obljetnici rođenja sv. Vinka za nebo i zahvalu za stoljeće i pol služenja u ovom dijelu Crkve Kristove propovijed je završio molitvom sv. Vinku.

Na koncu euharistijskoga slavlja riječi zahvale i dobrodošlice u ime sestara i odsutnoga rektora crkve sv. Vinka preč. Mladena Kalfića izrekao je vlč. Josip Vajdner, urednik Katoličkoga tjednika. (KVRPP BIH / KT)

Proslava sv. Vinka u Mostaru

Mostar, 27. rujna 2020.

Zajednica sestara milosrdnica u Mostaru proslavila je 27. rujna 2020. godine svetkovinu svoga utemeljitelja sv. Vinka Paulskoga svečanim misnim slavljem koje je predvodio mjesni biskup mons. Petar Palić, u suslavlju biskupova tajnika don Domagoja Markića.

U prigodnoj propovijedi otac biskup istaknuo je kako „od dolaska sestara na ove naše prostore pa do danas vidljiva je, očita i blagoslovljena prisutnost sestara“. Potaknuo je sestre na radost služenja citirajući riječi pape Franje „da svetost raste po malim gestama“ i da nas „svetost ne čini manje ljudskima, jer ona je susret tvoje slabosti sa snagom milosti“. Nadahnjujući se misnim čitanjima toga dana, mons. Palić podsjetio je okupljene sestre na svjedoke koji su svoje živote ugradili u službu Bogu: starozavjetne, novozavjetne i one kroz kršćansku povijest, sve do sv. Vinka Paulskoga. Istaknuo je potrebu služenja siromasima našega vremena. Citirajući riječi pape Franje upućene osobama posvećenoga života, kazao je: „Ako se želimo ugledati na život sv. Vinka, onda moramo izići iz sigurnosti svojih samostanski zidina i postati glasonoše radosti.“ Na koncu

homilije biskup Palić potaknuo je sestre da se svojim molitvama utječu Blaženoj Djevici Mariji i svomu utemeljitelju sv. Vinku.

Nakon misnoga slavlja druženje je nastavljeno u radosnom ozračju u samostanskoj blagovaonici. Svetkovini je prethodila trodnevna priprema sestara, a mise je slavio don Rade Zovko. (s. M. Alojzija Ramljak)

Obilježena 24. obljetnica mučeničke smrti s. M. Danke Jurčević

Kakanj, 27. rujna 2020.

Iako je vrijeme koronavirusa, vrijeme u kojem se čini da je na cijelom planetu sve stalo, u kojem se odustalo od svih vrsta proslava i bilo kakvih obilježavanja, s. M. Danke Jurčević, mučenica bezakonja modernoga vremena, privukla je brojne osobe koje podržavaju vrijednosti zbog kojih je i sama postala žrtvom. Tako su se u nedjelju 27. rujna 2020. godine u župnoj crkvi svetih apostola Petra i Pavla u Kaknju okupili vjernici te župe, rodbina sestre Danke, njezine susedre iz zajednice u Kakanju i obližnjih zajednica – Sarajeva, Novoga Sarajeva, Travnika, Novoga Travnika i Tuzle, kako bi sudjelovali na slavlju svete mise, obilasku mjesta pogibije i mjesnoga groblja na kojem počivaju posmrtni ostatci s. Danke i drugih sestara te se tu pomolili i izrazili svoju zahvalnost za sve što su žrtvovala za dobro mjesne Crkve i širenje Radosne vijesti.

Misno slavlje predvodio je župnik vlč. Žarko Vujica uz koncelebraciju umirovljenoga svećenika mons. Petra Jukića, dugogodišnjega župnika u Kaknju, koji je živi svjedok nemiloga događaja, i umirovljenoga svećenika vlč. Nikole Lovrića. Vlč. Vujica u svojoj je propovijedi kazao da se osjeća

pozvanim govoriti o s. Danki jer su istoga godišta, ali još više kao onaj koji se divi beskompromisnom svjedočenju evanđelja te sestre, njezinoj hrabrosti, nesebičnosti i požrtvornosti koja je u tome išla sve do prolijevanja svoje krvi. Podsjetivši prisutne da je danas Dan sredstava društvenih komunikacija, dan kada se naglašava koliko su današnji mediji u službi istine, vlč. Vujica naglasio je kako je s. Danka svojom riječju i djelom, svim svojim bićem bila u službi Istine, one Istine za koju se isplati i život žrtvovati.

Komentirajući nedjeljna čitanja, posebno je izdvojio scenu iz evanđelja u kojoj sin negativno odgovara ocu na njegov poziv da pođe u njegov vinograd, ali se kasnije predomislio i oca poslušao, vlč. Vujica zapitao se: „Koliko se puta i mi nađemo u sličnoj situaciji, situaciji opredjeljenja za dobro ili zlo? Milost Božja je uvijek tu, ali hoću li je prepoznati ili će ona za mene biti nešto nebitno, pitanje je moje odgovornosti i moga stava prema Bogu i čovjeku. Kako to da se onaj koji je pripremao zlo u ovoj župi, ubojstvo s. Danke, nije predomislio i da nije na vrijeme odustao od svoje zle namjere?“ Tim riječima pozvao je sve nazočne da se u svojim svakidašnjim odlukama „opredijele za dobro, za Istinu, za poslušnost Ocu, da se u svom ispitu savjesti ‚predomisle‘ i nastave svoj hod u društvu s Gospodinom“.

Na kraju svete mise sve nazočne pozdravio je dugogodišnji župnik te župe i svjedok svih tadašnjih događanja u župi mons. Petar Jukić. Među ostalim, naglasio je da ovamo dolazi svake godine iz velikoga poštovanja prema žrtvi s. Danke, a i iz poslušnosti prema sv. Ivanu Pavlu II. koji je pozvao cijelu Crkvu da ne zaboravlja svoje mučenike, svoje svjedoke vjere, jer su oni sjajne zvijezde

nama živima koji putujemo ovom suznom dolinom. Nakon misnoga slavlja vjernici su, predvođeni svećenicima i sestrama, pohodili mjesto mučeničke smrti s. Danke, a zatim se uputili na molitvu na gradsko groblje gdje počivaju posmrtni ostatci s. Danke. Potom je uslijedilo druženje za zajedničkim stolom.

Sestra Danka Jurčević rođena je 29. siječnja 1950. godine u Jardolu, u Općini Vitez i istoimenoj župi, od roditelja Joze i Lucije r. Frljić. Doživotne redovničke zavjete položila je u Zagrebu 15. kolovoza 1970. godine u družbi sestara Kćeri Božje ljubavi. Službovala je u Kaknju, Puli, Zapolju, Sarajevu, Derventi i ponovno u Kaknju gdje je mučenički ubijena 30. rujna 1996. godine pokraj zgrade župnoga Caritasa kod župne crkve u 20.10 sati. Po svemu sudeći, ubojstvo je unaprijed isplanirano i izvršeno s osam uboda i posjekotina nožem. Nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić tijekom mise zadušnice i obreda ukopa, uz sudjelovanje oko 7.000 vjernika, sestru Danku nazvao je našom novom mučenicom. (s. M. Terezija Antunović, FDC)

Promicanje duhovnih zvanja u Podhumu

Podhum, 25. – 28. rujna 2020.

U Župi sv. Ivana Krstitelja u Podhumu kod Livna od petka 25. do nedjelje 28. rujna 2020. godine prigodnim je programom organizirano promicanje duhovnih zvanja, koje je projekt Vijeća za pastoral duhovnih zvanja u župama Franjevačke provincije Bosne Srebrene. Spomenuti program održan je pod vodstvom člana toga vijeća fra Marinka Štrbca, meštra postulanata u Visokom uz

sudjelovanje dvojice bogoslova, fra Huberta Kasonte Kilase iz DR-a Konga i fra Danijela Lukića iz Župe Busovača.

Program se sastojao od molitve krunicе, slavlja svete mise, klanjanja, poticajnih nagovora i osobnih svjedočanstava dvojice bogoslova, a također i zajedničkih susreta sa župljanima različitih dobnih skupina s kojima su sudionici razgovarali, dijelili svoja iskustva i nastojali odgovoriti na sva njihova pitanja o duhovnom pozivu i životu unutar franjevačke zajednice. Posebna je radost bila velik odaziv svih skupina vjernika na te susrete, zajedničke molitve i svete mise. Mladež župe pokazala je veliko zanimanje za ponuđeni program, a i redovito su aktivni u pomaganju u pastoralnom radu svom župniku fra Jurici, što je očita potvrda prave kršćanske i bratske osjećajnosti i zauzetosti za povjereni narod.

Svjedočanstvo fra Huberta, bogoslova iz Konga, posebno je bilo zanimljivo. On je došao na studij teologije u Sarajevo i koncem mjeseca listopada bit će zaređen za đakona, a zatim se vraća u svoju domovinu. O svom je iskustvu u podhumačkoj župi te samom susretu fra Hubert kazao: „Ja sam zahvalan, bilo mi je prvi put na ovoj župi, ali ljudi su nas primali, ljubazni su i njima je bilo drago što sam došao u ovaj kraj. Za vrijeme svjedočenja ljudi su bili pažljiviji, iznenadili su se kako mogu dati svjedočanstvo na hrvatskom jeziku, nisu očekivali da znam hrvatski. Kad sam razgovarao s prvopričescnicima, krizmanicima i framašima, neki od njih poslije su mi rekli da im je bilo interesantno kad ja svjedočim i pitali su kad ću doći opet. Kaže se da ‚susret ljudi vrijedi zlata‘. Zahvalan sam Bogu i ljudima ove župe što su nas primali i bili pažljivi na sastanku.

Bogu hvala! Bila je promocija zvanja, molimo Boga za nova zvanja. Bolje je također moliti Boga da nas uči kako čuvati i kako zalijevati zvanja u ustrajnosti, štititi kad dođe jesen, zima, proljeće i ljeto. Mir i dobro.“

Organizator programa zahvalio je Bogu na darovanim milostima, kao i svima koji su na bilo koji način pomogli u održavanju susreta. Posebno je izrazio zahvalnost župniku fra Jurici Periši na nesebičnoj bratskoj ljubavi, sestrama redovnicama, mladima, kao i cijeloj župnoj zajednici na srdačnom prihvaćanju. Na koncu je sudionike potaknuo da mole za pastire Crkve, za nova duhovna zvanja, kao i za postojeća, jer *žetva je velika, ali radnika malo*. (fra Jurica Periša)

Sestra Ivana Klara Čuić i s. Marija Puljić uspješno obranile završni rad

Mostar, 30. rujna 2020.

Dana 30. rujna 2020. godine na Fakultetu prirodoslovno-matematičkih znanosti Sveučilišta u Mostaru s. Ivana Klara Čuić i s. Marija Puljić, članice Školskih sestara franjevki Mostarske provincije, uspješno su obranile završni rad. Obranom završnoga rada *Djeca s Down sindromom – izazov za roditelje i odgojitelje*, koji je izradila pod vodstvom mentorice dr. sc. Katarine Šimić, doc., s. Ivana Klara Čuić nakon četverogodišnjega studija predškolskoga odgoja stekla je naziv prvostupnica predškolskoga odgoja. Završnim radom *Odgovorno roditeljstvo u obrazovanju djece*, koji je izradila pod vodstvom mentorice dr. sc. Anite Lukende i Tine Vekić, više asistentice, s. Marija Puljić završila je trogodišnji preddiplomski studij pedagogije i stekla naziv prvostupnice iz područja pedagogije. (ŠSF, Mostar)

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH

ODGOVARAJU: FR. SLAVKO SLIŠKOVIĆ, OP • S. GORDANA IGREC, FDC
• FR. JOZO MARINČIĆ, OFM • S. ZDENKA KOZINA, SSFCR

UREDILI: S. KRISTA MIJATOVIĆ, SCSC • S. JADRANKA OBUČINA, ASC

GRAFIČKO OBLIKOVANJE: BANIAN ITC

LEKTURA: SABINA LUKETIĆ

TISAK: TISKARA ZELINA

NAKLADA: 700 PRIMJERAKA

ISSN 2757-0835

ZAGREB – SARAJEVO • RUJAN, 2020. • BR. 3. (2020.) GOD. XLVIII

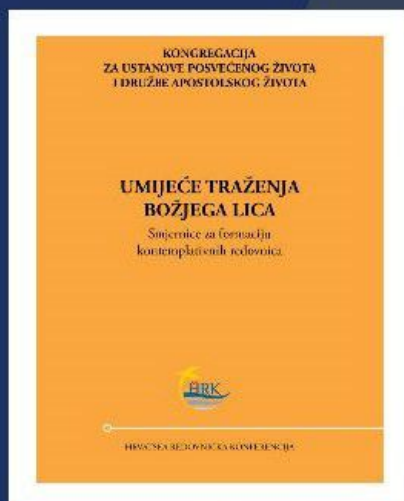
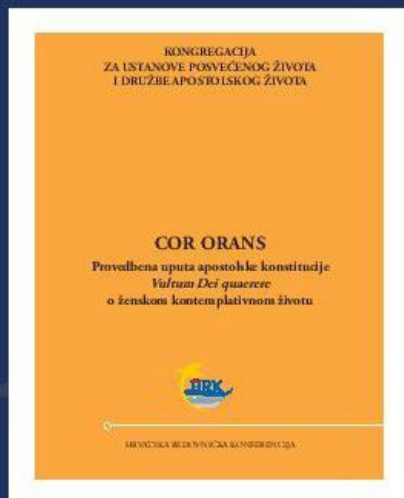
UL. SLAVOLJUBA BULVANA 4 • HR – 10 000 ZAGREB

TEL.: +385 1 3764 281 • FAKS: +385 1 3764 280

WWW.REDOVNISTVO.HR • KONFERENCIJA@REDOVNISTVO.HR

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI:

DON ELVIR TABAKOVIĆ

IZ NAŠE BIBLIOTEKE:

1. *Služenje autoriteta i posluš*, 2008.
2. *Apostolsko pismo svetoga oca Franje svim posvećenim osobama u prigodi Godine posvećenoga života*, 2015.
3. *Radujte se!*, 2015.
4. *Istražujte*, 2015.
5. *Kontemplirajte*, 2015.
6. *Identitet i poslanje brata redovnika u Crkvi*, 2016.
7. *Vultum Dei quarere*, 2016.
8. *Naviještajte*, 2017.
9. *Za novo vino nove mješine*, 2017.
10. *Ekonomija u službi karizme i poslanja*, 2018.
11. *Cor orans*, 2018.
12. *Umijeće traženja Božjega Lica*, 2020.

Njihovo je kraljevstvo nebesko - radni listovi

Radni listovi su namijenjeni djeci predškolske dobi s ciljem poticanja njihova cjelovitog razvoja, uključujući i duhovnu dimenziju. Zamišljeni su kao radni materijal odgojiteljima u vjeri i roditeljima u pripremi djeteta za polazak u školu.

Cijena radnih listova je 20,00 kn (+ poštarina), a mogu se naručiti na: 099/2123 191 ili kupi@redovnistvo.hr